

BE

**CODUL PENAL AL
REGATULUI BELGIEI**

CODUL PENAL AL REGATULUI BELGIEI¹⁾

Tudorel TOADER

Codul penal cuprinde Cartea I. Partea generală, art. 1-100ter, și Cartea a II-a. Partea specială, art. 101-566.

Cartea I. Partea generală (art. 1-100ter). Prezentăm câteva particularități în raport cu legislația penală română.

Infrațiunile sunt împărțite în trei categorii: crime, delikte și contravenții. Pentru crimă se aplică o pedeapsă penală, pentru delict se aplică o pedeapsă corecțională de la opt zile la cinci ani, iar pentru contravenție se aplică o pedeapsă de poliție cuprinsă între o zi și șapte zile.

Este consacrată răspunderea persoanei fizice, dar și a persoanei juridice.

Nu pot fi considerate persoane juridice responsabile din punct de vedere penal statul federal, regiunile, comunitățile, provinciile zonele de siguranță, zona metropolitană bruxelleză, comunele, organele teritoriale din interiorul comunelor, Comisia comunitară franceză, Comisia comunitară flamandă, Comisia comunitară comună și centrele publice de asistență socială.

Persoanelor fizice le este aplicabilă și pedeapsa constând în reclusiune, care poate fi pe viață sau pe termen limitat.

Publicarea hotărârii de condamnare. Hotărârea prin care este pronunțată pedeapsa de privare de libertate pe viață sau de detenție pe viață, de privare de libertate sau de detenție de la douăzeci la treizeci de ani sau de la treizeci la patruzeci de ani va fi editată în extras și afișată în comuna în care a fost comisă fapta și în cea în care a fost pronunțată hotărârea.

Pedeapsa complementară constând în punerea la dispoziția tribunalului de aplicare a pedepselor trebuie sau poate să fie pronunțată în cazurile prevăzute de lege cu scopul de a proteja societatea de persoanele care au comis anumite fapte grave de natura celor ce aduc atingere integrității persoanelor. Aplicarea acestei pedepse complementare începe din momentul în care încetează pedeapsa principală cu închisoarea sau cu reclusiunea.

Supravegherea electronică poate fi aplicată cu titlu de pedeapsă principală, pe baza consimțământului făptuitorului, atunci când o faptă este de natură să atragă o pedeapsă cu închisoarea de cel mult un an.

¹⁾ Publicat la 9 iunie 1867, intrat în vigoare la data de 15 octombrie 1967, cu modificările ulterioare.

Pedeapsa constând în obligația de a munci. Atunci când o faptă este de natură să atragă după sine o pedeapsă aplicată de poliție sau o pedeapsă corecțională, judecătorul poate pronunța, cu titlul de pedeapsă principală, o pedeapsă constând în obligația de a presta o anumită muncă.

Durata unei pedepse cu munca nu poate fi mai mică de douăzeci de ore, nici mai mare de trei sute de ore.

Pedeapsa de probațiune autonomă. Când fapta este de natură să atragă o pedeapsă de poliție sau o pedeapsă corecțională, judecătorul poate condamna, cu titlu de pedeapsă principală, la o pedeapsă de probațiune autonomă, constând în obligația de a respecta anumite condiții particulare în decursul unei perioade determinate, stabilite de către judecător.

Durata pedepsei de probațiune autonomă nu poate fi mai mică de șase luni, nici mai mare de doi ani.

Recunoașterea hotărârilor din străinătate. Condamnările pronunțate de instanțele penale dintr-un stat membru al Uniunii Europene sunt luate în calcul în aceleași condiții ca și condamnările pronunțate de către instanțele penale belgiene și vor produce aceleași efecte juridice ca și aceste condamnări.

Partea specială (art. 101-566). *Particularități în raport cu abuzul în serviciu din Codul penal român.*

Orice act arbitrar care atentează la libertățile și drepturile garantate de Constituție, ordonat sau executat de un funcționar sau ofițer public, de un funcționar public sau de un agent al autorității sau al puterii publice, este pedepsit cu închisoarea de la cincisprezece zile la un an.

Falsul în înscrisuri oficiale este mai grav atunci când este comis de către un medic, chirurg sau funcționar din domeniul sănătății. Astfel, orice medic, chirurg sau alt funcționar din domeniul sănătății care, pentru a favoriza pe cineva, certifică în mod fals că persoana respectivă suferă de boli sau prezintă infirmități de natură să o scutească de un serviciu pe care este dator să îl presteze în baza legii sau de orice altă obligație impusă de lege este pedepsit cu închisoarea.

Tot astfel, este mai gravă luarea de mită de către un medic, chirurg sau funcționar din domeniul sănătății, dacă fapta se săvârșește în condițiile de mai sus.

Mărturia mincinoasă este mai gravă atunci când este săvârșită în cauzele penale. Mărturia mincinoasă în materie penală, fie împotriva acuzatului, fie în favoarea acestuia, este pedepsită cu reclusiunea de la cinci ani la zece ani.

Atribuirea publică a titlului de avocat constituie infracțiune. Cel care își atribuie public, fie titlul de avocat, fără să fie înscris în tabelul Ordinului sau pe o listă a stagiatorilor, fie titlul de avocat onorific, fără să dețină autorizația prevăzută la art. 436 din Codul judiciar, este pedepsit cu amendă.

Constituie infracțiune fapta constând în coalizarea funcționarilor, atunci când măsuri contrare legilor sau deciziilor regale sunt aplicate fie într-o reuniune de persoane sau de organe depozitare ale oricărei forme de autoritate publică, fie prin delegație sau corespondență între acestea.

Fapta este mai gravă atunci când decizia de comun acord intervine între autoritățile civile și organismele militare sau conducătorii acestora, situație în care cei care au provocat-o sunt pedepsiți mai sever.

Corupția pasivă are drept element constitutiv fapta persoanei care exercită o funcție publică, de a solicita, de a accepta sau de a primi, direct sau prin mijlocirea unor persoane, o ofertă, o promisiune sau un avantaj de orice natură, pentru ea însăși sau pentru un terț, pentru a adopta unul din acele comportamente solicitate.

Corupția activă are drept element constitutiv fapta de a propune, direct sau prin mijlocirea unor persoane, unei persoane care exercită o funcție publică, o ofertă, o promisiune sau un avantaj de orice natură, pentru ea însăși sau pentru un terț, pentru a adopta unul din acele comportamente vizate.

Faptele de corupție pot fi imputate și oricărei persoane care se prezintă drept candidat la o asemenea funcție, care face să se creadă că va exercita o asemenea funcție sau care, făcând uz de false calități, lasă să se creadă că exercită o asemenea funcție.

Refuzul de serviciu legalmente datorat în domeniul justiției. Constituie infracțiune fapta oricărui judecător, administrator sau membru într-un organism administrativ, care sub orice pretext, chiar sub pretextul lipsei de prevederi legale sau al neclarității legii, refuză să facă dreptatea cuvenită părților.

Constituie infracțiune fapta oricărui slujitor al unui cult care procedează la încheierea căsătoriei religioase înainte de celebrarea căsătoriei civile, precum și fapta slujitorilor unui cult care, aflați în exercițiul funcțiunii lor religioase, prin discursurile pronunțate în adunare publică, atacă direct Guvernul, o lege, o hotărâre regală sau orice act al autorității publice.

Infracțiunea de ultraj are o altă configurație juridică. Astfel, va fi pedepsit cel care va comite un ultraj prin fapte, cuvinte, gesturi sau amenințări împotriva unui membru al Camerelor legislative aflat în exercițiul funcției sau cu ocazia exercitării mandatului său, împotriva unui Ministru, unui membru al Curții Constituționale sau împotriva unui magistrat sau membru al autorității judiciare sau împotriva unui ofițer activ al forței publice, în exercitarea funcțiilor lor.

Constituie infracțiune fapta celui care, fără a fi obținut în prealabil autorizația din partea ofițerului public, a efectuat sau a determinat efectuarea unei înhumări, precum și fapta celui care încalcă, indiferent în ce mod, reglementările relative la locul de înmormântare și la înhumare.

Constituie infracțiune fapta comisă de către juratul care nu este scutit și nu se prezintă la curtea cu juri în ziua și la ora indicate pentru deschiderea dezbaterilor, pe baza citației care i-a fost comunicată sau a convocării pe care a primit-o sau care, după ce a dat curs citației sau convocării, se retrage, fără permisiunea președintelui, înainte de expirarea funcțiilor sale.

Unele particularități prezintă și infracțiunea de amenințare, constând în fapta celui care amenință, fie verbal, fie prin act anonim sau semnat, la

ordin sau condiționat, cu comiterea unui atentat împotriva persoanelor sau a proprietăților, pentru care legea prevede o pedeapsă penală.

În cazul evadării deținuților, persoanele responsabile de coordonarea și supravegherea lor vor fi pedepsite diferit, în funcție de gravitatea faptei comise de către cel deținut.

Avortul constituie infracțiune, indiferent de calitatea făptuitorului, dacă se comite fără consimțământul femeii însărcinate.

Constituie infracțiune fapta oricărei persoane care, găsind un copil nou-născut, nu îl predă în termen de trei zile ofițerului de stare civilă.

Infracțiunea de viol constă în orice act de penetrare sexuală, de orice natură ar fi și prin orice mijloc, comis asupra unei persoane care nu l-a acceptat.

Constituie infracțiune fapta persoanei care, prin violență sau amenințări, constrânge o altă persoană să contracteze o căsătorie, precum și fapta persoanei care, prin violențe sau amenințări, constrânge o altă persoană să contracteze o coabitare legală.

Patricidul constă înuciderea tatălui, a mamei sau a altor ascendenți.

Constituie infracțiune fapta constând în mutilarea organelor genitale ale unei persoane de sex feminin. Astfel infracțiunea constă în fapta oricărei persoane care efectuează, facilitează sau favorizează orice formă de mutilare a organelor genitale ale unei persoane de sex femeiesc, cu sau fără consimțământul acesteia din urmă.

Calomnia și insulta constituie infracțiuni. Astfel, cel care a imputat cu răutate unei persoane un fapt precis, de natură să aducă atingere onoarei acesteia sau să o expună disprețului public, fapt a cărui dovadă legală nu este raportată, este vinovat de calomnie, dacă legea admite proba faptului imputat, și de defăimare, dacă legea nu admite această probă.

Sunt incriminate faptele de corupție privată pasivă, constând în fapta persoanei care are calitatea de administrator sau de garant al unei persoane juridice, de mandatar sau de reprezentant al unei persoane juridice sau fizice, de a solicita, de a accepta sau de a primi, direct sau prin intermediul unei alte persoane, o ofertă, o promisiune sau un avantaj de orice natură, pentru ea însăși sau pentru un terț, de a face sau a nu face un act ce ține de funcția sa ori pe care trebuie să îl faciliteze în virtutea acelei funcții ori de a facilita prin funcția sa fără știrea sau autorizația, după caz, a Consiliului de administrație sau a Adunării generale a mandantului sau a patronului.

Actele de corupție privată activă constau în fapta de a propune, direct sau prin intermediul altei persoane, unei persoane care are calitatea de administrator sau de garant al unei persoane juridice, de mandatar sau de reprezentant al unei persoane juridice sau fizice, o ofertă, o promisiune, un avantaj de orice natură, pentru ea însăși sau pentru un terț, de a face sau a nu face un act ce ține de funcția sa ori pe care trebuie să îl faciliteze în virtutea acelei funcții, de a facilita prin funcția sa, fără știrea sau fără autorizația, după caz, a Consiliului de administrație sau a Adunării generale a mandantului sau a patronului.

CUPRINS

Cartea 1. Despre infracțiuni și pedepse, în general.....	169
Capitolul I. Despre infracțiuni.....	169
Capitolul II. Despre pedepse.....	170
Secțiunea I. Despre diversele tipuri de pedepse.....	170
Secțiunea II. Despre pedepsele penale.....	171
Secțiunea III. Despre închisoarea corecțională.....	173
Secțiunea IV. Despre plasarea în arestul poliției.....	174
Secțiunea V. Despre pedepsele comune aplicate în cazul crimelor și delictelor.....	175
Sub-secțiunea I. Despre pedepsele comune pentru crime și delikte aplicabile persoanelor fizice.....	175
Sub-secțiunea 1bis. Despre punerea la dispoziția tribunalului de aplicare a pedepselor.....	176
Sub-secțiunea II. Despre pedepsele comune în cazul crimelor și delictelor aplicabile persoanelor juridice.....	178
Secțiunea Vbis. Despre pedeapsa supravegherii electronice.....	179
Secțiunea Vter. Despre pedeapsa cu munca.....	184
Secțiunea Vquater. Despre pedeapsa de probațiune autonomă.....	188
Secțiunea VI. Despre pedepsele comune celor trei tipuri de infracțiuni.....	192
Sub-secțiunea I. Despre amenda aplicabilă persoanelor fizice.....	192
Sub-secțiunea II. Despre amenda aplicată persoanelor juridice.....	192
Sub-secțiunea III. Despre confiscarea specială.....	193
Capitolul III. Alte condamnări ce pot fi pronunțate pentru crime, delikte sau contravenții.....	197
Capitolul IV. Tentativa de comitere a unei crime sau a unui delict.....	198
Capitolul V. Despre recidivă.....	198
Capitolul VI. Despre concursul de infracțiuni.....	200
Capitolul VII. Despre participarea mai multor persoane la aceeași crimă sau la același delict.....	202
Capitolul VIII. Despre motivele de justificare sau de scuză.....	203
Capitolul IX. Despre circumstanțele atenuante.....	203
Capitolul X. Despre stingerea pedepselor.....	206
Capitolul XI. Despre luarea în calcul a condamnărilor pronunțate de instanțele penale ale altor state.....	208

Cartea a 2-a. Despre infracțiuni și despre pedepsirea acestora, în special.....	209
Titlul I. Crimele și delictele împotriva siguranței statului.....	209
Capitolul I. Atentate și comploturi împotriva regelui, împotriva familiei regale și împotriva formei de guvernământ.....	209
Capitolul II. Crime și delictes împotriva securității statului.....	211
Capitolul III. Crime împotriva securității interne a statului.....	222
Dispoziția comună prezentului titlu.....	224
Titlul Ibis. Încălcări grave ale dreptului internațional umanitar	225
Titlul Iter. Infracțiuni de terorism	232
Titlul II. Crime și alte delictes care aduc atingere drepturilor garantate de Constituție.....	237
Capitolul I. Delictes referitoare la exercitarea drepturilor politice (Abrogat)	237
Capitolul I. Delictes referitoare la libera funcționare a cultelor	237
Capitolul II. Despre atingerile aduse de funcționarii publici drepturilor garantate de Constituție	238
Titlul III. Crime sau delictes împotriva încrederii publice.....	241
Capitolul I. Falsul de monedă.....	241
Dispoziții speciale.....	242
Capitolul II. Contrafacerea sau falsificarea efectelor publice a acțiunilor, a obligațiunilor, a cupoanelor cu dobândă și a biletelor de bancă autorizate de lege.....	242
Capitolul Ibis. Protecția însemnelor monetare cu putere legală de circulație.....	244
Capitolul III. Contrafacerea sau falsificarea sigiliilor, timbrilor, instrumentelor de marcire, mărcilor etc.	244
Capitolul IV. Falsurile comise în înscrisuri, în sistemul informatic și în expedierile telegrafice.....	249
Secțiunea I. Falsuri în înscrisuri autentice și publice, în înscrisuri comerciale sau bancare și în înscrisuri private.....	249
Secțiunea II. Falsuri comise în pașapoarte, permise de port armă, livrete, foi de parcurs și certificate.....	250
Secțiunea Ibis. Falsuri în sisteme informatice	252
Secțiunea III. Falsurile comise în telegrame	253
Capitolul V. Mărturia mincinoasă și jurământul fals.....	253
Capitolul VI. Uzurparea de funcții, de titluri sau de nume	255
Titlul IV. Crime și delictes împotriva ordinii publice, comise de persoane care exercită o funcție publică sau de miniștrii cultelor în exercițiul misiunii lor	257
Capitolul I. Coalizarea funcționarilor	257
Capitolul II. Uzurparea autorităților administrative și judiciare	258

Capitolul III. Deturnarea, extorcarea de fonduri și obținerea de foloase comise de persoane care exercită o funcție publică	259
Capitolul IV. Corupția persoanelor care exercită o funcție publică	260
Capitolul V. Abuzul de autoritate	263
Capitolul Vbis. Ascultarea, aflarea conținutului și înregistrarea comunicațiilor și telecomunicațiilor private.....	264
Dispoziție comună capitolelor precedente	265
Capitolul VI. Exercițarea autorității publice ilegal anticipată sau prelungită	266
Capitolul VII. Delicte referitoare la păstrarea actelor de stare civilă	266
Dispoziții particulare	266
Capitolul VIII. Infrațiuni comise de slujitorii diferitelor culte aflați în exercițiul funcțiunii.....	267
Titlul V. Crime și delicte împotriva ordinii publice comise de particulari	267
Capitolul I. Rebeliunea.....	267
Capitolul II. Ultrajul și violențele împotriva miniștrilor, membrilor camerelor legislative, deținătorilor autorității și forței publice	268
Capitolul III. Ruperea de sigiliu	271
Capitolul IV. Împiedicarea executării de lucrări publice	272
Capitolul V. Crime și delicte comise de furnizori	272
Capitolul VI. Publicarea sau distribuirea de înscrisuri fără indicarea numelui și domiciliului autorului sau a tipografului.....	273
Capitolul VII. Infrațiuni la legile și regulamentele loteriei, caselor de jocuri și caselor de amanet	274
Capitolul VIII. Infrațiuni referitoare la industrie, comerț și licitații publice	275
Capitolul VIIIbis. Infrațiuni referitoare la secretul comunicațiilor și telecomunicațiilor private.....	276
Capitolul IX. Alte infrațiuni împotriva ordinii publice	277
Secțiunea I. Despre infrațiunile la legea înhumării.....	277
Secțiunea II. Împiedicarea exercitării funcției jurisdicționale	277
Secțiunea III. Infrațiuni relative la epizootie	278
Titlul VI. Crime și delicte împotriva siguranței publice.....	278
Capitolul I. Asocierea constituită cu scopul de a atenta la persoane sau proprietăți și organizația criminală.....	278
Capitolul II. Amenințarea cu comiterea de atentate împotriva persoanelor sau împotriva proprietăților și răspândirea de false informații referitoare la atentatele grave	280
Capitolul III. Evadarea deținuților	282

Capitolul IV. Tăinuiri.....	283
Capitolul V. Delicte împotriva siguranței publice comise de vagabonzi sau cerșetori	283
Titlul VIbis. Crime referitoare la luarea de ostatici	284
Titlul VII. Crime și delicte împotriva ordinii în cadrul familiilor și împotriva moralei publice.....	284
Capitolul I. Avortul.....	284
Capitolul II. (Abrogat).....	286
Capitolul III. Crime și delicte ce urmăresc împiedicarea sau distrugerea probei statutului civil al copilului.....	287
Capitolul IV. (Abrogat)	288
Capitolul V. Voyeurism, atentatul la pudoare și violul.....	288
Capitolul VI. Coruperea tinerilor și prostituția.....	293
Capitolul VII. Ultrajul public împotriva bunelor moravuri	299
Capitolul VIII. Bigamia	303
Capitolul IX. Abandonul familiei.....	303
Capitolul X. Crime și delicte în materie de adopție	305
Capitolul XI. Căsătoria forțată și coabitarea legală forțată.....	306
Titlul VIII. Crime și delicte comise contra persoanelor	307
Capitolul I. Omorul și leziunile corporale voluntare, tortură, tratamentul inuman și tratamentul degradant	307
Secțiunea I. Omorul și diferitele sale variante	308
Secțiunea II. Uciderea voluntară necalificată drept omor și leziunile corporale voluntare.....	308
Secțiunea III. Omuciderea, vătămrile și loviturile scuzabile.....	314
Secțiunea IV. Omucidere, vătămrile și loviturile justificate.....	315
Secțiunea V. Tortură, tratamentele inumane și degradante	315
Capitolul II. Omucidere și vătămrile corporale involuntare	318
Capitolul III. Atentate asupra minorilor, persoanelor vulnerabile și familiei	320
Secțiunea I. Părăsirea și abandonarea copiilor sau persoanelor vulnerabile care au nevoie de ajutor	320
Secțiunea II. Privarea de alimente sau de îngrijire a minorilor sau a persoanelor vulnerabile	321
Secțiunea III. Dispoziție comună secțiunilor I și II	322
Secțiunea IV. Răpirea și ascunderea minorilor și a persoanelor vulnerabile	322
Secțiunea V. Nereprezentarea copiilor.....	323
Secțiunea VI. Folosirea minorilor și persoanelor vulnerabile în scopuri criminale sau delictuale.....	325
Secțiunea VII. Atingeri aduse vieții private a minorului.....	326

Secțiunea VIII. Ademenirea minorilor prin intermediul tehnologiilor informației și comunicării, în scopuri criminale sau delictuale.....	326
Capitolul IIIbis. Exploatarea cerșetoriei.....	327
Capitolul IIIter. Traficul de ființe umane.....	328
Capitolul IIIquater. Abuzul de vulnerabilitatea unei alte persoane prin vânzarea, închirierea sau punerea la dispoziție a bunurilor în vederea realizării unui profit anormal.....	331
Capitolul IV. Atentarea la libertatea individuală și la inviolabilitatea domiciliului, comise de particulari.....	333
Capitolul IVbis. Hărțuirea.....	335
Capitolul IVter. Abuzul față de situația de slăbiciune a persoanelor.....	336
Capitolul V. Atingeri aduse onoarei sau stimei de care se bucură persoanele.....	337
Dispoziție specială.....	339
Capitolul VI. Alte câteva delikte împotriva persoanelor.....	339
Titlul IX. Crime și delikte împotriva proprietăților.....	342
Capitolul I. Furturi și extorcări.....	342
Secțiunea I. Furturi comise fără violențe și fără amenințări.....	342
Secțiunea II. Furturi comise cu violență, amenințări și extorsiuni.....	343
Secțiunea IIbis. Furtul și extorsiunea de materiale nucleare.....	345
Secțiunea III. Semnificația anumitor termeni folosiți în prezentul cod.....	347
Dispoziție specială.....	349
Capitolul Ibis. Protecția fizică a materialelor nucleare și a materialelor radioactive.....	349
Capitolul II. Fraudele.....	351
Secțiunea I. Infrațiuni legate de starea de faliment.....	351
Secțiunea II. Abuzul de încredere.....	354
Secțiunea III. Frauda și înșelăciunea.....	356
Secțiunea IIIbis. Corupția privată.....	358
Secțiunea IIIbis. Frauda informatică.....	359
Secțiunea IV. Tăinuirea și alte operațiuni legate de bunurile obținute prin comiterea unei infrațiuni.....	360
Secțiunea V. Alte fraude.....	362
Capitolul III. Distrugeri, deteriorări, daune.....	364
Secțiunea I. Incendierea.....	364
Secțiunea II. Distrugerea de construcții, mașini cu abur și aparate telegrafice.....	367
Secțiunea III. Distrugerea sau deteriorarea de morminte, monumente, obiecte de artă, titluri, documente sau alte înscrisuri.....	368

Secțiunea IV. Distrugerea sau deteriorarea de mărfuri sau alte bunuri mobile	369
Secțiunea IVbis. Graffiti și deteriorarea proprietăților imobiliare	370
Secțiunea V. Distrugerea și devastarea recoltelor, plantelor, arborilor, altoiurilor, semințelor și furajelor, distrugerea instrumentelor agricole	371
Secțiunea VI. Distrugerea animalelor	372
Secțiunea VII. Dispoziții comune secțiunilor precedente	373
Secțiunea VIII. Distrugerea de spații împrejmuite, deplasarea sau desființarea de borne kilometrice și arbori cu rol de reper.....	373
Secțiunea VIIIbis. Pătrunderea în zonele portuare.....	374
Secțiunea IX. Distrugereri și daune provocate de inundații	375
Titlul IXbis. Infracțiunile contra confidențialității și disponibilității sistemelor informatice și a datelor care sunt stocate, prelucrate sau transmise prin aceste sisteme	375
Titlul X. Despre contravenții. (Abrogat).....	378
Capitolul I. Contravenții de clasa întâi. (Abrogat)	378
Capitolul II. Contravenții de clasa a doua. (Abrogat)	378
Capitolul III. Contravenții de clasa a treia. (Abrogat)	378
Capitolul IV. Contravenții de clasa a patra. (Abrogat)	379
Dispoziții comune ultimelor patru capitole precedente	380

CODUL PENAL AL REGATULUI BELGIEI¹⁾

CARTEA 1

Despre infracțiuni și pedepse, în general

CAPITOLUL I Despre infracțiuni

BE

Art. 1. Infracțiunea pentru care legea prevede o pedeapsă penală este o crimă.
Infracțiunea pentru care legea prevede o pedeapsă corecțională este un delict.
Infracțiunea pentru care legea prevede o pedeapsă de poliție este o contravenție.

Art. 2. Nicio infracțiune nu poate fi pedepsită prin aplicarea unor pedepse ce nu erau prevăzute de lege înainte de comiterea sa.

Dacă pedeapsa stabilită în momentul judecării diferă de cea prevăzută de lege la data comiterii infracțiunii, se va aplica pedeapsa cea mai ușoară dintre cele două.

Art. 3. Infracțiunea comisă pe teritoriul regatului, de către belgieni sau de către străini, este pedepsită conform dispozițiilor legilor belgiene.

Art. 4. Infracțiunea comisă în afara teritoriului regatului, de către belgieni sau de către străini, nu este pedepsită în Belgia decât în cazurile stabilite de lege.

Art. 5. <L 1999-05-04/60, art. 2, 024; În vigoare: 02-07-1999> Orice persoană juridică este responsabilă din punct de vedere penal pentru infracțiunile legate în mod intrinsec de îndeplinirea obiectului ei de activitate sau de apărarea intereselor sale, sau de acelea despre care se dovedește prin fapte concrete că au fost comise în numele său.

Atunci când răspunderea persoanei juridice este angajată în mod exclusiv prin intervenția unei persoane fizice identificate, doar persoana care a comis fapta cea mai gravă poate fi condamnată. În cazul în care persoana fizică identificată a comis fapta în mod conștient și voluntar, ea poate fi condamnată în același timp cu persoana juridică responsabilă.

¹⁾ Codul penal a fost publicat la data de 9.06.1867, numărul 1867060850, pagina 3133, dosar numărul 1867-06-08/01. A intrat în vigoare: 15.10.1867 (Notă. Consultarea versiunilor anterioare cu începere de la data de 5.04.1990 a fost adusă la zi la data de 11.08.2016).

Sunt asimilate persoanelor juridice:

- 1° asocierile temporare și asocierile în participațiune;
- 2° societățile menționate la articolul 2, alineatul 3, din legea privind societățile comerciale, precum și societățile comerciale în curs de constituire;
- 3° societățile civile care nu au luat forma unei societăți comerciale.

Nu pot fi considerate persoane juridice responsabile din punct de vedere penal, în sensul aplicării prezentului articol: Statul federal, regiunile, comunitățile, provinciile [¹, zonele de siguranță,]¹ [² pre-zonele]² zona metropolitană bruxelleză, comunele, (zonele pluricomunale), organele teritoriale din interiorul comunelor, Comisia comunitară franceză, Comisia comunitară flamandă, Comisia comunitară comună și centrele publice de asistență socială. <L 2002-04-26/30, art. 133, 034; În vigoare: 30-04-2002>

 (1) <L 2007-05-15/61, art. 188, 070; În vigoare: 01-01-2015 (a se vedea AR 2014-08-04/15, art. 11, §1, 1°; a se vedea, de asemenea, prevederile tranzițorii (ED ultima oară la 01-01-2016) în articolul 11, §1, 2°, L2 et L3)>

(2) <L 2012-08-03/44, art. 7, 087; În vigoare: 05-10-2012 (a se vedea AR 2012-09-20/26, art. 12, 1°)>

Art. 6. Judecătorii și tribunalele vor continua să aplice legile și regulamentele speciale în toate chestiunile nereglementate de prezentul Cod penal.

CAPITOLUL II Despre pedepse

SECȚIUNEA I Despre diversele tipuri de pedepse

Art. 7. Pedepsele aplicabile în cazul infracțiunilor (comise de persoanele fizice) sunt: <L 1999-05-04/60, art. 3, 024; În vigoare: 02-07-1999>

În materie criminală:

- (1° reclusiunea;
- 2° detenția.) <L 1996-07-10/42, art. 4, 018; În vigoare: 11-08-1996>

[² În materie corecțională și de poliție:

- 1° închisoarea;
- 2° pedeapsa punerii sub supraveghere electronică;
- 3° pedeapsa cu munca în folosul comunității;
- 4° pedeapsa de probațiune autonomă.

Pedepsele prevăzute la punctele 1° la 4° de mai sus nu pot fi aplicate cumulativ.]²

În materie criminală și corecțională:

- 1° Interzicerea anumitor drepturi politice și civile;

2° [¹ punerea la dispoziția instanței de executare a pedepselor;]¹

În materie criminală, corecțională sau polițienească:

1° Amenda;

2° Confiscarea specială.

(1) <L 2007-04-26/89, art. 2, 069; În vigoare: 01-01-2012>

(2) <L 2014-04-10/80, art. 2, 111; În vigoare: termen nedeterminat dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat la rândul lui prin L 2015-11-23/02, art. 13), modificat în același sens prin L 2016-02-05/11, art. 48, 114>

Art. 7bis. <Introdus prin L 1999-05-04/60, art. 4; În vigoare: 02-07-1999>

Pedepsele aplicabile pentru infracțiunile comise de persoanele juridice sunt:

În materie criminală, corecțională și de poliție:

1° amenda;

2° confiscarea specială; confiscarea specială prevăzută la art. 42, punctul 1°, pronunțată împotriva persoanelor juridice de interes public, nu se poate referi decât la bunurile civilmente confiscabile;

În materie criminală și corecțională:

1° dizolvarea; aceasta nu poate fi pronunțată împotriva persoanelor fizice de drept public;

2° interdicția de a exercita o activitate ce face parte din obiectul social al societății, cu excepția activităților care privesc o misiune de interes public;

3° închiderea unuia sau mai multor sedii, cu excepția acelor sedii unde se desfășoară activități ce țin de îndeplinirea unor misiuni de interes public;

4° publicarea sau difuzarea deciziei.

SECȚIUNEA II Despre pedepsele penale

Art. 8. <L 1996-07-10/42, art. 5, 018; În vigoare: 11-08-1996> Recluziunea este pe viață sau pe durată limitată.

Art. 9. <L 1996-07-10/42, art. 6, 018; În vigoare: 11-08-1996> Recluziunea pe durată limitată este pronunțată pentru un termen:

1° de la cinci la zece ani;

2° de la zece la cincisprezece ani;

3° de la cincisprezece la douăzeci de ani;

4° de la douăzeci la treizeci de ani.

[¹ 5° de la treizeci la patruzeci de ani.]¹

(1) <L 2016-02-05/11, art. 2, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 10. <L 1996-07-10/42, art. 7, 018; În vigoare: 11-08-1996> Detenția este pe viață sau pe termen limitat.

Art. 11. <L 1996-07-10/42, art. 8, 018; În vigoare: 11-08-1996> Detenția pe termen limitat este pronunțată pentru un termen de:

- 1° de la cinci la zece ani;
 - 2° de la zece la cincisprezece ani;
 - 3° de la cincisprezece la douăzeci de ani;
 - 4° de la douăzeci la treizeci de ani.
- [¹ 5° de la treizeci la patruzeci de ani.]¹

(1) <L 2016-02-05/11, art. 3, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 12. <restabilit prin L 2006-05-15/35, art. 19, 056; În vigoare: 16-10-2006> Recluziunea pe durată determinată sau detențiunea pe viață nu pot fi dispuse împotriva unei persoane care nu împlinise optsprezece ani în momentul săvârșirii faptei.

Art. 13. (Abrogat) <L 1996-07-10/42, art. 21, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 14. (Abrogat) <L 1996-07-10/42, art. 21, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 15. (Abrogat) <L 18-03-1970, art. 3>

Art. 16. (Abrogat) <L 1996-07-10/42, art. 21, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 17. (Abrogat) <L 1996-07-10/42, art. 21, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 18. <L 2003-01-23/42, art. 7, 040; În vigoare: 13-03-2003> Hotărârea de condamnare la recluziune pe viață, la detențiune pe viață sau la recluziune sau detenție de la douăzeci la treizeci de ani [¹ sau de la treizeci la patruzeci de ani]¹ va afișată în extras în localitatea în care a fost comisă fapta și în cea în care a fost pronunțată hotărârea.

(1) <L 2016-02-05/11, art. 4, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 19. <L 2003-01-23/42, art. 8, 040; În vigoare: 13-03-2003> Toate hotărârile de condamnare la recluziune pe viață, la detențiune pe viață, la recluziune sau detenție pe termen limitat [¹ sau la detenție de la cincisprezece la douăzeci de ani sau mai mare]¹ vor pronunța împotriva persoanelor condamnate măsura de retragere a titlurilor, gradelor, funcțiilor, însărcinărilor sau numirilor publice ce le-au fost conferite sau cu care au fost investiți.

Curtea cu jurați poate pronunța această măsură împotriva persoanelor condamnate la detenție de la zece la cincisprezece ani sau de la cinci la zece ani.

(1) <L 2016-02-05/11, art. 5, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 20. (Abrogat) <L 1996-07-10/42, art. 21, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 21. (Abrogat) <L 2004-11-22/32, art. 2, 049; În vigoare: 19-12-2004>
(NOTĂ: Confirmat prin <L 2005-01-12/39, art. 169, 050; În vigoare: 15-01-2007>)

Art. 22. (Abrogat) <L 2004-11-22/32, art. 2, 049; În vigoare: 19-12-2004>
(NOTĂ: Confirmat prin <L 2005-01-12/39, art. 169, 050; În vigoare: 15-01-2007>)

Art. 23. (Abrogat) <L 2004-11-22/32, art. 2, 049; În vigoare: 19-12-2004>
(NOTĂ: Confirmat prin <L 2005-01-12/39, art. 169, 050; În vigoare: 15-01-2004>)

Art. 24. (Abrogat) <L 2004-11-22/32, art. 2, 049; În vigoare: 19-12-2004>
(NOTĂ: Confirmat prin <L 2005-01-12/39, art. 169, 050; În vigoare: 15-01-2007>)

SECȚIUNEA III Despre închisoarea corecțională

Art. 25. [1 Măsura închisorii corecționale se aplică, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, pentru un termen de la opt zile la cinci ani.

Durata este până la cinci ani dacă este vorba despre o infracțiune pentru care legea prevede o pedeapsă privativă de libertate de la cinci la zece ani, care a fost transformată în închisoare corecțională.

Durata este până la zece ani dacă este vorba despre o infracțiune pentru care legea prevede o pedeapsă privativă de libertate de la zece la cincisprezece ani, care a fost transformată în închisoare corecțională.

Durata este până la cincisprezece ani dacă este vorba despre o infracțiune pentru care legea prevede o pedeapsă privativă de libertate de la cincisprezece la douăzeci de ani, care a fost transformată în închisoare corecțională.

[2 Durata este până la douăzeci și opt de ani dacă este vorba despre o infracțiune pentru care legea prevede o pedeapsă privativă de libertate de la douăzeci la treizeci de ani, care a fost transformată în închisoare corecțională.

Durata este până la treizeci și opt de ani dacă este vorba despre o infracțiune pentru care legea prevede o pedeapsă de privare de libertate de la treizeci la patruzeci de ani, care a fost transformată în închisoare corecțională.

Durata este până la patruzeci de ani dacă este vorba despre o infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa de privare de libertate pe viață, care a fost transformată în închisoare corecțională.]¹

Durata unei zile de închisoare este de douăzeci și patru de ore.

Durata unei luni de închisoare este de treizeci de zile.

(1) <L 2009-12-21/14, art. 2, 075; În vigoare: 21-01-2010>

(2) <L 2016-02-05/11, art. 6, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 26. (Abrogat) <L 1996-07-10/42, art. 21, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 27. (Abrogat) <L 18-03-1970, art. 3>

SECȚIUNEA IV

Despre plasarea în arestul poliției

Art. 28. Perioada de plasare în arestul poliției pentru comiterea unei contravenții nu poate fi mai scurtă de o zi și nu poate depăși șapte zile, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Art. 29. (Abrogat) <L 1996-07-10/42, art. 21, 018; În vigoare: 11-08-1996>
(PREVEDERI COMUNE SECȚIUNILOR II, III ȘI IV). <L 18-03-1970, art. 1>

Art. 30. Orice perioadă petrecută în detenție înainte ca sentința să devină irevocabilă, ca urmare a infracțiunii ce dă naștere acestei condamnări, va fi dedusă din durata pedepsei privative de libertate aplicate.

(Orice măsură provizorie de plasare în regim închis prevăzută la articolul 52quater din legea din 8 aprilie 1965 cu privire la protecția tinerilor, la preluarea minorilor care au comis o faptă calificată drept infracțiune și la repararea daunelor provocate prin fapta respectivă, sau de legea din 1 martie 2002 cu privire la plasarea provizorie a minorilor care au comis o faptă calificată drept infracțiune este dedusă în aceleași condiții din durata pedepselor privative de libertate la care persoana reținută conform articolului 57bis din legea din 8 aprilie 1965 sus-menționată este condamnată.) <L 2006-05-15/35, art. 20, 056; În vigoare: 01-10-2007>

Art. 30bis. <Introdus prin L 1996-07-10/42, art. 13; În vigoare: 11-08-1996> Persoanele condamnate la o pedeapsă privativă de libertate își vor ispăși pedepsele în unitățile de detenție desemnate de Rege.

Art. 30ter. (fostul articol 30bis) (Abrogat) <L 2005-01-12/39, art. 169, 050; În vigoare: 15-01-2007>

SECȚIUNEA V

Despre pedepsele comune aplicate în cazul crimelor și delictelor

SUB-SECȚIUNEA I

Despre pedepsele comune pentru crime și delict aplicabile persoanelor fizice <Introdus prin L 1999-05-04/60, art. 5, 024; În vigoare: 02-07-1999>

Art. 31. ^[3] Toate sentințele sau hotărârile de condamnare la reclusiune sau la detenție pe viață sau la reclusiune sau la detenție pentru o perioadă egală sau mai mare de zece ani, sau la douăzeci de ani sau peste douăzeci de ani închisoare]³ vor institui împotriva persoanelor condamnate interdicția perpetuă a dreptului:

1° de a ocupa funcții, servicii sau posturi publice;

2° (...) de a fi ales; <L 12-04-1894, art. 130>

3° De a purta vreo decorație sau vreun titlu de noblete;

4° De a fi jurat, expert, martor instrumentator sau certicator în întocmirea actelor; de a depune mărturie în justiție altfel decât pentru simpla oferire de informații;

(5° De a fi desemnat în funcțiile de tutore, tutore substituent sau curator, dacă nu este vorba despre proprii lor copii; precum și de a ocupa funcțiile de ^[2] ...]² (de administrator judiciar al bunurilor unei persoane presupuse a fi absente) sau ^[2] de administrator al unei persoane care este protejată în temeiul articolului 492/1 din Codul civil]².) <L 2001-04-29/39, art. 73, 030; În vigoare: 01-08-2001>

<L 2007-05-09/44, art. 48, 067; În vigoare: 01-07-2007>

6° (de a fabrica, de a modifica, de a repara, de a ceda unei alte persoane, de a deține, de a purta, de a transporta, de a importa, de a exporta o armă sau muniție, sau de a facilita tranzitul armelor și munițiilor, precum și de a fi încadrat în Forțele armate.) <L 2006-06-08/30, art. 38, 057; În vigoare: 09-06-2006>

^[1] Hotărârile ^[3] sau sentințele]³ de condamnare menționate în alineatul precedent pot institui în plus, împotriva persoanelor condamnate, interdicția dreptului la vot, fie cu caracter permanent, fie pentru o perioadă de la douăzeci la treizeci de ani.]¹

(1) <L 2009-04-14/01, art. 2, 073; În vigoare: 15-04-2009>

(2) <L 2013-03-17/14, art. 150, 101; În vigoare: 01-09-2014 (L 2014-05-12/02, art. 22)>

(3) <L 2016-02-05/11, art. 7, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 32. ^[1] Judecătoriile și tribunalele pot dispune interdicția de exercitare, în totalitate sau în parte, pentru totdeauna sau pentru o perioadă de la zece la

douăzeci de ani, a drepturilor menționate la articolul 31, pentru persoanele condamnate la o pedeapsă privativă de libertate cu o durată egală sau mai mare de cinci ani, însă mai mică de zece ani, la detenție sau la închisoare pe o durată egală sau mai mare de zece ani, însă mai mică de douăzeci de ani.]¹

(1) <L 2016-02-05/11, art. 8, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 33. [² Sub rezerva aplicării articolelor 31 și 32, judecătoriile și tribunalele]² vor putea, în cazurile prevăzute de lege, să interzică în totalitate sau în parte, condamnaților la pedepse corecționale, exercitarea drepturilor menționate la [¹ articolul 31, alineatul 1]¹, pe o perioadă de la cinci la zece ani.

(1) <L 2009-04-14/01, art. 4, 073; În vigoare: 15-04-2009>

(2) <L 2016-02-05/11, art. 9, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 33bis. [¹ [² Sub rezerva aplicării articolelor 31 și 32, judecătoriile și tribunalele]² vor putea interzice condamnaților la pedepse corecționale exercitarea drepturilor menționate la articolul 31, alineatul 2, pe o perioadă de la cinci la zece ani.]¹

(1) <Introdus prin L 2009-04-14/01, art. 5, 073; În vigoare: 15-04-2009>

(2) <L 2016-02-05/11, art. 10, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 34. Durata interdicției, stabilită prin sentința sau hotărârea de condamnare, va începe să curgă de la data executării de către condamnat a pedepsei sau de la data prescrierii pedepsei. În plus, interdicția își va produce, efectele cu începere de la data la care condamnarea pronunțată în contradictoriu sau în absență va deveni irevocabilă.

(Interdicția pronunțată împotriva unui condamnat care beneficiază de amânarea totală sau parțială a executării pedepsei, în temeiul legii din 29 iunie 1964 cu privire la suspendare, amânare sau probațiune, va curge de la data la care amânarea începe, până la data la care aceasta este revocată.) <L 2003-12-22/42, art. 380, 047; În vigoare: 10-01-2004, se aplică de la data intrării sale în vigoare, în ceea ce privește persoanele condamnate care beneficiază sau care au beneficiat de o amânare)

SUB-SECȚIUNEA 1bis

Despre punerea la dispoziția tribunalului de aplicare a pedepselor

<Introdusă prin L 2007-04-26/89, art. 3; În vigoare: 01-01-2012>

Art. 34bis. <Introdus prin L 2007-04-26/89, art. 3; În vigoare: 01-01-2012> Punerea la dispoziția tribunalului de aplicare a pedepselor este o pedeapsă complementară ce trebuie sau poate să fie pronunțată în cazurile prevăzute de lege cu scopul de a proteja societatea de persoanele care au comis anumite

fapte grave de natura celor ce aduc atingere integrității persoanelor. Executarea acestei pedepse complementare începe după executarea pedepsei principale cu închisoarea [1 ...]¹ sau cu reclusiunea.

(1) <L 2014-04-25/23, art. 31, 104; În vigoare: 24-05-2014>

Art. 34ter. <Introdus prin L 2007-04-26/89, art. 3; În vigoare: 01-01-2012> Judecătorii și tribunalele dispun măsura de punere la dispoziția tribunalului de aplicare a pedepselor pentru o perioadă de minimum cinci ani și de cel mult cincisprezece ani, care începe să curgă o dată cu termenul pedepsei principale [1 ...]¹, în cadrul următoarelor condamnări:

1° condamnările pronunțate [2 în baza articolelor 54 și 57bis]², cu excepția cazului în care pedeapsa anterioară a fost pronunțată pentru o crimă politică gravă;

2° condamnările care, [2 pronunțate în baza articolelor 57 și 57bis]², constată recidiva unei crime comisă după altă crimă, cu excepția cazului în care pedeapsa anterioară a fost pronunțată pentru o infracțiune politică gravă;

3° condamnările [3 la o pedeapsă privativă de libertate de cel puțin cinci ani]³ pronunțată pe baza articolelor 137, în cazul unei infracțiuni cauzatoare de moarte, 376, alineatul 1, 417ter, alineatul 3, 2°, și 428, § 5.

(1) <L 2014-04-25/23, art. 32, 104; În vigoare: 24-05-2014>

(2) <L 2014-04-25/23, art. 57, 104; În vigoare: 24-05-2014>

(3) <L 2016-02-05/11, art. 11, 114; En vigoare: 29-02-2016>

Art. 34quater. <Introdus prin L 2007-04-26/89, art. 3; În vigoare: 01-01-2012> Judecătorii și tribunalele pot dispune măsura de punere la dispoziția tribunalului de aplicare a pedepselor pentru o perioadă de minimum cinci ani și de cel mult cincisprezece ani, care începe să curgă de la data expirării pedepsei principale [2 ...]², în cadrul următoarelor condamnări:

1° condamnările pronunțate împotriva persoanelor care, după ce au fost condamnate la o pedeapsă de cel puțin cinci ani de închisoare [3 sau la o pedeapsă echivalentă considerată conform articolului 99bis]³ pentru fapte care au provocat în mod intenționat suferințe mari sau au adus atingeri grave integrității fizice sau sănătății fizice sau mentale, sunt condamnate din nou pentru fapte similare în interval de zece ani de la data la care condamnarea pronunțată a căpătat forța lucrului judecat;

2° condamnările pronunțate în baza articolelor 136bis la 136septies, 347bis, § 4,

1°, în fine, 393 la 397, 417quater, alineatul 3, 2°, 433octies, 1°, 475, 518, alineatul 3, și 532;

3° [4 condamnările pronunțate în baza articolelor 371/1, alineatele 2 și 3, 372, 373, alineatele 2 și 3,⁴ 375, 376, alineatele 2 și 3, 377, alineatele 1, 2, 4 și 6.

[¹ 4° în cazul aplicării articolelor 61, 62 sau 65, condamnările pronunțate pe baza infracțiunilor concurente ce nu sunt vizate la punctele 1° la 3°.]¹

(1) <L 2011-11-30/28, art. 10, 083; În vigoare: 30-01-2012>

(2) <L 2014-04-25/23, art. 33, 104; În vigoare: 24-05-2014>

(3) <L 2014-04-25/23, art. 58, 104; În vigoare: 24-05-2014>

(4) <L 2016-02-01/09, art. 6, 115; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 34quinquies. <Introdus prin L 2007-04-26/89, art. 3; În vigoare: 01-01-2012>

În cazul în care măsura punerii la dispoziția tribunalului de aplicare a pedepselor nu este obligatorie potrivit legii, procedurile relative la infracțiunile ce constituie primul termen al recidivei sunt atașate la dosarul de urmărire, iar motivele deciziei sunt specificate în dosar.

[¹ Dacă infracțiunile care formează primul termen al recidivei sunt constatate în cadrul unei condamnări pronunțate într-un alt Stat membru al Uniunii Europene, la dosarul de urmărire va fi atașată, în toate cazurile, copie certificată conformă a hotărârii.]¹

(1) <L 2014-04-25/23, art. 59, 104; În vigoare: 24-05-2014>

SUB-SECȚIUNEA II

Despre pedepsele comune în cazul crimelor și delictelor aplicabile persoanelor juridice <Introdus prin L 1999-05-04/60, art. 6; În vigoare: 02-07-1999>

Art. 35. <L 1999-05-04/60, art. 6, 024; În vigoare: 02-07-1999> Dizolvarea poate fi decisă de către judecător atunci când persoana juridică a fost înființată în mod intenționat cu scopul de a derula activitățile pedepsite de lege pentru care aceasta este condamnată sau atunci când obiectul ei de activitate a fost deturnat în mod intenționat în scopul desfășurării cu scopul desfășurării unor astfel de activități.

Atunci când hotărăște dizolvarea, judecătorul trimite cauza în fața instanței competente, pentru ca aceasta să ia cunoștință de lichidarea persoanei juridice.

Art. 36. <L 1999-05-04/60, art. 6, 024; În vigoare: 02-07-1999> Interdicția temporară sau definitivă de a desfășura o activitate ce ține de obiectul social al persoanei juridice poate fi dispusă de judecător în cazurile prevăzute de lege.

Art. 37. <L 1999-05-04/60, art. 6, 024; În vigoare: 02-07-1999> În cazurile prevăzute de lege, judecătorul poate dispune închiderea temporară sau definitivă a uneia sau mai multor puncte de lucru aparținând persoanei juridice.

Art. 37bis. <Introdus prin L 1999-05-04/60, art. 6; În vigoare: 02-07-1999>
În cazurile stabilite de lege, judecătorul poate dispune publicarea și difuzarea hotărârii pe cheltuiala persoanei condamnate.

SECȚIUNEA Vbis

(² fosta secțiune Vter renumerotată ca noua secțiune Vbis)²)

[¹ Despre pedeapsa supravegherii electronice]¹

(1) <Introdus prin L 2014-02-07/15, art. 6, 110; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016>

(2) <L 2014-04-10/80, art. 3, 111; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13)>

Art. 37ter. [¹ § 1. Atunci când o faptă este de natură să atragă o pedeapsă cu închisoarea de cel mult un an, judecătorul poate condamna, cu titlu de pedeapsă principală, la o pedeapsă cu supraveghere electronică pe o durată egală cu pedeapsa cu închisoarea pe care ar fi pronunțat-o și care poate fi aplicată în cazul ne-executării pedepsei cu supravegherea electronică. Pentru stabilirea duratei acestei pedepse subsidiare cu închisoarea, o zi din această pedeapsă de supraveghere electronică aplicată corespunde unei zile de pedeapsă cu închisoarea.

Pedeapsa de supraveghere electronică constă în obligația de a fi prezent la o adresă determinată, excepție făcând deplasările sau absențele autorizate, pe parcursul unei perioade stabilite de către judecător în conformitate cu prevederile paragrafului 2.

Controlul prezenței este asigurat în special prin intermediul mijloacelor electronice și, conform paragrafului 5, această obligație este însoțită de anumite condiții.

Pedeapsa de supraveghere electronică nu poate fi dispusă pentru faptele:

1° prevăzute la articolele 375 la 377;

2° prevăzute la articolele 379 la 387, dacă faptele au fost comise asupra minorilor sau cu ajutorul minorilor;

3° prevăzute la articolele 393 la 397.

§ 2. Durata perioadei de supraveghere electronică nu poate fi mai mică de o lună, nici mai mare de un an. Conform articolului 85, judecătorul care pronunță pedeapsa poate ține cont de anumite circumstanțe atenuante, fără însă ca durata stabilită de punere sub supraveghere electronică, ca pedeapsă autonomă, să poată fi mai mică de o lună.

Pedeapsa cu supravegherea electronică trebuie să fie executată într-un interval de șase luni de la data la care hotărârea de condamnare a dobândit autoritate de lucru judecat. Dacă depășirea acestui termen îi este imputabilă

persoanei condamnate, ministerul public poate decide fie prelungirea duratei executării pedepsei cu supraveghere electronică, fie trecerea la executarea pedeapsa subsidiare cu închisoarea. Dacă depășirea acestui termen nu îi este imputabilă persoanei condamnate, pedeapsa trebuie să fie executată în perioada de șase luni ce urmează expirării primului termen, iar dacă nu este pusă în executare, ea va fi prescrisă.

§ 3. În vederea aplicării unei pedepse de supraveghere electronică, ministerul public, judecătorul de instrucție, instanțele însărcinate cu instrucția sau cele în competența cărora intră judecarea cauzelor pot însărcina serviciul competent cu organizarea și controlul supravegherii electronice, numit în cele ce urmează „serviciul competent pentru supraveghere electronică”, din circumscripția judiciară pe raza căreia se află reședința inculpatului, acuzatului sau condamnatului, să întocmească un raport informativ succint și/sau o anchetă socială.

Acest raport sau această anchetă nu trebuie să conțină decât elementele relevante necesare pentru ca autoritatea care a adresat cererea serviciului competent pentru supravegherea electronică să se lămurească în ceea ce privește oportunitatea aplicării pedepsei avute în vedere.

În cadrul acestei anchete sociale, sunt notate și punctele de vedere ale tuturor persoanelor majore care locuiesc împreună cu persoana învinuită. Raportul informativ succint sau raportul de anchetă socială este depus la dosar în aceeași lună în care a fost formulată cererea.

§ 4. Atunci când pedeapsa cu supravegherea electronică este avută în vedere de judecător, cerută de ministerul public sau solicitată de acuzat, judecătorul îl informează pe acesta, înainte de încheierea dezbaterilor, în ce constă o astfel de pedeapsă, îi furnizează eventuale indicații cu privire la conținutul concret pe care poate să îl aibă și la condițiile individuale pe care poate să le impună conform paragrafului 5 și ascultă punctul de vedere al acestuia. Totodată, judecătorul poate să țină cont, în acest sens, de interesele eventualelor victime. Judecătorul nu poate dispune pedeapsa cu supravegherea electronică decât dacă acuzatul este prezent sau reprezentat la audiere și după ce acesta și-a exprimat consimțământul, fie personal, fie prin reprezentant. În cazul în care există persoane majore care locuiesc împreună cu inculpatul și care nu au fost audiate în cadrul anchetei sociale, sau în cazul care o astfel de anchetă socială nu a fost efectuată, judecătorul poate asculta punctele de vedere ale oricăreia dintre ele.

Judecătorul care refuză să pronunțe pedeapsa de supraveghere electronică cerută de ministerul public sau solicitată de acuzat trebuie să își motiveze decizia.

§ 5. Judecătorul stabilește durata pedepsei cu supravegherea electronică și poate da indicații cu privire la modalitățile concrete de aplicare a acesteia.

Pedeapsa cu supravegherea electronică este condiționată întotdeauna de respectarea următoarelor condiții generale:

1° să nu mai comită infracțiuni;

2° să aibă o adresă stabilă și, în cazul schimbării adresei, să comunice fără întârziere noua adresă oficialilor ministerului public sau serviciului competent pentru supravegherea electronică;

3° să răspundă la convocările serviciului competent cu supravegherea electronică și să respecte modalitățile concrete stabilite de acesta serviciu.

În plus, judecătorul poate impune persoanei condamnate condiții particulare individualizate în interesul victimelor. Aceste condiții pot viza interdicția de a frecventa anumite locuri sau de a lua legătura victima și/sau acordarea de despăgubiri acesteia din urmă.^[1]

(1) <Introdus prin L 2014-02-07/15, art. 7, 110; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat și acesta prin L 2015-11-23/02, art. 13), art. 7 reformulat prin L 2016-02-05/11, art. 44>

Art. 37^{quater}. ^[1] § 1. Din momentul în care condamnarea la o pedeapsă de supraveghere electronică dobândește autoritatea de lucru judecat, grefierul informează serviciul competent de supraveghere electronică, în vederea punerii în executare a acestei pedepse. În acest scop, serviciul în cauză ia legătura cu persoana condamnată în termen de șapte zile lucrătoare de la data informării, stabilește modalitățile concrete de executare a pedepsei, după ce a stat de vorbă cu condamnatul și ținând cont de observațiile acestuia, aducând imediat toate aceste aspecte la cunoștința ministerului public competent.

§ 2. Fără a aduce atingere aplicării articolului 20 din legea din 5 august 1992 privind funcționarea poliției, ministerul public este însărcinat cu controlul persoanei condamnate. Funcționarii serviciului competent pentru supravegherea electronică controlează executarea pedepsei cu supravegherea electronică și asigură monitorizarea și îndrumarea condamnatului.

§ 3. Dacă pedeapsa cu supravegherea electronică nu este executată în totalitate sau în parte, conform prevederilor articolului 37ter, § 5, funcționarul serviciului competent pentru supravegherea electronică aduce imediat acest fapt la cunoștința ministerului public competent. Într-o astfel de situație acesta din urmă poate decide trecerea la executarea pedepsei cu închisoarea stabilită prin hotărârea judecătorească, ținând în acest scop cont de partea din pedeapsa cu supravegherea electronică pe care persoana condamnată a executat-o deja. În acest caz, o zi de pedeapsă cu supravegherea electronică echivalează cu o zi de închisoare. În cazul în care ne-executarea totală sau parțială are legătură cu comiterea unor noi infracțiuni, trebuie stabilit printr-o hotărâre ce capătă autoritatea de lucru judecat că persoana condamnată a comis un delict sau o crimă, sau o infracțiune echivalentă luată în calcul conform articolului 99bis, în timpul executării pedepsei cu supravegherea electronică.

Ministerul public competent își motivează decizia și o comunică în scris, în timpul cel mai scurt:

- persoanei condamnate;
- șefului unității de poliție locală din comunitatea în care locuiește condamnatul;
- băncii naționale de date la care se face referire la articolul 44/2 din legea din 5 august 1992 privind funcționarea poliției;
- serviciului competent cu supravegherea electronică.

§ 4. În cazul în care pedeapsa de supraveghere electronică atinge sau depășește durata de trei luni, persoana condamnată poate solicita suspendarea controlului efectuat prin mijloace electronice după ce a ispășit o treime din durata pedepsei. Persoana condamnată este informată despre această posibilitate de către serviciul competent cu supravegherea electronică încă din momentul punerii în executare a pedepsei. Începând din momentul în care îndeplinește condiția de timp menționată, persoana condamnată poate adresa ministerului public competent o cerere scrisă în vederea obținerii acestei suspendări. Persoana condamnată trimite o copie a acestei cereri scrise serviciului competent cu supravegherea electronică.

În termen de cincisprezece zile, serviciul competent cu supravegherea electronică transmite un aviz ministerului public competent cu privire la respectarea programului, la conținutul concret al măsurii de supraveghere electronică și, după caz, la condițiile particulare individualizate impuse persoanei condamnate. În acest aviz se precizează dacă persoana condamnată a comis noi infracțiuni în timpul perioadei de executare a pedepsei cu supravegherea electronică. În plus, avizul va conține o propunere motivată de admitere sau de respingere a cererii de suspendare a controlului efectuat prin mijloace electronice și menționează încă o dată, dacă este cazul, condițiile particulare pe care serviciul competent cu supravegherea electronică consideră că este necesar să fie impuse persoanei condamnate.

În interval de o lună de la data primirii avizului, ministerul public competent acordă suspendarea controlului efectuat prin mijloace electronice, dacă persoana condamnată nu a comis alte infracțiuni și a respectat programul și conținutul concret al măsurii de supraveghere electronică și, atunci când este cazul, măsurile particulare individualizate care i-au fost impuse.

Atunci când este acordată suspendarea controlului efectuat prin mijloace electronice, persoana condamnată este supusă unei perioade de probă egală cu partea de pedeapsă cu supravegherea electronică rămasă neexecutată. În acest caz, o zi de termen de probă este echivalentă cu o zi de pedeapsă cu supravegherea electronică impusă. Persoana condamnată este supusă condițiilor generale precum și, dacă este cazul, condițiilor particulare ce i-au fost impuse.

Ministerul public competent comunică decizia prin modalitatea cea mai rapidă de comunicare în scris:

- persoanei condamnate;
- șefului unității de poliție locală din comunitatea în care locuiește condamnatul;
- băncii naționale de date la cere se face referire la articolul 44/2 din legea din 5 august 1992 privind funcționarea poliției;
- serviciului competent cu supravegherea electronică.

În cazul în care cererea de suspendare este respinsă, nu poate fi formulată o nouă cerere decât după expirarea unui termen de două luni de la data respingerii.

În cazul nerespectării condițiilor generale și, după caz, a condițiilor particulare impuse persoanei condamnate, măsura suspendării controlului efectuat prin mijloace electronice poate fi revocată.

Ministerul public procedează la audierea condamnatului, pentru a asculta și punctul lui de vedere. În cazul în care condamnatul cu dă curs convocării pentru a fi audiat, ministerul public poate decide revocarea măsurii de suspendare a controlului efectuat prin mijloace electronice sau de a proceda la executarea pedepsei subsidiare cu închisoarea. În cazul în care nerespectarea privește condiția generală de interzicere a comiterii de noi infracțiuni, trebuie stabilit printr-o hotărâre ce are autoritatea lucrului judecat că persoana condamnată a comis un delict sau o crimă, sau o infracțiune ce intră sub incidența articolului 99bis, în timpul executării pedepsei cu supravegherea electronică sau în timpul perioadei de suspendare a controlului efectuat prin mijloace electronice.

Prin hotărârea de revocare a suspendării controlului efectuat prin mijloace electronice se decide asupra următoarelor aspecte:

- condițiile particulare legate de suspendare, impuse de către ministerul public;
- executarea măsurii cu supravegherea electronică pentru durata rămasă din termenul de probă;
- reinstaurarea condițiilor particulare impuse, dacă este cazul, de către instanța de judecată.

Ministerul public competent comunică decizia prin modalitatea cea mai rapidă de comunicare în scris:

- persoanei condamnate;
- șefului unității de poliție locală din comunitatea în care locuiește condamnatul;
- băncii naționale de date la cere se face referire la articolul 44/2 din legea din 5 august 1992 privind rolul poliției;
- serviciului competent pentru supravegherea electronică.

§ 5. Organul ministerului public menționat în paragrafele 1 la 4 este organul ministerului public de pe lângă instanța de judecată care a pronunțat condamnarea la pedeapsa cu punere sub supraveghere electronică.]¹

 (1) <Introdus prin L 2014-02-07/15, art. 8, 110; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13), art. 8, reformulat prin L 2016-02-05/11, art. 45>

SECȚIUNEA Vter
 ([¹ fosta secțiune Vbis devenită prin renumerotare
 secțiunea Vter]¹) **Despre pedeapsa cu munca**
 <Introdus prin L 2002-04-17/33, art. 3; În vigoare: 07-05-2002>

 (1) <L 2014-02-07/15, art. 9, 110; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016>

Art. 37quinquies. ([¹ fostul art. 37ter care în noua numerotare a devenit art. 37quinquies]¹)

<Introdus prin L 2002-04-17/33, art. 3; În vigoare: 07-05-2002> § 1.
 Atunci când o faptă este de natură sa atragă după sine o pedeapsă aplicată de poliție sau o pedeapsă corecțională, judecătorul poate pronunța cu titlul de pedeapsă principală o pedeapsă constând în obligația de a presta o anumită muncă. Judecătorul prevede, în limitele pedepselor prevăzute de lege pentru infracțiunea respectivă, în funcție de actul de sesizare, o pedeapsă cu închisoarea sau o amendă ce poate fi aplicată în cazul în care pedeapsa cu munca nu este executată.

[³ Pedeapsa cu munca nu poate fi dispusă pentru faptele:

1° care ar fi pedepsibile, dacă nu ar transformate în delict, cu o pedeapsă cu reclusiunea a cărei limită maximă superioară este de douăzeci de ani;

2° prevăzute de articolele 375 la 377;

3° prevăzute de articolele 379 la 387, dacă faptele au fost comise asupra unor minori sau cu ajutorul minorilor;

4° prevăzute de articolele 393 la 397.]³

§ 2. Durata unei pedepse cu munca nu poate fi mai mică de douăzeci de ore, nici mai mare de trei sute de ore. O pedeapsă cu munca egală cu sau mai mică de patruzeci și cinci de ore este o pedeapsă aplicată de poliție. O pedeapsă cu munca ce depășește patruzeci și cinci de ore constituie o pedeapsă corecțională.

Pedeapsa cu munca trebuie executată în termen de douăsprezece luni de la data la care hotărârea judecătorească a căpătat autoritate de lucru judecat. Comisia de probațiune poate prelungi acest termen, din oficiu sau la cererea persoanei condamnate.

§ 3. Atunci când pedeapsa cu munca este avută în vedere de judecător, este cerută de către ministerul public sau de către persoana acuzată, judecătorul îl

informează pe acesta, înainte de încheierea dezbaterilor, în ce constă o astfel de pedeapsă și ascultă punctul său de vedere. Totodată, judecătorul poate să țină cont, în acest sens, de interesele eventualelor victime. Judecătorul nu poate dispune pedeapsa cu munca decât dacă acuzatul este prezent sau reprezentat la audiere și după ce acesta și-a exprimat consimțământul, fie personal, fie prin reprezentant.

[² Judecătorul care refuză să pronunțe pedeapsa cu munca cerută de ministerul public sau solicitată de acuzat trebuie să își motiveze decizia.]²

§ 4. Judecătorul stabilește durata pedepsei cu munca și poate da indicații cu privire la conținutul concret al pedepsei cu munca.

(1) <L 2014-02-07/15, art. 9, 110; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016>

(2) <L 2014-04-10/80, art. 4, 111; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13)>

(3) <L 2016-02-05/11, art. 12, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 37sexies. ([¹ vechiul art. 37quater care prin renumerotare a devenit noul art. 37sexies]¹)

<Introdus prin L 2002-04-17/33, art. 3; În vigoare: 07-05-2002> § 1. Pedeapsa cu munca este executată fără remunerație de către condamnat în timpul lăsat liber de eventualele activități școlare sau profesionale ale acestuia.

Pedeapsa cu munca nu poate fi executată decât în cadrul serviciilor publice ale Statului, localităților, provinciilor, comunităților și regiunilor sau pe lângă asociațiile fără scop lucrativ sau fundațiilor cu scop social, științific sau cultural.

Pedeapsa cu munca nu poate consta dintr-o activitate care, în cadrul serviciului public sau asociației desemnate, este în general executată de către muncitori remunerați.

§ 2. În vederea aplicării articolului 37ter, ministerul public, judecătorul de instrucție, instanțele de instrucție și instanțele de judecată pot însărcina secția Serviciului de centre de asistență judiciară (SPF Justice) din circumscripția judiciară pe raza căreia se află domiciliul inculpatului, acuzatului sau condamnatului să întocmească un raport informativ succint și/sau o anchetă socială. <L 2006-12-27/33, art. 35, 1°, 061; În vigoare: 07-01-2007>

(Regele precizează regulile referitoare la raportul informativ succint și la ancheta socială.

Aceste rapoarte și aceste anchete trebuie să conțină doar elemente relevante de natură să lămurească autoritatea care a adresat cererea serviciului centrelor de asistență judiciară cu privire la oportunitatea măsurii sau pedepsei vizate.) <L 2006-12-27/33, art. 35, 2°, 061; În vigoare: 07-01-2007>

§ 3. (Fiecare secție departamentală din cadrul Serviciului centrelor de asistență judiciară al SPF Justice întocmește de două ori pe an un raport al activităților existente ce se pretează pentru îndeplinirea pedepsei cu munca.) Secția respectivă înaintează o copie a acestui raport președintelui tribunalului de primă instanță și procurorului Regelui din arondismentul respectiv și, în baza unei simple solicitări, oricărei persoane ce poate să justifice un interes în acest sens. <L 2006-12-27/33, art. 35, 3°, 061; În vigoare: 07-01-2007>

(§ 4. La nivel federal și local sunt create structuri de concertare cu privire la aplicarea [² pedepsei cu munca și pedepsei de probațiune autonomă]². Misiunea acestor structuri de concertare este de a reuni într-o bază regulată instanțele interesate de executarea [² pedepsei de muncă și a pedepsei de probațiune autonomă]² cu scopul de a evalua colaborarea dintre acestea. Modalitățile de alcătuire și funcționare a acestor structuri de concertare sunt stabilite prin hotărâre regală). <L 2006-12-27/33, art. 35, 4°, 061; În vigoare: 07-01-2007>

(1) <L 2014-02-07/15, art. 9, 110; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016>

(2) <L 2014-04-10/80, art. 5, 111; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (A se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13)>

Art. 37septies. ([¹ vechiul art. 37quinquies care prin renumeroare a devenit noul art. 37septies])¹) <Introdus prin L 2002-04-17/33, art. 3; În vigoare: 07-05-2002> § 1.

Condamnatul căruia i-a fost impusă o condamnare cu munca în baza articolului 37ter este urmărit de către un asistent de justiție din cadrul Serviciului centrelor de asistență judiciară (SPF Justice) din circumscripția judiciară pe raza căreia domiciliază persoana condamnată.

<L 2006-12-27/33, art. 36, 1°, 061; În vigoare: 07-01-2007>

Executarea pedepsei cu munca este controlată de comisia de probațiune a localității în care domiciliază condamnatul, căreia asistentul de justiție îi înaintează un raport.

§ 2. Atunci când hotărârea judecătorească prin care este dispusă o pedeapsă cu munca dobândește autoritate de lucru judecat, grefierul transmite în termen de douăzeci și patru de ore o copie comisiei de probațiune competente, precum și (secției competente din arondismentul respectiv a Serviciului de centre de asistență judiciară din cadrul Serviciului Public Federal de Justiție SPF Justice), care desemnează fără întârziere asistentul de justiție menționat la § 1 [² ...]²

(Competența teritorială a comisiei de probațiune este stabilită în funcție de locul de reședință a persoanei condamnate la data la care sentința sau hotărârea capătă autoritate de lucru judecat. Atunci când persoana în cauză

locuiește în afara teritoriului Regatului, comisia de probațiune competentă teritorial este cea a locului în care a fost pronunțată condamnarea în primă instanță.

Atunci când, în cazuri excepționale, comisia consideră că pentru un condamnat la pedeapsa cu munca, ce a făcut o cerere motivată în acest sens, este oportun să fie transferată competența către comisia din locul unde acesta își are noua reședință, ea adoptă o decizie motivată după ce această a doua comisie a emis un aviz conform în termen de două luni. Pentru o persoană ce nu are reședința pe teritoriul Regatului, competența poate fi transferată, potrivit aceleiași proceduri, unei alte comisii de probațiune, fără ca în acest caz să fie vorba în mod necesar de comisia din locul în care aceasta își are noua reședință.) <L 2006-12-27/33, art. 36, 4°, 061; În vigoare: 07-01-2007>

§ 3. După ce a audiat condamnatul și a ținut cont de observațiile acestuia, asistentul judiciar stabilește conținutul concret al pedepsei, respectând indicațiile menționate la articolul 37ter, § 4, sub controlul comisiei de probațiune care, din oficiu, la cererea ministerului public sau la solicitarea condamnatului poate, în orice moment și tot respectarea indicațiilor vizate la art. 37ter, § 4, să o precizeze și să o adapteze.

(Conținutul concret al pedepsei cu munca este notificat într-o convenție ce trebuie semnată de către condamnat, căruia îi va fi înmănat un exemplar de către asistentul judiciar.

Totodată, în termen de trei zile lucrătoare, asistentul judiciar comunică o copie a convenției semnate și comisiei de probațiune.) <L 2006-12-27/33, art. 36, 5°, 061; În vigoare: 07-01-2007>

§ 4. În caz de neexecutare totală sau parțială a pedepsei cu munca, asistentul judiciar informează imediat comisia de probațiune. Comisia convoacă persoana condamnată prin scrisoare recomandată ^[2] sau pe o cale de comunicare electronică ce urmează să fie stabilită prin decizie regală^[2] cu mai mult de zece zile înainte de data fixată pentru examinarea cazului și îl informează și pe avocatul condamnatului. Dosarul comisiei este pus timp de cinci zile la dispoziția condamnatului și a avocatului acestuia.

Comisia, care se întrunește fără participarea ministerului public, întocmește un raport ^[2] motivat^[2] în vederea aplicării pedepsei înlocuitoare.

(Raportul este expediat prin scrisoare simplă condamnatului, ministerului public.) și asistentului judiciar.) <L 2006-12-27/33, art. 36, 6°, 061; În vigoare: 07-01-2007>

În acest caz, ministerul public poate decide executarea pedepsei cu închisoarea sau cu amendă prevăzută în hotărârea judecătorească, ținând cont de pedeapsa cu munca ce a fost deja executată de către condamnat.

(1) <L 2014-02-07/15, art. 9, 110; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016>

(2) <L 2014-04-10/80, art. 6, 111; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13)>

SECȚIUNEA V^{quater}

[¹ Despre pedeapsa de probațiune autonomă]¹

(1) <Introdus prin L 2014-04-10/80, art. 7, 111; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13)>

Art. 37^{octies}. [¹ § 1. Atunci când fapta este de natură să atragă o pedeapsă de poliție sau o pedeapsă corecțională, judecătorul poate condamna, cu titlu de pedeapsă principală, la o pedeapsă de probațiune autonomă.

Pedeapsa de probațiune autonomă constă în obligația de a respecta anumite condiții particulare în decursul unei perioade determinate, stabilite de către judecător conform § 2.

Judecătorul stabilește, în limitele pedepselor prevăzute de lege pentru infracțiunea respectivă, în funcție de actul de sesizare, o pedeapsă cu închisoarea sau o amendă ce poate fi aplicată în cazul în care pedeapsa de probațiune autonomă nu este executată.

Pedeapsa de probațiune autonomă nu poate fi pronunțată pentru fapte:

1° care ar fi pedepsibile, dacă nu ar transformate în delict, cu o pedeapsă cu reclusiunea a cărei limită maximă superioară este de douăzeci de ani;

2° prevăzute de articolele 375 la 377;

3° prevăzute de articolele 379 la 387, dacă faptele au fost comise asupra unor minori sau cu ajutorul minorilor;

4° prevăzute de articolele 393 la 397.

§ 2. Durata pedepsei de probațiune autonomă nu poate fi mai mică de șase luni, nici mai mare de doi ani. Pedeapsa de probațiune autonomă de douăsprezece luni sau mai mică de douăsprezece luni constituie o pedeapsă de poliție. Pedeapsa de probațiune autonomă de un an sau mai mare de un an constituie o pedeapsă corecțională.

§ 3. Atunci când pedeapsa de probațiune autonomă este avută în vedere de judecător, este cerută de către ministerul public sau solicitată de acuzat, judecătorul îl informează pe acesta, înainte de încheierea dezbaterilor, în ce constă o astfel de pedeapsă și ascultă punctul de vedere al acestuia. Totodată, judecătorul poate să țină cont, în acest sens, de interesele eventualelor victime. Judecătorul nu poate dispune pedeapsa de probațiune autonomă decât dacă acuzatul este prezent sau reprezentat la audiere și după ce acesta și-a exprimat consimțământul, fie personal, fie prin reprezentant.

Judecătorul care refuză să pronunțe o pedeapsă de probațiune autonomă cerută de ministerul public sau solicitată de acuzat, trebuie să își motiveze decizia.

§ 4. Judecătorul stabilește durata perioadei de probațiune autonomă și dă indicații privind conținutul pedepsei de probațiune autonomă.

§ 5. La nivel federal și local există structuri de concertare cu privire la aplicarea pedepsei de probațiune autonomă care funcționează conform dispozițiilor articolului 37sexies, § 4.]¹

(1) <Introdus prin L 2014-04-10/80, art. 8, 111; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13), art. 8 modificat prin L 2016-02-05/11, art. 51, 114>

Art. 37novies. [1 § 1. Orice persoană care a fost condamnată la o pedeapsă de probațiune autonomă conform articolului 37octies va fi supusă unei îndrumări exercitate de către un asistent pentru al Serviciului de centre de consiliere judiciară din cadrul Serviciului public federal de Justiție din circumscripția judiciară pe raza căreia persoana respectivă are reședința.

Executarea pedepsei de probațiune autonomă este controlată de către comisia de probațiune a locului de reședință a condamnatului, căreia asistentul judiciar îi înaintează un raport.

Atunci când decizia prin care este dispusă o pedeapsă de probațiune autonomă intră în autoritate de lucru judecat, grefierul transmite în termen de douăzeci și patru de ore o copie comisiei de probațiune competente, precum și (secției competente din arondismentul respectiv a Serviciului de centre de consiliere judiciară din cadrul Serviciului Public Federal de Justiție), care desemnează fără întârziere asistentul judiciar.

În luna următoare desemnării asistentului judiciar și apoi ori de câte ori acesta apreciază că este util sau ori de câte ori comisia îi cere acest lucru, și cel puțin din șase în șase luni, acesta înaintează comisiei de probațiune un raport cu privire la respectarea condițiilor. El propune, dacă este cazul, măsurile pe care le consideră utile.

§ 2. Competența teritorială a comisiei de probațiune este stabilită în funcție de locul de reședință a persoanei condamnate la data la care sentința sau hotărârea dobândește autoritate de lucru judecat. Atunci când persoana în cauză locuiește în afara teritoriului Regatului, comisia de probațiune competentă teritorial este cea a locului în care a fost pronunțată condamnarea în primă instanță.

Atunci când, în cazuri excepționale, comisia consideră că pentru un condamnat la pedeapsa de probațiune autonomă, ce a făcut o cerere motivată în acest sens, este oportun să fie transferată competența către comisia din locul unde acesta își are noua reședință, ea adoptă o decizie motivată după ce

această a doua comisie a emis un aviz conform în termen de două luni. Pentru o persoană ce nu are reședința pe teritoriul Regatului, competența poate fi transferată, potrivit aceleiași proceduri, unei alte comisii de probațiune, fără ca în acest caz să fie vorba în mod necesar de comisia din locul în care aceasta își are noua reședință.

§ 3. Comisia de probațiune stabilește conținutul concret al pedepsei de probațiune autonomă, pe baza raportului asistentului judiciar care l-a audiat pe condamnat și cu respectarea indicațiilor prevăzute de articolul 37octies, § 4.

Conținutul concret al pedepsei cu munca este notificat într-o convenție ce trebuie semnată de către condamnat, căruia îi va fi înmânat un exemplar de către asistentul judiciar.

Totodată, în termen de trei zile lucrătoare, asistentul judiciar comunică o copie a convenției semnate și comisiei de probațiune.^[1]

 (1) <Introdus prin L.2014-04-10/80, art. 9, 111; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L.2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L.2015-11-23/02, art. 13)>

Art. 37decies. ^[1] § 1. Comisia de probațiune poate suspenda în totalitate sau în parte conținutul concret al pedepsei de probațiune autonomă, îl poate preciza sau adapta împrejurărilor, fie din oficiu, fie la cererea ministerului public sau la solicitarea persoanei condamnate. În cazul în care una dintre condițiile pedepsei de probațiune autonomă nu a putut fi îndeplinită în termenul de probațiune inițial, din motive independente de voința condamnatului, comisia de probațiune poate prelungi o dată termenul de probațiune cu cel mult un an, pentru ca persoana condamnată să poată îndeplini condiția respectivă.

În cazul în care comisia de probațiune estimează că trebuie să ia una din măsurile menționate la alineatul 1, președintele convoacă persoana interesată prin scrisoare recomandată sau printr-un mijloc de comunicare electronică ce urmează să fie definit prin decizie regală, cu mai mult de zece zile înainte de data stabilită pentru examinarea cazului. Dosarul comisiei este pus la dispoziția persoanei interesate și a eventualului său avocat timp de zece zile.

În cazul în care comisia de probațiune estimează că pedeapsa de probațiune autonomă a fost executată, ea poate decide ca aceasta să ia sfârșit, chiar dacă perioada stabilită de către judecător nu a expirat încă.

Decizia comisiei de probațiune prevăzută la alineatul 1 sau la alineatul 3 este motivată. Această decizie este comunicată ministerului public și persoanei în cauză. Comunicarea către ministerul public se face prin scrisoare simplă, iar către persoana în cauză prin scrisoare recomandată sau printr-un mijloc de comunicare electronică ce urmează să fie stabilit prin decizie regală, în termen de trei zile, exceptând sâmbetele, duminicile și zilele de sărbătoare.

§ 2. Ministerul public și condamnatul la o pedeapsă de probațiune autonomă pot, primul prin cerere cu precizare de poziție iar cel de-al doilea

printr-o cerere ordinară, înaintată către tribunalul de primă instanță pe lângă care este instituită comisia, să formuleze recurs împotriva deciziilor luate de comisie în baza § 1 sau în baza articolului 37novies, § 3.

Cererea cu precizare de poziție și cererea ordinară trebuie să fie formulate în scris și motivate. Recursul trebuie introdus în termen de zece zile de la comunicarea deciziei luate de comisie. În cazul în care comisia nu decide altfel, recursul este suspensiv.

Președintele instanței chemate să judece cauza indică cu mai mult de zece zile înainte, într-un registru special păstrat la grefa instanței, data, locul și ora prezentării în vederea judecării recursului. Grefierul aduce acest termen la cunoștința persoanei condamnate la pedeapsa de probațiune autonomă prin scrisoare recomandată sau printr-o modalitate de comunicare electronică ce urmează a fi stabilită prin decizie regală, cu cel puțin zece zile înainte de termenul de judecată stabilit. În această perioadă, dosarul se este depus în arhiva instanței și este pus la dispoziția condamnatului și eventualul a avocatului său. Instanța se întrunește și judecă recursul în cameră de consiliu. În cazul în care instanța admite recursul, ea poate modifica decizia comisiei. Hotărârea pronunțată în acest recurs nu poate fi apelată sau contestată.^[1]

 (1) <Introdus prin L 2014-04-10/80, art. 10, 111; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13)>>

Art. 37undecies. [1] În caz de neexecutare totală sau parțială a pedepsei de probațiune autonomă, asistentul judiciar informează imediat comisia de probațiune. Comisia convoacă persoana condamnată prin scrisoare recomandată sau pe o cale de comunicare electronică ce urmează să fie stabilită prin decizie regală cu mai mult de zece zile înainte de data fixată pentru examinarea cazului și îl informează și pe avocatul condamnatului. Dosarul comisiei este pus timp de cinci zile la dispoziția condamnatului și, eventualul, a avocatului acestuia.

Comisia, care se întrunește fără participarea ministerului public, întocmește un raport motivat în vederea aplicării pedepsei înlocuitoare.

Raportul este expedit prin scrisoare simplă condamnatului, ministerului public și asistentului judiciar.

În acest caz, ministerul public poate decide executarea pedepsei cu închisoarea sau cu amendă prevăzută în hotărârea judiciară, și aceasta ținând cont de pedeapsa de probațiune autonomă ce a fost deja executată de către condamnat.^[1]

 (1) <Introdus prin L 2014-04-10/80, art. 11, 111; În vigoare: termen nedeterminat, dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13)>>

SECȚIUNEA VI

Despre pedepsele comune celor trei tipuri de infracțiuni

SUB-SECȚIUNEA I

Despre amenda aplicabilă persoanelor fizice

<Introdus prin L 1999-05-04/60, art. 7; În vigoare: 02-07-1999>

Art. 38. Amenda pentru contravenție este de cel puțin un [euro] și de cel mult douăzeci și cinci de [euro], mai puțin în cazurile exceptate de lege. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Amenda pentru crimă sau delict este de cel puțin douăzeci și șase de [euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Amenzile percepute intră în contul Statului.

Art. 39. Amenda este dispusă în mod individual, împotriva fiecăreia din persoanele condamnate pentru comiterea aceleiași infracțiuni.

Art. 40. În cazul neefectuării plății în termen de două luni de la data hotărârii sau sentinței, dacă aceasta este pronunțată ca urmare a unei proceduri contradictorii, sau de la data comunicării acesteia, dacă hotărârea a fost pronunțată în lipsă, amenda poate fi înlocuită de pedeapsa cu închisoarea, a cărei durată este stabilită prin hotărârea sau sentința de condamnare și care nu poate fi mai mare de șase luni în cazul persoanelor condamnate pentru săvârșirea unei fapte criminale, trei luni pentru persoanele condamnate pentru săvârșirea unui delict și trei zile pentru persoanele condamnate pentru săvârșirea unei contravenții.

Condamnații supuși pedepsei de închisoare subsidiară pot fi reținuți în locul în care au suportat pedeapsa principală.

În cazul în care amenda este singura pedeapsă ce a fost pronunțată, închisoarea ce trebuie executată în caz de neplată a amenzii este asimilată închisorii corecționale sau de poliție, în funcție de natura condamnării.

Art. 41. În toate cazurile, condamnatul poate obține eliberarea din închisoare plătind amenda; el nu se poate sustrage urmării la care sunt supuse bunurile sale oferindu-se să execute pedeapsa cu închisoarea.

SUB-SECȚIUNEA II

Despre amenda aplicată persoanelor juridice

<Introdus prin L 1999-05-04/60, art. 8; În vigoare: 02-07-1999>

Art. 41bis. <Introdus prin L 1999-05-04/60, art. 8; În vigoare: 02-07-1999> § 1.

Amenzile aplicabile pentru infracțiunile comise de persoanele juridice sunt: în materie criminală și corecțională:

- atunci când legea prevede pentru fapta comisă o pedeapsă privativă de libertate pe viață:

o amendă de două sute patruzeci de mii [de euro] la șapte sute douăzeci de mii [de euro]

<L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>;

- atunci când legea prevede pentru fapta comisă o pedeapsă privativă de libertate și o amendă, sau doar una din aceste două pedepse: o amendă de cel puțin cinci sute [de euro] înmulțită cu numărul de luni corespunzătoare pedepsei privative de libertate, suma astfel rezultată neputând să fie mai mică decât dublul maximumului amenzi prevăzut pentru fapta respectivă <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>;

- atunci când legea prevede pentru faptă doar o amendă: minimumul și maximumul acesteia sunt cele prevăzute de lege pentru acea faptă;

În materie de poliție:

- o amendă de douăzeci și cinci [de euro] la două sute cincizeci [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

§ 2. Pentru stabilirea pedepsei prevăzute la § 1, sunt aplicabile dispozițiile Cărtii 1.

SUB-SECȚIUNEA III Despre confiscarea specială

<Introdus prin L 1999-05-04/60, art. 9; În vigoare: 02-07-1999>

Art. 42. Confiscarea specială se aplică:

1° Lucrurilor ce formează obiectul infracțiunii și celor ce au servit sau au fost destinate comiterii acesteia, atunci când proprietatea asupra acestora este a condamnatului;

2° Lucrurilor care au rezultat din comiterea infracțiunii.

(3° Avantajelor patrimoniale trase în mod direct din infracțiune, bunurilor și valorilor ce le-au fost substituite și altor venituri rezultate din investirea acestor avantaje.) <L 1990-07-17/30, art. 1, 004; În vigoare: 25-08-1990>

Art. 43. Confiscarea specială (aplicată în cazul lucrurilor menționate la punctele 1° și 2° ale articolului 42) este pronunțată întotdeauna pentru crimă sau delict. <L 1990-07-17/30, art. 2, 004; În vigoare: 25-08-1990>

Aceasta nu este pronunțată pentru contravenție decât în cazurile stabilite de lege.

Art. 43bis. <Introdus prin L 1990-07-17/30, art. 3, 004; În vigoare: 25-08-1990> (Confiscarea specială aplicată lucrurilor menționate la articolul 42, 3°, va putea fi pronunțată de judecător, însă doar în măsura în care ea este cerută în scris de către procurorul Regelui.) <L 2002-12-19/86, art. 1, 039; În vigoare: 24-02-2003>

Dacă lucrurile nu pot fi găsite în patrimoniul condamnatului, judecătorul va proceda la evaluarea lor în bani iar confiscarea va fi aplicată asupra unei sume de bani echivalente valorii lucrurilor respective.

Atunci când lucrurile confiscate aparțin părții civile, ele îi vor fi restituite. Lucrurile confiscate îi vor fi atribuite, de asemenea, și atunci când judecătorul pronunță confiscarea pe motiv că acestea constituie bunuri sau valori substituite de către condamnat lucrurilor aparținând părții civile sau pentru că ele constituie echivalentul unor astfel de lucruri în sensul alineatului 2 din prezentul articol.

Orice terț ce pretinde că are un drept asupra lucrului confiscat poate să își valorifice acest drept în termenul și urmând modalitățile stabilite prin decizie regală.

[¹ Confiscarea specială a bunurilor imobile trebuie sau poate fi pronunțată de către judecător, conform bazei juridice aplicabile, însă numai în măsura în care ea a fost cerută în scris de către ministerul public.

Solicitarea scrisă a ministerului public ce vizează confiscarea unui bun imobil care nu a fost sechestrat penal conform formalităților aplicabile este, sub sancțiunea inadmisibilității, înscrisă gratuit în marja ultimului titlu transcris sau a sentinței vizate la articolul 1, alineatele 1 și 2, din legea ipotecară din 16 decembrie 1851. Ministerul public anexează proba mențiunii marginale la dosarul de confiscare înainte de închiderea dezbaterilor. Ministerul public cere, dacă este cazul, radierea gratuită a mențiunii marginale.]¹

[² Dacă este necesar, judecătorul diminuează valoarea avantajelor patrimoniale vizate la articolul 42, 3°, sau a evaluării monetare vizate la alineatul 2 cu scopul de a nu supune persoana condamnată la o pedeapsă nerezonabil de grea.]²

(1) <L 2013-11-27/05, art. 2, 099; În vigoare: 01-03-2014>

(2) <L 2014-02-11/12, art. 55, 100; În vigoare: 18-04-2014>

Art. 43ter. <Introdus prin L 1997-05-20/50, art. 12, În vigoare: 13-07-1997>
Confiscarea specială ce se aplică lucrurilor vizate (la articolele 42, 43bis și 43quater) va putea totodată să fie pronunțată atunci când lucrurile se găsesc în afara teritoriului Belgiei. <L 2002-12-19/86, art. 3, 039; În vigoare: 24-02-2003>

Art. 43quater. <Introdus prin L 2002-12-19/86, art. 4; În vigoare: 24-02-2003> § 1.

Fără a prejudicia dispozițiile articolului 43bis, alineatele 3 și 4, avantajele patrimoniale vizate la § 2, bunurile și valorile ce le-au fost substituite și veniturile provenind din avantajele investite aflate în patrimoniul sau în posesia unei persoane pot, la cererea procurorului Regelui, să fie confiscate sau această persoană poate fi condamnată la plata unei sume pe care judecătorul o consideră corespunzătoare valorii acestor lucruri, dacă aceasta a fost găsită vinovată:

(a) fie de una sau mai multe infracțiuni prevăzute:

1° de articolele 136sexies și la punctul 1° al articolului 136septies;

(1°bis din articolul 137, în măsura în care aceste infracțiuni sunt pedepsite prin aplicarea uneia sau mai multora din pedepsele prevăzute de articolele 138, § 1, 4° la 10°, și în măsura în care acestea sunt de natură să genereze beneficii, precum și articolul 140, în măsura în care fapta criminală sau delictul respectiv este de natură să genereze beneficii;) <L 2006-12-27/32, art. 390, 062; În vigoare: 07-01-2007>

2° de articolele 246 la 251 și de articolul 323;

[2°bis. de articolele 433sexies, 433septies (, 433octies 433undecies și 433duodecies);] <L 2005-08-10/61, art. 3, 053; În vigoare: 12-09-2005> <L 2006-02-09/33, art. 1, 055; În vigoare: 10-03-2006>

3° de articolele 504bis și 504ter și de articolul 323;

4° de articolul 2bis, § 1, din legea din 24 februarie 1921 privind traficul de substanțe otrăvitoare, soporifice, stupefiante, dezinfectante sau antiseptice, în măsura în care faptele implică importul, exportul, fabricarea, vânzarea sau punerea în vânzare a substanțelor vizate în prezentul articol, sau la § 3, b) sau la § 4, b) din aceeași lege;

5° (de articolele 77ter, 77quater și 77quinqies) din legea din 15 decembrie 1980 privind accesul pe teritoriul național, șederea, stabilirea și îndepărtarea străinilor; <L 2005-08-10/61, art. 3, 053; În vigoare: 12-09-2005>

6° articolul 10, § 1, 2°, din legea din 15 iulie 1985 privind utilizarea substanțelor cu efect hormonal, cu efect anti-hormonal, cu efect beta-adrenergic sau cu efect stimulator de creștere a producției la animale.

b) fie infracțiunile prevăzute la articolul 324ter, fie una sau mai multe infracțiuni menționate mai jos, atunci când acestea au fost comise în cadrul unei organizații criminale, așa cum este aceasta definită la articolul 324bis:

(1° de articolele 162, 163, 173, 180 și 186;) <L 2006-12-27/32, art. 391, 062; În vigoare: 07-01-2007>

(1°bis) articolele 379 sau 380 (și 383bis, § 1); <L 2006-12-27/32, art. 391, 062; În vigoare: 07-01-2007>

2° articolele 468, 469, 470, 471 sau 472;

3° articolul 475;

4° articolele 477, 477bis, 477ter, 47quater, 477quinqies, 477sexies sau 488bis;

5° articolul 505, cu excepția lucrurilor acoperite de articolul 42, 1°;

(5°bis al articolului 2quater, 4°, din legea din 24 februarie 1921 privind traficul de substanțe veninoase, soporifice, stupefiante, dezinfectante sau antiseptice și a substanțelor ce pot servi la fabricarea ilicită a substanțelor stupefiante și psihotrope;) <L 2006-12-27/32, art. 391, 062; În vigoare: 07-01-2007>

6° articolul 10 din legea din 5 august 1991 cu privire la importul, exportul și tranzitul armelor, munițiilor și materialelor destinate în special uzului militar și a tehnologiei aferente;

7° articolul 1 din decizia regală din 12 aprilie 1974 referitoare la anumite operații cu privire la substanțele cu acțiune hormonală, anti hormonală, anabolizantă, beta-adrenergică, anti-infecțioasă, antiparazitară și anti-inflamatorie, cu privire la infracțiunile pedepsite prin aplicarea legii din 24 februarie 1921 referitoare la traficul de substanțe veninoase, soporifice, stupefiante, dezinfectante sau antiseptice;

8° articolele 3 și 5 din decizia regală din data de 5 februarie 1990 referitoare la anumite substanțe beta-adrenergice privind infracțiunile pedepsite în aplicarea legii din 25 martie 1964 privind medicamentele.

c) fie de mai multe infracțiuni urmărite în manieră colectivă și a căror gravitate, finalitate și raport reciproc permit instanței să decidă în mod sigur și necesar că aceste fapte au fost comise în cadrul [1 unei fraude fiscale grave, organizate sau nu]¹.

§ 2. Confiscarea prevăzută la § 1 poate fi pronunțată împotriva autorilor, coautorilor și complicilor condamnați pentru una sau mai multe din infracțiunile enumerate în prezentul articol și în condițiile definite la § 1 dacă persoana condamnată a dobândit în timpul unei perioade relevante avantaje patrimoniale suplimentare, în condițiile în care există indicii serioase și concrete că acestea provin din infracțiunea pentru care a fost pronunțată condamnarea sau din fapte identice și că persoana condamnată nu a putut demonstra contrariul.

Această demonstrație contrară poate fi făcută și de către orice terț care pretinde că are un drept asupra acestor avantaje.

§ 3. În sensul prezentului articol, perioada considerată relevantă începe cu cinci ani înainte de inculparea persoanei și curge până la data pronunțării.

Indiciile serioase și concrete menționate în § 2 pot fi extrase din toate elementele credibile ce au fost prezentate instanței în maniera obișnuită prevăzută de lege și care indică un dezechilibru de un anume interes între, pe de o parte, creșterea temporară sau constantă a patrimoniului și cheltuielilor persoanei condamnate în cursul perioadei relevante, pe care ministerul public o demonstrează cu probe, iar, pe de altă parte, creșterea temporară sau constantă a patrimoniului și cheltuielilor condamnatului în cursul acestei perioade, pentru care acesta poate prezenta dovezi plauzibile că nu provin din faptele pentru care a fost condamnat sau din fapte identice.

Prin fapte identice trebuie să se înțeleagă acele fapte care corespund calificărilor vizate la § 1 și care intră:

- a) fie sub aceeași calificare precum infracțiunea ce face obiectul condamnării;
- b) fie sub o calificare conexasă, în măsura în care aceasta figurează sub aceeași rubrică, prevăzută la § 1, a), la care figurează și delictul ce face obiectul condamnării.

Atunci când instanța dispune confiscarea specială în sensul prezentului articol, ea poate decide să nu țină cont de o parte din perioada relevantă sau

de veniturile, bunurile sau valorile pe care le stabilește, dacă estimează că o astfel de măsură este oportună pentru a nu supune persoana condamnată la o pedeapsă nejustificat de severă.

§ 4. Patrimoniul de care dispune o organizație criminală trebuie confiscat, sub rezerva respectării drepturilor terților de bună credință.

(1) <L 2013-07-15/02, art. 14, 094; În vigoare: 29-07-2013>

CAPITOLUL III

Alte condamnări ce pot fi pronunțate pentru crime, delicte sau contravenții

BE

Art. 44. Condamnarea la pedepsele stabilite de lege va fi pronunțată întotdeauna fără a afecta restituirile sau daunele-interese ce li se pot cuveni părților.

Art. 45. Atunci când problema daunelor-interese nu este reglementată de lege, instanța va stabili cuantumul acestora, fără a putea însă să dispună aplicarea acestora într-un cuantum nedeterminat, nici chiar cu consimțământul părții vătămate.

Art. 46. [Judecătoria sau tribunalul ce admite că o persoană este vinovată de comiterea uneia din infracțiunile prevăzute de articolele 375, 398 la 400, 402, 403, 405, 409, §§ 1 la 3 și 5, și 422bis, atunci când acea persoană este susceptibilă de a fi chemată ca moștenitor legal la succesiunea victimei, poate totodată să pronunțe nedemnitățile succesorală a autorului, a coautorului sau a complicelui, care va fi înlăturat, din acel moment, de la succesiunea victimei.]¹

(1) <reactivat prin L 2012-12-10/14, art. 42, 088; În vigoare: 21-01-2013>

Art. 47. (Abrogat) <L 31-01-1980, art. 4, 1°>

Art. 48. (Abrogat) <L 31-01-1980, art. 4, 1°>

Art. 49. Atunci când bunurile persoanei condamnate sunt insuficiente pentru a acoperi condamnările la plata unei amenzi, la restituire și la plata de daune-interese, vor avea prioritate ultimele două din aceste condamnări.

În cazul concurenței dintre amendă și cheltuielile de judecată datorate Statului, plățile efectuate de persoanele condamnate vor fi imputate, în primul rând, în contul acestor cheltuieli de judecată.

(Aceste plăți întrerup termenul de prescripție atât a amenzii, cât și a cheltuielilor de judecată.) <L 2006-12-27/32, art. 302, 062; În vigoare: 07-01-2007>

Art. 50. Toate persoanele condamnate pentru comiterea aceleiași infracțiuni sunt considerate responsabile în solidar pentru restituirile și daunele-interese cuvenite.

Ele trebuie să achite în solidar și cheltuielile de judecată, atunci când au fost condamnate prin aceeași sentință sau decizie.

Cu toate acestea, judecătorul poate scuti toate persoanele condamnate sau doar pe unele din acestea de această obligație de solidaritate, indicând motivele acestei dispense și stabilind valoarea proporțională a cheltuielilor de judecată ce trebuie suportată de fiecare din persoanele respective.

Persoanele condamnate prin sentințe sau decizii distincte nu au obligația achitării în solidar a cheltuielilor judiciare decât în măsura în care acestea se referă la actele de urmărire de care au fost vizate toate persoanele respective, în comun.

Art. 50bis. <Introdus prin L 1999-05-04/60, art. 10; În vigoare: 02-07-1999> Nimeni nu poate fi considerat civilmente responsabil de plata unei amenzi la care este condamnată o altă persoană, chiar dacă el este condamnat pentru aceleași fapte.

CAPITOLUL IV

Tentativa de comitere a unei crime sau a unui delict

Art. 51. Există tentativă pedepsibilă atunci când rezoluția de comitere a unei crime sau a unui delict a fost manifestată prin acte exterioare ce constituie un început de punere în executare a acelei crime sau a aceluși delict, și care nu au fost întrerupte sau nu și-au produs efectul decât datorită unor împrejurări independente de voința autorului.

Art. 52. Tentativa de crimă este pedepsită cu pedeapsa imediat inferioară celei aplicate pentru comiterea efectivă a crimei respective, conform dispozițiilor articolelor 80 și 81.

[¹ Cu toate acestea, tentativele de comitere a crimelor pentru care se aplică pedeapsa cu reclusiunea pe viață sau cu detențiunea pe viață sunt pedepsite cu reclusiunea de la douăzeci la treizeci de ani, respectiv cu detențiunea de la douăzeci la treizeci de ani.]¹

(1) <L 2016-02-05/11, art. 13, 114; În vigoare: 29-02-2016>

CAPITOLUL V

Despre recidivă

Art. 53. Legea stabilește care sunt cazurile în care sunt pedepsite tentativele de delict, precum și care sunt pedepsele aplicabile în aceste cazuri.

Art. 54. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 12, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Orice persoană care, fiind condamnată la o pedeapsă penală, comite o faptă criminală pedepsită cu recluziunea de la cinci la zece ani, poate fi condamnată la recluziune de la zece la cincisprezece ani.

Dacă pentru fapta criminală comisă legea prevede pedeapsa cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani, vinovatul poate fi condamnat la recluziune de la cincisprezece la douăzeci de ani.

El va fi condamnat la cel puțin șaptesprezece ani de recluziune, dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta criminală comisă este recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani.

Art. 55. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Orice persoană care, fiind condamnată la o pedeapsă penală, comite o faptă criminală pedepsită cu recluziunea de la cinci la zece ani, poate fi condamnată la detenție de la zece la cincisprezece ani.

Dacă pentru fapta criminală comisă legea prevede pedeapsa cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani, vinovatul poate fi condamnat la (detenție de la cincisprezece la douăzeci de ani). <L 2003-01-23/42, art. 13, 040; În vigoare: 13-03-2003>

El va fi condamnat la cel puțin șaptesprezece ani de detenție, dacă pedeapsa prevăzută de lege pentru fapta criminală comisă este (detenția de la cincisprezece la douăzeci de ani). <L 2003-01-23/42, art. 13, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 56. Orice persoană care, după ce a fost condamnată la o pedeapsă penală, comite un delict poate fi condamnată la o pedeapsă reprezentând dublul pedepsei maxime prevăzute de lege pentru delictul respectiv.

Aceeași pedeapsă poate fi pronunțată în cazul unei condamnării anterioare la cel puțin un an închisoare, dacă persoana condamnată a comis noul delict înainte de expirarea termenului de cinci ani de la data ispășirii sau prescrierii pedepsei sale.

[¹ Chiar și în cazurile menționate la alineatele 1 și 2, dacă noul delict este o faptă criminală care a fost corecționalizată sau pentru care curtea cu juri a admis existența unor circumstanțe atenuante, durata pedepsei cu închisoarea nu poate fi mai mare decât durata maximă a pedepsei cu recluziunea prevăzută de lege pentru acea faptă criminală sau de patruzeci de ani, dacă pedeapsa amintită este recluziunea pe viață.]¹

[¹ Pedeapsa pronunțată nu poate depăși în niciun caz un an de pedeapsă cu supraveghere electronică, trei sute de ore de pedeapsă cu munca sau doi ani de pedeapsă de probațiune autonomă.]¹

(1) <L 2016-02-05/11, art. 14, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 57. Regulile stabilite pentru recidivă sunt aplicabile, conform articolelor precedente, în cazul unei condamnări anterioare pronunțată de un tribunal militar pentru o faptă calificată drept crimă sau delict de către legile penale ordinare, și la o pedeapsă prevăzută de aceleași legi.

Dacă pentru această faptă a fost pronunțată o pedeapsă prevăzută de legile militare, în aprecierea stării de recidivă, instanțele nu vor avea în vedere decât durata minimă a pedepsei pe care fapta sancționată prin prima hotărâre ar fi putut-o atrage în baza legilor penale ordinare.

Art. 57bis. [1 Regulile stabilite pentru recidivă, prevăzute la articolele 54 la 56, sunt aplicabile în cazul unei condamnări anterioare luate în calcul conform articolului 99bis.]¹

(1) <Introdus prin L 2014-04-25/23, art. 60, 104; În vigoare: 24-05-2014>

CAPITOLUL VI

Despre concursul de infracțiuni

Art. 58. Orice persoană dovedită vinovată de comiterea mai multor contravenții urmează să fie pedepsită pentru fiecare din acestea.

(Atunci când sunt pronunțate pedepse cu munca, durata acestora poate fi cumulată până la limita maximă de trei sute de ore) <L 2002-04-17/33, art. 4, 035; În vigoare: 07-05-2002>

[1 [2 Atunci când sunt pronunțate pedepse cu supraveghere electronică, durata acestora nu poate fi mai mare de un an.]²]¹

[2 Atunci când sunt pronunțate pedepse de probațiune autonome, durata acestora nu poate fi mai mare de doi ani.]²

(1) <L 2014-02-07/15, art. 10, 110; În vigoare: termen nedeterminat dar nu mai târziu de 01-05-2016, abrogat la 29-02-2014, înainte de a intra în vigoare prin L 2016-06-05/11, art. 42>

(2) <L 2014-04-10/80, art. 12, 111; În vigoare: termen nedeterminat dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13), art. 12 modificat prin L 2016-02-05/11, art. 52, 114>

Art. 59. În caz de concurs al unui sau mai multor delictelor cu una sau mai multe contravenții, [1 toate amenzile, pedepsele de probațiune autonomă, pedepsele cu munca, pedepsele cu supraveghere electronică]¹ și pedepsele cu închisoarea corecțională vor fi cumulate, în limitele stabilite de articolul următor. <L 2002-04-17/33, art. 5, 035; În vigoare: 07-05-2002>

(1) <L 2014-04-10/80, art. 13, 111; În vigoare: termen nedeterminat dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13), art. 13, modificat prin L 2016-02-05/11, art. 53, 114>

Art. 60. <L 01-02-1977, art. 5> În caz de concurs de delictе, pedeapsеle vor fi cumulate, fără ca ele să poată totuși depăși dublul duratei maxime a celei mai grele din pedeapsеle aplicabile. [³ Pedeapsa pronunțată nu poate depăși fie douăzeci de ani de închisoare, fie cea mai grea pedeapsă cu închisoarea, dacă aceasta este mai mare de douăzeci de ani de închisoare.]³ [² Această pedeapsă nu poate fi mai mare, în niciun caz, [³ ...]³ de un an de supraveghere electronică, trei sute de ore de pedeapsă cu munca sau doi ani de pedeapsă de probațiune autonomă]²

(2) <L 2014-04-10/80, art. 14, 111; În vigoare: termen nedeterminat dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13), art. 14 modificat prin L 2016-02-05/11, art. 54, 114>

(3) <L 2016-02-05/11, art. 15, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 61. În cazul concursului dintre o crimă și unul sau mai multe delictе, ori una sau mai multe contravenții, se va pronunța doar pedeapsa pentru crimă..

Art. 62. (A se vedea NOTA de sub TITLU) În caz de concurs de crime, va fi aplicată doar pedeapsa cea mai grea. La această pedeapsă se poate adăuga și un spor de cinci ani peste maximum pedepsei, dacă aceasta constă din (recluziunea sau detenția de la cincisprezece la douăzeci de ani sau pe un termen inferior). <L 2003-01-23/42, art. 14, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 63. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 15, 040; În vigoare: 13-03-2003> Pedeapsa cea mai grea este cea a cărei durată este cea mai lungă. Dacă pedepsele au aceeași durată, recluziunea este considerată o pedeapsă mai grea decât detenția.

Art. 64. Pedepsele de confiscare specială, aplicate pentru mai multe fapte criminale, delictе sau contravenții, sunt cumulate întotdeauna.

Art. 65. <L 1994-07-11/33, art. 45, 012; În vigoare: 31-07-1994> Atunci când aceeași faptă constituie mai multe infracțiuni sau când diferite infracțiuni supuse în mod simultan judecării aceluiași judecător de fond constituie manifestarea succesivă și continuă a aceleiași intenții delictuale, instanța va aplica doar pedeapsa cea mai grea.

Atunci când judecătorul instanței de fond constată că unele dintre infracțiunile ce au făcut anterior obiectul unei hotărâri definitive și alte fapte cu care este sesizat și care, presupunând că au fost stabilite, sunt anterioare hotărârii respective și constituie împreună cu primele manifestarea succesivă și continuă a aceleiași intenții delictuale, el ține cont, în stabilirea pedepsei, de pedepsele deja pronunțate. Dacă acestea i se par suficiente pentru a sancționa ansamblul infracțiunilor comise, el se pronunță asupra vinovăției și face trimitere în decizia sa la pedepsele deja pronunțate. Totalul pedepselor pronunțate în aplicarea prezentului articol nu poate depăși maximumul prevăzut de lege pentru pedeapsa cea mai grea dintre ele.

CAPITOLUL VII

Despre participarea mai multor persoane la aceeași crimă sau la același delict

Art. 66. Sunt pedepsiți ca autori ai unei crime sau ai unui delict:

Cei care au comis crima sau delictul precum și cei care au cooperat în mod direct la comiterea faptei;

Cei care, prin orice fel de faptă, acordă pentru comiterea crimei sau delictului un sprijin fără de care acestea nu ar fi putut fi comise;

Cei care, prin cadouri, promisiuni, amenințări, abuz de autoritate sau de putere, mașinațiuni sau artificii culpabile, au provocat comiterea acestei crime sau acestui delict;

(Cei care, fie prin discursuri susținute în cadrul unor adunări sau în locuri publice, fie prin înscrisuri, materiale tipărite, prin orice fel de imagini sau embleme, care sunt afișate, distribuite sau vândute, puse în vânzare sau expuse privirilor publicului, provoacă direct la comiterea unor astfel de fapte, fără a prejudicia pedepsele aplicate de lege împotriva instigatorilor la comiterea unor crime sau delict, chiar și în cazul în care aceste instigări nu au produs efecte.) <L 28-07-1934, art. 1, I>

Art. 67. Sunt pedepsiți în calitate de complici la comiterea unei crime sau unui delict:

Cei care dau instrucțiuni pentru comiterea unor astfel de fapte;

Cei care procură arme, instrumente sau orice alte mijloace ce servesc la comiterea crimei sau delictului, cunoscând scopul în care urmează să fie utilizate acestea;

Cei care, cu excepția cazului prevăzut la § 3 al articolului 66, acordă ajutor sau asistență autorului sau autorilor crimei sau delictului în acțiunile legate de pregătirea sau facilitarea faptelor, sau în cele privind comiterea efectivă a acestora.

Art. 68. Cei care, cunoscând conduita criminală a răufăcătorilor ce comit acte de tâlhărie sau violențe contra siguranței Statului, liniștii publice, persoanelor sau proprietăților, le asigură acestora găzduire, loc de refugiu sau de întâlnire, vor fi pedepsiți ca și complici ai acestora.

Art. 69. Complicii la o crimă sunt pedepsiți cu pedeapsa imediat inferioară celei care le-ar fi aplicate dacă ar fi autorii crimei, conform articolelor 80 și 81 din prezentul cod. [1 Acestora li se va aplica însă pedeapsa cu recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani sau cu detenția de la douăzeci la treizeci de ani dacă sunt complici la o crimă pentru care legea prevede pedeapsa de recluziune pe viață sau detenția pe viață.]¹

Pedeapsa pronunțată împotriva complicilor la săvârșirea unui delict nu poate fi mai mare de două treimi din pedeapsa care le-ar fi aplicată în cazul în care aceștia ar fi autorii delictului respectiv.

(1) <L 2016-02-05/11, art. 16, 114; În vigoare: 29-02-2016>

CAPITOLUL VIII

Despre cauzele de justificare sau de scuză

Art. 70. (Cu excepția celor privitoare la infracțiunile definite în volumul II, titlul I bis, nu există infracțiune) atunci când fapta a fost ordonată de lege și comandată de autoritate. <L 2003-08-05/32, art. 3, 044; În vigoare: 07-08-2003>

Art. 71. [1 Nu există infracțiune atunci când acuzatul sau inculpatul este atins, în momentul comiterii faptelor, de o tulburare mentală ce i-a abolit sau afectat grav capacitatea de discernământ sau de control asupra propriilor acte sau când a fost constrâns de o forță căreia nu i-a putut rezista.]¹

(1) <L 2014-05-05/11, art. 87, 109; În vigoare: 01-10-2016 (a se vedea art. 136).
Dispoziții tranzitorii art. 134 și 135)>

Art. 72. (Abrogat) <L 15-05-1912, art. 64>

Art. 73. (Abrogat) <L 15-05-1912, art. 64>

Art. 74. (Abrogat) <L 15-05-1912, art. 64>

Art. 75. (Abrogat) <L 15-05-1912, art. 64>

Art. 76. (Abrogat) <L 09-04-1930, art. 32>

Art. 77. (Abrogat) <L 1996-07-10/42, art. 21, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 78. Nicio crimă sau niciun delict nu pot fi scuzate decât în situația acestor cazuri prevăzute de lege.

CAPITOLUL IX

Despre circumstanțele atenuante

Art. 79. Dacă există circumstanțe atenuante, pedepsele penale sunt reduse sau modificate conform dispozițiilor ce urmează.

Art. 80. <L 2001-12-11/50, art. 2, 033; În vigoare: 17-02-2002> Recluziunea pe viață este înlocuită cu recluziunea pe o anumită perioadă de timp sau cu închisoarea de cel puțin trei ani [1 și de cel mult patruzeci de ani]¹.

[¹ Recluziunea de la treizeci la patruzeci de ani este înlocuită cu recluziunea de treizeci și opt de ani sau recluziunea pentru un termen inferior acestuia, sau cu închisoare de cel puțin trei ani și de cel mult treizeci și opt de ani.]¹

Recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani este înlocuită cu recluziunea de douăzeci și opt de ani sau recluziunea pe un termen inferior acestuia, sau cu închisoare de cel puțin trei ani și cel mult douăzeci și opt de ani.]¹

Recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani este înlocuită cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani, sau de la cinci la zece ani, sau cu închisoare de cel puțin un an [¹ și de cel mult cincisprezece ani]¹.

Recluziunea de la zece la cincisprezece ani este înlocuită cu recluziunea de la cinci la zece ani sau cu închisoarea de cel puțin șase luni [¹ și de cel mult zece ani]¹.

Recluziunea de la cinci la zece ani este înlocuită cu închisoarea de cel puțin o lună [¹ și de cel mult cinci ani]¹.

(1) <L 2016-02-05/11, art. 17, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 81. <L 2003-01-23/42, art. 16, 040; În vigoare: 13-03-2003> Pedepsa cu detenția pe viață aplicată pentru o crimă împotriva siguranței Statului este înlocuită cu detenția pe un anumit termen sau cu închisoarea de la un an [¹ la patruzeci de ani]¹.

[¹ Pedepsa cu detenția de la treizeci la patruzeci de ani este înlocuită cu detenția de treizeci și opt de ani sau pentru un termen inferior, sau cu închisoarea de la un an la douăzeci și opt de ani.]¹

Pedepsa cu detenția de la douăzeci la treizeci de ani este înlocuită cu detenția de douăzeci și opt de ani sau pentru un termen inferior, sau cu închisoarea de la un an la douăzeci și opt de ani]¹.

Pedepsa cu detenția de la cincisprezece ani la douăzeci de ani este înlocuită cu pedeapsa cu detenția de la zece ani la cincisprezece ani, sau de la cinci ani la zece ani, sau cu închisoarea de cel puțin un an [¹ și de cel mult cincisprezece ani]¹.

Pedepsa cu detenția de la zece la cincisprezece ani este înlocuită cu detenția de la cinci la zece ani sau cu închisoarea de cel puțin șase luni [¹ și de cel mult zece ani]¹.

Pedepsa cu detenția de cinci la zece ani este înlocuită cu pedeapsa cu închisoarea de cel o lună [¹ și de cel mult cinci ani]¹.

(1) <L 2016-02-05/11, art. 18, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 82. <L 23-08-1919, art. 2> În cazul concursului de infracțiuni prevăzut la articolele 61 și 62 din Codul penal, dacă, determinat de existența unor circumstanțe atenuante, pedepsele criminale sunt reduse la cuantumul pedepselor corecționale, instanța de judecată nu va putea pronunța totuși decât o singură pedeapsă.

Art. 83. Amendă în materie penală poate fi redusă, însă ea nu poate fi în niciun caz mai mică de douăzeci și șase [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 84. Persoanele vinovate a căror pedeapsă penală este comutată în pedeapsa cu închisoarea pot fi condamnate la plata unei amenzi cuprinse între douăzeci și șase [de euro] și o mie [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare 01-01-2002>.

[¹ Ele pot fi condamnate la interzicerea în totalitate sau în parte a drepturilor menționate la articolul 31, alineatul 1, pe o perioadă de cel puțin zece ani și de cel mult douăzeci de ani pentru crimele pentru care legea prevedea pedeapsa cu reclusiunea de peste douăzeci de ani, și pe o perioadă de cel puțin cinci ani și cel mult zece ani pentru celelalte crime.]¹

(Alineatul 3 abrogat) <L 09-04-1930, art. 32>

(1) <L 2009-12-21/14, art. 3, 075; În vigoare: 21-01-2010>

Art. 85. (Dacă există circumstanțe atenuante, [³ pedepsele cu închisoarea, pedepsele cu supraveghere electronică, pedepsele cu munca, pedepsele de probațiune autonomă și pedepsele cu amendă pot fi reduse sub nivelul de opt zile, respectiv de o lună, de patruzeci și cinci de ore, de douăsprezece luni și de douăzeci și șase de euro]³, fără ca ele să poată fi mai mici decât pedepsele de poliție.) <L 2002-04-17/33, art. 7, 035; În vigoare: 07-05-2002>

Totodată, judecătorii pot să aplice separat oricare din aceste pedepse.

Dacă pedeapsa cu închisoarea este singura pedeapsă aplicată, judecătorii o pot înlocui cu o amendă ce nu poate fi mai mare de cinci sute [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

În cazul în care este ordonată sau autorizată interdicția drepturilor enumerate la [¹ articolul 31, alineatul¹] (...), judecătorii pot dispune aceste pedepse pentru un termen de la unu la cinci ani, sau o pot anula integral. <L 09-04-1930, art. 32>

(1) <L 2009-04-14/01, art. 7, 073; În vigoare: 15-04-2009>

(2) <L 2014-02-07/15, art. 13, 110; În vigoare: termen nedeterminat dar nu mai târziu de 01-05-2016, abrogat la data de 29-02-2014, înainte de intrarea sa în vigoare prin L 2016-06-05/11, art. 42>

(3) <L 2014-04-10/80, art. 15, 111; În vigoare: termen nedeterminat dar nu mai târziu de 01-05-2016 (a se vedea L 2014-05-08/55, art. 6, modificat, la rândul lui, prin L 2015-11-23/02, art. 13), art. 15 modificat prin L 2016-06-05/11, art. 55, 114>

CAPITOLUL X

Despre stingerea pedepselor

Art. 86. Pedepsele pronunțate prin hotărâri sau sentințe irevocabile se sting o dată cu moartea persoanei condamnate. (Pierderea personalității juridice a persoanei juridice condamnate nu duce la stingerea pedepsei.) <L 1999-05-04/60, art. 11, 024; În vigoare: 02-07-1999>

Art. 87. Incapacitățile pronunțate de instanță sau atașate de lege anumitor condamnări încetează prin absolvirea pe care o poate face Regele, în virtutea dreptului său de grațiere.

Art. 88. (Abrogat) <L 09-04-1930, art. 32>

Art. 89. (Abrogat) <L 2004-11-22/32, art. 2, 049; În vigoare: 19-12-2004> (NOTĂ: Confirmat prin <L 2005-01-12/39, art. 169, 050; În vigoare: 15-01-2007>)

Art. 90. (Abrogat) <L 2004-11-22/32, art. 2, 049; În vigoare: 19-12-2004> (NOTĂ: Confirmat prin <L 2005-01-12/39, art. 169, 050; În vigoare: 15-01-2007>)

Art. 91. (Cu excepția pedepselor aplicate pentru infracțiunile prevăzute de articolele 136bis, 136ter et 136quater, pedepsele pentru faptele calificate drept crimă se prescriu) la împlinirea a douăzeci de ani de la data hotărârilor sau sentințelor prin care au fost pronunțate. <L 2003-08-05/32, art., 044; În vigoare: 07-08-2003>

Art. 92. [¹ Cu excepția pedepselor aplicate pentru infracțiunile imprescriptibile prevăzute de articolele 136bis, 136ter et 136quater, pedepsele corecționale se prescriu la împlinirea a cinci ani]¹ de la data hotărârii sau sentinței pronunțate de instanța de ultim grad de jurisdicție, sau începând de la data la care sentința pronunțată de prima instanță nu mai poate fi atacată cu apel.

Dacă pedeapsa pronunțată este mai mare de trei ani, perioada de prescripție a acesteia este de zece ani.

[¹ Dacă a fost pronunțată o pedeapsă de peste douăzeci de ani de închisoare, termenul de prescripție al acesteia este de douăzeci de ani.]¹

(1) <L 2016-02-05/11, art. 19, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 93. Pedepsele de poliție se prescriu la împlinirea unui an de la termenele stabilite în articolul precedent.

Art. 94. [¹ Amenzile se prescriu în termenele stabilite la articolele precedente, în funcție de tipul de amendă pronunțat de instanță, respectiv pentru crimă, delict sau contravenție.

Confiscările speciale se prescriu în termenele stabilite prin articolele precedente, în funcție de motivul pentru care au fost pronunțate, respectiv pentru contravenții sau crime.

Confiscările speciale pronunțate pentru delikte se prescriu la împlinirea a zece ani, termen calculat începând de la datele stabilite la articolul 92.^[1]

(1) <L 2014-02-11/12, art. 48, 100; În vigoare: 18-04-2014>

Art. 95. În cazul în care persoana condamnată a reușit să evadeze, termenul de prescripție începe să curgă din ziua evadării.

Cu toate acestea, în acest caz, se impută din durata prescripției perioada ce depășește cinci ani de pedeapsă executată, dacă este vorba despre o pedeapsă criminală temporară, respectiv perioada ce depășește doi ani de pedeapsă ispășită, dacă este vorba despre o pedeapsă corecțională.

Art. 96. Prescripția pedepsei este întreruptă de arestarea condamnatului.

Art. 97. ^[1] § 1. Prescripția confiscării este suspendată atunci când este prevăzută de lege sau când există o piedică legală în calea executării imediate a acestei pedepse.

§ 2. Prescripția se suspendă în orice caz în următoarele situații:

1° în perioada în care condamnatul face obiectul unei proceduri colective de insolvență legală;

2° în timpul analizării cererii de grațiere privind confiscarea suferită, cerere formulată de condamnat sau de terți în baza articolelor 100 și 111 din Constituție;

3° în perioada de derulare a planului de reglare a datoriilor acordată condamnatului de către funcționarul competent al Serviciului public federal de finanțe însărcinat cu recuperarea bunurilor sau/și valorilor supuse confiscării, a amenzii sau a cheltuielilor de judecată.^[1]

(1) <reintrodus prin L 2014-02-11/12, art. 49, 100; În vigoare: 18-04-2014>

Art. 98. ^[1] § 1. Prescripția confiscării este întreruptă de orice act executoriu de emănă de la instanțele competente din punct de vedere legal.

§ 2. Prescripția se suspendă în orice caz, în următoarele situații:

1° orice plată parțială efectuată de către un condamnat către funcționarul competent al Serviciului public federal de finanțe însărcinat cu recuperarea bunurilor sau/și valorilor supuse confiscării, plată care nu se înscrie în planul de efectuare a plății acordat de primitor;

2° orice cere de plată sau orice punere în întârziere adresată persoanei condamnate, prin scrisoare recomandată sau prin act comunicat de un agent executor, și care emănă de la un funcționar competent al Serviciului public federal de finanțe însărcinat cu recuperarea bunurilor/valorilor supuse confiscării;

3° orice sechestrul practicat de către sau la cererea funcționarului competent al Serviciului public federal de finanțe însărcinat cu recuperarea bunurilor sau/și valorilor supuse confiscării;

4° decizia directorului Organului central responsabil de sechestrul sau confiscare de a ancheta solvabilitatea persoanei condamnate;

5° decizia ministerului public de a deschide o anchetă penală de executare, conform articolului 464/1 din Codul de instrucție criminală;

6° toate actele de executare întocmite în cadrul anchetei penale de executare conform articolului 464/1 din Codul de instrucție criminală.]¹

(1) <L 2014-02-11/12, art. 50, 100; În vigoare: 18-04-2014>

Art. 99. Condamnările civile pronunțate prin hotărârile sau sentințele date în materie criminală, corecțională sau de poliție se prescriu conform regulilor de drept civil, termenele corespunzătoare fiind calculate cu începere de la data la care acestea devin irevocabile.

[¹ Nedemnităte succesorală pronunțată de judecător pe baza articolului 46 este imprescriptibilă. Ea poate fi ridicată prin iertarea acordată de victimă în condițiile prevăzute de articolul 728 din Codul civil.]¹

(1) <reintrodus prin L 2012-12-10/14, art. 43, 088; În vigoare: 21-01-2013>

CAPITOLUL XI

[¹ Despre luarea în calcul a condamnărilor pronunțate de instanțele penale ale altor state]¹

(1) <Introdus prin L 2014-04-25/23, art. 61, 104; În vigoare: 24-05-2014>

Art. 99bis. [¹ Condamnările pronunțate de instanțele penale dintr-un stat membru al Uniunii Europene sunt luate în calcul în aceleași condiții ca și condamnărilor pronunțate de către instanțele pronunțate de către instanțele penale belgiene și vor produce aceleași efecte juridice ca și aceste condamnări.

Regula menționată la alineatul 1 nu este aplicabilă în ipoteza formulată la articolul 65, alineatul 2.]¹

(1) <Introdus prin L 2014-04-25/23, art. 62, 104; În vigoare: 24-05-2014>
(DISPOZIȚII GENERALE) <L 2000-11-28/35, art. 2; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 100. (În lipsa unor dispoziții contrare în legile și regulamentele particulare, dispozițiile primei cărți din prezentul cod se aplică în cazul infracțiunilor

prevăzute de aceste legi și regulamente., cu excepția capitolului VII (...), și a articolului 85.) <L 09-04-1930, art. 32>

(Alineatul 2 abrogat) <L 04-08-1986, art. 105>

Art. 100bis. <L 28-07-1934, art. 1, II> Acestea se aplică fără excepție persoanelor care, nefiind supuse legilor penale militare, au participat la o crimă sau la un delict pedepsit de Codul penal militar. Cu toate acestea, închisoarea militară este înlocuită de pedeapsa cu închisoarea pentru aceeași durată iar destituirea, aplicată ca pedeapsă principală, cu închisoarea de la două luni la trei ani.

Art. 100ter. <Introdus prin L 2000-11-28/35, art. 3, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Atunci când termenul „minor” este folosit în dispozițiile celei de-a II-a cărți a prezentului cod, această noțiune desemnează persoana care nu a împlinit încă optsprezece ani.

BE

CARTEA A 2-A

Despre infracțiuni și despre pedepsirea acestora, în special

TITLUL I

Crime și delictे împotriva siguranței statului

CAPITOLUL I

Atentate și comploturi împotriva regelui, împotriva familiei regale și împotriva formei de guvernământ

Art. 101. Atentatul împotriva vieții sau persoanei Regelui este pedepsit (cu recluziunea pe viață). <L 1996-07-10/42, art. 3, 018; În vigoare: 11-08-1996>

În cazul în care, prin rezultatul său, acesta nu a adus atingere libertății Regelui și dacă nu i-a provocat acestuia pierderi de sânge, răni sau boală, atentatul contra persoanei Regelui este pedepsit (cu recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani). <L 2003-01-23/42, art. 17, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 102. <L 2003-01-23/42, art. 18, 040; În vigoare: 13-03-2003> Atentatul împotriva vieții moștenitorului prezumtiv al coroanei este pedepsit cu recluziunea pe viață.

Atentatul împotriva persoanei sale este pedepsit cu recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani.

În cazul în care, prin rezultatul său, acesta nu a adus atingere libertății moștenitorului prezumtiv al coroanei și nu i-a provocat acestuia pierderi de sânge, răni sau boală, atentatul împotriva persoanei sale se pedepsește cu reclusiunea de la cincisprezece la douăzeci de ani.

Art. 103. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Atentatul împotriva vieții reginei, a părinților și rudelor regelui în linie directă, a fraților regelui, care au calitatea de cetățeni belgieni, împotriva vieții regentului sau împotriva vieții miniștrilor care exercită, în cazurile prevăzute de Constituție, puterile constituționale ale Regelui, este pedepsit întotdeauna ca și fapta consumată.

(Atentatul contra persoanei lor se pedepsește cu reclusiunea de la zece la cincisprezece ani; atentatul se pedepsește cu reclusiunea de la cinci la zece ani dacă rezultatul nu s-a produs atingerea libertății lor și dacă nu le-a cauzat acestora pierderi de sânge, răni sau boală) <L 2003-01-23/42, art. 19, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 104. (A se vedea NOTA de sub TITLU)

Atentatul al cărui scop este, fie de a distruge, fie de a schimba forma de guvernământ sau ordinea de succesiune la tron, fie de a pregăti de luptă cetățenii sau locuitorii împotriva autorității regale, a camerelor legislative sau a uneia dintre acestea, este pedepsit cu detenția (de la douăzeci la treizeci de ani). <L 2003-01-23/42, art. 20, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 105. Atentatul există din chiar momentul în care există tentativa pasibilă de pedeapsă.

Art. 106. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Complotul împotriva Regelui se pedepsește cu (reclusiunea) de la cincisprezece la douăzeci de ani, dacă fost urmat de un act comis pentru pregătirea punerii în executare a acestuia, și cu aceeași pedeapsă pe o durată de la zece la cincisprezece ani, în caz contrar. <L 2003-01-23/42, art. 21, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 107. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 22, 040; În vigoare: 13-

03-2003> Complotul împotriva vieții sau împotriva persoanei moștenitorului prezumtiv al coroanei este pedepsit cu reclusiunea de la zece la cincisprezece ani, dacă a fost urmat de un act comis pentru pregătirea punerii în executare a acestuia, și cu reclusiunea de la cinci la zece ani în caz contrar.

Art. 108. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Complotul împotriva vieții sau persoanei fie membrilor familiei regale enumerate în articolul 103, fie a regentului, fie a miniștrilor exercitând puterile constituționale ale Regelui, este pedepsit (cu reclusiunea de la cinci la zece ani). <L 2003-01-23/42, art. 23, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 109. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Complotul constituit pentru atingerea unuia din scopurile menționate la articolul 104 se pedepsește cu detenția de la zece la cincisprezece ani, dacă a fost comis orice act pentru a pregăti punerea în executare a acestuia, și cu aceeași tip de pedeapsă pe o durată de la cinci la zece ani, în caz contrar.

Art. 110. Există complot din chiar momentul în care mai multe persoane iau hotărârea de a acționa în acest sens.

Art. 111. Propunerea făcută și neagreată de a constitui un complot împotriva vieții sau persoanei Regelui, moștenitorului prezumtiv al coroanei, membrilor familiei regale enumerați în articolul 103, regentului, sau miniștrilor exercitând puterile constituționale ale regelui, este pedepsită cu închisoarea de la unu la cinci ani.

Mai mult, vinovatul (...) poate fi condamnat la interdicție, conform articolului 33. <L 09-04-1930, art. 32>

Art. 112. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Orice persoană care ia singură hotărârea de a comite un atentat împotriva vieții sau persoanei Regelui, moștenitorului prezumtiv al coroanei, membrilor familiei regale enumerați în articolul 103, regentului, sau miniștrilor exercitând puterile constituționale ale regelui, este pedepsită (cu reclusiunea de la cinci la zece ani), când a comis un act pentru pregătirea punerii în executare a acestuia. <L 2003-01-23/42, art. 23, 040; În vigoare: 13-03-2003>

CAPITOLUL II

Crime și delictе împotriva securității externe a statului

Art. 113. [Orice cetățean belgian care a luptat ca soldat împotriva Belgiei este pedepsit (cu detenția pe viață)] <AL 11-10-1916, art. 1> <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11-08-1996>

(În vederea aplicării prezentei dispoziții, se consideră că a ridicat armele împotriva Belgiei cel care, acționând cu bună știință, a îndeplinit o sarcină de luptă, de transport, de muncă sau de supraveghere, ce revin în mod normal armatelor inamice sau serviciilor acestora) <AL 17-12-1942, art. 1>

Art. 114. <L 2003-01-23/42, art. 24, 040; În vigoare: 13-03-2003> Cel care a uneltit sau a întreținut relații de schimb de informații cu o putere străină sau cu orice persoană care acționează în interesul unei puteri străine, pentru a determina această putere să întreprindă acte de război împotriva Belgiei, sau pentru a-i procura mijloacele de a face aceasta, este pedepsit cu detenția de la douăzeci la treizeci de ani. Dacă acest acțiuni sunt urmate de ostilități, el este pedepsit cu detențiunea pe viață.

Art. 115. § 1. [Este pedepsit (cu detențiunea pe viață): <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Cel care facilitează inamicilor Statului intrarea pe teritoriul regatului;

Cel care le cedează orașele, fortărețele, magazinele, arsenalele, navele sau clădirile care aparțin Belgiei;

Cel care le furnizează ajutoare în soldați, oameni, bani, alimente, arme sau muniții;

Cel care sprijină înaintarea trupelor inamicului pe teritoriul regatului sau împotriva forțelor belgiene terestre sau maritime, zdruncinând fidelitatea față de Rege și față de Stat a ofițerilor, soldaților, marinarilor sau altor cetățeni.

În cazul de mai sus, tentativa pedepsibilă este asimilată crimei consumate.

Complotul care are drept scop una dintre aceste crime este pedepsit (cu detenția de la douăzeci la treizeci de ani), dacă a fost urmată de un act premergător, și cu detenția de la cinci la zece ani, în cazul contrar.] <L 10-12-1937, art. unic, 2°> <L 1996-07-10/42, art. 3, 018; În vigoare: 11-08-1996> <L 2003-01-23/42, art. 25, 040; În vigoare: 13-03-2003>

§ 2. (Dispoziția de la alineatul 4 al paragrafului 1 nu este aplicabilă persoanei care are reședința pe teritoriul ocupat de inamic, decât:

1° dacă, fie direct, fie prin intermediar sau în această din urmă calitate, a furnizat inamicilor Statului ajutoare în soldați, oameni, alimente destinate aprovizionării inamicului, materiale de război ofensive sau defensive, muniții propriu-zise de război, piese separate destinate fabricării acestor materiale sau acestor muniții, articole de îmbrăcăminte sau echipamente despre care avea cunoștință că sunt de uz militar, sau dacă, pentru ei, a organizat o serie de lucrări pentru înființarea, amenajarea sau camuflarea fortificațiilor, aerodromurilor sau a oricăror alte construcții sau instalații cu destinație militară;

2° dacă, fie direct, fie prin intermediar sau în această din urmă calitate, le-a furnizat materii prime, materiale sau produse despre care știa că sunt destinate fabricării acestor materiale, muniții sau efecte, ori la executarea acestor lucrări, exceptând cazul în care a furnizat toate acestea pentru a se opune executării comenzilor inamicilor Statului;

3° dacă, fie direct, fie prin intermediar sau în această din urmă calitate, le-a furnizat materii prime sau manufacturate, produse, alimente sau animale, dacă furnizarea acestora a fost efectuată ca urmare a solicitărilor sau demersurilor făcute de ei sau de intermediarii care acționează în contul lor sau când a necesitat crearea, transformarea sau mărirea întreprinderii ori modificarea naturii acesteia sau a metodelor sale de exploatare, sau când producția a fost menținută sau adusă la un nivel anormal pentru a satisface comenzile acestora, sau când un furnizor a recurs la ajutorul lor pentru a soluționa conflictele sociale sau când a organizat servicii de contra-sabotaj;

4° dacă și-a pus activitatea în serviciul lor, cu scopul de a aduna, în contul lor, materiile prime sau manufacturate, produsele articolele de consum sau animalele vizate la punctele 1°, 2° și 3° de mai sus) <AL 25-05-1945, art. 1>

Art. 116. <L 19-07-1934, art. 1> Orice persoană care livrează sau comunică în mod conștient, în totalitate sau parțial, în original sau în reproducere, unei puteri inamice sau oricărei persoane care acționează în interesul unei puteri inamice, obiecte, planuri, înscrisuri, documente sau informații al căror secret față de inamic vizează apărarea teritoriului sau siguranța Statului, este pedepsită (cu detențiunea pe viață). <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 117. (Pedepsele exprimate la articolele 113, 115 și 116 vor fi aceleași, chiar dacă crimele prevăzute la aceste articole au fost comise împotriva Belgiei, sau dacă au fost comise împotriva aliaților Belgiei acționând împotriva unui inamic comun) <AL 11-10-1916, art. 1>

(În vederea aplicării prezentei, este considerat al Belgiei orice Stat care, chiar independent de un tratat de alianță, luptă împotriva unui Stat cu care Belgia se află în război) <AL 17-12-1942, art. 2>

Art. 118. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 19-07-1934, art. 1> Orice persoană care, cu știință, livrează sau comunică în totalitate sau parțial, în original sau în reproducere, unei puteri străine sau oricărei persoane care acționează în interesul unei puteri străine, obiecte, planuri, înscrisuri, documente sau informații al căror secret față de inamic vizează apărarea teritoriului sau siguranța Statului, este pedepsit (cu detenția de la zece la cincisprezece ani).

Dacă vinovatul este investit cu o funcție sau cu un mandat public sau dacă îndeplinea o misiune sau executa o muncă încredințată de Guvern, este pedepsită (cu detenția de la cincisprezece la douăzeci de ani). <L 2003-01-23/42, art. 26, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 118bis. <L 17-12-1942, art. 3> Este pedepsită (cu detențiunea pe viață) orice persoană care participă la transformarea de către inamic a instituțiilor sau a organizațiilor legale, care acționează astfel încât să submineze, pe timp de război, fidelitatea cetățenilor față de Rege și față de Stat, sau care servește cu știință, politica sau scopurile inamicului. <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11-08-1996>

De asemenea este pedepsită (cu detențiunea pe viață), orice persoană care, acționând cu știință, dirijează, practică prin orice mijloc, provoacă, susține sau favorizează o propagandă îndreptată împotriva rezistenței în fața inamicului sau a aliaților acestuia sau dacă se încadrează în faptele enumerate la alineatul precedent. <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 119. <L 19-07-1934, art. 1> Orice persoană care, acționând cu bună știință, livrează sau comunică, total sau parțial, în original sau în reproducere, obiecte, planuri, înscrisuri, documente sau informații din categoria celor vizate la articolul 118, oricărei persoane neautorizate pentru primirea sau cunoașterea acestora, este pedepsită cu închisoarea de la șase luni la cinci

ani și cu o amendă de la 500 la 5000 [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Este pedepsită cu aceleași pedepse orice persoană care, fără a fi autorizată de către autoritatea competentă, reproduce, publică sau divulgă, total sau parțial, prin orice procedeu, obiectele, planurile, înscrisurile, documentele sau informațiile vizate la articolul 118.

Art. 120. <L 19-07-1934, art. 1> Orice persoană care, fără a avea calitatea de a primi sau de a cunoaște, își procură, total sau parțial, în original sau în reproducere, obiecte, planuri, înscrisuri, documente sau informații vizate la articolul 118 sau le primește voluntar, este pedepsită cu închisoarea de la o lună la cinci ani și cu o amendă de la 100 la 5000 [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 120bis. <L 19-07-1934, art. 1> Este pedepsită cu închisoarea de la șase luni la cinci ani și cu o amendă de la 500 la 5 000 [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>:

1° Orice persoană care, deghizată sau disimulându-și identitatea, profesia, calitatea sau naționalitatea, sau cu ajutorul unei manevre ce are drept scop înșelarea agenților însărcinați cu paza sau dejucarea supravegherii acestora, intră fie într-un fort, o construcție oarecare de apărare, un post, o navă a Statului, sau o navă rechiziționată sau navlosită de Stat, o instituție militară, maritimă sau aeronautică, un depozit, un magazin sau un parc militar, fie într-un atelier, un șantier sau un laborator unde se execută pentru Stat lucrări ce vizează apărarea teritoriului;

2° Orice persoană care, făcând uz de unul din mijloacele prevăzute la alineatul precedent, întocmește un plan, procedează la recunoașterea căilor de comunicație, a mijloacelor de corespondență sau de transmisie la distanță sau culege informații ce vizează apărarea teritoriului sau siguranța externă a Statului;

3° Orice persoană care, în vederea culegerii sau transmiterii de informații ce vizează apărarea teritoriului sau siguranța externă a Statului și, acționând fără a avea calitatea necesară, organizează și folosește orice mijloc de corespondență sau de transmitere la distanță;

Art. 120ter. <L 19-07-1934, art. 1> Este pedepsită cu închisoarea de la opt zile la (un an) și cu amendă de la 26 [de euro] la 100 [de euro]: <L 10-12-1937, art. unic, 4°> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° Orice persoană care, fără a avea autorizația autorității militare, maritime sau aeronautice, execută, prin orice procedeu, relevee sau lucrări de topografie în zona unui poligon de tragere sau în orice altă zonă stabilită ulterior de Ministrul Apărării Naționale, în jurul unui loc consolidat, al unei construcții de apărare, al unui post, al unei clădiri militare sau maritime, al unei clădiri

aeronautice, altele decât un aerodrom sau aerogară, unui depozit sau magazin militar, folosind mijloace avansate, sau care fotografiază unul din aceste locuri, construcții sau edificii, care editează, expune, vinde sau distribuie reproduceri ale acestor imagini;

2° Orice persoană care, fără a avea autorizație în acest sens, escaladează sau trece dincolo de acoperișurile sau taluzurile fortificațiilor, de zidurile, barierele, grilajele, palisadele, gardurile vii sau alte delimitări aflate pe un teren militar sau care intră într-un fort sau într-una din celelalte clădiri vizate la articolul 120 bis, 1°.

Art. 120quater. <L 19-07-1934, art. 1> Tentativa de comitere a uneia din infracțiunile prevăzute la 116, 119, 120 la 120ter este considerată ea însăși infracțiune.

Art. 120quinquies. <L 19-07-1934, art. 1> Este pedepsită cu închisoarea de la o lună la un an și cu amendă de la 100 la 1.000 [de euro], orice persoană care, contrar reglementărilor, deplasează sau deține obiecte, planuri, înscrisuri sau documente vizate la articolul 118, sau orice persoană care, prin neglijență sau prin nerespectarea reglementărilor permite distrugerea, sustragerea sau furtul, chiar momentan, total sau parțial, al acestor obiecte, planuri, înscrisuri sau documente care i-au fost încredințate sau despre care are cunoștință, în virtutea funcțiilor sale, a poziției sale, a profesiei sale, a misiunii sau a mandatului, sau care a permis luarea la cunoștință, copierea sau reproducerea acestora printr-un procedeu oarecare, total sau parțial. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 120sexies. <L 19-07-1934, art. 1> Dacă sunt comise în timp de război: Dacă acestea sunt comise pe timp de război:

Infracțiunile prevăzute la articolele 118, 119, 120 și 120 bis sunt pedepsite (cu detenția pe viață); <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Infracțiunile prevăzute la articolul 120 trei sunt pedepsite cu (detenția de la cincisprezece la douăzeci de ani); <L 2003-01-23/42, art. 27, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Infracțiunile prevăzute la articolul 120 cinci sunt pedepsite cu închisoarea de la șase luni la cinci ani și cu o amendă de la 500 la 5000 [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 120septies. <L 19-07-1934, art. 1> Fără a prejudicia în vreun fel aplicarea articolelor 66 și 67, este pedepsită cu închisoarea de la opt zile la șase luni și cu amendă de la 26 la 500 [de euro] orice persoană care, cunoscând intențiile autorilor uneia din aceste infracțiuni, le pune la dispoziție locuința, un loc de retragere sau de întrunire, fie primește sau transmite corespondența acestora, sau tănuiește obiectele sau instrumentele care au servit sau trebuie

să servească la comiterea infracțiunii. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 120octies. <L 19-03-1956, articol unic> Pedepsele menționate la articolele 118, 119, de la 120 până la 120 șapte sunt aceleași, fie că infracțiunile prevăzute la aceste articole au fost comise împotriva Belgiei, fie că au fost comise împotriva unui Stat de care Belgia este legată printr-un acord regional în vederea apărării comune.

Art. 121. <L 2003-01-23/42, art. 28, 040; În vigoare: 13-03-2003> Persoana care ascunde sau care ajută la ascunderea spionilor sau a soldaților inamici trimiși în acțiuni de spionaj, cunoscând care este calitatea acestora, este pedepsită cu recluziunea pe viață.

Orice persoană care ascunde sau ajută la ascunderea agenților sau soldaților inamici, sănătoși sau răniți, sau care le vine în ajutor pentru a le permite să se sustragă autorităților este pedepsită cu recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani. În stare de asediu, infracțiunea este pedepsită cu recluziunea pe viață.

Orice persoană care ascunde sau ajută la ascunderea unui supus al unei puteri inamice sau aliate unei puteri inamice sau care vine în ajutorul unei astfel de persoane cu scopul de a-i permite să se sustragă urmării de către autorități este pedepsită cu recluziunea de la cinci la zece ani. În stare de asediu, infracțiunea este pedepsită cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani.

Orice persoană care ascunde sau ajută la ascunderea persoanelor pe care le știe urmărite sau condamnate pentru pe motivul uneia dintre infracțiunile prevăzute la Capitolul II al primului Titlu din Volumul II al Codului penal și la articolele 17 și 18 ale legii din 27 mai 1870 cuprinzând Codul penal militar, sau care le vine în ajutor pentru a le permite să se sustragă acțiunii justiției, este pedepsit cu pedeapsa prevăzută pentru această infracțiune, fără însă ca pedeapsa pronunțată să poată depăși cincisprezece ani de recluziune sau detenție.

Sunt exceptați de la dispoziția prevăzută la alineatul precedent, ascendenții sau descendenții, soții sau soțiile, chiar divorțați, frații sau surorile și afinii de același grad ai autorilor sau complicilor la infracțiunile vizate.

Art. 121bis. <L 2003-01-23/42, art. 29, 040; În vigoare: 13-03-2003> Este pedepsit cu recluziunea de la cinci la zece ani, oricine expune cu bună știință, prin denunțul unui fapt real sau imaginar, orice altă persoană la cercetările, urmărirea și rigorile inamicului.

El este pedepsit cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani dacă din denunț rezultă pentru acea persoană oarecare, și fără intervenția unui alt denunț, o privare de libertate mai mare de o lună.

El este pedepsit cu recluziunea pe viață dacă, în urma detenției sau tratamentelor la care a fost supusă, denunțul a avut drept consecință pentru o persoană oarecare, și fără intervenția unui alt denunț, fie decesul acesteia, fie o boală incurabilă, fie [¹ incapacitatea de muncă a persoanei respective timp de peste patru luni]¹, fie pierderea totală a funcționalității unui organ, fie o mutilare gravă.

(1) <L 2016-02-05/11, art. 20, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 122. <L 2003-01-23/42, art. 30, 040; În vigoare: 13-03-2003> În cazul incendierii sau distrugerii de obiecte, prin orice mijloc, cu intenția de a favoriza inamicul, pedepsele prevăzute la Capitolul III al Titlului IX sunt înlocuite astfel:

închisoarea este înlocuită cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani;
recluziunea de la cinci la zece ani este înlocuită cu recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani;

recluziunea de la zece la cincisprezece ani este înlocuită cu recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani;

recluziunea de la cincisprezece ani și mai mult este înlocuită cu recluziunea pe viață;

tentativa de incendiu sau de distrugere este considerată ea însăși o crimă.

Art. 122bis. <AL 31-12-1939, art. 1> Fără a prejudicia aplicarea unor dispoziții mai severe, este pedepsit cu închisoarea de la șase luni la cinci ani și cu amendă de la o sută la cinci mii de franci, cel care înființează sau care asigură un serviciu de informații militare care funcționează pe teritoriul regatului în interesul și în prejudiciul puterilor străine, oricine exercită o activitate oarecare într-un asemenea serviciu, acționând îndeosebi fie prin recrutarea pentru acesta de colaboratori sau agenți, fie livrându-i sau comunicându-i cu bună știință, total sau parțial, în original sau în reproduceri, obiecte, planuri, înscrisuri, documente sau informații ce nu sunt publice cu referire la organizarea militară sau la dispozitivul de apărare ale unei puteri străine, aprovizionarea cu alimente, arme sau muniții a forțelor sale terestre, maritime sau aeriene, sau materialul care este în uz, fie transmițând obiecte, planuri, înscrisuri, documente sau informații unei alte puteri străine sau unei persoane care acționează în interesul acesteia.

<L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 123. Orice persoană care, prin acțiuni ostile neaprobatе de guvern expune Statul unor ostilități din partea unei puteri străine, este pedepsită cu detenția de la cinci la zece ani, și dacă ostilitățile au loc, cu detenția de la zece la cincisprezece ani.

Art. 123bis. <L 19-07-1934, art. 1> Fără a prejudicia aplicarea articolului 1 din legea din 7 iulie, articolele 66 și 67 ale prezentului Cod, sunt pedepsite cu închisoarea de la opt zile la (trei ani) și cu amendă de la 50 la 1000 [de euro]: <L 10-12-1937, art. unic, 5°> <L 2000-06-26/42, art. 2, în vigoare: 01-01-2002>

1° Oferta sau propunerea de a comite una din infracțiunile prevăzute la articolele 113 la 120 bis, 121 – 123;

2° Acceptarea acestei oferte sau propuneri.

Art. 123ter. (Dacă infracțiunile prevăzute la articolele 115 până la 120quater, 120 sexies până la 123bis, sunt comise în vederea obținerii unui profit, (orice sume, bunuri, avantaje directe sau indirecte care constituie profitul ce rezultă din activitatea vinovatului, sau când acestea nu sunt sechestrate, suma valorii lor) sunt declarate bunuri de Trezorerie. <L 19-07-1934, art. 1> <L 07-06-1948, art. 1>

(În același caz, pedepsele cu închisoarea prevăzute la articolele 119 și 120 sunt înlocuite cu reclusiunea de la cinci la zece ani, iar detenția pe durată determinată este înlocuită cu reclusiunea pe aceeași durată). <L 2003-01-23/42, art. 31, 040; În vigoare: 13-03-2003>

(Dacă există circumstanțe atenuante, (reclusiunea pe viață) este înlocuită conform articolului 80.) <L 19-07-1934, art. 1> <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 123quater. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 19-07-1934, art. 1> Fără a prejudicia aplicarea unor dispoziții mai severe, este sancționat cu pedepsele prevăzute la articolul 123bis, complotul constând în comiterea unei crime sau a unui delict împotriva persoanelor sau proprietăților, pus la cale cu scopul de a împiedica, pe timp de război, fie apărarea teritoriului, fie mobilizarea, fie aprovizionarea cu alimente, arme sau muniții a armatei.

În cazul în care complotul este format în timp de război, se pedepsește cu (reclusiunea de la cinci ani la zece ani.) <L 2003-01-23/42, art. 31, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 123quinquies. <L 19-07-1934, art. 1> Instanța dispune întotdeauna confiscarea lucrurilor care au servit la sau care au fost destinate comiterii infracțiunii, precum și confiscarea planurilor, hârtiilor, înscrisurilor, documentelor, copiilor, releveelor, fotografiilor, vederilor, reproducerilor și a oricăror altor lucruri procurate prin infracțiune.

(În cazurile prevăzute la articolele 119, 120, 120bis, 121bis, 122bis și 123quater, vinovații condamnați la închisoare pot fi condamnați la interdicția pe viață sau pe o perioadă de timp a drepturilor enumerate la [1] articolul 31, alineatul 1[1]) <AL 31-12-1939, art. 2>

(1) <L 2009-04-14/01, art. 8, 073; În vigoare: 15-04-2009>

Art. 123sexies. <L 30-06-1961, art. 1> § 1. (Prin derogare de la articolele 31 și 32, hotărârile de condamnare cu reclusiunea pe viață sau cu detențiunea pe viață, cu reclusiunea de la zece ani la cincisprezece ani sau pe un termen mai îndelungat sau cu detențiunea de la douăzeci de ani la treizeci de ani sau de la cincisprezece ani la douăzeci de ani pentru infracțiunea sau tentativa de infracțiune prevăzută la Capitolul II, al primului Titlu, al Volumului II al Codului penal, comise în timp de război nu dispun împotriva persoanelor condamnate interdicția drepturilor prevăzute, dar antrenează de drept, pe viață decăderea:) <L 2003-01-23/42, art. 33, 040; În vigoare: 13-03-2003>

1° din drepturile menționate la sus-menționatul articol 31 în ceea ce privește dreptul de a vota, de a participa la alegeri, de a fi ales;

2° din dreptul de a fi înscris pe unul din tabelele avocaților activi, pe o listă a avocaților onorifici sau pe o listă a avocaților stagiați;

3° din dreptul de a face parte sub indiferent ce titlu din corpul profesoral al unei instituții de învățământ public sau privat;

4° din dreptul de a fi remunerat de Stat în calitate de ministru al unui cult;

5° din dreptul de a fi lider al unei formațiuni politice;

6° din dreptul de a participa în indiferent ce calitate la exploatarea, la administrarea, la redactarea, la editarea sau la difuzarea unui ziar sau a oricărei publicații în cazul în care această participare are un caracter politic;

7° din dreptul de a participa la conducerea sau administrarea oricărei manifestări culturale, filantropice și sportive sau a oricărei manifestări de divertisment public, în cazul în care această participare are un caracter politic;

8° din dreptul de a participa la exploatarea, administrarea sau în indiferent ce alt mod la activitatea oricărei întreprinderi care are drept obiect spectacolele de teatru, cinematografie sau radiodifuziune, în cazul în care această participare are un caracter politic;

9° din dreptul de a participa în indiferent ce calitate la administrarea sau la conducerea unei asociații profesionale sau unei asociații fără scop lucrativ.

§ 2. Prin derogare de la articolele 32 și 33, hotărârile sau sentințele de condamnare la alte pedepse penale sau la pedepse corecționale pentru infracțiunea sau tentativa de infracțiune prevăzută la Capitolul II, al primului titlu, al volumului II al Codului penal, comise în timp de război, pot să nu privească interzicerea drepturilor prevăzute la articolele precizate, ci decăderea temporară din drepturile enumerate la paragraful precedent.

Situațiile de decădere din drepturi prevăzute de legile electorale, inclusiv (articolele 6 și 7 din Codul electoral), sunt totuși aplicabile. <L 05-07-1976, art. 145>

(Decăderile din drepturi pot fi pronunțate pentru o durată de la zece la douăzeci de ani dacă pedeapsa este reclusiunea de la cinci la zece ani sau detențiunea de la cinci la zece ani sau de la zece la cincisprezece ani și pentru o durată de la cinci la zece ani dacă pedeapsa este corecțională). Durata

decăderilor din drepturi stabilită prin hotărârea sau sentința de condamnare începe în ziua în care condamnarea pronunțată în prezența părților sau în absența acestora dobândește autoritate de lucru judecat. <L 2003-01-23/42, art. 33, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 123septies. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 30-06-1961, art. 1>
 § 1. Cei decăzuți din drepturi prin aplicarea articolului 123sexies pot cere să fie repuse în drepturile enumerate la punctele 6° la 9° cu condiția:

1° ca ei să nu fie în executarea pedepsei în detenție, să nu fie fugari sau în situația de persoane care se sustrag urmăririi;

2° ca ei să fi achitat de pedepsele pecuniare pronunțate împotriva lor și să fi îndeplinit obligațiile de restituire, de plata daunelor-interese și a cheltuielilor la care au fost condamnați; cu toate acestea, instanța îl poate exonera de îndeplinirea acestei condiții pe condamnatul care dovedește că s-a aflat în imposibilitatea de a achita, fie din motiv de sărăcie, fie din orice alt motiv care nu îi poate fi imputat;

3° ca de la momentul intrării în vigoare a decăderii din drepturi să fi trecut un termen de douăzeci de ani, în cazul în care decăderea din drepturi a fost aplicată condamnatului pe viață, de zece ani, dacă acesta a fost decăzut din drepturi pentru o perioadă de la zece la douăzeci de ani (ca urmare a unei condamnări cu reclusiunea de la cinci ani la zece ani sau cu detenția de la cinci ani la zece ani sau de la zece ani la cincisprezece ani), și de cinci ani dacă acesta a suferit o decădere din drepturi de la cinci ani la zece ani, în urma condamnării la o pedeapsă corecțională. <L 2003-01-23/42, art. 34, 040; În vigoare: 13-03-2003>

§ 2. Cererea este adresată prin scrisoare recomandată procurorului Regelui în raza de competență a căruia își are domiciliul sau reședința cel interesat și, dacă acesta nu are în Belgia nici domiciliul, nici rezidența sigură, procurorului Regelui din circumscripția din Bruxelles.

Procurorul Regelui culege toate informațiile pe care le consideră necesare și înaintează cererea Tribunalului de primă instanță.

Cel interesat se prezintă în fața instanței întrunită în camera de consiliu, fie personal, fie prin avocat pledant sau avocat împuternicit să prezinte înscrisuri, prin convocare simplă care îi este comunicată la adresa sa prin scrisoare recomandată expediată prin poștă de către procurorul regelui.

În această convocare sunt precizate Completul căruia urmează să îi fie înaintată cererea, precum și ziua și ora la care urmează să aibă loc înfățișarea. Între data notificării și data înfățișării trebuie să fie un termen de cel puțin opt zile. Predarea scrisorii recomandate la poștă are valoare de notificare.

Dacă, în urma notificării, persoana interesată nu se prezintă nici personal, nici prin avocat pledant sau avocat împuternicit să prezinte înscrisuri, instanța poate, înainte de a se pronunța asupra cererii, să amâne cauza pentru a permite ministerului public să adreseze persoanei interesate o nouă convocare.

Dosarul ministerului public este depus la grefa tribunalului cu cel puțin opt zile înainte de audierea stabilită. Procedura urmată în cadrul audierii este cea aplicată în materie corecțională.

Hotărârea pronunțată asupra cererii nu poate fi apelată.

Dacă cererea este respinsă integral sau parțial, ea nu poate fi reînnoită decât după doi ani de la data deciziei judiciare.

În cazul decesului celui interesat, recursurile și cererile prevăzute în prezenta lege pot fi formulate de soțul său/soția sa, de către descendenții săi, de către ascendenții săi sau de către frații săi/surorile acestuia.

De asemenea, acestea pot fi formulate de unul sau mai mulți succesori cu titlu universal sau particular care justifică un interes pecuniar.

§ 3. Repunerea în drepturile din care condamnații au fost decăzuți prin aplicarea precedentului articol nu are efecte decât în viitor.

Art. 123octies. <L 30-06-1961, art. 1> Când hotărârea sau sentința care stabilește decăderea din drepturi pe viață sau pe o perioadă de timp prin aplicarea articolului 123sexies dobândește autoritate de lucru judecat, Ministerul public dispune publicarea acesteia în extras în „Monitorul belgian”, cu mențiunea decăderii din drepturi pronunțate sau care decurge din aceasta. În plus, el notifică în extras ofițerul stării civile de la ultimul domiciliu, în vederea înscrierii acestei mențiuni în registrul de stare civilă. Această mențiune este reprodusă în registrul de stare civilă de la orice nou domiciliu.

Art. 123nonies. <L 30-06-1961, art. 1> Cel care, în pofida decăderii din drepturi care rezultă din aplicarea prevederilor §§ 1 sau 2 ale articolului 123sexies face, fie direct fie prin intermediul unui terț, uz de unul din drepturile enumerate la acest articol, este pedepsit cu închisoarea de la un an la trei ani și cu amendă de la zece mii de [euro] la o sută de mii de [euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 123decies. <AL 20-09-1945, art. 2> <L 01-06-1949, art. 1, 4°> Societățile sunt responsabile civilmente de condamnările la orice daune-interese, amenzi, cheltuieli, confiscări, restituiri și sancțiuni pecuniare pronunțate pentru infracțiuni conform dispozițiilor prezentului capitol împotriva organelor și prepușilor lor.

Aceeași este situația și în cazul membrilor oricăror asociații comerciale lipsite de personalitate civilă, atunci când infracțiunea a fost comisă de un asociat, un administrator sau prepus cu prilejul unei operațiuni care intră în cadrul activității asociației. Totuși, asociatul responsabil civilmente nu este considerat responsabil decât până la concurența sumelor sau a valorilor pe care le-a retras în urma faptelor constatate.

Aceste societăți și asociații pot să fie citate direct în fața instanței competente de ministerul public sau de partea civilă.

CAPITOLUL III

Crime împotriva securității interne a statului

Art. 124. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Atentatul al cărui scop este de a provoca război civil, prin înarmarea sau prin determinarea cetățenilor sau locuitorilor să se înarmeze unii împotriva altora este pedepsit cu (detenția de la cincisprezece la douăzeci de ani). <L 2003-01-23/42, art. 35, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Complotul format în același scop este pedepsit cu detenția de la zece la cincisprezece ani, în cazul în care a fost comis orice act de pregătire a executării; și cu aceeași pedeapsă de la cinci la zece ani, în caz contrar.

Art. 125. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 36, 040; În vigoare: 13-03-2003> Atentatul al cărui scop este de a provoca devastarea, masacrul sau jaful într-una sau în mai multe localități este pedepsit cu reclusiunea de la cincisprezece la douăzeci de ani.

Complotul organizat în același scop este pedepsit cu aceeași pedeapsă de la zece la cincisprezece ani, în cazul în care a fost comis orice act în pregătirea și executarea acestuia; și cu aceeași pedeapsă de la cinci la zece ani, în caz contrar.

Art. 126. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Sunt pedepsiți cu detenția de la cinci la zece ani, cei care au ridicat sau au determinat să se ridice trupele armate, angajate sau înrolate, au angajat și au înrolat soldați, sau care le-a furnizat ori procurat acestora fie arme, fie muniții fără a ca în acest sens să existe un ordin sau o autorizație din partea guvernului.

Art. 127. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Sunt pedepsiți cu detenția de la cinci la zece ani:

Cei care, fără drept sau motiv legitim, au preluat conducerea unui corp de armată, a unei trupe, a unei construcții militare, a unei locații fortificate, a unui post, a unui port, a unui oraș;

Cei care au reținut, contrar ordinului guvernului, orice comandament militar;

Comandanții care au ținut armata sau trupa adunată după ce au fost ordonate concedierea sau separarea.

Art. 128. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Cel care, fie pentru a intra în posesia banilor publici, fie pentru a invade domenii, proprietăți, piețe, orașe, fortărețe, magazine, arsenale, porturi, nave sau clădiri ce aparțin Statului, fie pentru a ataca sau a se opune forței publice și care acționează împotriva autorilor acestor crime, se pune în fruntea unor bande armate sau exercită

orice funcție sau orice rol de conducere în cadrul acestora, este pedepsit (cu detenția de la cincisprezece la douăzeci de ani). <L 2003-01-23/42, art. 37, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 129. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Dacă aceste bande au drept scop, fie jefuirea sau împărțirea proprietăților publice sau naționale, sau cele aparținând unui grup de cetățeni, fie atacarea, fie rezistența în fața forței publice care acționează împotriva autorilor acestor crime, cei care au condus aceste bande, și care au exercitat orice funcție sau rol de conducere în cadrul acestora, sunt pedepsiți (cu reclusiunea) de la cincisprezece ani la douăzeci de ani. <L 2003-01-23/42, art. 38, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 130. Pedepsele respective stabilite în cele două articole precedente sunt aplicabile celor care au condus asocierea, au constituit sau au determinat constituirea, au organizat sau au determinat organizarea bandelor.

Art. 131. În cazul în care una dintre crimele menționate la articolele 101, 102, 103 și 104 este comisă de o bandă, pedepsele stabilite la aceste articole sunt aplicate, fără distincție de grade, tuturor indivizilor care fac parte din bandă și care au fost arestați la locul asocierii infracționale.

Aceleași pedepse se aplică oricărei persoane care, chiar dacă nu a fost reținută la fața locului, a dirijat activitatea de asociere sau a exercitat în cadrul bandei orice funcție sau însărcinare .

Art. 132. În afară de cazul în care asocierea infracțională a avut drept obiect sau rezultat una din crimele enunțate la articolele 101, 102, 103 și 104, persoanele care fac parte din bandele precizate mai sus, fără a exercita în cadrul acestora vreun rol de conducere sau vreo funcție, și care au fost arestați la fața locului, sunt pedepsiți cu pedeapsa imediat inferioară celei care este pronunțată împotriva conducătorilor sau comandanților acestor bande.

Art. 133. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Cei care, cunoscând scopul sau caracterul acestor bande, au furnizat acestora sau diviziunilor acestora, locuințe, locuri de retragere sau locuri de reuniune, sunt pedepsiți în cazul incidenței 101, 102, 103 și 128 cu (reclusiunea de la cinci la zece ani), și în cazurile prevăzute la articolele 104 și 127 cu detenția de cinci la zece ani. <L 2003-01-23/42, art. 39, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 134. Nu este pronunțată nicio pedeapsă pentru fapta de răzvrățire, împotriva celor care, făcând parte din aceste bande, fără a exercita vreo funcție de conducere și fără a avea rol anume sau vreo însărcinare în cadrul acestora, s-au retras la primul avertisment al autorităților civile sau militare, sau chiar atunci când, fiind reținuți la locul comiterii faptei, s-au predat fără a opune rezistență sau fără a face uz de arme.

Totuși, aceștia sunt pedepsiți pentru alte crime sau delictе pe care le-au comis personal.

Art. 135. Sunt incluse în termenul „arme” orice mașini, instrumente, ustensile sau alte obiecte ascuțite, ce pot fi folosite pentru a tăia sau a înțepa, sau orice obiecte contondente de care posesorii s-ar putea folosi pentru a ucide, a răni sau a lovi, chiar dacă nu s-a făcut uz de acestea.

Art. 135bis. <L 20-07-1939, art. unic> Cel care, direct sau indirect, primește de la o persoană sau de la o organizație străină și sub orice formă, donații, cadouri, împrumuturi sau alte avantaje, destinate sau folosite total sau parțial pentru a efectua sau a remunera în Belgia o activitate sau o propagandă de natură să aducă atingere integrității, suveranității sau independenței, sau pentru a zdruncina fidelitatea pe care cetățenii o datorează Statului și instituțiilor poporului belgian, este pedepsit cu închisoarea de la șase luni la cinci ani, și cu o amendă de la o mie [de euro] la douăzeci de mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

În toate cazurile de infracțiune, lucrurile primite sunt confiscate [² ...]².

Interdicția de exercitare a drepturilor enumerate la [¹ articolul 31, alineatul 1]¹ sau a unora din acestea poate fi dispusă pentru un termen de la cinci a zece ani.

(1) <L 2009-04-14/01, art. 9, 073; În vigoare: 15-04-2009>

(2) <L 2014-05-05/09, art. 10, 106; În vigoare: 18-07-2014>

Art. 135ter. (Abrogat) <L 01-08-1979, art. 7>

Art. 135quater. <L 23-06-1961, art. unic> Este pedepsit cu închisoarea (de la trei luni la doi ani) cel care obține un angajament de a servi într-o armată sau trupă străină pentru un minor, fără a fi autorizat în acest sens de către părinții minorului, de tutorele sau curatorul acestuia. <L 01-08-1979, art. 6>

Art. 135quinquies. <L 23-06-1961, art. unic> Tentativa de a comite delictеle prevăzute [¹ la articolul 135quater]¹ este pedepsită cu aceleași pedepse.

(1) <L 2014-05-05/09, art. 11, 106; În vigoare: 18-07-2014>

DISPOZIȚIA COMUNĂ PREZENTULUI TITLU

Art. 136. Sunt scutiți de pedepsele prevăzute pentru comploturile pedepsite de lege conform, și de cele aplicate pentru infracțiunile prevăzute la articolul 111, aceia dintre vinovați care, înaintea oricărui atentat și înaintea începerii urmăririi penale, au adus la cunoștința autorității aceste comploturi sau aceste infracțiuni, precum și care sunt autorii și complicii lor.

TITLUL Ibis

Încălări grave ale dreptului internațional umanitar

<Introdus prin L 2003-08-05/32, art. 6; În vigoare: 07-08-2003>

Art. 136bis. <Introdus prin L 2003-08-05/32, art. 6; În vigoare: 07-08-2003>
Constituie o crimă de drept internațional și este pedepsită conform dispozițiilor prezentului titlu, crima de genocid, așa cum este definită în continuare, comisă în timp de pace sau de război. Conform Convenției pentru prevenirea și pedepsirea crimei de genocid din 9 decembrie 1948, și fără prejudiciu dispozițiile penale aplicabile infracțiunilor comise din neglijență, crima de genocid se definește ca fiind unul din actele următoare, comis cu intenția de a distruge, total sau parțial, un grup național, etnic, rasial sau religios precum:

- 1° asasinarea membrilor grupului;
- 2° atentatul grav la integritatea fizică sau mentală a membrilor grupului;
- 3° supunerea intenționată a grupului la condiții de existență de natură să îi distrugă total sau parțial existența fizică;
- 4° măsuri care vizează împiedicarea nașterilor în cadrul grupului;
- 5° transferarea forțată a copiilor din cadrul grupului într-un alt grup.

Art. 136ter. <Introdus prin L 2003-08-05/32, art. 7; În vigoare: 07-08-2003>

Constituie o crimă de drept internațional și este pedepsită conform dispozițiilor prezentului titlu, crima împotriva umanității, așa cum este definită în cele ce urmează, comisă în timp de pace sau de război. Conform Statutului Curții penale internaționale, crima împotriva umanității este înțeleasă ca fiind unul din actele de mai jos, comis în cadrul unui atac generalizat sau sistematic lansat împotriva populației civile și în mod conștient:

- 1° asasinatul;
- 2° exterminarea;
- 3° punere în stare de sclavie;
- 4° deportarea sau transferul forțat al populației;
- 5° închisoarea sau altă formă de privare gravă de libertate fizică ce încalcă dispozițiile fundamentale ale dreptului internațional;
- 6° tortura;
- 7° violul, sclavia sexuală, prostituția forțată, sarcina forțată, sterilizarea forțată și orice altă formă de violență sexuală de gravitate comparabilă;
- 8° persecuția oricărui grup sau oricărei colectivități identificabile pe motive de ordin politic, rasial, național etic, cultural, religios sau sexual în funcție de alte criterii universal recunoscute ca inadmisibile în drept internațional, în corelație cu orice act vizat în articolele 136 bis, 136 trei și 136 patru;
- 9° dispariția forțată de persoane;
- 10° crima de apartheid;
- 11° alte asemenea acte inumane ce cauzează intenționat suferințe mari sau atingeri grave la integritatea fizică sau la sănătatea fizică sau mentală.

Art. 136quater. <Introdus prin L 2003-08-05/32, art. 8; În vigoare: 07-08-2003>

(NOTA: paragraful trei al articolului 136quater intră în vigoare în ziua intrării în vigoare pentru Belgia al celui de-al Doilea Protocol referitor la Convenția de la Haga din 1954 privind protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat, adoptat la Haga pe 26 martie 1999; a se vedea L 2003-08-05/32, art. 29, §2) §1. Constituie crime de drept internațional și sunt pedepsite conform dispozițiilor prezentului titlu, crimele de război vizate de Convențiile adoptate la Geneva pe 12 august 1949 și de Protocoalele I și II adiționale la aceste Convenții, adoptate la Geneva pe 8 iunie 1977, de legile și uzanțele aplicabile conflictelor armate, așa cum sunt definite la articolul 2 al Convențiilor adoptate la Geneva pe 12 august 1949, la articolul 1 al Protocoalelor I și II adoptate la Geneva pe 8 iunie 1977 adiționale la aceste Convenții, precum și la articolul 8, §2, f) al Statutului Curții penale internaționale, și enumerate mai jos, când aceste crime se referă la atingerea, prin acțiune sau inacțiune, la protecția persoanelor și a bunurilor garantate respectiv de aceste Convenții, protocoale, legi și uzanțe, fără prejudiciu față de dispozițiile penale aplicabile infracțiunilor comise prin neglijență:

1° omucidere cu intenție;

2° tortura sau alte tratamente inumane, inclusiv experimente biologice;

3° provocarea intenționată de suferințe mari sau afectarea intenționată, în mod grav, a integrității fizice sau sănătății;

4° violul, sclavia sexuală, prostituția forțată, sarcina forțată, sterilizarea forțată și orice altă formă de violență sexuală ce constituie o infracțiune gravă conform Convențiilor de la Geneva sau o violare gravă a articolului 3 comun acestor Convenții;

5° celelalte atentate la demnitatea umană, mai ales tratamentele umilitoare și degradante;

6 constrângerea de a servi în forțele armate sau în grupurile armate ale puterii inamice sau ale părții adverse impusă unui prizonier de război, unei persoane civile protejate de Convenția asupra protecției persoanelor civile pe timp de război sau a unei persoane protejate din același punct de vedere conform Protocoalelor I și II adiționale la Convențiile de la Geneva din 12 august 1949;

7° faptul de a proceda la recrutarea sau înrolarea copiilor sub cincisprezece ani în forțele armate sau în grupurile armate, sau de a-i forța pe aceștia să participe la ostilități;

8° privarea unui prizonier de război, a unei persoane civile protejate de Convenția privind protecția persoanelor civile pe timp de război sau a unei persoane protejate din acest punct de vedere, de către Protocoalele I și II adiționale Convențiilor de la Geneva din 12 august 1949, de dreptul său de a fi judecat corect și imparțial conform prevederilor acestor instrumente;

9° deportarea, transferul sau deplasarea ilegală, detinerea ilegală a unei persoane protejate în conformitate cu Convenția privind protecția persoanelor civile pe timp de război sau unei persoane protejate din acest punct de vedere conform Protocoloalelor I și II adiționale la Convențiile de la Geneva din 12 august 1949;

10° înfometarea deliberată a civililor ca metodă de război, privându-i de bunurile indispensabile supraviețuirii lor, inclusiv împiedicarea intenționată a expedierii de ajutoare prevăzute în Convențiile de la Geneva;

11° luarea de ostatici;

12° distrugerea sau confiscarea bunurilor inamicului, în caz de conflict armat internațional, sau ale unui adversar, în caz de conflict armat fără caracter internațional, exceptând cazurile de distrugerii sau confiscări determinate în mod necesar de nevoile militare;

13° distrugerea și însușirea bunurilor, nejustificate de necesități militare admise de *jus gentium* și executate pe scară largă într-o manieră ilicită și arbitrară;

14° lansarea de atacuri deliberate împotriva bunurilor cu caracter civil, adică a bunurilor care nu sunt obiective militare;

15° lansarea de atacuri deliberate împotriva clădirilor, materialelor, unităților și mijloacelor de transport sanitare, și asupra personalului care le utilizează, conform dreptului internațional, asupra însemnelor distinctive prevăzute de dreptul internațional umanitar;

16° utilizarea prezenței unui civil sau a altei persoane protejate de dreptul internațional umanitar pentru a evita ca anumite puncte, zone sau forțe militare să fie ținta operațiunilor militare;

17° lansarea de atacuri deliberate împotriva personalului, instalațiilor, materialului, unităților sau vehiculelor utilizate în cadrul unei misiuni umanitare sau de menținere a păcii conform Cartei Națiunilor Unite, atât timp cât au dreptul la protecția pe care dreptul internațional privind conflictele armate îl garantează civililor și bunurilor cu caracter civil;

18° acțiunile și inacțiunile, nejustificate legal, care sunt susceptibile de a compromite sănătatea și integritatea fizică sau mintală a persoanelor protejate de dreptul internațional umanitar, cu precădere orice act medical care nu se justifică având în vedere starea de sănătate a acestor persoane sau care nu este conform cu regulile științei medicale general recunoscute;

19° dacă nu se justifică în condițiile prevăzute la punctul 18°, actele ce constau în practicarea asupra persoanelor vizate la 18°, chiar cu consimțământul lor, de mutilări fizice, experimente medicale sau științifice sau prelevări de țesuturi sau de organe pentru transplanturi, decât dacă este vorba de donarea de sânge pentru transfuzii sau de donarea de piele în vederea realizării unor grefe, cu condiția ca aceste acte de donare să fie voluntare, consimțite și destinate unor scopuri terapeutice;

20° supunerea la un atac deliberat a populației civile sau a persoanelor civile care nu participă în mod direct la ostilități;

21° lansarea unui atac deliberat împotriva locurilor în care bolnavii și răniții sunt adunați, în măsura în care astfel de locuri nu sunt obiective militare;

22° lansarea unui atac deliberat știind că acesta va cauza pierderi de vieți omenești, răniri ale unor persoane civile sau daune cauzate bunurilor cu caracter civil sau daune extinse, durabile și grave cauzate mediului înconjurător natural și care sunt excesive față de avantajul militar concret și direct așteptat, fără a prejudicia caracterul infracțional al atacului ale cărui efecte dăunătoare, chiar proporționale cu avantajul militar așteptat, sunt incompatibile cu principiile *jus gentium*, așa cum rezultă din uzanțele stabilite, din principiile umanității și din cerințele opiniei publice;

23° lansarea unui atac împotriva construcțiilor sau instalațiilor conținând forțe periculoase, știind că acest atac cauzează pierderi de vieți omenești, răniri ale persoanelor civile sau distrugeri ale bunurilor cu caracter civil, care sunt prea mari față de avantajul militar concret și direct așteptat, fără a prejudicia latura ce ține de caracterul infracțional al atacului ale cărui efecte dăunătoare chiar proporționale cu avantajul militar așteptat sunt incompatibile cu principiile dreptului războiului, așa cum rezultă din uzanțele stabilite, din principiile umanității și ale exigentelor opiniei publice;

24° faptul de a supune unui atac sau bombardament, prin orice mijloc, zonele demilitarizate sau orașele, satele, locuințele sau clădirile fără apărare care nu sunt obiective militare;

25° jefuirea unui oraș sau a unei localități, chiar dacă aceasta au fost luate cu asalt;

26° atacarea unei persoane, știind că aceasta nu este angajată în luptă, dacă acest atac provoacă moartea sau rănirea persoanei respective;

27°uciderea sau rănirea prin viclenie a indivizilor ce aparțin națiunii sau armatei inamice sau unui adversar combatant;

28° faptul de a declara că nu va exista îndurare pentru învinși;

29° faptul de a utiliza în mod înșelător însemnele distinctive ale crucii roșii sau alte însemne protectoare recunoscute de dreptul internațional umanitar, dacă această faptă provoacă moartea sau răniri grave;

30° faptul de a utiliza în mod injust pavilionul parlamentar, drapelul sau însemnele militare și uniforma inamicului sau a Organizației Națiunilor Unite, dacă această faptă provoacă pierderea de vieți omenești sau răniri grave;

31° transferul, direct sau indirect, într-un teritoriu ocupat, al unei părți a populației civile a puterii ocupante, în cazul unui conflict armat internațional, sau a autorității ocupante în cazul unui conflict armat neinternațional;

32° faptul de a întârzia, în mod nejustificat, repatrierea prizonierilor de război sau a civililor;

33° dedarea la practici de apartheid sau la alte practici inumane sau degradante bazate pe discriminarea rasială și care duc la atingeri demnității umane;

34° faptul de a îndrepta atacuri împotriva monumentelor istorice, operelor de artă sau altor locuri de cult ce sunt bine recunoscute ca atare, care constituie patrimoniul cultural sau spiritual al umanității și cărora le-a fost acordată o protecție specială în virtutea unui aranjament particular, când nu există nicio dovadă de încălcare de către partea adversă a interdicției de utilizare a acestor bunuri în sprijinul efortului militar, și care nu sunt situate în imediata apropiere a obiectivelor militare;

35° faptul de a lansa atacuri deliberate împotriva clădirilor destinate cultelor religioase, învățământului, artei, științei sau unei acțiuni de caritate, a monumentelor istorice, a spitalelor, cu condiția ca aceste clădiri să nu fie obiective militare;

36° utilizarea otrăvii sau a armelor otrăvitoare;

37° utilizarea gazelor asfixiante, toxice sau asimilate și a tuturor lichidelor, materiilor sau echipamentelor cu efect analog;

38° utilizarea gloanțelor care se dilată sau se aplatizează ușor în corpul uman, cum ar fi gloanțele al căror înveliș dur nu acoperă în întregime centrul sau care are tăieturi;

39° faptul de a declara drept stinse, suspendate sau nerevendicabile în justiție a drepturilor și acțiunilor persoanelor aparținând părții adverse;

40° faptul de a utiliza arme, proiectile, materiale și metode de război de natură să cauzeze dureri inutile și suferințe inutile sau să lovească fără discriminare, contrar normelor de drept internațional privind conflictele armate, dacă aceste arme, proiectile, materiale și metode de război fac obiectul unei interdicții generale și sunt înscrise într-o anexă la Statutul Curții penale internaționale.

§2. Constituie crime de drept internațional și sunt sancționate conform dispozițiilor prezentului titlu, încălcările grave ale articolului 3 comun Convențiilor semnate la Geneva pe 12 august 1949, în caz de conflict armat definit la acest articol 3 comun și enumerate mai jos, când aceste violări duc la atingerea, prin acțiune sau inacțiune, adusă protecției persoanelor protejate de aceste Convenții, fără ca aceasta să prejudicieze în vreun fel dispozițiile legii penale aplicabile pentru infracțiunile comise din neglijență:

1° atingerea adusă vieții și integrității corporale, în special uciderea sub toate aspectele sale, mutilările, cruzimile și tortura;

2° atingerea adusă demnității persoanei, în special tratamentele umilitoare și degradante;

3° luarea de ostatici;

4° condamnările pronunțate și execuțiile efectuate fără o hotărâre prealabilă, pronunțată de un tribunal constituit legal, ce prezintă garanțiile judiciare general recunoscute ca fiind indispensabile.

§3. Constituie crime de drept internațional și sunt reprimare conform dispozițiilor prezentului titlu, încălcările grave definite la articolul 15 al celui de-al Doilea Protocol referitor la Convenția de la Haga din 1954 cu referire la protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat, adoptat la Haga pe 26 martie 1999, comise în caz de conflict armat, așa cum este acesta definit la articolul 18, §§ 1 și 2, ale Convenției de la Haga din 1954 și la articolul 22 al celui de-al Doilea Protocol citat mai sus, și enumerate mai jos, când aceste infracțiuni aduc atingere, prin acțiune sau inacțiune, protecției bunurilor garantată de Convenție și de Protocol, fără ca aceasta să prejudicieze dispozițiile legi penale aplicabile în cazul infracțiunilor comise din culpă:

1° atacarea unui bun cultural sub protecție consolidată;

2° utilizarea unui bun cultural sub protecție consolidată sau a căilor sale de acces imediate în sprijinul unei acțiuni militare;

3° distrugerea sau apropierea pe scară largă a bunurilor culturale protejate de Convenție și cel de-al Doilea Protocol.

Art. 136quinquies. <Introdus prin L 2003-08-05/32, art. 9; În vigoare: 07-08-2003> (NOTA: ultimul alineat al articolului 136quinquies intră în vigoare la data intrării în vigoare pentru Belgia a celui de-al Doilea Protocol referitor la Convenția de la Haga din 1954 pentru protecția bunurilor culturale în caz de conflict armat, adoptat la Haga pe 26 martie 1999; a se vedea L 2003-08-05/32, art. 29, §2) Infracțiunile enumerate la articolele 136bis și 136ter se pedepsesc cu recluziunea pe viață.

Infracțiunile enumerate la 1°, 2°, 15°, 17°, 20° la 24° și 26° ale paragrafului 1 ale articolului 136quater se pedepsesc cu recluziunea pe viață.

Infracțiunile enumerate la 3°, 4°, 10°, 16°, 19°, 36° la 38° și 40° ale aceluiași paragraf al aceluiași articol se pedepsesc cu recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani. Ele se pedepsesc cu recluziunea pe viață dacă au avut drept consecință decesul uneia sau mai multor persoane.

Infracțiunile enumerate de la 12° la 14° și 25° ale aceluiași paragraf al aceluiași articol se pedepsesc cu recluziunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani. Aceeași infracțiune precum și cea vizată la 29° și 30° a aceluiași paragraf al aceluiași articol se pedepsesc cu recluziunea de la douăzeci de ani la treizeci de ani dacă au avut drept consecință fie o boală ce pare incurabilă, fie o [1 incapacitate personală de a munci mai mare de patru luni]¹, fie pierderea totală a funcționalității unui organ, fie o mutilare gravă. Aceste infracțiuni sunt pedepsite cu recluziunea pe viață dacă au avut drept consecință decesul uneia sau mai multor persoane.

Infracțiunile enumerate de la 6° la 9°, 11° și 31° ale aceluiași paragraf al aceluiași articol se pedepsesc cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani. În cazul existenței circumstanțelor agravante prevăzute la alineatul precedent, ele se pedepsesc, după caz, cu pedepsele prevăzute la acest alineat.

Infracțiunile enumerate la punctele 5° și 32° la 35° ale aceluiași paragraf al aceluiași articol se pedepsesc cu reținuerea de la zece la cincisprezece ani, sub rezerva aplicării dispozițiilor penale cele mai severe care sancționează atingerile grave aduse demnității persoanei.

Infracțiunea prevăzută la punctul 18° al aceluiași paragraf al aceluiași articol se pedepsește cu reținuerea de la zece la cincisprezece ani. Aceasta este pedepsită cu reținuerea de la cincisprezece la douăzeci de ani atunci când provoacă grave consecințe pentru sănătatea publică.

Infracțiunea enumerată la punctul 39° al aceluiași paragraf al aceluiași articol este pedepsită cu reținuerea de la zece ani la cincisprezece ani.

Infracțiunea enumerată la punctul 1° al paragrafului 2 al articolului 136quater se pedepsește cu reținuerea pe viață.

Infracțiunile enumerate la punctele 2° și 4° ale aceluiași paragraf al aceluiași articol se pedepsesc cu reținuerea de la zece la cincisprezece ani, sub rezerva aplicării dispozițiilor penale mai severe care sancționează atingerile grave aduse demnității persoanei. Infracțiunea enumerată la punctul 3° a aceluiași paragraf al aceluiași articol se pedepsește cu reținuerea de la zece la cincisprezece ani. Aceeași infracțiune se pedepsește cu reținuerea de la douăzeci la treizeci de ani dacă au avut drept consecință fie o boală ce pare incurabilă, fie o [1 incapacitate de muncă pe o perioadă mai mare de patru luni]¹, fie pierderea totală a funcționalității unui organ, fie o mutilare gravă. Ea este pedepsită cu reținuerea pe viață dacă a avut drept consecință moartea uneia sau mai multor persoane.

Infracțiunile enumerate la punctele 1° la 3° ale paragrafului 3 al articolului 136quater se pedepsesc cu reținuerea de la cincisprezece la douăzeci de ani.

(1) <L 2016-02-05/11, art. 20, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 136sexies. <Introdus prin L 2003-08-05/32, art. 10; În vigoare: 07-08-2003> Cei care fabrică, dețin sau transportă un instrument, o mașină sau un obiect oarecare, ridică o construcție sau transformă o construcție existentă, știind că instrumentul, mașina, construcția sau transformarea este destinată comiterii uneia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 136bis, 136ter și 136quater sau la facilitarea săvârșirii acestora, sunt pedepsiți cu pedeapsa prevăzută pentru infracțiunea a cărei comitere a permis-o sau facilitat-o.

Art. 136septies. <Introdus prin L 2003-08-05/32, art. 11; În vigoare: 07-08-2003> Sunt pedepsite cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea consumată:

1° ordinul, chiar neurmat de consecințe, de a comite una dintre infracțiunile prevăzute la articolele 136bis, 136ter și 136quater;

2° propunerea sau oferta de a comite o asemenea infracțiune și acceptarea unei asemenea propuneri sau oferte;

3° instigarea de a comite o asemenea infracțiune, chiar neurmată de efect;

4° participarea, în sensul articolelor 66 și 67, la o asemenea infracțiune, chiar neurmată de efect;

5° omisiunea de a acționa în limitele posibilității lor de acțiune din partea acelor care aveau cunoștință de ordinele date în vederea comiterii unei asemenea infracțiuni sau de fapte care încep comiterea acesteia, și ar fi putut împiedica consumarea acesteia sau ar fi putut să-i pună capăt;

6° tentativa, în sensul articolelor de la 51 la 53, de a comite o asemenea infracțiune.

Art. 136octies. <Introdus prin L 2003-08-05/32, art. 12; În vigoare: 07-08-2003> § 1. Fără a prejudicia excepțiile enunțate la punctele 18°, 22° și 23° ale articolului 136quater, §1, nici un interes, nici o necesitate de natură politică, militară sau națională nu poate justifica infracțiunile definite la articolele 136bis, 136ter, 136quater, 136sexies și 136septies, chiar dacă acestea sunt comise cu titlul de represalii.

§2. Faptul că acuzatul a acționat la un ordin al guvernului său sau al unui superior nu-l exonerează de responsabilitate dacă, în împrejurările date, ordinul putea să determine în mod evident comiterea uneia dintre infracțiunile vizate la articolele 136bis, 136ter și 136quater.

TITLUL Iter

Infracțiuni de terorism

<Introdus prin L 2003-12-19/34, art. 2;

În vigoare: 08-01-2004>

Art. 137. <Introdus prin L 2003-12-19/34, art. 3, 046; În vigoare: 08-01-2004> § 1.

Constituie o infracțiune de terorism, infracțiunea prevăzută la §§ 2 și 3 care, prin natura sa sau prin modul de comitere, poate aduce o gravă atingere unei țări sau unei organizații internaționale și este comisă intenționat cu scopul de a intimida grav o populație sau de a constrânge fără drept autoritățile publice sau o organizație internațională să îndeplinească sau să nu îndeplinească un act, sau de a destabiliza grav ori de a distruge structurile fundamentale politice, constituționale, economice sau sociale ale unei țări sau ale unei organizații internaționale.

§2. Constituie, în condițiile prevăzute la §1, o infracțiune de terorism:

1° omuciderea voluntară sau loviturile sau rănirile vizate la articolele de la 393 la 404, 405bis, 405ter în măsura în care face trimitere la articolele precizate, 409, alineatul §1, și §§ de la 2 la 5, 410 în măsura în care face trimitere la articolele precizate, 417ter și 417quater;

2° luarea de ostateci reglementată de articolul 347bis;

3° răpirea definită de articolele de la 428 la 430, și de la 434 la 437;

4° distrugerea sau degradarea masivă prevăzută de articolele 521, alineatele 1 și 3, 522, 523, 525, 526, 550bis, §3, punctul 3° din articolul 15 al legii din 5 iunie 1928 referitor la revizuirea Codului disciplinar și penal pentru marina comercială și pescuitul maritim, precum și de articolul 114, §4, al legii din 21 martie 1991 referitor la reforma anumitor întreprinderi publice economice, având drept efect punerea în pericol a vieților omenești sau producerea de pierderi economice considerabile;

5° capturarea de aeronave prevăzută de la articolul 30, §1, punctul 2° al legii din 27 iunie 1937 referitor la revizuirea legii din 16 noiembrie 1919 referitor la reglementarea navigării aeriene;

6° fapta de a prelua controlul unei nave prin fraudă, violență sau amenințări adresate căpitanului acesteia, prevăzută de articolul 33 al legii din 5 iunie 1928 referitor la revizuirea Codului disciplinar și penal pentru marina comercială și pescuitul maritim ^[1] precum și actele de piraterie prevăzute de articolul 3 al legii din 30 decembrie 2009 cu privire la pirateria maritimă¹.

7° infracțiunile prevăzute de hotărârea regală din 23 septembrie 1958 referitoare la regimul general al fabricării, înmagazinării, deținerii, circulației, transportului și folosirii produselor explozive, modificată prin hotărârea regală din 1 februarie 2000, și pedepsite de articolele de la 5 la 7 ale legii din 28 mai 1956 referitoare la substanțele și amestecurile explozive sau susceptibile de deflagrație și la echipamentele de război care sunt încărcate;

8° infracțiunile prevăzute de articolele de la 510 la 513, 516 la 518, 520, 547 la 549, precum și la articolul 14 al legii din 5 iunie 1928 referitoare la revizuirea Codului disciplinar și penal pentru marina comercială și pescuitul maritim, având drept efect punerea în pericol a vieților omenești;

9° infracțiunile prevăzute de legea din [28 iunie 2006 ce reglementează activitățile economice și individuale ce au ca obiect armele]²;

10° infracțiunile prevăzute de la articolul 2, alineatul unu, punctul 2°, al legii din 10 iulie 1978 referitoare la aprobarea Convenției privind interdicția de creare, fabricare și stocare a armelor bacteriologice (biologice) sau toxinelor, precum și distrugerea acestora, încheiate la Londra, Moscova și Washington din 10 aprilie 1972.

[² 11° tentativa, în sensul articolelor 51 la 53, de a comite delictele vizate în prezentul paragraf.]²

§3. De asemenea, constituie, în condițiile prevăzute la §1, o infracțiune de terorism:

1° distrugerea sau degradarea masivă, sau provocarea unei inundații a unei infrastructuri, a unui sistem de transport, a unei proprietăți publice sau private, având ca efect punerea în pericol de viață omenești sau producerea de pierderi economice considerabile, altele decât cele vizate la §2;

2° capturarea altor mijloace de transport decât cele vizate la punctele 5° și 6° ale §2;

3° fabricarea, posesia, achiziționarea, transportul sau furnizarea de arme nucleare sau chimice, utilizarea de arme nucleare, biologice sau chimice, precum și derularea de activități de cercetare în domeniu și dezvoltarea de arme chimice;

4° eliberarea de substanțe periculoase având drept efect punerea în pericol de viați omenești;

5° perturbarea sau întreruperea aprovizionării cu apă, electricitate sau cu orice altă resursă naturală fundamentală având drept efect punerea în pericol de viați omenești;

6° amenințarea cu comiterea uneia dintre infracțiunile enumerate la § 2 sau la prezentul paragraf.

(1) <L 2009-12-30/12, art. 7, 076; În vigoare: 14-01-2010>

(2) <L 2013-02-18/01, art. 2, 091; În vigoare: 14-03-2013>

Art. 138. <Introdus prin L 2003-12-19/34, art. 4, 046; În vigoare: 08-01-2004> § 1. Pedepsele prevăzute pentru infracțiunile enumerate la articolul 137, § 2, sunt înlocuite după cum urmează, dacă aceste infracțiuni constituie infracțiuni teroriste:

1° amenda este înlocuită cu pedeapsa cu închisoarea de la un an la trei ani;

2° pedeapsa cu închisoarea de șase luni în sus, cu pedeapsa cu închisoarea de trei ani în sus;

3° pedeapsa cu închisoarea de an în sus, cu pedeapsa cu închisoarea de trei ani în sus;

4° pedeapsa cu închisoarea de trei ani în sus, cu pedeapsa cu închisoarea de la cinci ani în sus;

5° pedeapsa cu închisoarea de la cinci ani în sus, cu reclusiunea de la cinci la zece ani;

6° reclusiunea de la cinci la zece ani, cu reclusiunea de la zece la cincisprezece ani;

7° reclusiunea de la zece la cincisprezece ani, cu reclusiunea de la cincisprezece la douăzeci de ani;

8° reclusiunea de la zece la douăzeci de ani, cu reclusiunea de la cincisprezece la douăzeci de ani;

9° reclusiunea de la cincisprezece la douăzeci de ani, cu reclusiunea de la douăzeci la treizeci de ani;

10° reclusiunea de la douăzeci la treizeci de ani, cu reclusiunea pe viață.

[¹ În cazurile vizate la articolul 137, § 2, punctul 11°, maximul pedepsei prevăzute pentru infracțiunea consumată va fi redus cu un an.]¹

§2. Infracțiunile de terorism vizate la articolele 137, § 3, se pedepsesc cu:

1° în cazul vizat la punctul 6°, cu închisoarea de la trei luni la cinci ani când amenințarea are ca obiect o infracțiune pasibilă de pedeapsă corecțională, și cu reclusiunea de la cinci la zece ani când amenințarea are ca obiect o infracțiune pasibilă de o pedeapsă penală;

2° reclusiunea de la cincisprezece la douăzeci de ani în cazurile vizate la 1°, 2° și 5°;

3° reclusiunea pe viață în cazurile vizate la 3° și 4°.

(1) <L 2013-02-18/01, art. 3, 091; În vigoare: 14-03-2013>

Art. 139. <Introdus prin L 2003-12-19/34, art. 5, 046; În vigoare: 08-01-2004> Este un grup terorist asociația formată din mai mult de două persoane, constituită pentru o anumită perioadă de timp, și care acționează în manieră concertată cu scopul de a comite infracțiunile de terorism vizate la articolul 137.

O organizație al cărei obiect real este exclusiv de ordin politic, sindical, filantropic, filozofic sau religios sau care are exclusiv un scop legitim nu poate fi considerată ca fiind un grup terorist în sensul alineatului 1.

Art. 140. <Introdus prin L 2003-12-19/34, art. 6, 046; În vigoare: 08-01-2004> § 1. Orice persoană care participă la o activitate a unui grup terorist, inclusiv prin furnizarea de informații sau de mijloace materiale grupului terorist, sau prin orice formă de finanțare a unei activități a grupului terorist, având cunoștință că această participare contribuie la comiterea unei crime sau a unui delict, este pedepsită cu reclusiunea de la cinci ani la zece ani și cu o amendă de la o sută de euro la cinci mii de euro.

§2. Orice conducător al grupului terorist este pasibil de reclusiune de la cincisprezece ani la douăzeci de ani și cu o amendă de la o sută de euro la cinci mii de euro.

Art. 140bis. ^[1] Fără a prejudicia aplicarea articolului 140, orice persoană care difuzează sau pune la dispoziția publicului în orice altă manieră un mesaj, cu intenția de a incita ^[2] în mod direct sau indirect^[2] la comiterea uneia din infracțiunile vizate ^[2] la articolele 137 la 140sexies^[2], cu excepția celei vizate la articolul 137, § 3, punctul 6°, este pedepsită cu reclusiunea de la cinci ani la zece ani și cu o amendă de la o sută de euro la cinci mii de euro ^{[2] ...}.^[2]^[1]

(1) <Introdus prin L 2013-02-18/01, art. 4, 091; În vigoare: 14-03-2013>

(2) <L 2016-08-03/15, art. 2, 119; În vigoare: 21-08-2016>

Art. 140ter. ^[1] Fără a prejudicia aplicarea articolului 140, orice persoană care recrutează o altă persoană cu scopul comiterii uneia din infracțiunile vizate ^[2] la articolele 137, 140 la 140sexies^[2], cu excepția celei vizate la articolul 137,

§ 3, punctul 6°, este pedepsită cu recluziunea de la cinci ani la zece ani și cu o amendă de la o sută de euro la cinci mii de euro.]¹

(1) <Introdus prin L 2013-02-18/01, art. 5, 091; În vigoare: 14-03-2013>

(2) <L 2016-08-03/15, art. 3, 119; În vigoare: 21-08-2016>

Art. 140quater. [1 Fără a prejudicia aplicarea articolului 140, orice persoană care dă instrucțiuni sau instruește o altă persoană pentru fabricarea sau utilizarea de explozivi, arme de foc sau alte arme sau substanțe nocive sau periculoase, sau pentru alte metode și tehnici specifice în vederea comiterii uneia din infracțiunile vizate la articolul 137, cu excepția celei vizate la articolul 137, § 3, punctul 6°, este pedepsită cu recluziunea de la cinci ani la zece ani și cu o amendă de la o sută la cinci mii de euro.]¹

(1) <Introdus prin L 2013-02-18/01, art. 6, 091; În vigoare: 14-03-2013>

Art. 140quinquies. [1 Fără a prejudicia aplicarea articolului 140, orice persoană care, în Belgia sau în străinătate, solicită și primește instrucțiuni sau beneficiază de pregătirea vizată la articolul 140quater, în vederea comiterii uneia din infracțiunile vizate la articolul 137, cu excepția celei vizate la articolul 137, § 3, punctul 6°, este pedepsită cu recluziunea de la cinci ani la zece ani și cu o amendă de la o sută la cinci mii de euro.]¹

(1) <Introdus prin L 2013-02-18/01, art. 7, 091; În vigoare: 14-03-2013>

Art. 140sexies. [1 Fără a prejudicia aplicarea articolului 140, este pedepsită cu recluziunea de la cinci la zece ani și cu o amendă de la o sută de euro la cinci mii de euro:

1° orice persoană care părăsește teritoriul național cu scopul de a comite, în Belgia sau în străinătate, una din infracțiunile vizate la articolele 137, 140 la 140quinquies și 141, cu excepția infracțiunii vizate la articolul 137, § 3, punctul 6°;

2° orice persoană care pătrunde pe teritoriul național, cu scopul de a comite, în Belgia sau în străinătate, una din infracțiunile vizate la articolele 137, 140 la 140quinquies și 141, cu excepția infracțiunii vizate la articolul 137, § 3, punctul 6°.]¹

(1) <Introdus prin L 2015-07-20/08, art. 2, 112; În vigoare: 15-08-2015>

Art. 141. <Introdus prin L 2003-12-19/34, art. 7, 046; În vigoare: 08-01-2004>

Orice persoană care, exceptând cazurile prevăzute la articolul 140, furnizează mijloace materiale, inclusiv un ajutor financiar, în vederea comiterii unei infracțiuni teroriste vizate la articolul 137, este pedepsită cu recluziunea de cinci la zece ani și cu o amendă de la o sută la cinci mii de euro.

Art. 141bis. <Introdus prin L 2003-12-19/34, art. 8; În vigoare: 08-01-2004>
Prezentul titlu nu se aplică activităților forțelor armate în perioada de conflict armat, așa cum este acesta definit și reglementat de dreptul internațional umanitar, nici activităților întreprinse de forțele armate ale unui Stat în exercițiul funcțiilor lor oficiale, în măsura în care acestea sunt reglementate de alte reguli ale dreptului internațional.

Art. 141ter. [1 Nicio dispoziție a prezentului titlu nu poate fi interpretată ca vizând reducerea sau împiedicarea [2 ...]2 exercitării drepturilor sau libertăților fundamentale precum dreptul la grevă, libertatea de reuniune, de asociere sau de exprimare, inclusiv dreptul de a fonda împreună cu alții sindicate și de a se afilia acestora pentru apărarea intereselor sale, și dreptul de a manifesta care decurge din acestea, libertatea de expresie, în special libertatea presei și libertatea de exprimare în alte mijloace de comunicare în masă, așa cum acestea consfințite, cu precădere, la articolele de la 8 la 11 ale Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.]1

(1) <L 2013-02-18/01, art. 8, 091; În vigoare: 14-03-2013>

(2) <L 2014-04-25/23, art. 2, 104; În vigoare: 24-05-2014>

TITLUL II

Crime și alte delictе care aduc atingere drepturilor garantate de Constituție

CAPITOLUL I

Delictе referitoare la exercitarea drepturilor politice

<Abrogat de L 2003-12-19/34, art. 10, 046; În vigoare:08-01-2004>

CAPITOLUL I

Delictеle referitoare la libera funcționare a cultelor

<Introdus prin L 2003-12-19/34, art. 11, 046; În vigoare: 08-01-2004>

Art. 142. Orice persoană care, prin violente sau amenințări, constrânge sau împiedică una sau mai multe persoane de a exercita un cult, de a asista la exercitarea acestui cult, de a celebra anumite sărbători religioase, de a respecta anumite zile de odihnă, și, în consecință, de a deschide sau de a închide atelierile sau magazinele lor, și de a părăsi înceta anumite lucrări, este pedepsită cu închisoarea de la opt zile la două luni și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

[¹ Dacă infracțiunea a fost comisă împotriva unei persoane a cărei situație de vulnerabilitate din motive ce țin de vârstă, de sarcină, de boală, de o infirmitate sau de o deficiență fizică sau mintală era vizibilă sau cunoscută autorului faptei, acesta este pedepsit cu închisoarea de la cincisprezece zile la șase luni și cu o amendă de la douăzeci și șase de euro la cinci sute de.]¹

(1) <L 2011-11-26/19, art. 2, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 143. Cei care, prin tulburare sau dezordine, împiedică, amână sau întrerup manifestările unui cult care se derulează într-un loc destinat sau care fac parte în mod obișnuit din manifestările acestui cult sau din ceremoniile publice ale acestuia, sunt pedepsiți cu închisoarea de la opt zile la trei luni și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 144. Orice persoană care, prin fapte, vorbe, gesturi sau amenințări, ultragiază obiectele unui cult, fie în locurile destinate sau care servesc de obicei la exercitarea sa, fie în ceremoniile publice ale acestui cult, este pedepsită cu închisoarea de la cincisprezece zile la șase luni și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 145. Cu aceeași pedeapsă este pedepsit cel care ultragiază oficiantul unui cult, aflat în exercițiul funcțiunii. În cazul lovirii acestuia, agresorul este pedepsit cu închisoarea de la două luni la doi ani și cu amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute de [euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 146. Dacă loviturile au cauzat vărsare de sânge, rănire sau boală, vinovatul este pedepsit cu închisoarea de la șase luni la cinci ani și cu amendă de o sută [de euro] la o mie [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

CAPITOLUL II

Despre atingerile aduse de funcționarii publici drepturilor garantate de Constituție

<L 2003-12-19/34, art. 12, 046; În vigoare: 08-01-2004>

Art. 147. Orice funcționar sau ofițer public, orice deținător sau agent al autorității și puterii publice, care a arestat ilegal și arbitrar sau a determinat arestarea, reținerea sau a determinat reținerea uneia sau mai multor persoane, este pedepsit cu închisoarea de la trei luni la doi ani.

Pedeapsa cu închisoarea este de la șase luni la trei ani, dacă detenția ilegală și arbitrară a durat mai mult de zece zile.

Dacă a durat mai mult de o lună, vinovatul va fi condamnat la închisoare de la un an la cinci ani.

În plus, el este pedepsit și cu amendă de la cincizeci [de euro] la o mie [de euro] și poate fi condamnat la interzicerea drepturilor indicate la punctele 1, 2 și 3 de la [1 articolul 31, alineatul 1]¹. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(1) <L 2009-04-14/01, art. 10, 073; În vigoare: 15-04-2009>

Art. 148. Orice funcționar al autorității administrative sau judiciare, orice ofițer de justiție sau de poliție, orice comandant sau agent al forței publice care, acționând în această calitate, intră în domiciliul unui locuitor împotriva voinței acestuia, exceptând cazurile prevăzute și fără îndeplinirea formalităților prevăzute de lege, este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la șase luni și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 149. (Abrogat) <L 26-12-1956, art. 36>

Art. 150. (Abrogat) <L 13-10-1930, art. 31>

Art. 151. Orice act arbitrar și care atentează la libertățile și drepturile garantate de Constituție, ordonat sau executat de un funcționar sau ofițer public, de un funcționar public sau de agent al autorității sau al puterii publice, este pedepsit cu închisoarea de la cincisprezece zile la un an.

Art. 152. Dacă inculpatul justifică faptul că a acționat la ordinul superiorilor săi, pentru îndeplinirea unor sarcini ce intră în atribuțiile lor și în virtutea cărora le datorează acestora supunere ierarhică, pedepsele stabilite la articolele precedente sunt aplicate doar superiorilor care au dat ordinul.

Art. 153. Dacă funcționarii sau ofițerii publici, învinuiți de a fi ordonat, autorizat sau facilitat unul din actele menționate în articolele de la 148 la 151, pretind că semnătura lor a fost obținută prin inducere în eroare, ei vor fi trebui să procedeze, dacă este cazul, la desființarea actului respectiv, și totodată vor fi obligați să denunțe persoana vinovată; în caz contrar vor fi urmăriți personal.

Art. 154. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Dacă unul din actele arbitrare menționate la articolele de la 148 la 151 a fost comis prin modalitatea falsificării semnăturii unui funcționar public, autorii falsurilor și cei care, cu rea credință sau în mod fraudulos, au făcut uz de aceasta, sunt pedepsiți (cu reclusiunea) de la zece ani la cincisprezece ani. <L 2003-01-23/42, art. 40, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 155. Funcționarii sau ofițerii publici însărcinați cu funcții de poliție administrativă sau judiciară, care, având această putere, au neglijat sau au refuzat încetarea detenției ilegale aduse la cunoștința lor, sunt pedepsiți cu închisoarea de la o lună la un an.

Art. 156. Funcționarii sau ofițerii publici însărcinați cu funcții de poliție administrativă sau judiciară, care, neavând puterea de a dispune încetarea unei detenții ilegale, au neglijat sau au refuzat să constate o astfel de situație ce le-a fost adusă la cunoștință și să o denunțe la autoritatea competentă, sunt pedepsiți cu închisoarea de la opt zile la șase luni.

Art. 157. Directorii, comandanții, gardienii și portarii centrelor de reținere, de arest, (...) sau penitenciarelor care au primit un deținut fără ordin sau mandat legal sau fără hotărâre judecătorească; În vigoare: 01-07-1999>

Cei care l-au reținut sau au refuzat să-l prezinte ofițerului de poliție sau celui care transmite ordinele acestuia, fără a avea drept justificare o dispoziție a procurorului regelui sau a judecătorului;

Cei care refuză să prezinte registrele lor ofițerului de poliție;

Sunt pedepsiți cu închisoarea de la cincisprezece zile la doi ani și cu amendă de la douăzeci și șase la două sute de franci.

Art. 158. Sunt pedepsiți cu amendă de la două sute [de euro] la două mii [de euro] și pot fi condamnați la interdicția dreptului de a ocupa funcții, poziții sau oficii publice, toți judecătorii, toți ofițerii ministerului public sau ai poliției judiciare, toți ceilalți ofițeri publici care, fără autorizările prevăzute de lege, au provocat, dat și semnat fie o hotărâre împotriva unui ministru, senator sau reprezentant, fie o ordonanță sau un mandat, având drept scop urmărirea sau punerea sub acuzare a acestora, sau, care, în lipsa aceluiași autorizări, au dat și semnat ordinul sau mandatul de ridicare sau de arestare fie a unui ministru, fie a unui senator sau a unui membru al camerei reprezentanților, exceptând, în ceea ce-i privește pe ultimii doi, cazul infracțiunii flagrante. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 159. Sunt pedepsiți cu aceeași pedeapsă ofițerii ministerului public, judecătorii sau ofițerii publici care rețin sau dispun reținerea unei persoane în afara locurilor stabilite de guvern sau de administrația publică.

TITLUL III

Crimele și delictele împotriva încrederii publice

CAPITOLUL I

Falsul de monedă

Art. 160. (A se vedea NOTA sub TITLU) <L 12-07-1932, art. 1, punctul 1°> Cel care contraface monede de aur sau de argint ce sunt folosite în mod legal în Belgia sau în străinătate este pedepsit (cu recluziunea) de la zece ani la cincisprezece ani. <L 2003-01-23/42, art. 41, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 161. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Este pedepsit cu recluziunea de la cinci la zece ani cel care a alterat aceleași monede. <L 2003-01-23/42, art. 42, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 162. <L 2001-04-04/39, art. 2, 031; În vigoare: 03-07-2001> Cel care contraface monedele din alt metal ce sunt folosite în mod legal în Belgia sau în străinătate sau cel care contraface monedele Euro este pedepsit cu recluziunea de la cinci ani la zece ani.

De asemenea, vinovatul poate fi condamnat la interdicția unor drepturi, conform articolului 33.

Art. 163. <L 2001-04-04/39, art. 3, 031; În vigoare: 03-07-2001> Alterarea acelorăși monede se pedepsește cu recluziunea de la cinci ani la zece ani.

Art. 164. (Abrogat) <L 12-07-1932, art. 1, 3°>

Art. 165. (Abrogat) <L 12-07-1932, art. 1, 3°>

Art. 166. (Abrogat) <L 12-07-1932, art. 1, 3°>

Art. 167. (Abrogat) <L 12-07-1932, art. 1, 3°>

Art. 168. Sunt pedepsiți ca falsificatori sau ca și complici ai acestora, cu distincțiile stabilite la articolele precedente, cei care, de conivență cu aceștia, au participat fie la emiterea sau la tentativa de emiteră a acelor monede contrafăcute sau alterate, fie la introducerea lor pe teritoriul belgian sau la tentativa de realizare a acestei introduceri.

Art. 169. Cel care, fără a fi vinovat de participarea enunțată la articolul precedent, și-a procurat cu bună știință, monedele contrafăcute sau alterate și le-a pus în circulație, sau a încercat să le pună în circulație, este pedepsit cu închisoarea de la o lună la trei ani.

(Cel care, în scopul de a le pune în circulație, a primit sau și-a procurat aceste monede contrafăcute sau alterate este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la un an) <L 12-07-1932, art. 1, 4°>

(Tentativa de comitere a delictului prevăzut la alineatul precedent este pedepsită cu închisoarea de la opt zile la șase luni) <L 12-07-1932, art. 1, 4°>

Art. 170. Cel care, primind monedele contrafăcute sau alterate ca fiind bune, le-a pus în circulație, după ce a verificat sau a dispus verificarea viciilor acestora, este pedepsit cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

(Tentativa de comitere a delictului prevăzut la alineatul precedent este pedepsită cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro].) <L 2001-04-04/39, art. 4, 031; În vigoare: 03-07-2001> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

DISPOZIȚII SPECIALE

Art. 171. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Cei care se fac vinovați de fraudă atunci când, punând în executare prevederile legii monetare aleg eșantioanele destinate verificării titlului și greutateii monedelor de aur și de argint, sunt pedepsiți (cu recluziunea) de la cincisprezece ani la douăzeci de ani. <L 2003-01-23/42, art. 43, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 172. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Cei care comit această fraudă în alegerea eșantioanelor de monedă din alt metal sunt pedepsiți cu (recluziunea de la cinci ani la zece ani). <L 2003-01-23/42, art. 44, 040; În vigoare: 13-03-2003>

CAPITOLUL II

Contrafacerea sau falsificarea efectelor publice a acțiunilor, a obligațiunilor, a cupoanelor cu dobândă și a biletelor de bancă autorizate de lege

Art. 173. <L 2001-04-04/39, art. 5, 031; În vigoare: 03-07-2001> Sunt pedepsiți cu recluziunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani, cei care au contrafăcut sau au falsificat obligațiuni emise de Trezoreria publică, cupoane cu dobândă aferente acestor obligațiuni, bonuri, cecuri sau viramente emise de trezorerie, bilete la purtător emise de Trezoreria publică sau bilete de bancă la purtător care circulă în mod legal sau a căror emisiune este autorizată de o lege sau în virtutea unei legi sau sunt emise în Euro.

Sunt pedepsiți cu aceleași pedepse, cei care au contrafăcut sau au falsificat bilete la purtător care circulă în mod legal sau a căror emisiune este autorizată de o lege a unei țări străine sau în virtutea unei dispoziții ce are forță de lege.

Art. 174. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Sunt pedepsiți (cu reclusiunea) de la zece ani la cincisprezece ani, cei care au contrafăcut sau au falsificat fie obligațiuni la purtător ale datoriei publice a unei țări străine, fie cupoanele cu dobânda aferente acestor titluri (...)

<L 12-07-1932, art. 1, 6°> <L 2003-01-23/42, art. 45, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 175. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 46, 040; În vigoare: 13-03-2003> Cei care au contrafăcut sau au falsificat fie acțiuni, obligațiuni sau alte titluri, emise legal de către provincii, comune, administrații sau instituții publice, sub orice denumire, de către societăți sau particulari, fie cupoane de dobândă sau cu dividende aferente acestor diferite titluri, sunt pedepsiți cu reclusiunea de la zece ani la cincisprezece ani, dacă emiterea a avut loc în Belgia și cu reclusiunea de la cinci ani la zece ani, dacă emiterea a avut loc în străinătate.

Art. 176. Sunt pedepsiți ca falsificatorii sau complicii acestora, conform distincțiilor stabilite la articolele precedente, cei care, de conivență cu aceștia, participă fie la emiterea sau la tentativa de emitere a acestor acțiuni, obligațiuni, cupoane sau bilete contrafăcute sau falsificate, fie la introducerea lor în Belgia, sau la încercarea de comitere a acestei introduceri.

Art. 177. Cel care, fără să se fi făcut vinovat de participarea enunțată la precedentul articol, își procură, cu știință, aceste acțiuni, obligațiuni, cupoane, bilete contrafăcute sau falsificate și le pune în circulație sau le emite sau încearcă să le emită, este pedepsit cu închisoarea de la un an la cinci ani.

(Cel care, în scopul de a le pune în circulație, primește sau își procură bilete contrafăcute sau falsificate este pedepsit cu închisoarea de la șase luni la trei ani.) <L 12-07-1932, art. 1, 7°>

(Tentativa de comitere a delictului prevăzut la alineatul precedent este pedepsită cu închisoarea de la trei luni la un an.) <L 12-07-1932, art. 1, 7°>

Art. 178. Cel care, primind acțiuni, obligațiuni, cupoane sau bilete contrafăcute sau falsificate ca fiind bune, le pune în circulație după ce le-a verificat sau după ce a dispus verificarea viciilor acestora, este pedepsit cu închisoarea de la o lună la un an și cu amendă de la cincizeci [de euro] la o mie [de euro], sau doar cu una dintre aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Tentativa e comitere a delictului prevăzut la alineatul precedent este pedepsită cu închisoarea de la cincisprezece zile la șase luni și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse.) <L 2001-04-04/39, art. 6, 031; În vigoare: 03-07-2001> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

CAPITOLUL IIbis

Protecția însemnelor monetare cu putere legală de circulație

<Introdus prin L 2001-12-10/31, art. 19; În vigoare: 01-01-2002>

Art. 178bis. <Introdus prin L 2001-12-10/31, art. 20; În vigoare: 01-01-2002>

Cel care emite un însemn monetar destinat să circule public ca mijloc de plată, fără să fi fost abilitat de o autoritate competentă, este pedepsit cu închisoarea de la o lună la un an și cu amendă de la 50 la 10 000 Euro, sau doar cu una dintre aceste pedepse.

Art. 178ter. <Introdus prin L 2001-12-10/31, art. 21; În vigoare: 01-01-2002>

Cel care utilizează cu bună știință un însemn monetar cu putere de circulație în Belgia sau în străinătate ca suport al unui mesaj, publicitar sau de altă natură, sau care a îngreunează, cu bună știință, folosirea acestuia ca mijloc de plată, prin deteriorarea, ștergerea sau suprascrierea sa sau făcându-l impropriu utilizării de orice fel, este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la trei luni și cu amendă de la 26 la 1000 Euro, sau doar cu una din aceste pedepse.

CAPITOLUL III

Contrafacerea sau falsificarea sigiliilor, timbrelor, instrumentelor de marcarea, mărcilor etc.

Art. 179. (A se vedea NOTA sub TITLU) Sunt pedepsiți (cu reclusiunea) de la zece ani la cincisprezece ani, cei care au contrafăcut sigiliul Statului, sau au făcut uz de un sigiliu contrafăcut. <L 2003-01-23/42, art. 47, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 180. <L 2001-04-04/39, art. 7, 031; În vigoare: 03-07-2001> Sunt pedepsiți cu reclusiunea de la cinci la zece ani:

Cei care au contrafăcut sau falsificat fie timbre naționale, fie dispozitive de marcarea ce servesc la marcarea obiectelor din aur și din argint.

Cei care au făcut uz de aceste timbre sau instrumente de marcarea contrafăcute sau falsificate.

Cei care au contrafăcut sau falsificat instrumente de marcarea, chenare sau alte obiecte sau mijloace destinate fabricării de monede.

Cei care au contrafăcut sau falsificat, dispozitive de marcarea, matrițe, clișee, planșe sau alte obiecte sau mijloace care servesc la fabricarea fie a timbrelor, fie a acțiunilor, obligațiunilor, cupoanelor de dobândă sau de dividende, fie a biletelor la purtător emise de Trezoreria publică sau bilete de bancă care circulă în mod legal sau a căror emisiune a fost autorizată de o lege sau în virtutea unei legi sau emise în Euro.

Art. 181. Sunt pedepsiți cu aceeași pedeapsă cei care, cu știință, expun spre vânzare hârtii sau obiecte din aur sau din argint marcate cu un timbru sau cu un dispozitiv de marcă contrafăcut sau falsificat.

Art. 182. Dacă mărcile aplicate de biroul de garanție au fost aplicate fraudulos pe alte obiecte sau dacă aceste mărci sau amprente ale unui timbru au fost contrafăcute fără utilizarea unui dispozitiv de marcă sau a unui timbru contrafăcut, vinovații sunt pedepsiți cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 183. Cel care, cu bună știință, și-a procurat o hârtie marcată cu un timbru contrafăcut sau falsificat și a făcut uz de aceasta, este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la șase luni.

Art. 184. Este pedepsit cu închisoarea de la trei luni la trei ani, și poate fi condamnat la interzicerea unor drepturi, conform articolului 33:

Cel care contraface cupoane pentru transportul de persoane sau de bunuri sau cel care face uz de cuponul contrafăcut;

Cel care contraface sigiliul, timbrul sau marca ce aparține fie oricărei autorități, fie unei instituții private, bancare, industriale, sau comerciale, fie unei persoane fizice, sau cel care face uz de sigilii, timbre sau mărci contrafăcute.

Tentativa de comitere a acestor delict se pedepsește cu închisoarea de la o lună la un an.

Art. 185. Este pedepsit cu închisoarea de la două luni la trei ani, cel care procurându-și pe nedrept sigiliile, timbrele, dispozitivele de marcă sau mărcile adevărate care au una din destinațiile indicate la articolele 179 și 180, le aplică sau face uz de acestea într-un mod ce aduce prejudicii drepturilor și intereselor Statului, ale oricărei autorități sau chiar ale unei persoane particulare.

Tentativa de comitere a acestui delict se pedepsește cu închisoarea de la cincisprezece zile la un an.

Art. 185bis. <L 2001-04-04/39, art. 8, 031; În vigoare: 03-07-2001> Sunt pedepsiți cu închisoarea de la opt zile la un an:

Cei care, cu intenție frauduloasă, fie au primit, fie și-au procurat dispozitivele de marcă, pecețile, careurile sau celelalte obiecte sau mijloace contrafăcute sau falsificate, vizate la antepenultimul alineat al articolului 180, fie dispozitivele de marcă, pecețile, canturile autentice sau alte obiecte sau mijloace destinate fabricării de monede.

Cei care, cu intenție frauduloasă, fie au primit sau și-au procurat dispozitive de marcă, matrice, clișee, planșe sau alte obiecte sau mijloace contrafăcute sau falsificate, destinate prin natura lor la fabricarea biletelor la purtător emise de Trezoreria publică sau a biletelor de bancă care circulă în mod legal sau a căror emisiune este autorizată de o lege sau în virtutea unei legi sau emise în

Euro, fie și-au procurat dispozitive de marcare, matrice, clișee, planșe sau alte obiecte sau mijloace autentice destinate fabricării acestor bilete.

Art. 186. <L 2001-04-04/39, art. 9, 031; În vigoare: 03-07-2001> Cei care au contrafăcut sau falsificat sigilii, timbre, dispozitive de marcare sau mărci având una din destinațiile indicate la articolele 179 și 180 și care aparțin țărilor străine, sau care au făcut uz de aceste sigilii, timbre, dispozitive de marcare sau mărci contrafăcute sau falsificate, sunt pedepsiți cu reclusiunea de la cinci ani la zece ani.

Sunt pedepsiți cu aceeași pedeapsă:

Cei care au contrafăcut sau falsificat dispozitive de marcare, peceti, matrițe sau alte obiecte sau mijloace destinate fabricării de monede străine.

Cei care au contrafăcut sau falsificat dispozitive de marcare, matrice, clișee, planșe sau alte obiecte sau mijloace care servesc la fabricarea biletelor la purtător emise de un Stat străin sau a biletelor de bancă care circulă în mod legal sau a căror emiteră este autorizată de o lege a unei țări străine sau printr-o dispoziție având forță de lege.

Cei care au contrafăcut sau falsificat sigiliul, timbrul sau marca oricărei autorități străine sau care au făcut uz de sigiliu, timbre sau mărci contrafăcute, sunt pedepsiți cu închisoarea de la trei luni la trei ani și pot fi condamnați la interdicția anumitor drepturi, conform articolului 33.

Tentativa de comitere a acestui delict este pedepsită cu închisoarea de la o lună la un an.

Art. 187. (Este pedepsit cu închisoarea de la o lună la doi ani cel care, procurându-și pe nedrept sigiliile, timbrele, dispozitivele de marcare sau mărcile care au una din destinațiile indicate la articolele 179 și 180 și care aparțin țărilor străine, le-a aplicat sau a făcut uz de acestea într-un mod ce prejudiciază drepturile și interesele acestei țări, a unei anumite autorități sau chiar a unei persoane particulare.) <L 22-06-1896, art. 2>

Tentativa de comitere a acestui delict este pedepsită cu închisoarea de la opt zile la șase luni.

Art. 187bis. <L 2001-04-04/39, art. 10, 031; În vigoare: 03-07-2001> Se pedepsește cu închisoarea de la opt zile la un an:

Ce care, cu intenție frauduloasă, a primit sau și-a procurat fie dispozitivele de marcare, pecetile, chenarele ori alte obiecte sau mijloace contrafăcute sau falsificate vizate la articolul 186, alineatul 3, fie dispozitive de marcare, peceti, matrițe sau alte obiecte sau mijloace adevărate, destinate fabricării de monedă străină.

Cel care, cu intenție frauduloasă, a primit sau și-a procurat fie dispozitivele de marcare, matricele, clișeele, planșele ori alte obiecte sau mijloace contrafăcute sau falsificate vizate la articolul 186, alineatul 4, fie dispozitive de marcare,

matrice, clișee, planșe sau alte obiecte sau mijloace adevărate care servesc la fabricarea biletelor la purtător emise de un Stat străin sau a biletelor de bancă ce circulă în mod legal sau a căror emisiune este autorizată de o lege a unei țări străine sau printr-o dispoziție având forță de lege.

Art. 188. Sunt pedepsiți cu închisoarea de la două luni la trei ani și pot fi condamnați la interzicerea anumitor drepturi, conform articolului 33, cei care au contrafăcut timbre poștale sau alte timbre adezive naționale sau străine, sau care au expus spre vânzare sau pus în circulație timbre contrafăcute.

Tentativa de contrafacere este pedepsită cu închisoarea de la o lună la un an.

Art. 189. Cei care, procurându-și timbre poștale sau alte timbre adezive contrafăcute, au făcut uz de acestea, sunt pedepsiți cu închisoarea de la opt zile la o lună.

Art. 190. Sunt pedepsiți cu amendă de la douăzeci și șase de franci la trei sute [de euro]:

<L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Cei care au contribuit la dispariția, fie a unui timbru poștal sau a unui alt timbru adeziv, fie a unui cupon pentru transportul persoanelor sau bunurilor, și care sunt marcate ca fiind deja folosite;

Cei care au făcut uz de un timbru sau de un cupon de pe care a fost înlăturată marca aplicată.

Art. 190bis. <Introdus prin L 1991-03-21/30, art. 150, 006; În vigoare: 01-10-1992>

Dispozițiile articolelor de la 188 la 190 nu se aplică doar timbrelor poștale adezive, ci și celor care sunt imprimate pe documentele emise de [1 poșta belgiană]¹, precum și valorilor de timbrare reprezentate prin amprente aplicate de mașini sau de simboluri acceptate de [1 poșta belgiană]¹

(1) <L 2010-12-13/07, art. 4, 081; În vigoare: 17-01-2011>

Art. 191. Cel care, fie aplică, fie dispune aplicarea prin adăugare, înlăturare sau prin orice modificare, pe obiectele fabricate, a numelui unui fabricant, altul decât autorul acestora, sau a denumirii comerciale a unei fabrici în afara celei în care acestea au fost fabricate, este pedepsit cu închisoarea de la o lună la șase luni.

Aceeași pedeapsă este pronunțată împotriva oricărui vânzător, comisionar sau oricărui negustor cu amănuntul care a expus, cu bună știință, spre vânzare sau a pus în circulație obiectele marcate cu nume presupuse sau alterate.

[Dispoziție specială] <L 2014-05-05/09, art. 12, 106; În vigoare: 18-07-2014>

Art. 192. <L 12-07-1932, art. 1, 11°> Persoanele vinovate de infracțiunile menționate la articolele 160 la 168, 169, alineatul 2, 171 la 176, 177 alineatul 2, la ultimele două alineate ale articolului 180, la articolele 185bis, 186, alineatele 2 la 4, 187bis, 497, alineatul 2 și la articolul 497bis, alineatul 1, nu sunt pedepsite dacă, înainte de orice emitere de monede contrafăcute sau modificate, de înscrisuri contrafăcute sau falsificate, și înainte de începerea oricăror proceduri de urmărire în justiție, au adus aceste infracțiuni la cunoștința autorităților și au dezvăluit care sunt autorii acestora.

Art. 192bis. <Introdus prin L 2001-04-04/39, art. 11; În vigoare: 03-07-2001> Faptele calificate drept infracțiuni în legătură cu moneda euro, descrise la capitolele I, II și III ale prezentului titlu, sunt pedepsite cu pedepsele prevăzute la aceleași dispoziții dacă au fost comise în legătură cu monede sau bilete de bancă belgiene sau ale unui Stat membru al Uniunii Europene care nu mai sunt în circulație sau a căror emisiune nu mai este autorizată ca urmare a introducerii sau adoptării monedei euro.

Art. 192ter. <Introdus prin L 2005-01-10/38, art. 2, În vigoare: 20-02-2005>
§ 1.

Cel care, după ce a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoarea mai mare de cinci ani de către o instanță a unui Stat membru al Uniunii Europene pentru faptele prevăzute la articolele 160 la 170, 173, 176 la 178, 180, și 185 la 187bis, a comis din nou una din aceste fapte, poate fi condamnat la reclusiunea de la zece ani la cincisprezece ani, dacă această faptă este o crimă sancționată cu reclusiunea de la cinci ani la zece ani. Dacă această faptă este o crimă sancționată cu reclusiunea de la zece ani la cincisprezece ani, el poate fi condamnat cu reclusiunea de la cincisprezece la douăzeci de ani. El este condamnat cu reclusiunea de cel puțin șaptesprezece ani, dacă această faptă este o crimă sancționată cu reclusiunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani.

§2. Cel care, după ce a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoarea mai mare de cinci ani de către o instanță a unui Stat membru al Uniunii Europene pentru faptele prevăzute la articolele 160 la 170, 173, 176 la 178, 180 și 185 la 187bis, comite din nou una dintre aceste fapte, poate fi condamnat la o pedeapsă dublă față de maximumul stabilit de lege împotriva acestei fapte, dacă această faptă este un delict.

§3. Cel care, după ce a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoarea pe cel puțin un an de către o instanță a unui Stat membru al Uniunii Europene pentru faptele prevăzute la articolele 160 la 170, 173, 176 la 178, 180 și 185 la 187bis, comite din nou una dintre aceste fapte, poate fi condamnat la o pedeapsă dublă față de maximumul stabilit de lege împotriva acestei fapte, dacă această faptă este un delict.

CAPITOLUL IV

Falsurile comise în înscrisuri, în sistemul informatic și în expedierile telegrafice

<L 2000-11-28/34, art. 2, 028; În vigoare: 13-02-2001>

Art. 193. Falsurile comise în înscrisuri, (în sistem informatic) sau în telegrame, cu intenție frauduloasă sau în scopul de a face rău, sunt pedepsite conform articolelor următoare. <L 2000-11-28/34, art. 3, 028; În vigoare: 13-02-2001>

SECȚIUNEA I

Falsuri în înscrisuri autentice și publice, în înscrisuri comerciale sau bancare și în înscrisuri private

Art. 194. (A se vedea NOTA sub TITLU) orice funcționar sau ofițer public care, aflat în exercițiul funcțiilor, comite un fals,

Fie prin semnături false,

Fie prin alterarea actelor, înscrisurilor sau a semnăturilor,

Fie prin substituirea frauduloasă de persoane,

Fie prin înscrisuri efectuate sau intercalate în registre sau în alte acte publice după ce acestea au fost emise sau închise,

Este pedepsit cu recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani. <L 2003-01-23/42, art. 48, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 195. (A se vedea NOTA sub TITLU) Este pedepsit cu recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani orice funcționar sau ofițer public care, redactând actele ministerului său, denaturează conținutul sau împrejurările acestora, <L 2003-01-23/42, art. 48, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Fie scriind alte convenții decât cele care au fost trasate sau dictate de părți.

Fie constatând ca fiind adevărate fapte care nu sunt adevărate.

Art. 196. (A se vedea NOTA sub TITLU) Sunt pedepsite cu (recluziunea de la cinci ani la zece ani) celelalte persoane care au comis falsuri în înscrisuri autentice și publice, și toate persoanele care au comis un fals în înscrisuri comerciale, bancare sau în înscrisuri private, <L 2003-01-23/42, art. 49, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Fie prin semnături false,

Fie prin contrafacerea sau alterarea scrierii sau a subscrierii,

Fie prin fabricarea de convenții, dispoziții, obligații sau de acte de descărcare de obligații, sau prin inserarea lor după înregistrarea în acte,

Fie prin adăugarea sau modificarea de clauze, declarații sau fapte pe care aceste acte aveau drept obiect să le primească sau să le constate.

Art. 197. În toate cazurile prevăzute în prezenta secțiune, cel care face uz de un act fals sau de un document fals este pedepsit ca și cum ar fi autorul falsurilor.

SECȚIUNEA II

Falsurile comise în pașapoarte, permise de port armă, livrete, foi de parcurs și certificate

Art. 198. Cel care contraface sau falsifică un pașaport, (un document prevăzut de legea pentru deținerea de arme) sau un livret, sau face uz de un pașaport, (un document prevăzut de legea pentru deținerea de arme) sau livret contrafăcut sau falsificat, este pedepsit cu închisoarea de la o lună la un an. <L 2006-06-08/30, art. 39, 057; În vigoare: 09-06-2006>

Art. 199. Cel care a luat într-un pașaport, (un document prevăzut de legea pentru deținerea de arme) sau un livret un alt nume decât cel real, sau care a participat ca martor la eliberarea acestor documente, cu numele fals, este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la șase luni. <L 2006-06-08/30, art. 39, 057; În vigoare: 09-06-2006>

Art. 199bis. <L 14-08-1974, art. 15> Este pedepsit cu închisoarea de la 8 zile la 6 luni și cu amendă de la 26 [de euro] la 500 [de euro], sau doar cu una dintre aceste pedepse: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° cel care, cu scop fraudulos, utilizează, cedează unui terț sau acceptă de la un terț, un pașaport, un titlu de călătorie, o carte de identitate sau un document înlocuitor al acestora, precum și formularele care servesc la eliberarea lor, sau care nu respectă interdicțiile și restricțiile care sunt impuse de actele respective;

2° cel care nu se supune, în termenul stabilit, unei decizii de retragere a unui pașaport sau a unui document înlocuitor, emisă de o autoritate competentă.

Art. 200. Este pedepsit cu închisoarea de la o lună la doi ani cel care confecționează, contraface, sau falsifică o foaie de drum sau care face uz de o foaie de drum confecționată, contrafăcută sau falsificată.

Art. 201. Orice persoană care solicită și îi este eliberată de către un funcționar public o foaie de drum sub un nume fals sau arogându-și o calitate falsă, este pedepsită cu închisoarea de la opt zile la doi ani.

Art. 202. Funcționarul public care eliberează un pașaport, (un document prevăzut de legea pentru deținerea de arme), un livret, o foaie de drum unei persoane pe care nu o cunoaște, fără a proceda la atestarea numelui și calității acesteia de către doi cetățeni care o cunosc, este pedepsit cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro]. <L 2000-06-26/42,

art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2006-06-08/30, art. 39, 057; În vigoare: 09-06-2006>

Dacă în momentul în care a eliberat aceste documente, funcționarul public cunoștea faptul că numele și calitatea nu sunt cele reale, el este pedepsit cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

El este pedepsit cu închisoarea de la un an la cinci ani dacă a fost mituit prin oferirea de cadouri sau promisiuni.

În plus, în aceste ultime două cazuri, el poate fi condamnat la interzicerea unor drepturi, conform articolului 33.

Art. 203. Este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la un an orice persoană care, pentru a răscumpăra sau efectua altuia un serviciu datorat legal, sau orice altă obligație impusă de lege, a confecționat un certificat de boală sau de infirmitate, fie în numele unui medic, chirurg sau oricărui funcționar din domeniul sănătății, fie în numele unei alte persoane, folosind în mod fals una dintre aceste calități.

Art. 204. Orice medic, chirurg sau alt funcționar din domeniul sănătății care, pentru a favoriza pe cineva, certifică în mod fals că persoana respectivă suferă de boli sau prezintă infirmități de natură să o scutească de un serviciu pe care este dator să îl presteze în baza legii sau de orice altă obligație impusă de lege, este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la doi ani.

Dacă a fost mituit prin oferirea sau promisiunea de cadouri, acesta este pedepsit cu închisoarea de la un an la cinci ani; în plus, el poate fi condamnat la interzicerea anumitor drepturi, conform articolului 33.

Art. 205. Cel care întocmește, sub numele unui funcționar sau ofițer public, un certificat care atestă buna purtare, starea materială precară sau orice altă circumstanță proprie pentru a apela la bunăvoința autorității publice sau a particularilor asupra persoanei aici desemnate, sau pentru a-i procura locuri, credit sau ajutoare, este pedepsit cu închisoarea de la o lună la un an.

Dacă certificatul a fost întocmit sub numele unui particular, vinovatul este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la șase luni.

Art. 206. Cei care întocmesc, în numele unui funcționar sau ofițer public, certificate de orice natură care pot compromite interese publice sau private, sunt pedepsiți cu închisoarea de la șase luni la cinci ani, și, în plus, pot fi condamnați la interzicerea anumitor drepturi, conform articolului 33.

Dacă certificatul a fost confecționat în numele unui particular, vinovatul este pedepsit cu închisoarea de la două luni la un an.

Art. 207. Cel care falsifică un certificat și cel care face uz de un certificat falsificat, fals sau confecționat în circumstanțele enumerate la articolele 203, 204, 205 și 206, este pedepsit cu pedepsele stabilite la articolele menționate și în funcție de distincțiile făcute de acestea.

Art. 208. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Orice funcționar sau ofițer public care, în exercițiul funcției sale, eliberează un certificat fals, falsifică un certificat sau face uz de un certificat fals sau falsificat, este pedepsit cu (recluziunea de la cinci ani la zece ani). <L 2003-01-23/42, art. 49, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 209. Cei care participă ca martori la eliberarea unui certificat fals de către o autoritate publică sunt pedepsiți cu închisoarea de la opt zile la doi ani.

Dacă aceștia se lasă corupți prin primirea sau promisiunea de daruri, sunt pedepsiți cu închisoarea de la șase luni la trei ani, și pot fi condamnați la interzicerea anumitor drepturi, conform articolului 33.

Art. 210. <L 17-12-1963, art. 3> Cel care, fiind investit prin lege sau în virtutea acesteia deține un registru sau fișe referitoare la cazarea călătorilor, înscrie cu bună știință aceste persoane sub nume false, sau care falsifică în orice fel acest registru sau aceste fișe, este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la trei luni.

SECȚIUNEA Iibis

Falsuri în sisteme informatice

<Introdus prin L 2000-11-28/34, art. 4; În vigoare: 13-02-2001>

Art. 210bis. <Introdus prin L 2000-11-28/34, art. 4; În vigoare: 13-02-2001>

§1. Cel care comite un fals, introducând într-un sistem informatic, modificând sau ștergând date care sunt stocate, prelucrate sau transmise de un sistem informatic, sau modificând prin orice mijloc tehnologic utilizarea posibilă a datelor într-un sistem informatic, și prin aceasta modifică sensul juridic al datelor, este pedepsit cu închisoarea de la șase luni la cinci ani și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la o sută de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

§2. Cel care face uz de datele astfel obținute, știind că acestea sunt false, este pedepsit ca și cum ar fi autorul falsului.

§3. Tentativa de a comite infracțiunea prevăzută la §1 este pedepsită cu închisoarea de la șase luni la trei ani și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cincizeci de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse.

§4. Pedepsele prevăzute la paragrafele 1 la 3 sunt dublate dacă infracțiunea constând în încălcarea uneia din aceste dispoziții este comisă într-un termen de cinci ani de la pronunțarea uneia dintre condamnările pentru una din aceste infracțiuni sau pentru una din infracțiunile prevăzute la articolele 259bis, 314bis, 504quater sau la titlul IXbis.

SECȚIUNEA III

Falsuri comise în telegrame

Art. 211. Funcționarii, angajații și reprezentanții unui serviciu telegrafic care comit falsuri în exercitarea funcției lor, confecționând sau falsificând telegrame, sunt pedepsiți cu închisoarea de la un an la cinci ani.

Art. 212. Cel care face uz de o telegramă falsă este pedepsit ca și cum ar fi autorul falsului.

[Dispoziții comune celor cinci capitole precedente]<L 2014-05-05/09, art. 13, 106; În vigoare: 18-07-2014>

Art. 213. Aplicarea pedepselor stabilite împotriva celor care fac uz de monede, efecte, cupoane, bilete, sigilii, timbre, dispozitive de marcarea, mărci, telegrame și înscrisuri contrafăcute, confecționate sau falsificate nu are loc decât în măsura în care aceste persoane fac uz de obiectul falsificat, cu intenția de a comite o fraudă sau cu scopul de a produce un prejudiciu.

Art. 214. În cazurile prevăzute [1 la capitolele I la IV din prezentul titlu]¹ și pentru care nu este stabilită în mod special nicio amendă, va fi dispusă o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(1) <L 2014-05-05/09, art. 14, 106; În vigoare: 18-07-2014>

CAPITOLUL V

Mărturia mincinoasă și jurământul fals

Art. 215. (A se vedea NOTA sub TITLU) Mărturia mincinoasă în materie penală, fie împotriva acuzatului, fie în favoarea acestuia, este pedepsită cu (recluziunea de la cinci ani la zece ani). <L 2003-01-23/42, art. 49, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 216. <L 2003-01-23/42, art. 50, 040; În vigoare: 13-03-2003> În cazul în care acuzatul a fost condamnat, fie la o detenție mai mare zece ani, fie la recluziune de peste zece ani, martorul mincinos care a depus mărturie împotriva sa, va fi condamnat la recluziune de la zece ani la cincisprezece ani.

El va suporta pedeapsa de recluziune de la douăzeci de ani la treizeci de ani, dacă acuzatul a fost condamnat la recluziune pe viață.

Art. 217. Pedepsele stabilite de cele două articole precedente sunt reduse cu un grad, conform articolului 80, când persoanele chemate în justiție pentru a da simple informații se fac vinovate de declarații mincinoase, fie împotriva acuzatului, fie în favoarea acestuia.

Art. 218. Vinovatul de mărturie mincinoasă în materie corecțională, fie împotriva învinuitului, fie în favoarea sa, este pedepsit cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Art. 219. Vinovatul de mărturie mincinoasă în materie de poliție, fie împotriva învinuitului, fie în favoarea acestuia, este pedepsit cu închisoarea de la trei luni la un an.

Art. 220. Mărturia mincinoasă în materie civilă este pedepsită cu închisoarea de la două luni la trei ani.

Art. 221. Interpretul și expertul care se fac vinovați de declarații false, fie în materie penală împotriva acuzatului sau în favoarea acestuia, fie în materie corecțională sau de poliție împotriva învinuitului sau în favoarea acestuia, fie în materie civilă, sunt pedepsiți ca martori mincinoși conform articolelor 215, 216, 218, 219 și 220.

Expertul în materie penală care a fost audiat fără prestare de jurământ este pedepsit conform articolului 217.

Art. 221bis. <L 10-10-1967, art. 132> Cel care, fiind însărcinat să procedeze la consemnarea literală a unei anchete în materie civilă, omite, cu știință, o întrebare, o declarație, o interpelare sau un răspuns, modifică în mod intenționat conținutul acesteia prin adăugiri, suprimări sau modificări de cuvinte sau de fraze, denaturează, sustrage sau determină dispariția, integral sau parțial, a notelor sau a aparatului utilizate pentru înregistrarea cuvintelor, face uz de aceste note sau aparatură, reproduce sau divulgă conținutul acestora unor destinatari străini de anchetă, sau retranscrie cu știință în mod inexact cuvintele înregistrate, este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la trei ani și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

El este pedepsit cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro] dacă a neglijat să ia măsurile necesare pentru a evita fie dispariția sau deteriorarea notelor sau a aparatului care a servit la înregistrarea cuvintelor, fie la utilizarea acestor note sau aparate la reproducerea sau la divulgarea conținutului acestora în scopuri străine anchetei. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 222. <L 10-10-1967, art. 133> În plus, în cazurile prevăzute la articolele 217, 218, 219, 220, 221 și 221bis, alineatul 1, vinovatul poate fi condamnat la interzicerea anumitor drepturi, conform articolului 33.

Art. 223. <L 10-10-1967, art. 134> Cel care este vinovat de coruperea martorilor, experților, interpreților sau a persoanelor vizate la articolul 221bis este pasibil de aceleași pedepse ca și martorul mincinos, conform distincțiilor stabilite la articolele 215 la 221.

Art. 223bis. <L 10-10-1967, art. 135> Cel care, exceptând cazul prevăzut la articolul 221bis, a denaturat, a sustras sau a făcut să dispară, integral sau parțial, note sau aparate care au servit la fixarea cuvintelor înregistrate în cursul unei anchete în materie civilă, sau care a făcut uz de aceste note sau aparate, a reprodus sau divulgat conținutul acestora în scopuri străine de anchetă, este pedepsit cu pedepsele prevăzute la articolele 220 și 222.

Art. 224. (Mai mult, vinovatul de mărturie mincinoasă, de declarații false sau de una din faptele prevăzute la articolele 221bis și 223bis, care a primit bani, orice recompensă sau promisiuni, este condamnat la amendă de la cincizeci [de euro] la trei mii [de euro].) <L 10-10-1967, art. 136> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Aceeași pedeapsă este aplicată celui care corupe, fără a prejudicia aplicarea altor pedepse.

Art. 225. Dispozițiile precedente referitoare la falsul în declarații nu sunt aplicabile copiilor sub șaisprezece ani, nici persoanelor care au fost audiate fără prestare de jurământ, pe motiv de rudenie sau de alianță care îi unește cu acuzații sau cu suspectilor, când aceste declarații au fost făcute în favoarea acuzaților sau a suspectilor.

Art. 226. Cel căruia i s-a cerut o mărturie sub jurământ în materie civilă, și care a depus un jurământ fals, este pedepsit cu închisoarea de la șase luni la trei ani, și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la zece mii [de euro]; mai mult, el poate fi condamnat la interzicerea anumitor drepturi, conform articolului 33. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Este pedepsit cu aceleași pedepse cel care a depus un jurământ fals în timpul unei opoziții la aplicarea de sigilii sau la efectuarea unui inventar.) <L 10-10-1967, art. 167>

CAPITOLUL VI

Uzurparea de funcții, de titluri sau de nume

Art. 227. Cel care își arogă fără drept o funcție publică, civilă sau militară este pedepsit cu închisoarea de la o lună la doi ani.

Art. 227bis. <L 07-05-1947, art. unic> §1. Este pedepsit cu amendă de la două sute [de euro] la o mie [de euro] cel care, fără drept, își atribuie în mod public titlul sau gradul care aparține, ca titular sau suplinitor, altor persoane care participă la exercitarea unei puteri publice sau care exercită o funcție publică, civilă sau militară. <L 01-02-1977, art. Unic> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§2. Sunt pedepsiți cu amendă de la o sută [de euro] la cinci sute [de euro], ofițerii în rezervă, ofițerii pensionați, ofițerii și ofițerii în rezervă titulari ai

unui grad onorific, care au purtat public titlul de ofițer sau cel al gradului lor fără să urmeze acest titlu sau grad, după caz, de mențiunea „în rezerva”, „pensionat”, „onorific”, „în rezervă, onorific”. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 227ter. <L 10-10-1967, art. 138> Cel care își atribuie public, fie titlul de avocat, fără să fie înscris în tabelul Ordinului, sau pe o listă a stagiatorilor, fie titlul de avocat onorific, fără să dețină autorizația prevăzută la articolul 436 din Codul judiciar, este pedepsit cu amendă de la două sute [de euro] la o mie [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 228. Orice persoană care poartă public un costum, o uniformă, o decorație, o panglică sau alte însemne ale unui ordin ce nu îi aparțin este pedepsită cu amendă de la o sută [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 229. Cetățeanul belgian care a purtat public o decorație, o panglică sau alte însemne ale unui ordin străin, fără ca în prealabil să fi fost autorizat de Rege în acest sens, este pedepsit cu amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 230. Este pedepsită cu amendă de la două sute [de euro] la o mie [de euro], orice persoană care își atribuie în mod public titluri de noblețe care nu-i aparțin. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 231. Cel care ia în mod public un nume care nu-i aparține este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la trei luni, și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la trei sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 232. Orice funcționar, orice ofițer public care, în actele întocmite de el, atribuie persoanelor denumite în actele respective nume sau titluri de noblețe ce nu le aparțin, este pedepsit, în caz de complicitate, cu amendă de la două sute [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

TITLUL IV

Crime și delictे împotriva ordinii publice, comise de persoane care exercită o funcție publică sau de miniștrii cultelor în exercițiul misiunii lor

<L 1999-02-10/39 art. 2, 023; În vigoare: 02-04-1999>

CAPITOLUL I

Coalizarea funcționarilor

Art. 233. Atunci când măsuri contrare legilor sau deciziilor regale sunt aplicate, fie într-o reuniune de persoane sau de organe de depozitare ale oricărei forme de autoritate publică, fie prin delegație sau corespondența între acestea, vinovații sunt pedepsiți cu închisoarea de la o lună la șase luni.

Art. 234. (A se vedea NOTA de sub TITLU). Dacă prin unul din mijloacele indicate la articolul precedent, au fost luate de comun acord decizii împotriva aplicării unei legi sau a unei decizii regale, pedeapsa aplicată este închisoarea de la șase luni la cinci ani.

Mai mult, vinovații vor putea fi condamnați la interdicția drepturilor menționate la primele trei numere ale [1 articolului 31, alineatul 1]¹.

Dacă decizia de comun acord intervine între autoritățile civile și organismele militare sau conducătorii acestora, cei care au provocat-o sunt pedepsiți cu detenția de la zece ani la cincisprezece ani; ceilalți, cu detenția de la cinci ani la zece ani.

(1) <L 2009-04-14/01, art. 11, 073; În vigoare: 15-04-2009>

Art. 235. (A se vedea NOTA de sub TITLU). În cazul în care autoritățile civile organizează împreună cu organismele militare sau cu conducătorii acestora un complot ce atentează la siguranța Statului, inițiatorii sunt pedepsiți cu (detenția de la cincisprezece ani la douăzeci de ani); ceilalți, cu detenția de la zece ani la cincisprezece ani. <L 2003-01-23/42, art. 51, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 236. Sunt pedepsiți cu închisoarea de la o lună la doi ani și cu amendă de la o sută [de euro] la cinci sute [de euro], funcționarii care, ca urmare a unei decizii luate de comun acord, își dau demisia cu scopul de a împiedica sau de a suspenda, fie administrarea justiției, fie îndeplinirea unui serviciu legal. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Mai mult, ei pot fi condamnați la interzicerea dreptului de a îndeplini funcții, servicii sau însărcinări publice.

CAPITOLUL II

Uzурparea autorităților administrative și judiciare

Art. 237. Sunt pedepsiți cu închisoarea de la o lună la doi ani, cu amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro], și pot fi condamnați la interzicerea, pe o perioadă de la cinci la zece ani, a drepturilor menționate la primele trei numere ale [1 articolului 31, alineatul 1]¹: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Membrii și membrii asesori ai judecătoriilor și tribunalelor, ofițerii de poliție judiciară) care s-au intervenit în exercitarea puterii legislative, fie prin reglementări care conțin dispoziții legislative, fie oprind sau suspendând aplicarea uneia sau a mai multor legi, fie deliberând asupra necesității aplicării acestor legi;

(Membrii și membrii asesori ai judecătoriilor și tribunalelor, ofițerii de poliție judiciară) care și-au depășit atribuțiile amestecându-se în activități atribuite autorităților administrative, fie adoptând reglementări referitoare la aceste materii, fie interzicând executarea ordinelor emise de administrație. <L 10-10-1967, art. 139>

(1) <L 2009-04-14/01, art. 12, 073; În vigoare: 15-04-2009>

Art. 238. (Judecătorii sau asesorii sociali sau consulari) care, în momentul în care se află în fața unei cauze ce privește autoritatea administrativă, procedează totuși la judecarea cauzei, în pofida conflictului invocat în mod legal de această autoritate și înainte de decizia Curții de casație, sunt pedepsiți fiecare cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 10-10-1967, art. 139, § 2> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Oficialii ministerului public care au întocmit rechizitoriul sau care au pus concluzii în sensul adoptării deciziei respective sunt pedepsiți cu aceeași pedeapsă.

Art. 239. Guvernatorii, comisarii de arondisment, primarii și membrii organelor administrative care intervin în exercitarea puterii legislative, așa cum se precizează la paragraful 2 al articolului 237, sau care intervin prin luarea unor decizii care încearcă să transmită ordine sau apărări unor curți sau tribunale sunt pedepsiți cu închisoarea de la o lună la doi ani și cu amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro].] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

În plus, ei pot fi condamnați, pe o perioadă de la cinci ani la zece ani, la interzicerea drepturilor menționate la primele trei numere ale [1 articolului 31, alineatul 1]¹.

(1) <L 2009-04-14/01, art. 13, 073; În vigoare: 15-04-2009>

CAPITOLUL III

Deturnarea, extorcarea de fonduri și obținerea de foloase
comise de persoane care exercită o funcție publică

<L 1999-02-10/39, art. 3, 023; În vigoare: 02-04-1999>

Art. 240. <L 1999-02-10/39, art. 3, 023; În vigoare: 02-04-1999> Este pedepsită cu reclusiunea de la cinci ani la zece ani și cu amendă de la 500 [de euro] la 100 000 [de euro] orice persoană care exercită o funcție publică și care deturnează fonduri publice sau private, titluri înlocuitoare ale acestora, înscrisuri, titluri, acte, titluri mobiliare care sunt în posesia sa, în virtutea funcției pe care o ocupă. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 241. <L 1999-02-10/39, art. 3, 023; În vigoare: 02-04-1999> Este pedepsită cu reclusiunea de la cinci ani la zece ani și cu amendă de la 500 [de euro] la 100 000 [de euro] orice persoană care exercită o funcție publică și care, acționând cu rea credință sau în mod fraudulos, distruge sau suprimă acte sau titluri care se află în posesia sa în această calitate, care i-au fost comunicate sau la care a avut acces în baza funcției sale. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 242. <L 1999-02-10/39, art. 3, 023; În vigoare: 02-04-1999> Când sunt sustrate sau distruse documente sau acte de procedură judiciară, ori alte hârtii, registre, suporturi informatice sau magnetice, acte sau efecte conținute în arhive, grefe sau depozite publice, sau remise unui funcționar public în această calitate, funcționarul public vinovat de neglijență este pedepsit cu închisoarea de la o lună la șase luni și cu amendă de la 100 [de euro] la 10.000 [de euro] sau cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 243. <L 1999-02-10/39, art. 3, 023; În vigoare: 02-04-1999> Orice persoană care exercită o funcție publică și care este vinovată de extorcarea de fonduri, ordonând să se perceapă, pretinzând sau primind ceea ce știe că nu este datorat, sau că depășește ceea ce se datora referitor la drepturi, taxe, contribuții, venituri, fonduri sau dobânzi pentru salarii sau retribuții, este pedepsită cu închisoarea de la șase luni la cinci ani și cu amendă de la 100 [de euro] la 50.000 [de euro] sau cu una din cele două pedepse, și, mai mult, poate fi condamnată la interdicția dreptului de a ocupa funcții, locuri de muncă sau funcții publice, conform articolului 33.

Se aplică pedeapsa cu reclusiunea de la cinci ani la zece ani și cu amendă de la 500 [de euro] la 100.000 [de euro], dacă extorcarea a fost comisă cu violențe sau cu amenințări.

Art. 244. (Abrogat) <L 1999-02-10/39, art. 3, 023; În vigoare: 02-04-1999>
(...) <L 1999-02-10/39, art. 3, 023; În vigoare: 02-04-1999>

Art. 245. <L 1999-02-10/39, art. 3, 023; În vigoare: 02-04-1999> Orice persoană care exercită o funcție publică și care, fie direct, fie prin interpunerea de persoane sau prin acte simulate, a luat sau a primit orice interes în înscrisuri, acte de adjudecare, întreprinderi sau regii a căror administrare sau supraveghere o deține, integral sau parțial, pe perioada actului, sau care, având misiunea de a ordona plățile sau de a lichida o afacere, și-a însușit un interes oarecare în aceasta, este pedepsită cu închisoarea de la un an la cinci ani și cu amendă de la 100 [de euro] la 50.000 [de euro] sau cu una din aceste pedepse, putând fi condamnată, în plus, și la interdicția dreptului de a ocupa funcții, posturi sau oficii publice, conform articolului 33. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dispoziția de mai sus nu este aplicabilă celui care nu putea, având în vedere circumstanțele, să favorizeze prin poziția sa interesele sale private, și care a acționat în mod deschis.

CAPITOLUL IV

Corupția persoanelor care exercită o funcție publică

<L 1999-02-10/39, art. 4, 023; În vigoare: 02-04-1999>

Art. 246. <L 1999-02-10/39, art. 4, 023; În vigoare: 02-04-1999>
§ 1. Constituie corupție pasivă fapta persoanei care exercită o funcție publică [1 de a solicita, de a accepta sau de a primi]¹, direct sau prin mijlocirea unor persoane, o ofertă, o promisiune sau un avantaj de orice natură pentru ea sau pentru un terț în scopul de a adopta unul din acele comportamente vizate la articolul 247.

§2. Constituie corupție activă fapta de a propune, direct sau prin intermediul altora, unei persoane care exercită o funcție publică, o ofertă, o promisiune sau un avantaj de orice natură pentru ea însăși sau pentru un terț pentru a adopta unul din acele comportamente vizate la articolul 247.

§3. Este asimilată persoanei care exercită o funcție publică în sensul prezentului articol orice persoană care se prezintă drept candidată la o asemenea funcție, care face să creadă că va exercita o asemenea funcție sau care, făcând uz de false calități, lasă să se creadă că exercită o asemenea funcție.

(1) <L 2016-02-05/11, art. 21, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 247. <L 1999-02-10/39, art. 4, 023; În vigoare: 02-04-1999> §1. Când corupția are drept obiect îndeplinirea de către persoana care exercită o funcție publică a unui act al funcției sale, just dar care nu face obiectul remunerării, pedeapsa este închisoarea de la șase luni la un an și amendă de la 100 [de euro] la 10.000 [de euro] sau una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Când, în cazul prevăzut la alineatul precedent, solicitarea vizată la articolul 246, §1 este urmată de o propunere vizată la articolul 246, §2, precum și în cazul în care propunerea vizată la articolul 246, §2 este acceptată, pedeapsa este închisoarea de la șase luni la doi ani și amendă de la 100 [de euro] la 25.000 [de euro] sau una dintre aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

§2. Când corupția are drept obiect îndeplinirea de către persoana care exercită o funcție publică a unui act injust cu prilejul exercitării funcției sale sau abținerea de a face un act ce intră în îndatoririle sale, pedeapsa aplicată este închisoarea de la șase luni la doi ani și amenda de la 100 [de euro] la 25.000 [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Când în cazul prevăzut la alineatul precedent, solicitarea vizată la articolul 246, §1, este urmată de o propunere vizată la articolul 246, §2, precum și în cazul în care propunerea vizată la articolul 246, §2, este acceptată, pedeapsa aplicată este închisoarea de la șase luni la trei ani și amenda de la 100 [de euro] la 50.000 [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

În cazul în care o persoană coruptă a efectuat un act injust sau s-a abținut de la a face un act ce intră în îndatoririle sale, ea va fi pedepsită cu închisoarea de la șase luni la doi ani și cu amendă de la 100 [de euro] la 75.000 [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>..

§3. Când corupția are drept obiect comiterea de către persoana care exercită o funcție publică a unei crime sau a unui delict cu ocazia exercitării funcției sale, pedeapsa aplicată este închisoarea de la șase luni la trei ani și amenda de la 100 [de euro] la 50.000 [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Când în cazul prevăzut la alineatul precedent, solicitarea vizată la articolul 246, §1 este urmată de o propunere vizată la articolul 246, §2, precum și în cazul în care propunerea vizată la articolul 246, §2, este acceptată, pedeapsa aplicată este închisoarea de la doi ani la cinci ani și amenda de la 500 [de euro]. la 10.000 [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

§4. Când corupția are drept obiect utilizarea de către persoana care exercită o funcție publică a influenței sale reale sau pe care se presupune că o are datorită funcției sale, pentru a obține un act al unei autorități sau al unei administrații publice sau abținerea de la efectuarea unui asemenea act, pedeapsa aplicată este închisoarea de la șase luni la un an și amenda de la 100 [de euro] la 10.000 [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Când în cazul prevăzut la alineatul precedent, solicitarea vizată la articolul 246, §1, este urmată de o propunere vizată la articolul 246, §2, precum și în cazul în care propunerea vizată la articolul 246, §2, este acceptată, pedeapsa aplicată este închisoarea de la șase luni la doi ani și amenda de la 100 [de euro] la 25.000 [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Dacă persoana coruptă a făcut efectiv uz de influența de care dispunea prin natura funcției deținute, pedeapsa aplicată este închisoarea de la șase luni la trei ani și amenda de la 100 [de euro] la 50.000 [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 248. <L 1999-02-10/39, art. 4, 023; În vigoare: 02-04-1999> Când faptele prevăzute la articolele 246 și 247, §§ de la 1 la 3, vizează un funcționar de poliție, o persoană cu calitatea de ofițer de poliție judiciară sau membru al ministerului public, maximul pedepsei este fixat la dublul maximului pedepsei prevăzute la articolul 247 pentru aceste fapte.

Art. 249. <L 1999-02-10/39, art. 4, 023; În vigoare: 02-04-1999> §1. Când actul de corupție prevăzut la articolul 246 se referă la un arbitru și are drept obiect un act ce ține din funcția sa jurisdicțională, pedeapsa este închisoarea de la un an la trei ani și amendă de la 100 [de euro] la 50.000 [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Când, în cazul prevăzut la alineatul precedent, solicitarea vizată la articolul 246, §1 este urmată de o propunere vizată la articolul 246, §2, precum și în cazul în care propunerea vizată la articolul 246, §2 este acceptată, pedeapsa este închisoarea de la doi la cinci ani și amendă de la 500 [de euro] la 10.000 [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

§2 Când corupția prevăzută la articolul 246 se referă la un judecător asesor sau la un jurat și are drept obiect un act ce ține de funcția sa jurisdicțională, pedeapsa aplicată este închisoarea de la doi ani la cinci ani și o amendă de la 500 [de euro] la 100.000 [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Când, în cazul prevăzut la alineatul precedent, solicitarea vizată la articolul 246, §1, este urmată de o propunere vizată la articolul 246, §2, precum și în cazul în care propunerea vizată la articolul 246, §2 este acceptată, pedeapsa aplicată este recluziunea de la cinci ani la zece ani și cu amendă de la 500 [de euro] la 100.000 [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

§3. Când corupția prevăzută la articolul 246 se referă la un judecător și are drept obiect o faptă ce ține de funcția sa jurisdicțională, pedeapsa aplicată este recluziunea de la cinci ani la zece ani și amenda de la 500 [de euro] la 100.000 [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Când, în cazul prevăzut la alineatul precedent, solicitarea vizată la articolul 246, §1, este urmată de o propunere vizată la articolul 246, §2, precum și în cazul în care propunerea vizată la articolul 246, §2, este acceptată, pedeapsa aplicată este recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani și amenda de la 500 [de euro] la 100.000 [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 250 ^[1] Când corupția prevăzută la articolele de la 246 la 249 se referă la o persoană care exercită o funcție publică într-un Stat străin sau într-o organizație de drept public internațional, minimul pedepselor cu amenda se triplează iar maximul pedepselor cu amenda devine de cinci ori mai mare.]¹

(1) <L 2016-02-05/11, art. 22, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 251. (Abrogat) <L 2007-05-11/42, art. 6, 066; În vigoare: 08-06/2007>

Art. 252. <L 1999-02-10/39, art. 4, 023; În vigoare: 02-04-1999> Fără a afecta aplicarea articolelor 31 și 32, persoanele pedepsite în virtutea prevederilor prezentului capitol pot fi condamnate, totodată, și la interdicția anumitor drepturi, conform articolului 33.

Art. 253. (Abrogat) <L 1999-02-10/39, art. 4, 023; În vigoare: 02-04-1999>

CAPITOLUL V

Abuzul de autoritate

Art. 254. Se pedepsește cu închisoarea de la un an la cinci ani, orice funcționar public, agent sau prepus al guvernului, indiferent de nivel sau grad, care a solicitat sau ordonat, a dispus să se solicite sau să se ordone acționarea sau folosirea forței publice împotriva executării unei legi sau a unei decizii regale, sau împotriva perceperii unui impozit stabilit legal, sau împotriva executării oricărei ordonanțe sau mandat de justiție, sau a oricărui alt ordin care emană de la o autoritate.

În plus, vinovatul poate fi condamnat la interdicția drepturilor menționate la primele trei numere ale ^[1] articolului 31, alineatul 1]¹.

(1) <L 2009-04-14/01, art. 14, 073; În vigoare: 15-04-2009>

Art. 255. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Dacă această solicitare sau acest ordin au fost urmate de consecințe, vinovatul este pedepsit cu detenția de la cinci ani la zece ani.

Art. 256. Dacă ordinele sau solicitările au fost cauza directă a altor crime pasibile de pedepse mai severe decât cele prevăzute la articolele 254 și 255, aceste pedepse mai severe se aplică funcționarilor, agenților sau prepușilor vinovați de a fi dat ordinele în cauză sau de a fi făcut rechizițiile.

(Cu toate acestea, pedeapsa cu reclusiunea pe viață este înlocuită, în acest caz, cu reclusiunea de la douăzeci la treizeci de ani.) <L 2003-01-23/42, art. 52, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 257. Când un funcționar sau un ofițer public, un administrator, agent sau prepus al guvernului sau al poliției, un executor de mandante de justiție sau de sentințe, un comandant șef sau aflat în subordinea forței publice, fără un motiv legitim, a făcut uz sau a dispus utilizarea violenței față de persoane, în exercitarea sau cu prilejul exercitării funcțiilor sale, minimul pedepsei prevăzut de lege pentru aceste fapte este majorat conform articolului 266.

Art. 258. Orice judecător, administrator sau membru într-un organism administrativ, care sub orice pretext, chiar sub pretextul lipsei de prevederi legale sau a neclarității legii, refuză să facă dreptatea cuvenită părților, este pedepsit cu amendă de la două sute [de euro] la cinci sute [de euro] și poate fi condamnat la interdicția drepturilor de a ocupa funcții, posturi sau officii publice. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 259. Orice comandant, ofițer, subofițer al forței publice care, după primirea unei solicitări legale din partea unei autorități publice, refuză să dispună intervenția forțelor aflate sub ordinele sale, este pedepsit cu închisoarea de la cincisprezece zile la trei luni.

CAPITOLUL Vbis

Ascultarea, aflarea conținutului și înregistrarea comunicațiilor și telecomunicațiilor private

<Introdus prin L 1994-06-30/49, art. 1; În vigoare: 03-02-1995>

Art. 259bis. <Introdus prin L 1994-06-30/49, art. 1; În vigoare: 03-02-1995> § 1. Va fi pedepsit cu închisoarea de la șase luni la doi ani și o amendă de la cinci sute [de euro] la douăzeci de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse, orice ofițer sau funcționar public, sau agent al ordinii publice care în timpul exercitării funcției sale, în afara cazurilor prevăzute de lege sau fără să respecte formalitățile prevăzute: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° fie în mod intenționat, cu ajutorul oricărui aparat, ascultă sau dispune ascultarea de către altcineva, ia cunoștință sau dispune luarea la cunoștință, înregistrează sau dispune înregistrarea, în timpul derulării lor, a comunicațiilor sau telecomunicațiilor private, la care el nu participă, fără consimțământul tuturor participanților la aceste comunicații sau telecomunicații;

2° fie, având intenția de a comite una dintre infracțiunile menționate mai sus, instalează sau dispune să fie instalat orice aparat electronic;

3° fie, cu știință, deține, dezvăluie sau divulgă unei alte persoane conținutul comunicațiilor sau telecomunicațiilor private, ascultate sau înregistrate în mod ilegal sau de care a luat cunoștință în mod ilegal, sau utilizează în mod conștient și în orice fel o informație obținută în acest fel.

§2. Va fi pedepsit cu închisoarea la trei ani și la amendă de la cinci sute [de euro] la treizeci de mii [de euro] sau numai cu una din aceste pedepse, orice ofițer sau funcționar public, deținător sau agent al forței publice care, aflat în exercițiul funcțiunii și acționând în afara cazurilor prevăzute de lege sau fără respectarea formalităților prevăzute de lege, cu intenție frauduloasă sau scopul de a produce daune, utilizează o înregistrare, efectuată în mod legal, a unor comunicații sau telecomunicații private. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

[§2bis. Va fi pedepsit cu închisoarea de la șase luni la doi ani și cu amendă de la cinci sute de euro la douăzeci de mii de euro sau numai cu una din aceste pedepse, orice ofițer sau funcționar public, deținător sau agent al forței publice care, aflat în exercițiul funcțiunii, în afara cazurilor prevăzute de lege sau fără respectarea formalităților prevăzute de lege, fără drept, deține, produce, vinde, obține în vederea utilizării, importă, difuzează sau pune la dispoziție sub orice formă un dispozitiv, inclusiv date informatice, conceput sau adaptat în principal pentru a permite comiterea infracțiunii prevăzute la au § 1.] <L 2006-05-15/46, art. 2, 1°, 059; În vigoare: 22-09-2006>

§3. Tentativa de a comite una dintre infracțiunile vizate la §§ 1 sau 2 este pedepsită ca și infracțiune ea însăși.

§4. Pedepsele [prevăzute la §§ 1 la 3] sunt dublate dacă o faptă de încălcare a uneia din aceste dispoziții este comisă în termen de cinci ani de la pronunțarea unei sentințe sau a unei hotărâri ce dobândește autoritate de lucru judecat, de condamnare pentru una din infracțiunile vizate [la art. 314bis, §§ 1 la 3]. <L 2006-05-15/46, art. 2, 3°, 059; În vigoare: 22-09-2006>

§5. [Dispozițiile § 1, 1 și 2 nu se aplică în cazul [¹ cercetării]¹, captării, ascultării, luării la cunoștință sau înregistrării efectuate de Serviciul General de Informații și Securitate al Forțelor Armate, a oricărei forme de comunicări emise în străinătate atât în scopuri militare în cadrul misiunilor indicate la art. 11, § 2,1 și 2 din legea organică din 30 noiembrie 1998 a serviciilor de informație și securitate, cât și din motive de securitate și de protecție a trupelor proprii și ale aliaților lor în cadrul misiunilor în străinătate și a cetățenilor proprii stabiliți în străinătate, după cum se menționează la același art. 11, § 2, 3° și 4°]. <L 2003-04-03/52, art. 2, 043; În vigoare: 12.05.2003>

(1) <L 2010-02-04/26, art. 38, 079; în vigoare: 01-09-2010>

DISPOZIȚIE COMUNĂ CAPITOLELOR PRECEDENTE

Art. 260. În cazul în care un funcționar sau un ofițer public, un deținător sau agent al forței publice ordonă sau face un act contrar legii sau unei dispoziții regale, dacă a justificat faptul că a acționat din ordinul superiorilor, în cadrul domeniului lor de competență și că s-a supus acestora pe linie ierarhică, el va fi exonerat de pedeapsa care, în acest caz, nu va fi aplicată decât superiorilor care i-au dat ordinul.

CAPITOLUL VI

Exercitarea autorității publice în mod ilegal anticipat sau prelungit

Art. 261. Funcționarul public care își exercită funcțiile fără a-și depune jurământul prevăzut de lege, este condamnat la plata unui amenzi de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 262. Orice funcționar public revocat, destituit, suspendat sau pus sub interdicție legală, care, după ce a luat la cunoștință în mod oficial e această situație, continuă să-și exercite funcția, este pedepsit cu închisoare de la opt zile la un an și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro].

Este pedepsit cu aceeași pedeapsă orice funcționar public care ocupă o poziție electivă sau temporară și care continuă să-și exercite funcțiile, după încetarea legală a acestora. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

CAPITOLUL VII

Delicte referitoare la păstrarea actelor de stare civilă

Art. 263. <L 31-03-1987, art. 88> Va fi pedepsit cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la trei sute [de euro] ofițerul de stare civilă care încalcă una din dispozițiile articolelor 34 la 44, 49, 50 și 334 din Codul civil. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 264. <L 31-03-1987, art. 89> Vor fi pedepsiți cu amendă de la o sută [de euro] la cinci sute [de euro], ofițerul de stare civilă sau agentul delegat în mod special de către acesta, care încalcă una din dispozițiile articolului 45, § 1, din Codul civil. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 265. <L 31-03-1987, art. 90> Va fi pedepsit cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro], ofițerul de stare civilă care procedează la oficierea unei căsătorii fără să fi solicitat în prealabil exprimarea consimțămîntelor prevăzute de lege. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

DISPOZIȚII PARTICULARE

Art. 266. (A se vedea NOTA de sub TITLU) În afara cazului în care legea prevede în mod special pedepsele aplicate pentru crime sau delicte comise de către funcționarii sau ofițerii publici, aceia dintre ei care se vor dovedi vinovați pentru alte crime sau alte delicte pe care trebuiau să le prevină, să le constate, să le urmărească sau să le reprime, vor fi condamnați la pedepse pentru aceste crime sau aceste delicte, pedepse a căror minim va fi dublat, dacă este vorba

de închisoare și mărit cu doi ani, dacă este vorba (de recluziune sau de detenție de la cincisprezece ani la douăzeci de ani sau la un termen inferior). <L 2003-01-23/42, art. 53, 040; În vigoare: 13-03-2003>

CAPITOLUL VIII

Infracțiuni comise de slujitorii diferitelor culte aflați în exercițiul funcțiunii

Art. 267. (Va fi pedepsit cu o amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro] orice slujitor al unui cult care procedează la încheierea căsătoriei religioase înainte de oficierea căsătoriei civile.) <L 03-08-1909, art. unic> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Această dispoziție nu va fi aplicabilă dacă una dintre persoanele care au primit binecuvântarea nupțială era în pericol de moarte și orice întârziere adusă acestei ceremonii ar fi făcut-o imposibilă) <L 03-08-1909, art. unic>

În cazul comiterii unei noi infracțiuni de același tip, autorul poate fi condamnat, în plus, la închisoare de la opt zile la trei luni..

Art. 268. Vor fi pedepsiți cu închisoare de la opt zile la trei luni și cu o amendă de douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro] slujitorii unui cult care, aflați în exercițiul funcțiunii lor religioase, prin discursurile pronunțate în adunare publică, atacă direct guvernul, o lege, o hotărâre regală sau orice act al autorității publice. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

TITLUL V

Crime și delictе împotriva ordinii publice comise de particulari

CAPITOLUL I

Rebeliunea

Art. 269. Este calificat ca rebeliune orice atac, orice rezistență comisă cu violență sau amenințări împotriva ofițerilor ministeriali, paznicilor de plantații sau forestieri, deținătorii sau agenții ordinii publice, funcționarilor însărcinați cu perceperea taxelor și contribuțiilor, agenților ce pun în aplicare forța de constrângere a statului, agenților vamali, agenților însărcinați cu aplicarea sechestrelor, ofițerilor sau agenților de poliție administrativă sau judiciară, care acționează pentru punerea în aplicare a legii, ordinelor sau ordonanțelor date de autoritatea publică, sau a mandatelor sau hotărârilor emise de instanță.

Art. 270. (Abrogat) <L 13-10-1930, art. 31>

Art. 271. Rebeliunea comisă de o singură persoană, care este înarmată, va fi pedepsită cu închisoare de la trei luni la doi ani; dacă persoana vinovată de rebeliune nu a fost înarmată, pedeapsa aplicată va fi închisoarea de la opt zile la șase luni.

Art. 272. (A se vedea NOTA de sub TTTLU). Dacă rebeliunea a fost comisă de mai multe persoane și în urma unor înțelegeri prealabile, rebelii înarmați vor fi condamnați la (recluziune de la cinci la zece ani), iar ceilalți la închisoare de la un an la cinci ani. <L2003-01-23/42, art. 54, 040; În vigoare: 13.03.2003>

Dacă rebeliunea nu a fost rezultatul unei înțelegeri prealabile, vinovații înarmați vor fi condamnați la închisoare de la de la un an la cinci ani, iar ceilalți, la închisoare de la trei luni la doi ani.

Art. 273. În cazul rebeliunii organizate în bandă sau în mulțime, articolul 134 din prezentul Cod va fi aplicabil rebelilor fără funcții sau care nu ocupă posturi în cadrul bandei și care se retrag la primul avertisment al autorității publice, sau chiar ulterior, dacă aceștia au fost reținuți în afara locului rebeliunii, dacă nu au opus o nouă rezistență și nu au avut arme.

Art. 274. În toate cazurile în care va fi pronunțată pentru rebeliune pedeapsa cu închisoarea, vinovații vor putea fi condamnați, în plus, la plata unei amenzi de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Șefii rebeliunii și cei care au provocat-o vor putea, în plus, să fie condamnați (...) la interdicție conf. art. 33 <L 09-04-1930, art. 32>

CAPITOLUL II

Ultrajul și violențele împotriva miniștrilor, membrilor camerelor legislative, deținătorilor autorității sau forței publice

Art. 275. (Va fi pedepsit cu închisoarea de la cincisprezece zile la șase luni și amendă de la cincizeci la trei sute [de euro], cel care va comite un ultraj prin fapte, cuvinte, gesturi sau amenințări împotriva unui membru al Camerelor legislative în aflat în exercițiul funcției sau cu ocazia exercitării mandatului său, unui Ministru (, unui membru al [¹ Curții Constituționale]¹) sau unui (magistrat al autorității administrative sau unui membru al autorității judiciare) sau unui ofițer activ al forței publice, în exercitarea funcțiilor lor). <L 27-07-1934, art. 1> <L 10-10-1967, art. 139, § 5> <L 02-02-1984, art. 6> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă ultrajul se produce în cadrul ședinței uneia dintre Camere sau al unei audieri desfășurate într-o judecătorie sau tribunal, închisoarea va fi de la două luni la doi ani și amenda va fi de la două sute [de euro] la o mie [de euro].

Cu excepția cazurilor de flagrant delict, ultrajul îndreptat împotriva unui membru al uneia din cele două Camere nu poate fi urmărit penal decât la plângerea persoanei ultragiante sau la denunțul făcut de Camera din care aceasta face parte.

(1) <L 2010-02-21/03, art. 6, 078; În vigoare: 08-03-2010>

Art. 276. Ultrajul comis prin cuvinte, fapte, gesturi sau amenințări, dirijat, împotriva unui ofițer ministerial, unui funcționar public sau unui agent de ordine publică, sau împotriva oricărei alte persoane deținând o funcție publică, aflate în exercițiul funcțiunii sau cu ocazia exercitării funcțiilor lor, va fi pedepsit cu închisoare de la opt zile la o lună și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 277. Ultrajul comise împotriva corpurilor constituite vor fi pedepsite în același fel ca și ultrajul comis împotriva membrilor acestor corpuri, după diferențele stabilite în cele două articole precedente.

Art. 278. (Va fi pedepsit cu închisoare de la două luni la doi ani și amendă de la cincizeci la cinci sute [de euro] cel care lovește un membru al Camerei legislative în exercițiu sau cu ocazia exercitării mandatului sau, un Ministru (un membru al [1 Curții Constituționale]¹), un magistrat sau un ofițer al forței publice în serviciu activ, în exercițiu sau cu ocazia exercitării funcției sale). <L 27-07-1934, art. 2> <L 02-02-1984, art. 7> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă loviturile au fost date în ședința uneia dintre Camere sau în cadrul unei ședințe de judecată în instanță, vinovatul va fi pedepsit cu închisoare de la trei luni la trei ani și amendă de la două sute [de euro] o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(1) <L 2010-02-21/03, art. 7, 078; În vigoare: 08-03-2010>

Art. 279. Dacă loviturile au cauzat sângerări, răniri sau boli, vinovatul va fi condamnat la închisoare de la șase luni la cinci ani și amendă de la două sute [de euro] la o mie cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, în vigoare: 01-01-2002>

Art. 279bis. <Introdus prin L 2006-12-20/41, art. 2; În vigoare: 22-02-2007>

În cazul în care loviturile aplicate fără intenția de a ucide au provocat totuși moartea, vinovatul va fi pedepsit cu reclusiunea de la șapte ani la zece ani.

El va fi pedepsit cu reclusiunea de la doisprezece la cincisprezece ani dacă a comis aceste acte de violență cu premeditare.

Art. 280. [1 În cazul în care fapta a fost comisă împotriva unui ofițer ministerial, unui agent deținător de autoritate sau forță publică ori împotriva oricărei alte persoane ce deține o calitate publică aflată în exercițiu sau cu ocazia exercitării funcțiilor sale, pedepsele aplicate sunt următoarele:

1° în cazurile prevăzute la articolul 398, alineatul 1, pedepsele sunt închisoarea până la un an și amenda de la cincizeci de euro la trei sute de euro;

2° în cazurile prevăzute la articolul 398, alineatul 2, pedepsele sunt închisoarea de la două luni la doi ani și amenda de la cincizeci de euro la trei sute de lei euro;

3° în cazurile prevăzute la articolul 399, alineatul 1, pedepsele sunt închisoarea de la patru luni la patru ani și amenda de la o sută de euro la cinci sute de euro;

4° în cazurile prevăzute la articolul 399, alineatul 2, pedepsele sunt închisoarea de la un an la cinci ani și amenda de la o sută de euro la cinci sute de euro;

5° în cazurile prevăzute la articolul 400, alineatul 1, pedeapsa este reclusiunea de la cinci la zece ani;

6° în cazurile prevăzute la articolul 400, alineatul 2, pedeapsa este reclusiunea de la zece la cincisprezece ani;

7° în cazurile prevăzute la articolul 401, alineatul 1, pedeapsa este reclusiunea de la zece la cincisprezece ani;

8° în cazurile prevăzute la articolul 401, alineatul 2, pedeapsa este reclusiunea de la cincisprezece la douăzeci de ani.]¹

(1) <L 2010-03-08/08, art. 2, 080; În vigoare: 09-04-2010>

Art. 281. <Abrogat prin L 2010-03-08/08, art. 3, 080; În vigoare: 09-04-2010>

Art. 281bis. <Abrogat prin L 2010-03-08/08, art. 4, 080; În vigoare: 09-04-2010>

Art. 281ter. <Abrogat prin L 2010-03-08/08, art. 5, 080; În vigoare: 09-04-2010>

Art. 282. Pedepsele prevăzute la art. 275, 278, 279 vor fi aplicabile în cazul de ultraj sau lovire a juraților ca urmare a funcțiilor lor, sau a martorilor, ca urmare a depozițiilor acestora.

CAPITOLUL III

Ruperea de sigiliu

Art. 283. Dacă sigiliile aplicate din ordinul autorității publice au fost rupte, cei însărcinați cu paza acestora vor fi pedepsiți, pentru neglijență, cu închisoarea de la opt zile la șase luni.

Art. 284. Cel care rupe sigilii în mod intenționat este pedepsit cu închisoarea de la șase luni la doi ani, iar dacă vinovatul este chiar persoana însărcinată cu paza sigiliului sau de funcționarul public care a ordonat aplicarea acestuia, pedeapsa este închisoarea de la un an la trei ani.

Tentativa de comitere a acestui delict este pedepsită, în primul caz din prezentul articol, cu închisoarea de la trei luni la un an și în al doilea caz cu închisoarea de la șase luni la doi ani.

Art. 285. <L 2003-01-23/42, art. 55, 040; În vigoare: 13.03.2003 > Dacă sigiliile rupte erau aplicate pe hârtii sau efecte aparținând unui inculpat, cercetat sau acuzat de comiterea unei fapte pentru care legea prevede pedeapsa cu închisoarea pe viață sau cu detențiunea pe viață, cu reclusiunea de la douăzeci de ani la treizeci de ani sau cu detenția de la douăzeci la treizeci de ani, sau unei persoane condamnate la una din aceste pedepse, cel însărcinat cu paza sigiliului, care se face vinovat de neglijență, este pedepsit cu închisoarea de la trei luni la un an.

Art. 286. Cel care, cu intenție, rupe sigilii aplicate pe documentele sau efectele menționate în articolul precedent, este fi pedepsit cu închisoarea de la un an la trei ani, iar dacă acesta este chiar persoana însărcinată cu paza sigiliului sau funcționarul public care a ordonat aplicarea acestuia, vinovatul este pedepsit cu închisoarea de la doi ani la cinci ani.

Tentativa de comitere a acestui delict este pedepsită, în primul caz prevăzut de prezentul articol, cu închisoare de la șase luni la doi ani, iar în cel deal doilea caz, cu închisoare de la un an la trei ani.

Art. 287. Dacă ruperea ce sigilii este comisă cu violență împotriva persoanelor, vinovatul va fi pedepsit cu închisoarea de la doi ani la cinci ani.

Tentativa de rupere de sigilii este pedepsită cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

Art. 288. În cazul articolelor 284, 286, 287, vinovatul va putea să fie condamnat și la plata unei amenzi de la cincizeci [de euro] la două mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

CAPITOLUL IV

Împiedicarea executării de lucrări publice

Art. 289. Orice persoană care, prin faptele sale, se opune executării lucrărilor ordonate sau autorizate de autoritatea competentă, este pedepsită cu închisoarea de la opt zile la trei luni.

Art. 290. Cei care prin adunare în grup și violență, agresiuni sau amenințări se opun acestor lucrări, vor fi condamnați la închisoare de la trei luni la doi ani.

Șefii sau inițiatorii acțiunii vor fi pedepsiți cu închisoarea de la șase luni la trei ani.

Art. 291. În cazurile prevăzute în articolele precedente, vinovații vor putea să fie condamnați și la o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, în vigoare: 01-01-2002>

CAPITOLUL V

Crime și delictе comise de furnizori

Art. 292. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Persoanele însărcinate cu furnizarea de mărfuri, întreprinderi sau regii care prestează servicii în contul armatei sau al marinei și care împiedică în mod voluntar prestațiile de care sunt răspunzători sunt pedepsite cu (recluziunea de la cinci ani la zece ani) și cu o amendă de la două sute [de euro] la trei mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2003-01-23/42, art. 56, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Aceleași pedepse sunt aplicate agenților sau furnizorilor, în cazul în care aceștia au împiedicat în mod voluntar prestațiile respective.

Art. 293. (Vezi NOTA de sub TITLU) Funcționarii publici sau agenții sau salariații guvernului care au provocat sau ajutat vinovații să provoace neefectuarea prestațiilor, vor fi condamnați la recluziune (de la șapte ani la zece ani) și la o amendă de la trei sute [de euro] la trei mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2003-01-23/42, art. 57, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 294. Dacă încetarea prestației este rezultatul unei neglijențe din partea furnizorilor, agenților acestora, funcționarilor publici sau agenților, reprezentanților sau salariaților guvernului, vinovații vor fi pedepsiți cu închisoarea de la trei luni la doi ani și cu amendă de la o sută [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 295. Chiar și atunci când prestațiile au fost efectuate, dacă livrările sau lucrările au fost întârziate în mod voluntar, vinovații vor fi pedepsiți cu

închisoarea de la șase luni la doi ani și amendă de la două sute [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare:01-01-2002>

Pedeapsa aplicată vinovaților va fi închisoarea de la o lună la un an și amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro] dacă întârzierea este rezultatul unei neglijențe. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 296. În diversele cazuri prevăzute de art. 294 și 295, § 2, urmărirea nu va putea fi efectuată decât dacă problema este denunțată de către ministrul de resort.

Art. 297. Dacă au existat fraude referitoare la natura, calitatea, cantitatea lucrărilor sau manoperelor sau a lucrurilor furnizate, vinovații vor fi pedepsiți cu închisoare de la șase luni la trei ani și amendă de la o sută [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În plus, ei vor putea fi condamnați la interdicția prevăzută de art. 33.

Art. 298. Funcționarii publici sau agenții prepuși sau salariații guvernului care au participat la această fraudă vor fi pedepsiți cu închisoarea de la doi ani la cinci ani și cu amenda de la două sute [de euro] la zece mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În plus, ei vor fi condamnați la interdicția prevăzută de art. 33.

CAPITOLUL VI

Publicarea sau distribuirea de înscrisuri fără indicarea numelui și domiciliului autorului sau a tipografului

Art. 299. Orice persoană care contribuie cu bună știință la publicarea sau la distribuirea de materiale tipărite de orice fel în care nu sunt indicate numele real și domiciliul autorului sau tipografului, va fi pedepsită cu închisoarea de la opt zile la două luni și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro], sau numai cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Cu toate acestea, nu va putea fi pronunțată pedeapsa cu închisoarea în cazul în care materialul tipărit, publicat fără indicațiile solicitate, face parte dintr-o publicație a cărei origine este cunoscută prin apariția sa anterioară.

Art. 300. Sunt scutiți de pedeapsa prevăzută la articolul precedent:

Cei care indică cine a tipărit materialul;

Curatorii, cei care afișează, vânzătorii sau distribuitorii care fac cunoscută persoana de la care au materialul tipărit.

CAPITOLUL VII

Infrațiuni la legile și regulamentele loteriei, caselor de jocuri și caselor de amanet

Art. 301. Sunt considerate loterii orice operațiuni oferite publicului în vederea obținerii unui câștig prin voia hazardului.

Art. 302. Autorii, antreprenorii, administratorii, agenții de loterie care nu sunt autorizați legal vor fi pedepsiți cu închisoarea de la opt zile la trei luni și cu amendă de la cincizeci [de euro] la trei mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Vor fi confiscate bunurile mobile ce fac obiectul câștigurilor oferite la loterie și cele care sunt folosite sau destinate acestui serviciu.

Dacă un imobil a fost pus în joc la loterie, nu va fi dispusă confiscarea acestuia; în locul confiscării, va fi aplicată o amendă de la o sută [de euro] la zece mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 303. Vor fi pedepsiți cu închisoarea de la opt zile la o lună și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la o mie [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse:

<L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Cei care plasează, colportează, distribuie bilete de loterie care nu sunt autorizate legal;

Cei care, prin avize, anunțuri, afișe sau orice alt mijloc de publicare, fac cunoscută existența acestor loterii sau facilitează emiterea acestor bilete.

În toate cazurile, biletele ca și avizele, anunțurile sau afișele vor fi confiscate și distruse.

Art. 304. Sunt scutiți de pedepsele prevăzute la articolul precedent deținătorii și cei care le prezintă și care fac cunoscută persoana de la care au obținut biletele sau înscrierile menționate mai sus.

Art. 305. (Abrogat) <L 1999-05-07/77, art. 73, 027; În vigoare: 30-12-2000>

Art. 306. Cei care, fără autorizație legală, deschid case de împrumut cu gaj sau amanet, sunt pedepsiți cu închisoarea de la opt zile la trei luni și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la o mie de euro [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 307. Cei care, având o autorizație, nu țin un registru conform reglementărilor legale, care să aibă toate rubricile completat, fără spații albe sau rânduri libere, care să conțină sumele sau obiectele împrumutate, numele, domiciliile și profesiile împrumutătorilor, natura, calitatea, valoarea obiectelor amanetate, vor fi pedepsiți cu închisoarea de la opt zile la o lună și amendă de la douăzeci

și șase [de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 308. Sunt pedepsiți cu închisoare de la opt zile la trei luni și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la o mie de euro [de euro]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Persoanele care aduc în mod obișnuit lucruri la birourile caselor de împrumut și amanet pentru alții, fiind retribuiți în acest scop;

Cei care cumpără, în mod obișnuit, dreptul de gaj de la casele de amanet;

Cei care cedează sau cumpără drepturi de gaj, prin efectuarea de împrumuturi pe baza unor bunuri noi.

CAPITOLUL VIII

Infraacțiuni referitoare la industrie, comerț și licitații publice

Art. 309. Cel care, acționând în mod răuvoitor sau fraudulos, comunică secretele fabricii în care a fost sau este angajat, va fi pedepsit cu închisoarea de la trei luni la trei ani și cu amendă de la cincizeci [de euro] la două mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 310. (Abrogat) <L 24-05-1921, art. unic>

Art. 311. Persoanele care, prin orice mijloace frauduloase, operează mărirea sau micșorarea prețului bunurilor de consum sau mărfurilor sau al actelor și efectelor publice, vor fi pedepsite cu închisoare de la o lună la doi ani și cu amendă de la trei sute [de euro] la zece mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 312. Orice comandant al unei unități militare, al unei provincii sau al unui loc și al unei localități, orice guvernator sau comisar de arondisment care procedează, în zona sau locul în care are dreptul să-și exercite autoritatea, la practicarea unor astfel de manevre sau care participă la ele, fie în mod deschis, fie prin acte simulate sau prin persoane interpuse, va fi pedepsit, independent de pedepsele prevăzute la articolul precedent, cu interdicția exercitării drepturilor enunțate la primele trei numere din ^[1] articolul 31, alineatul 1¹.

(1) <L 2009-04-14/01, art. 15, 073; În vigoare: 15-04-2009>

Art. 313. Cei care, prin acțiune în grup și recurgere la violență sau amenințări, tulbură ordinea publică în piețe sau în halele de cereale, cu intenția de a provoca jaful sau numai de a forța vânzătorii să renunțe la marfă pentru un preț inferior celui care ar rezulta din concurența liberă, vor fi pedepsiți cu închisoarea de la trei luni la doi ani.

Șefii sau inițiatorii vor fi pedepsiți cu închisoarea de la șase luni la trei ani (...). <L 09-04-1930, art. 32>

Art. 314. <L 1993-12-24/37, art. 66, 011; În vigoare: 01.05.1997> Persoanele care, în cadrul procedurilor de adjudecare a proprietății, a uzufructului sau a închirierii bunurilor mobile sau imobile a unei întreprinderi, a unei furnituri, a unei exploatații ori ale unui serviciu oarecare, împiedică sau tulbură derularea liberă a licitației sau de prezentare a ofertelor, prin violență sau amenințări, prin oferirea de daruri sau prin promisiuni, sau prin orice alt mijloc fraudulos, vor fi pedepsite cu închisoarea de la cincisprezece zile la șase luni și cu amendă de la o sută [de euro] la trei mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

CAPITOLUL VIIIbis

Infrațiuni referitoare la secretul comunicațiilor și telecomunicațiilor private

<Introdus prin L 1994-06-30/49, art. 2; În vigoare: 03-02-1995>

Art. 314bis. <Introdus prin L 1994-06-30/49, art. 2; În vigoare: 03-02-1995>

§ 1. Va fi pedepsit cu închisoarea de la șase luni la un an și amendă de la două sute [de euro] la zece mii [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse cel care:

<L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° fie în mod intenționat, cu ajutorul oricărui aparat, ascultă sau dispune ascultarea de către altcineva, ia cunoștință sau dispune luarea la cunoștință, înregistrează sau dispune înregistrarea, în timpul derulării lor, a comunicațiilor sau telecomunicațiilor private, la care el nu participă, fără consimțământul tuturor participanților la aceste comunicații sau telecomunicații;

2° fie, având intenția de a comite una dintre infracțiunile menționate mai sus, instalează sau dispune să fie instalat orice aparat electronic;

§ 2. Va fi pedepsit cu închisoare de la șase luni la doi ani și amendă de la cinci sute [de euro] la douăzeci de mii [de euro], sau doar cu una dintre aceste pedepse, oricine va deține, va face cunoscută sau va divulga cu bună știință unei alte persoane conținutul comunicațiilor sau al telecomunicațiilor private, ascultate sau înregistrate ilegal sau de care a luat la cunoștință în mod ilegal, sau folosește cu știință o informație obținută în acest mod.

<L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Va fi pedepsită cu aceleași pedepse orice persoană care, având o intenție frauduloasă sau scopul de a face rău altora, folosește înregistrări, efectuate în mod legal, ale unor comunicații sau telecomunicații private.

(§2bis. Va fi pedepsit cu închisoare de la șase luni la un an și cu amendă de la două sute de euro la zece mii de euro, sau doar cu una din aceste pedepse,

cel care, în mod necuvenit, posedă, produce, vinde, obține în vederea utilizării, importă, difuzează sau pune la dispoziție sub o altă formă un dispozitiv, inclusiv date informatice, conceput sau adaptat în principal pentru a permite comiterea infracțiunii prevăzute la au § 1.) <L 2006-05-15/46, art. 3, 1°, 059; În vigoare: 22-09-2006>

§3. Tentativa de a comite una dintre infracțiunile vizate la (§§ 1, 2 sau 2bis) este pedepsită ca infracțiune consumată. <L 2006-05-15/46, art. 3, 2°, 059; În vigoare: 22-09-2006>

§4. Pedepsele [prevăzute la §§ 1 la 3] sunt dublate dacă o faptă de încălcare a uneia din aceste dispoziții este comisă în termen de cinci ani de la pronunțarea unei sentințe sau a unei hotărâri definitive, prin care este impusă o condamnare pentru una din aceste infracțiuni sau pentru una din infracțiunile vizate (la art. 259bis, §§ 1 la 3). <L 2006-05-15/46, art. 3, 3°, 059; În vigoare: 22-09-2006>

CAPITOLUL IX

Alte infracțiuni împotriva ordinii publice

SECȚIUNEA I

Despre infracțiunile la legea înhumării

Art. 315. Vor fi pedepsiți cu pedepse de la opt zile la două luni de închisoare sau amendă de la douăzeci și șase [de euro] la trei sute [de euro]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Cei care, fără a fi obținut în prealabil autorizația din partea ofițerului public, au efectuat sau au determinat efectuarea unei înhumări.

Cei care încalcă, în orice mod, reglementările relative la locul de înmormântare și la înhumare.

SECȚIUNEA II

Împiedicarea exercitării funcției jurisdicționale

<L 10-10-1967, art. 140>

Art. 316. <L 10-10-1967, art. 140> Este pedepsit cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la o sută [de euro] cel care se abține să răspundă la anchetele ordonate de autoritate în vederea stabilirii listei juraților sau care, pentru a fi scutit de îndeplinirea funcției de jurat face o declarație inexactă. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 316bis. <L 10-10-1967, art. 140> Este pedepsit cu amendă de la cincizeci [de euro] la o mie [de euro]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° Juratul care nu este scutit și nu se prezintă la curtea cu juri în ziua și la ora indicate pentru deschiderea dezbaterilor, pe baza citației care i-a fost comunicată sau a convocării pe care a primit-o;

2° Juratul care, după ce a dat curs citației sau convocării, se retrage fără permisiunea președintelui înainte de expirarea funcțiilor sale.

Art. 317. (Abrogat) <L 03-03-1933, art. 28>

Art. 318. (Abrogat) <L 03-03-1933, art. 28>

SECȚIUNEA III Infrațiuni relative la epizootie

Art. 319. (Abrogat) <L 24-03-1987, art. 32, § 1>

Art. 320. (Abrogat) <L 24-03-1987, art. 32, § 1>

Art. 321. (Abrogat) <L 24-03-1987, art. 32, § 1>

TITLUL VI Crime și delictе împotriva siguranței publice

CAPITOLUL I Asocierea constituită cu scopul de a atenta la persoane sau proprietăți și organizația criminală <L 1999-01-10, art. 2, 022; în vigoare: 08.03.1999>

Art. 322. Orice asociere constituită cu scopul de a atenta la persoane sau la proprietăți este o crimă sau un delict, care există prin însuși faptul de organizare a bandei.

Art. 323. (Dacă asocierea are ca scop comiterea unor crime pentru care legea prevede pedeapsa cu reclusiunea pe viață sau reclusiunea de la zece la cincisprezece ani sau la un termen mai mare, cei care au provocat această asociere, șefii acestei bande și cei care au deținut orice funcție de comandă în cadrul acesteia vor fi pedepsiți cu reclusiunea de la cinci la zece ani.) <L 2003-01-23/42, art. 58, 040; în vigoare: 13.03.2003> În vigoare: 13-03-2003>

Ei vor fi pedepsiți cu închisoare de la doi ani la cinci ani dacă asocierea a fost constituită pentru a comite alte crime și cu închisoare de la șase luni la trei ani dacă asocierea a fost constituită pentru a comite delictе.

Art. 324. Orice alte persoane care fac parte din asociere și cei care cu bună știință furnizează bandei sau diviziunilor ei arme, muniții, instrumente pentru

comiterea de infracțiuni, crimă, cazare, loc retragere sau loc de adunare, vor fi pedepsiți:

În primul caz prevăzut de articolul precedent, cu închisoare de la șase luni la cinci ani;

În al doilea caz, cu închisoare de la două luni la trei ani;

În cel de-al treilea caz, cu închisoare de la o lună la doi ani.

Art. 324bis. (introdus de <L 1999-01-10/49, art. 3, În vigoare: 08-03-1999>) Constituie o organizație criminală asocierea constituită din mai mult de două persoane, creată în timp, în vederea comiterii, în manieră concertată, de crime, delikte care sunt pedepsite cu închisoare de trei ani sau cu o pedeapsă mai gravă, pentru a obține, direct sau indirect avantaje patrimoniale, (...) <L 2005-08-10/61, art. 4, 053; În vigoare: 12-09-2005>

O organizație al cărei obiect real este exclusiv cel de ordin politic, sindical, filantropic, filozofic sau religios sau care urmează exclusiv orice alt scop legitim nu poate să fie considerată o organizație criminală în sensul alineatului 1.

Art. 324ter. (Introdus prin <L 1999-01-10/49, art. 3, În vigoare: 08-03-1999> § 1. (Atunci când organizația criminală folosește intimidarea, amenințarea, violența, manevrele frauduloase sau corupția sau recurge la structuri comerciale sau de altă natură pentru a disimula sau facilita comiterea infracțiunilor, orice persoană care, cu știință și în mod voluntar face parte din aceasta este pedepsită cu închisoare de la un an la trei ani și o amendă de la o sută [de euro] la cinci mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse, chiar dacă ea nu are intenția de a comite o infracțiune în cadrul acestei organizații și nici să se asocieze acesteia într-una din modalitățile prevăzute de art. 66 la 69.) <L 2005-08-10/61, art. 5, 053; În vigoare: 12-09-2005>

§2. Orice persoană care participă la pregătirea sau la realizarea oricărei activități licite a acestei organizații criminale, când știe că participarea să contribuie la atingerea obiectivelor acesteia, așa cum sunt prevăzute la art. 324bis, este pedepsită cu închisoare de la un an la trei ani și amendă de la o sută [de euro] la cinci mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§3. Orice persoană care participă la luare oricăror decizii în cadrul activităților organizației criminale, când știe că participarea sa contribuie la atingerea obiectivelor acesteia, așa cum sunt prevăzute la art. 324bis, este pedepsită cu reclusiunea de la cinci ani la zece ani și cu o amendă de la cinci sute [de euro] la cinci mii [de euro], sau numai cu una dintre aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§4. Orice conducător al organizației criminale este pedepsit cu închisoare de la zece ani la cincisprezece ani și o amendă de la o mie [de euro] la două sute de mii [de euro], sau doar cu una dintre aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 325. Vinovații condamnați, pe baza art. 323 (, 324 și 324ter) la pedeapsa cu închisoarea, vor putea fi condamnați și la pedeapsa cu interdicția prevăzută de art. 33 (...) <L 09-04-1930, art. 32> <L 1999-01-10/49, art. 4, 022; În vigoare: 08-03-1999>

Art. 326. Vor fi scutiți de pedepsele pronunțate în prezentul capitol aceia dintre vinovați care, înainte de orice tentativă de comitere a crimelor sau delictelor ce fac obiectul asociației și înainte de efectuarea oricărui act de urmărire penală, dezvăluie autorității existența acestor bande și numele comandanților lor principali și a celor aflați în subordinea acestora.

(Alineat 2 abrogat) <L 09-04-1930, art. 32>

CAPITOLUL II

Amenințarea cu comiterea de atentate împotriva persoanelor sau împotriva proprietăților și răspândirea de informații false referitoare la atentate grave

<L 04-07-1972, art. 5>

Art. 327. <L 04-07-1972, art. 1> Oricine amenință, fie verbal, fie prin act anonim sau semnat, la ordin sau condiționat, cu comiterea unui atentat împotriva persoanelor sau proprietăților pentru care legea prevede o pedeapsă penală, va fi pedepsit cu închisoare de la șase luni la cinci ani și o amendă de la o sută [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Amenințarea adresată în scris, anonimă sau semnată, cu un atentat împotriva persoanelor sau a proprietăților pentru care legea prevede o pedeapsă penală, amenințarea nefiind însoțită de un ordin sau de o condiție, va fi pedepsită cu închisoarea de la trei luni la doi ani și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 328. <L 04-07-1972, art. 2> Orice persoană care dă, verbal sau în scris, anonim sau semnat, (fie acționând în orice alt mod,) cu bună știință o informație falsă referitoare la existența unui pericol de atentat împotriva persoanelor sau proprietăților pentru care legea prevede o pedeapsă penală, va fi pedepsită cu închisoare de la trei luni la doi ani și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2003-04-04/59, art. 2, 042; În vigoare: 15-05-2003>

Art. 328bis <Introdus prin L 2003-04-04/59, art. 3; În vigoare: 15-05-2003>

Orice persoană care răspândește, în orice fel, substanțe care, neprezentând în sine niciun pericol, dau impresia a fi periculoase și despre care știe sau trebuie să știe că pot inspira o mare teamă de atentat împotriva persoanelor sau proprietăților, pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoarea de

până la doi ani, va fi pedepsită cu închisoare de la trei luni la doi ani și cu amendă de la cincizeci de euro la trei sute de euro.

Art. 329. <L 04-07-1972, art. 3> Amenințarea, prin gesturi sau embleme, cu comiterea unui atentat împotriva persoanelor sau proprietăților, pentru care legea prevede o pedeapsă penală, va fi pedepsită cu închisoarea de la opt zile la trei luni și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la o sută [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 330. <L 04-07-1972, art. 4> Amenințarea, adresată verbal sau în scris, anonimă sau semnată, la ordin sau în mod condiționat, cu comiterea unui atentat împotriva persoanelor sau proprietăților, pentru care legea prevede o pedeapsă cu închisoarea până la trei luni, va fi pedepsită cu închisoare de la opt zile la trei luni și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la o sută [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 330bis. ^[1] În cazurile vizate de articolele 327 la 330, minimul pedepselor prevăzute de aceste articole se dublează atunci când persoană căreia îi sunt adresate amenințările cu comiterea unui atentat sau căreia îi sunt furnizate informații false cu privire la un atentat este o persoană a cărei stare de vulnerabilitate cauzată de vârstă, de sarcină, de boală, de o infirmitate sau de o deficiență fizică sau mentală era vizibilă sau cunoscută de autorul faptelor.]¹

(1) <Introdus prin L 2011-11-26/19, art. 3, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 331. În cazurile prevăzute de art. 327, vinovatului i se va putea aplica și pedeapsa cu interdicția prevăzută de art. 33 (...). <L 09-04-1930, art. 32>

Art. 331bis. (Vezi NOTA de sub TITLU) <L 17-04-1986 art. 1> Este pedepsit cu (recluziunea de cinci ani la zece ani): <L 2003-01-23/42, art. 59, 040; În vigoare: 13.03.2003>

1° ^[1] cel care, cu scopul de a provoca moartea sau rănirea gravă a altuia, sau deteriorarea gravă a bunurilor sau a mediului înconjurător, amenință cu folosirea de materiale sau instalații radioactive sau amenință să comită un act îndreptat împotriva unei instalații nucleare sau să perturbe funcționarea unei astfel de instalații;]¹

2° cel care amenință cu comiterea unui furt de materii nucleare cu scopul de a constrânge o persoană fizică sau juridică, o organizație internațională sau un Stat să facă un anumit act sau să se abțină de la a face un anumit act.

(3° cel care amenință să folosească arme sau produse biologice sau chimice pentru a comite un atentat împotriva persoanelor fizice, proprietăților sau persoanelor juridice, organizațiilor internaționale sau unui Stat.) <L 2003-04-04/59, art. 4, 042; În vigoare: 15-05-2003>

(1) <L 2013-05-23/09, art. 2, 093; În vigoare: 16-06-2013>

CAPITOLUL III

Evadarea deținuților

Art. 332. În cazul evadării deținuților, persoanele responsabile de coordonarea și supravegherea lor vor fi pedepsite după cum urmează.

Art. 333. <L 29-08-1945, art. 1> Dacă evadatul era urmărit sau condamnat pentru un delict, dacă era prizonier de război, dacă era deținut la dispoziția Ministrului justiției, responsabilii sus-menționați vor fi pedepsiți, în caz de neglijență, cu închisoare de la opt zile la trei luni și în caz de complicitate, cu închisoare de la șase luni la doi ani.

Aceleași pedepse vor fi aplicabile în cazul evadărilor oricărui individ internat prin aplicarea legii protecției sociale din 9 aprilie 1930.

Art. 334. Dacă evadatul era urmărit sau condamnat pentru comiterea unei crime, sau era arestat pe baza legii privind extrădarea persoanelor, [¹ în baza legii privind extrădarea persoanelor]¹ persoanele responsabile vor fi pedepsite cu închisoare de la cincisprezece zile la un an, în caz de neglijență, și la închisoare de la un an la cinci ani, în caz de complicitate.

(1) <L 2015-07-20/19, art. 2, 113; În vigoare: 05-09-2015>

Art. 335. Cei care, nefiind însărcinați cu paza sau cu controlul conduitei deținutului, asigură sau facilitează evadarea acestuia, vor fi pedepsiți, în situațiile prevăzute de art. 333, cu închisoare de la cincisprezece zile la un an și, în situațiile prevăzute de art. 334, cu închisoare de la trei luni la doi ani.

(Alineatul 2 abrogat) <L 1993-06-29/31, art. 1, 010; În vigoare: 05-09-1993>

Art. 336. Dacă evadarea a avut loc sau a fost încercată prin recurgere la violență, amenințări sau spargerea închisorii, pedepsele împotriva celor l-au favorizat pe autor, au favorizat furnizându-i instrumentele adecvate pentru evadare vor fi:

În circumstanțele enunțate la art. 333, închisoarea de la doi ani la cinci ani, în cazul persoanelor responsabile, și de la trei luni la doi ani, împotriva altor persoane;

În circumstanțele enunțate la art. 334, (închisoarea de la 5 ani la 10 ani) împotriva responsabililor și închisoarea de la șase luni la trei ani, împotriva celorlalte persoane. <L 2003-01-23/42, art. 60, 040; în vigoare: 13.03.2003>

Art. 337. (Vezi NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 61, 040; în vigoare: 13.03.2003> Dacă evadarea a avut loc sau a fost încercată prin recurgerea la violență, amenințări sau spargerea închisorii, pedepsele împotriva celor care au favorizat-o prin transmiterea de arme vor fi:

În circumstanțele enunțate la art. 333, închisoarea de la cinci la zece ani, împotriva responsabililor, și închisoarea de la doi ani la cinci ani, împotriva celorlalte persoane.

În circumstanțele enunțate la art. 334, închisoarea de zece ani la cincisprezece ani, împotriva responsabililor, și închisoarea de la cinci la zece ani, împotriva celorlalte persoane.

CAPITOLUL IV

Tănuiri

Art. 338. (Abrogat) <L 09-04-1930, art. 32>

Art. 339. Cei care ascund ei înșiși sau pun pe alții să ascundă persoane despre care știau că sunt urmărite sau condamnate pentru comiterea unei crime sunt pedepsiți cu închisoare de la opt zile la doi ani și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 340. Orice persoană care ascunde sau pune pe alții să ascundă cadavrul unei persoane care a fost ucisă sau a murit în urma loviturilor sau rănilor primite, va fi pedepsită cu închisoarea de la trei luni la doi ani și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 341. Sunt exceptați/exceptate de la cele două dispoziții precedente ascendenții sau descendenții, soții sau soțiile chiar și divorțați/divorțate, frații și surorile și aliații având aceleași grade de rudenie cu criminalii ascunși, autorii sau complicii crimei, loviturilor sau rănilor.

CAPITOLUL V

Delicte împotriva siguranței publice comise de vagabonzi sau cerșetori

Art. 342. (Abrogat) <L 1993-01-12/34, art. 28, 007; În vigoare: 01-03-1993>

Art. 343. (Abrogat) <L 1993-01-12/34, art. 28, 007; În vigoare: 01-03-1993>

Art. 344. (Abrogat) <L 1993-01-12/34, art. 28, 007; În vigoare: 01-03-1993>

Art. 345. (Abrogat) <L 1993-01-12/34, art. 28, 007; În vigoare: 01-03-1993>

Art. 346. (Abrogat) <L 09-04-1930, art. 32>

Art. 347. (Abrogat) <L 1993-01-12/34, art. 28, 007; În vigoare: 01-03-1993>

TITLUL VIbis

Crime referitoare la luarea de ostatici

<L 02-07-1975, art. 1>

Art. 347bis. <L 2000-11-28/35, art. 4, 029; În vigoare: 27-03-2001> § 1er.

Constituie luare de ostatici, arestarea, deținerea sau răpirea de persoane pentru a răspunde de executarea unui ordin sau îndeplinirea unei condiții, cum ar fi pregătirea sau facilitarea executării unei crime sau a unui delict, favorizarea fugii, evadării, obținerea eliberării sau asigurarea impunității autorilor sau a complicilor la săvârșirea crime sau unui delict.

§2 Luarea de ostatici se pedepsește cu reclusiunea de la douăzeci la treizeci de ani. [1 Pedepsa va fi reclusiunea pe viață dacă persoana luată ostatic este un minor sau o persoană a cărei stare de vulnerabilitate cauzată de vârstă, de sarcină, de boală, de o infirmitate sau de o deficiență fizică sau mentală era vizibilă sau cunoscută de autorul faptelor.]¹

§3 Cu excepția cazurilor prevăzute la § 4, pedeapsa va fi reclusiunea de la cincisprezece la douăzeci de ani dacă în termen de cinci zile de la arestare, de la deținere sau de la răpire, persoana luată ostatic a fost eliberată, fără ca ordinul sau condiția să fi fost executat/executată.

§4. Se aplică pedeapsa cu reclusiunea pe viață în următoarele cazuri:

1° dacă arestarea, deținerea sau răpirea persoanei luată ostatic a cauzat fie o boală ce pare incurabilă, fie o [2 incapacitate de muncă a persoanei pe o perioadă mai mare de patru luni]², fie pierderea completă a funcționării unui organ, mutilarea gravă, sau moartea;

2° dacă persoana luată ostatic a fost supusă actelor vizate la art. 417 trei, alineat 1). <L 2002-06-14/42, art. 2, 036; În vigoare: 24-08-2002>

(1) <L 2011-11-26/19, art. 4, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2016-02-05/11, art. 23, 114; În vigoare: 29-02-2016>

TITLUL VII

Crime și delictе împotriva familiei și împotriva moralei publice

CAPITOLUL I

Avortul

Art. 348. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 1990-04-03/30, art. 1, 002; În vigoare: 15-04-1990> Cel care, medic sau nu, prin orice mijloc, provoacă în mod intenționat avortul unei femei care nu a consimțit la aceasta, va fi

pedepsit cu (recluziunea de la cinci la zece ani). În cazul în care mijloacele folosite nu și-au făcut efectul, se aplică prevederile art. 52. <L 2003-01-23/42, art. 62, 040; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 349. Când avortul a fost provocat de violențe exercitate în mod voluntar, dar fără intenția de a-l produce, vinovatul va fi pedepsit cu închisoare de la trei luni la doi ani și o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă violențele au fost comise cu premeditare sau având cunoștință despre starea femeii, pedeapsa aplicată va fi închisoarea de la șase luni la trei ani și amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 350. <L 1990-04-03/30, art. 2, 002; În vigoare: 15.04.1990> Cel care, prin anumite alimente, băuturi, medicamente sau prin orice alt mijloc provoacă avortul unei femei care a consimțit la aceasta, va fi condamnat cu închisoare de la trei luni la un an și cu amendă de la o sută [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Cu toate acestea, nu există infracțiune în situația în care femeia însărcinată, pe care starea în care se află o pune în situație de risc, solicită unui medic să-i întrerupă sarcina, iar întreruperea este efectuată în condițiile următoare:

1° a) întreruperea de sarcină trebuie să intervină înainte de sfârșitul celei de a douăsprezecea săptămâni scurse din momentul concepției;

b) ea trebuie să fie efectuată în bune condiții medicale, de către un medic, într-o instituție unde există un serviciu sanitar care o ia în primire pe femeia însărcinată și îi dă informațiile necesare, mai ales asupra drepturilor, ajutorului și avantajelor garantate de lege și decretele privitoare la familie, la mamele celibatate sau nu și la copiii lor, ca și asupra posibilităților oferite prin adopția copilului care urmează să se nască și care, fie la cererea medicului, fie la propria sa solicitare, primește asistență și sfaturi asupra mijloacelor la care ar putea recurge pentru a-și rezolva problemele psihologice și sociale cauzate de situația sa.

2° Medicul solicitat de o femeie în vederea întreruperii sarcinii trebuie:

a) să informeze femeia despre riscurile medicale actuale sau viitoare la care se expune prin întreruperea sarcinii;

b) să-i amintească despre diversele posibilități de primire a copilului care urmează să se nască și să apeleze, în caz de nevoie, la personalul de serviciu vizat la 1°, b) din prezentul articol, în vederea acordării asistenței și consilierii la care se face referire la punctul menționat;

c) să se asigure dacă femeia este hotărâtă să procedeze la întreruperea sarcinii.

Concluzia la care ajunge medicul cu privire la determinarea și situația de risc a femeii însărcinate, și care conduce la acceptarea de către acesta a intervenției, este suverană dacă sunt respectate condițiile prevăzute de prezentul articol.

3° Medicul nu va putea să efectueze întreruperea sarcinii decât la șase zile după prima consultație prevăzută și după ce femeia interesată a precizat în scris ziua intervenției și faptul că e hotărâtă sa se supună unei astfel de intervenții.

Această declarație va fi depusă la dosarul medical.

4° După depășirea termenului de douăsprezece săptămâni, în condițiile prevăzute la 1°, b), 2° și 3°, întreruperea voluntară a sarcinii nu va putea fi efectuată decât dacă sarcina periclitează în mod grav sănătatea femeii sau este sigur că, copilul care urmează să se nască va fi atins de o boală de o gravitate deosebită și recunoscută drept incurabilă în momentul diagnosticării. În acest caz medicul solicitat va apela la opinia unui al doilea medic, opinie care va fi atașată la dosar.

5° Medicul sau orice altă persoană calificată din cadrul unității medicale unde a fost efectuată intervenția trebuie să asigure informarea femeii cu privire la contracepție.

6° Niciun medic, asistent, sau membru al personalului medical auxiliar nu poate fi obligat să participe la efectuarea unei întreruperi de sarcină.

Medicul solicitat trebuie să aducă la cunoștința gravidei în cauză, încă de la prima vizită a acesteia, refuzul lui de a efectua intervenția.

Art. 351. <L 1990-04-03/30, art. 3, 002; În vigoare: 15.04.1990> Femeia care, de bunăvoie a făcut un avort în afara condițiilor prevăzute de art. 350 va fi pedepsită cu închisoare de cel puțin un an și o amendă de la cincizeci [de euro] la două sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 352. (Vezi NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 63, 041; În vigoare: 13.03.2003> Dacă mijloacele folosite în scopul efectuării avortului cauzează moartea femeii, cel care le-a administrat sau indicat în acest scop va fi condamnat la reclusiune de la cinci la zece ani, în cazul în care femeia a consimțit la efectuarea avortului dar intervenția a fost efectuată în afara condițiilor prevăzute la art. 350, și la închisoare de la zece la cincisprezece ani, în cazul în care femeia nu a consimțit la efectuarea avortului.

Art. 353. (Abrogat) <L 1990-04-03/30, art. 5, 002; În vigoare: 15-04-1990>

CAPITOLUL II

(Abrogat)

<L 2000-11-28/35, art. 51; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 354. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 355. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 356. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 357. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 358. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 359. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 360. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 360bis. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

CAPITOLUL III

Crime și delictes ce urmăresc împiedicarea sau distrugerea probei statutului civil al copilului

Art. 361. <L 30-03-1984, art. 4> Va fi pedepsit cu închisoare de la opt zile la trei luni și cu amendă de 26 [de euro] la 200 [de euro], sau doar cu una din aceste două pedepse: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° orice persoană care, având obligația de a declara nașterea unui copil în baza art. 56, § 1, alineatul 1, §2, alineatul 1 și § 3 din Codul civil, nu face această declarație conform dispozițiilor articolelor 55 și 56 din același cod;

2° orice persoană care, având obligația de a-l informa pe ofițerul de stare civilă despre o naștere, în baza art. 56, §1, alineatul 2 și § 2, alineatul 2 din Codul civil, nu a făcut informarea conform acestor dispoziții.

Art. 362. Va fi pedepsită cu aceeași pedeapsă prevăzută la articolul precedent orice persoană care, găsimd un copil nou-născut, nu îl predă în termen de trei zile ofițerului de stare civilă, așa cum este menționat de art. 58 din Codul civil.

Prezenta dispoziție nu este aplicabilă celui care a consimțit să păstreze copilul și care a făcut declarația în acest sens în fața autorității comunale a locului în care a fost găsit copilul.

Art. 363. <L 2000-11-28/35, art. 5, 029; În vigoare: 27-03-2001> Va fi pedepsit cu reclusiunea de la cinci ani la zece ani cel care înlocuiește un copil cu un altul sau care atribuie unei femei un copil pe care aceasta nu l-a născut.

Va fi pedepsit cu închisoare de la șase luni la cinci ani cel care distruge dovada situației civile a copilului sau împiedică stabilirea acesteia.

Aceeași pedeapsă va fi aplicată celor care au încredințat altor persoane misiunea de a comite faptele menționate la alineatele precedente, dacă această misiune a fost îndeplinită.

Art. 364. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 365. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 366. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 367. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

CAPITOLUL IV

(Abrogat)

<L 2000-11-28/35, art. 52; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 368. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 369. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 369bis. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 370. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 371. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

CAPITOLUL V

[¹ Voyeurismul, atentatul la pudoare și violul]¹

(1) <L 2016-02-01/09, art. 7, 115; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 371/1. [¹ Va fi pedepsită cu închisoarea de la șase luni la cinci ani orice persoană care:

1° privește o persoană sau pune pe alții să privească o persoană, ori realizează personal sau pune pe alții să realizeze o înregistrare video sau audio,

- în mod direct, printr-un mijloc tehnic sau în orice alt mod,

- fără permisiunea persoanei în cauză sau fără știrea acesteia,

- atunci când aceasta este dezbrăcată sau este implicată într-o activitate sexuală explicită, și

- atunci când, ținând cont de împrejurările în care se găsea, persoana în cauză avea toate motivele rezonabile să considere că nu va fi adusă nicio atingere vieții sale private;

2° arată, face accesibilă sau difuzează înregistrarea video sau audio a unei persoane dezbrăcate sau care este angajată într-un act sexual explicit, fără acordul sau fără știința acesteia, chiar dacă respectiva persoană a consimțit la realizarea înregistrării.

Dacă aceste fapte au fost comise asupra unui minor sau cu ajutorul unui minor care a împlinit șaisprezece ani, vinovatul va fi pedepsit cu reclusiunea de la cinci ani la zece ani.

Pedeapsa va fi reclusiunea de la zece ani la cincisprezece ani, dacă minorul nu împlinise încă șaisprezece ani la data comiterii faptei.

Voyeurismul există din momentul care marchează începutul punerii în executare.]¹

(1) <Introdus prin L 2016-02-01/09, art. 8, 115; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 372. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 15-05-1912, art. 48> Orice atentat la pudoare, comis fără violențe sau amenințări asupra unui copil sau cu ajutorul unui copil de orice sex, care nu a împlinit încă 16 ani, va fi pedepsit cu recluziunea (de la cinci la zece ani).

<L 2000-11-28/35, art. 6, 029; În vigoare: 27-03-2001>

(Va fi pedepsit cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani atentatul la pudoare comis, fără violențe sau amenințări, de orice ascendent sau de către cel care a adoptat-o asupra unui minor sau cu ajutorul unui minor, chiar dacă a împlinit vârsta de 16 ani [¹ ...]¹. (Aceeași pedeapsă se va aplica dacă vinovatul este fie fratele sau sora victimei minore sau orice altă persoană care are o poziție similară în cadrul familiei, fie orice altă persoană care coabitează în mod obișnuit sau ocazional cu persoana minoră în cauză și care are autoritate asupra ei.). <L 2000-11-28/35, art. 6, 029; În vigoare 27.03.2001>

(1) <L 2016-05-31/02, art. 3, 118; În vigoare: 18-06-2016>

Art. 372bis. (Abrogat) <L 18-06-1985, art. 1>

Art. 373. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 15-05-1912, art. 49> [¹ Va fi pedepsit cu închisoarea de la șase luni la cinci ani atentatul la pudoare comis asupra persoanelor sau cu ajutorul persoanelor de orice sex, prin violență, constrângere, amenințare, luare prin surprindere sau viclenie, sau care a fost făcut posibil ca urmare a unei infirmități sau unei deficiențe fizice sau mentale a victimei.]¹

Dacă atentatul a fost comis asupra unui minor [¹ sau cu ajutorul]¹ unui minor care a împlinit vârsta de șaisprezece ani, vinovatul va fi pedepsit cu recluziunea (de la cinci ani la zece ani). <L 2000-11-28/35, art. 7, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Pedeapsa aplicată va fi (recluziunea) de la zece la cincisprezece ani, dacă minorul nu împlinise încă vârsta de șaisprezece ani. <L 2000-11-28/35, art. 7, 029; În vigoare: 27-03-2001>

(1) <L 2016-02-01/09, art. 9, 115; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 374. Atentatul există din momentul începerii punerii în executare a faptelor.

Art. 375. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Orice act de penetrare sexuală, de orice natură ar fi și prin orice mijloc, comis asupra unei persoane care nu l-a consimțit, constituie crimă de viol.

Nu există un consimțământ mai ales dacă actul a fost impus prin violență, constrângere [¹, amenințare, luare prin surprindere]¹ sau viclenie, sau s-a produs din cauza infirmității sau a deficienței fizice sau mintale a victimei). <L 04-07-1989, art. 1, 1°>

(Oricine comite crima de viol este pedepsit cu reclusiunea de la cinci ani la zece ani). <L 2000-11-28/35, art. 8, 029; În vigoare 27.03.2001>

(În cazul în care crima a fost comisă asupra unui minor care are șaisprezece ani împliniți, vinovatul va fi pedepsit cu reclusiunea de la zece ani la cincisprezece ani) <L 2000-11-28/35, art. 8, 029; În vigoare 27.03.2001>

(În cazul în care crima a fost comisă asupra unui copil care are a împlinit paisprezece ani dar nu a împlinit încă șaisprezece ani, vinovatul va fi pedepsit cu reclusiunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani). <L 2000-11-28/35, art. 8, 029; în vigoare 27.03.2001>

(Este considerat viol comis prin violență orice act de penetrare sexuală, de orice natură și prin orice mijloc, comis asupra unui copil care nu a împlinit încă paisprezece ani. În acest caz pedeapsa va fi reclusiunea de la cincisprezece ani la douăzeci ani). <L 2000-11-28/35, art. 8, 029; în vigoare 27.03.2001>

(Pedeapsa aplicată va fi reclusiunea de la douăzeci ani la treizeci ani dacă minorul nu împlinise încă vârsta de zece ani). <L 2000-11-28/35, art. 8, 029; în vigoare 27.03.2001>

(1) <L 2016-02-01/09, art. 10, 115; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 376. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 04-07-1989, art. 2> Dacă violul sau atentatul la pudoare a cauzat moartea persoanei asupra căreia a fost comis, vinovatul va fi pedepsit (cu reclusiunea de la douăzeci ani la treizeci ani). <L 2000-11-28/35, art. 9, 029; în vigoare 27.03.2001>

(Dacă violul sau atentatul la pudoare a fost precedat sau însoțit de actele vizate la art. 417 trei, alineatul, sau de sechestrare, vinovatul va fi pedepsit cu reclusiunea de la cincisprezece ani la douăzeci ani). <L 2002-06-14/42, art. 3, 036; În vigoare 24.08.2002>

Dacă violul sau atentatul la pudoare a fost comis fie asupra unei persoane [¹ a cărei vulnerabilitate, cauzată de sarcină, de o boală, de o infirmitate sau de o deficiență fizică sau mentală, era vizibilă sau cunoscută autorului faptelor]¹, fie prin amenințarea cu arma sau cu un obiect asemănător, vinovatul va fi pedepsit (cu reclusiunea) de la zece la cincisprezece ani. <L 2000-11-28/35, art. 9, 029; în vigoare 27.03.2001>

(1) <L 2011-11-26/19, art. 5, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 377. (A se vedea NOTA de sub TITLU) [¹ Pedepsele vor fi stabilite conform prevederilor de la alineatele 2 la 6:

- dacă vinovatul este ascendentul sau adoptatorul victimei, un descendent în linie directă al victimei sau un descendent în linie directă al unui frate sau al unei surori a victimei;

- dacă vinovatul este fie fratele sau sora victimei minore sau orice altă persoană care ocupă o poziție similară în cadrul familiei, fie orice altă persoană care locuiește în mod obișnuit sau ocazional cu victima și care are autoritate asupra acesteia;

- dacă vinovatul este o persoană ce are autoritate asupra victimei; dacă acesta abuzează de autoritatea sau de facilitățile pe care i le conferă funcțiile; dacă vinovatul este medic, chirurg, obstetrician sau funcționar al sistemului de sănătate și dacă minorul sau orice altă persoană vulnerabilă vizată la art. 376, alineatul 3, i-a fost dat(ă) în grijă;

- dacă în cazurile [2] prevăzute de articolele 371/1, 373, 375 și 376]², vinovatul, oricare ar fi el, a fost ajutat în executarea unei crime sau unui delict de către una sau mai multe persoane.]¹

(În cazurile prevăzute la [2] alineatul 2 al articolului 371/1, alineatul 1 al articolului 372, și la alineatul 2 al articolului 373]², se va aplica pedeapsa cu reclusiunea de la zece ani la cincisprezece ani.) <L 2000-11-28/35, art. 10, 029; În vigoare: 27-03-2001>

(...) <L 18-06-1985, art. 2>

[2] În cazurile prevăzute la alineatul 1 al articolului 371/1 și la alineatul 1 al articolului 373]², minimul pedepsei cu închisoarea va fi dublat.

(În cazurile prevăzute la [2] alineatul 3 al articolului 371/1, la alineatul 3 al articolului 373]², la alineatul 4 al articolului 375 și la alineatul 3 al articolului 376, pedeapsa cu reclusiunea va fi de cel puțin doisprezece ani;) <L 2000-11-28/35, art. 10, 029; În vigoare: 27-03-2001>

În cazurile prevăzute la [2] alineatul 3 al articolului 375]², pedeapsa cu reclusiunea va fi de cel puțin șapte ani.

(În cazurile prevăzute la alineatele 5 și 6 de ale articolului 375 și la alineatul 2 al articolului 376, pedeapsa cu reclusiunea va fi de cel puțin șaptesprezece ani.) <L 2000-11-28/35, art. 10, 029; În vigoare: 27-03-2001>

(...)

(1) <L 2011-11-26/19, art. 6, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2016-02-01/09, art. 11, 115; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 377bis. <L 2007-05-10/35, art. 33, 064; În vigoare: 09-06-2007> În cazurile prevăzute de prezentul capitol, minimul pedepselor aduse de aceste articole poate fi dublat dacă este vorba de închisoare și mărit cu doi ani dacă este vorba de reclusiune, dacă unul dintre mobilele crimei sau delictului este ura, disprețul sau ostilitatea față de o persoană din cauza rasei sale, a culorii, a sexului, a ascendenței sale, a originii sale naționale sau etnice, a orientării sale sexuale, a stării sale civile, a nașterii sale, a averii sale, a convingerilor

sale religioase sau filozofice, de starea sa de sănătate actuală sau viitoare, de un handicap, de limba sa, de convingerile sale politice, [1 de apartenența sa sindicală,]1 de o caracteristică fizică sau genetică sau de originea sa socială.

(1) <L 2009-12-30/01, art. 109, 074; În vigoare: 31-12-2009>

Art. 377ter. [1 În cazurile prevăzute de prezentul capitol sau de capitolele VI și VII din prezentul titlu, minimul pedepselor prevăzute de articolele respective este dublat dacă este vorba despre închisoare, și mărit cu doi ani dacă este vorba despre reclusiune, atunci când crima sau delictul a fost comis împotriva unui minor ce nu a împlinit încă vârsta de șaisprezece ani și dacă, anterior comiterii acestei crime sau acestui delict, autorul solicitase minorul cu intenția de a comite ulterior faptele vizate în prezentul capitol sau în capitolele VI și VII ale prezentului titlu.

În cazurile prevăzute la articolul 377, alineatele 4 la 6, majorarea minimului pedepsei prevăzută la alineatul 1 este limitată în asemenea mod încât, combinată cu majorările pedepselor prevăzute la articolul 377bis, să nu depășească maximul pedepsei prevăzute.]1

(1) <Introdus prin L 2014-04-10/24, art. 2, 102; În vigoare: 10-05-2014>

Art. 377quater. [1 Persoana majoră care, prin intermediul tehnologiilor informațiilor și comunicațiilor, îi propune o întâlnire unui minor ce nu a împlinit încă șaisprezece ani, cu intenția de a comite una din infracțiunile prevăzute în prezentul capitol sau în capitolele VI și VII ale prezentului titlu, va fi pedepsită cu închisoarea de la unu la cinci ani, dacă această propunere a fost urmată de acte materiale ce conduc la întâlnirea menționată.]1

(1) <Introdus prin L 2014-04-10/24, art. 3, 102; În vigoare: 10-05-2014>

Art. 378. <L 2000-11-28/35, art. 11, 029; În vigoare: 27-03-2001> În cazurile prevăzute de prezentul capitol, vinovații vor fi condamnați la interdicerea drepturilor enunțate la [1 articolul 31, alineatul 1]1.

[2 În plus, instanțele pot să impună condamnatului interdicția, pe termen determinat sau pe viață, de a exploata direct sau indirect o casă de odihnă, un cămin, un azil de bătrâni sau orice altă structură de cazare colectivă a persoanei vizate la articolul 376, alineatul 3, sau interdicția de a face parte, ca membru voluntar, membru al personalului statutar sau contractual sau ca membru al organelor de administrație și de gestiune, al oricărei instituții sau asociații a cărei activitate privește în special persoane vulnerabile de genul celor menționate la articolul 376, alineatul 3. Aplicarea acestei interdicții se va face în conformitate cu articolul 389.]2

 (1) <L 2009-04-14/01, art. 16, 073; În vigoare: 15-04-2009>

(2) <L 2011-11-26/19, art. 7, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 378bis. <L 2000-11-28/35, art. 12, 029; În vigoare: 27-03-2001>
 Publicarea și difuzarea prin carte, presă, cinematograf, radio, televiziune sau prin alte mijloace, a textelor; desenelor, fotografiilor, imaginilor sau a mesajelor sonore de natură să releve identitatea victimei unei infracțiuni vizate de prezentul capitol, sunt interzise, cu excepția cazului în care aceasta din urmă și-a dat acordul scris sau dacă Procurorul Regelui sau magistratul și-a dat acordul în acest sens din rațiuni ce țin de informare sau de instrumentarea cazului.

Infrațiunile prevăzute în prezentul articol sunt pedepsite cu închisoarea de la două luni la doi ani și cu o amendă de la trei sute [de euro] la trei mii [de euro] sau doar cu una dintre aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

CAPITOLUL VI

Coruperea tinerilor și prostituția

<L 26-05-1914, art. 4>

Art. 379. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 1995-04-13/32, art. 2, 014; În vigoare: 05-05-1995> Orice persoană care atentează la moravuri excitând, favorizând sau facilitând, pentru a satisface pasiunile altuia, dezmațul, corupția sau prostituția unui minor de orice sex, va fi pedepsită cu recluziune (de la cinci ani la zece ani) și cu o amendă de la cinci sute [de euro] la douăzeci și cinci de mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2000-11-28/35, art. 13, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Vinovatul va fi pedepsit (cu recluziunea) de la zece ani la cincisprezece ani și cu amendă de la cinci sute [de euro] la cincizeci de mii [de euro] dacă minorul nu a împlinit vârsta de șaisprezece ani. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2000-11-28/35, art. 13, 029; În vigoare: 27-03-2001>

(Pedepsa va fi recluziunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani și amenda de la o mie [de euro] la o sută de mii de euro dacă minorul nu a împlinit vârsta de paisprezece ani). <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2000-11-28/35, art. 13, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 380. (A se vedea NOTA de sub TITLU) (Anterior art. 380bis.) § 1. Va fi pedepsit cu închisoarea de la unu la cinci ani și cu amendă de la cinci sute [de euro] la douăzeci de mii [de euro]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° orice persoană care, pentru a satisface pasiunile altuia, angajează, antrenează, deturneză sau reține, pentru a se deda desfrâului sau prostituției, chiar și cu acordul său, o persoană majoră (...);

2° orice persoană care deține o casă de desfrâu sau de prostituție;

3° orice persoană care vinde, închiriază sau pune la dispoziție, în scop de prostituție, camere sau orice alt local în scopul realizării unui profit nefiresc;

4° orice persoană care, indiferent de maniera în care acționează, exploatează desfrâul sau prostituția altuia.

§ 2. Tentativa de a comite infracțiunile vizate la § 1 este pedepsită cu închisoarea de la șase luni la trei ani și cu amendă de la o sută [de euro] la cinci mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 3. Vor fi pedepsite (cu reclusiunea) de la zece ani la cincisprezece ani și cu amendă de la cinci sute [de euro] la cincizeci de mii [de euro] infracțiunile vizate la § 1, în măsura în care autorul lor: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2000-11-28/35, art. 14, 029; În vigoare: 27-03-2001>

1° face uz, în mod direct sau indirect, de manevre frauduloase, de violență, de amenințări sau de orice formă de constrângere;

2° sau abuzează de ¹ situația de vulnerabilitate în care se găsește o persoană având în vedere situația sa administrativă ilegală sau precară, vârsta, starea de graviditate, de boală sau infirmitate sau de o deficiență fizică sau mentală¹.

§ 4. Va fi pedepsit (cu reclusiunea) de la zece ani la cincisprezece ani și cu amendă de la o mie [de euro] o sută de mii [de euro]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2000-11-28/35, art. 14, 029; În vigoare: 27-03-2001>

1° orice persoană care, pentru a satisface pasiunile altuia, angajează, antrenează, deturneză sau reține, fie direct, fie prin intermediar, un minor (...), chiar și cu consimțământul acestuia, cu scopul de a se deda desfrâului sau prostituției; <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2000-11-28/35, art. 14, 029; În vigoare: 27-03-2001>

2° orice persoană care deține o casă de desfrâu sau de prostituție unde minorii se dedau prostituției sau desfrâului;

3° orice persoană care vinde, închiriază sau pune la dispoziția unui minor, în scop de prostituție, camere sau orice alt local în scopul realizării unui profit nefiresc;

4° orice persoană care, indiferent de maniera în care acționează, exploatează desfrâul sau prostituția unui minor (...). <L 2000-11-28/35, art. 14, 029; În vigoare: 27-03-2001>

(5° orice persoană care, prin acordarea directă, prin oferirea sau promiterea unui avantaj material sau financiar, determină un minor să se destrăbăleze sau prostitueze.) <L 2000-11-28/35, art. 14, 029; În vigoare: 27-03-2001>

§ 5. (Infracțiunile vizate la § 4 sunt pedepsite cu reclusiunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani și cu o amendă de o mie [de euro] la cinci mii

[de euro] franci dacă au fost comise față de un minor sub șaisprezece ani.) <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2000-11-28/35, art. 14, 029; În vigoare: 27-03-2001>

§ 6. Orice persoană care asistă [³, în direct, inclusiv prin intermediul mijloacelor de tehnologie a informației și comunicațiilor,³ la acte de desfrâu sau prostituție ale unui minor, va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la doi ani și cu o amendă de o sută [de euro] la două mii [de euro].) <L 2000-11-28/35, art. 14, 029; În vigoare: 27-03-2001> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

[² § 7. Amenda se aplică în funcție de numărul de victime, mai exact o dată pentru fiecare victimă.]²

(1) <L 2011-11-26/19, art. 8, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2013-06-24/24, art. 2, 097; În vigoare: 02-08-2013>

(3) <L 2016-05-31/02, art. 4, 118; În vigoare: 18-06-2016>

Art. 380bis. <L 2000-11-28/35, art. 15, 029; În vigoare: 27-03-2001>

(Anterior art. 380quater) Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la trei luni și o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro] oricine, orice persoană care provoacă, într-un loc public, prin vorbe, gesturi, semne, o altă persoană la desfrâu. Pedeapsa va fi dublată dacă delictul a fost comis împotriva unui minor. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 380ter. <L 2000-11-28/35, art. 16, 029; În vigoare: 27-03-2001>

(Anterior art. 380quinquies) § 1. Va fi pedepsit cu închisoare de la două luni la doi ani și cu o amendă de la două sute [de euro] la două mii [de euro], cel care a publică, distribuie sau dă publicității, direct sau indirect, chiar și disimulând natura mesajului prin artificii de exprimare, o ofertă de servicii cu caracter sexual, dacă această publicitate se adresează în mod specific minorilor sau dacă face vorbire despre faptul că serviciile propuse sunt prestate de către minori, fie de persoane care pretind a fi minore. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Pedeapsa va fi închisoarea de la trei luni la trei ani și amendă de la trei sute [de euro] la trei mii [de euro] dacă publicitatea vizată la art. 1 are ca obiect sau ca efect, direct sau indirect, facilitarea dedării unui minor la acte de prostituție sau obscene sau exploatarea acestuia în scopuri sexuale. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 2. Va fi pedepsită cu închisoarea de la o lună la un an și amendă de la o sută [de euro] la o mie [de euro] orice persoană care, indiferent de mijlocul utilizat, publică, distribuie sau difuzează materiale publicitare, direct sau indirect, chiar și disimulând natura mesajului prin artificii de exprimare, prin care sunt oferite servicii cu caracter sexual, atunci când aceste servicii sunt

furnizate printr-un mijloc de telecomunicație. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 3. În cazurile care nu sunt vizate la §§ 1 și 2, va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la un an și cu o amendă de la o sută [de euro] la o mie [de euro], orice persoană care, printr-un mijloc oarecare de publicitate, chiar disimulând natura ofertei sau cererii sale prin artificii de exprimare, face cunoscut faptul că se dedă la acte de prostituție, că facilitează prostituția altuia sau că dorește să intre în relație cu o persoană care se dedă desfrâului. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare 01-01-2002>

Va fi pedepsită cu aceleași pedepse orice persoană care, prin orice mijloc de publicitate, incită la exploatarea minorilor în scopuri sexuale, sau folosește o astfel de publicitate cu ocazia unei oferte de servicii.

Art. 380quater. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 15, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 380quinquies. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 16, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 381. <L 2000-11-28/35, art. 17, 029; În vigoare: 27-03-2001> Infracțiunile vizate la articolele 379 și 380, §§ 3 și 4 vor fi pedepsite cu reclusiunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani și cu o amendă de la o mie [de euro] la o sută de mii [de euro], iar infracțiunile vizate la art. 380, §5 vor fi pedepsite cu reclusiunea de la șaptesprezece ani la douăzeci de ani și cu o amendă de la o mie [de euro] la o sută de mii [de euro], dacă ele constituie acte de participație la activitatea principală sau accesorie a unei asocieri, și aceasta, indiferent dacă vinovatul are sau nu calitatea de conducător al asocierii respective. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 381bis. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 17, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 382. <L 2000-11-28/35, art. 18, 029; În vigoare: 27-03-2001> § 1. În cazurile vizate la articolele 379 și 380, vinovaților li se va aplica și pedeapsa de interdicere a drepturilor menționate la [1 articolul 31, alineatul 1]¹.

§ 2. Instanțele vor putea interzice persoanelor condamnate pentru infracțiunea prevăzută la art. 380, §§ 1 la 3, pentru un termen de la un an la trei ani, dreptul de a exploata, fie ele însele, fie prin persoane interpuse, un magazin de băuturi, un birou de plasament, o întreprindere de spectacole, o agenție de vânzare sau de închiriere de suporturi video, un hotel, o agenție de închiriere de mobilier, o agenție de voiaj, o agenție matrimonială, o instituție de adopție, o instituție căreia îi sunt încredințați minori, o întreprindere care asigură transportul elevilor și grupurilor de tineri, un stabiliment de petrecere a timpului liber sau de vacanță, sau orice instituție care propune îngrijiri

corporale sau psihologice, sau dreptul de a fi angajate și de a deține orice funcție în oricare din acestea.

În cazul celei de-a doua condamnări pentru o infracțiune prevăzută la art. 380, §§ 1 la 3, interdicția va putea fi dispusă pentru un termen de la un an la douăzeci de ani.

În cazul condamnării pentru o infracțiune prevăzută la art. 379 și 380 §§ 4 și 5, interdicția va putea fi dispusă pentru un termen de un an la douăzeci de ani.

§ 3. Fără a ține cont de calitatea persoanei fizice sau juridice a celui care exploatează, a proprietarului, locatarului sau administratorului, instanța poate dispune închiderea instituției în care infracțiunile au fost comise, pentru o durată de la o lună la trei ani.

Atunci când condamnatul nu este nici proprietarul, nici cel care exploatează, nici locatarul, nici administratorul instituției, închiderea acesteia nu poate fi dispusă decât dacă gravitatea circumstanțelor concrete o cere, și aceasta pentru o durată de cel mult doi ani, după citarea la cererea ministerului public, a proprietarului, a celui care exploatează, a locatarului sau a administratorului instituției.

Citația de prezentare în fața instanței este transcrisă în registrul de evidență ipotecilor și de conservare a bunurilor prin diligențele efectuate în acest sens de executorul emitent al citației.

Citația trebuie să conțină denumirea cadastrală a imobilului și să identifice proprietarul în forma și sub sancțiunea prevăzut de art. 12 din legea din 10 octombrie 1913, prin care au fost aduse modificări legii ipotecilor și legii privind exproprierea forțată și care aduce noi reglementări în ceea ce privește organizarea conservării ipotecilor.

Orice decizie luată în cauză este menționată în marginea textului citației, conform procedurii prevăzute de art. 84 din legea ipotecară. Grefierul va trimite către registrul de evidență a ipotecilor extrasele și declarația conform căreia nu a fost formulat niciun recurs.

§ 4. Prevederile articolului 389 sunt aplicabile prezentei dispoziții.

(1) <L. 2009-04-14/01, art. 17, 073; În vigoare: 15-04-2009>

Art. 382bis. <L. 2000-11-28/35, art. 20, 029; În vigoare: 27-03-2001> Fără a prejudicia aplicarea art. 382, orice condamnare pentru fapte vizate [¹ la articolele 371/1]³ la 377, [² 377quater,]² 379 la 380ter, 381 și 383 la 387, comise asupra unui minor sau care implică participarea unui minor, poate conduce, pentru o durată de la un an la douăzeci de ani, la interdicția de exercitare a dreptului:

1° de a participa, în orice calitate, la activități didactice în cadrul unei instituții publice sau private care primește minori;

2° de a face parte, ca membru voluntar, membru al personalului statutar sau contractual, sau ca membru al organelor de administrație și de gestiune, din orice asociație a cărei activitate privește, în principal, la minorii;

3° de a fi desemnat să participe la o activitate care plasează condamnatul în relație de încredere sau de autoritate față de minori, ca membru voluntar, membru al personalului statutar sau contractual sau ca membru al organelor de administrație și de gestiune al oricărei persoane juridice sau asociații;

[¹ 4° de a locui, de a avea reședința sau de a rămâne în zona indicată de către instanța competentă. Impunerea acestei măsuri trebuie să fie motivată în mod special, ținând cont de gravitatea faptelor și de capacitatea de reinsertie a condamnatului.]¹

Prevederile art. 389 sunt aplicabile prezentei dispoziții.

(1) <L 2012-12-14/52, art. 5, 092; În vigoare: 02-05-2013>

(2) <L 2014-04-10/24, art. 4, 102; În vigoare: 10-05-2014>

(3) <L 2016-02-01/09, art. 12, 115; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 382ter. [¹ Confiscarea specială prevăzută la 42, 1°, se aplică chiar dacă dreptul de proprietate asupra bunurilor supuse acestei măsuri nu aparține condamnatului, fără însă ca această confiscare să poată prejudicia drepturile terților asupra bunurilor ce fac obiectul confiscării. Ea trebuie totodată să fie aplicată, în aceleași circumstanțe, asupra bunului mobil, a unei părți din acesta, asupra bunului imobil, camerei sau oricărui alt spațiu.

Totodată, măsura poate fi aplicată și contravalorii acestor bunuri mobile sau imobile înstrăinate între momentul comiterii infracțiunii și hotărârea judecătorească definitivă.

În cazul confiscării unui bun imobil, se procedează conform formalităților prevăzute de articolul 35bis din Codul de urmărire penală.]¹

(1) <L 2013-11-27/05, art. 3, 099; În vigoare: 01-03-2014>

Art. 382quater. [¹ Atunci când un autor care este condamnat pentru fapte prevăzute [³ la articolele 371/1]³ la 377, [² 377quater,]² 379 la 380ter și 381 este în contact, în virtutea statutului sau profesiei sale, cu minori, cunoscându-se și angajatorul, persoană juridică sau autoritate ce exercită puterea disciplinară, instanța poate dispune transmiterea părții penale a dispozitivului hotărârii judecătorești angajatorului, persoanei juridice sau organului disciplinar în cauză. Această măsură va fi luată fie din oficiu, fie la cererea părții civile sau a ministerului public, prin hotărâre judecătorească special motivată în ceea ce privește gravitatea faptelor, capacitatea de reinsertie sau de risc de recidivă.]¹

(1) <Introdus prin L 2012-12-14/52, art. 4, 092; În vigoare: 02-05-2013>

(2) <L 2014-04-10/24, art. 5, 102; În vigoare: 10-05-2014>

(3) <L 2016-02-01/09, art. 13, 115; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 382quinquies. ^[1] Sunt interzise și pedepsite conform articolului 378bis publicarea și difuzarea de texte, de desene, de fotografii, de orice fel de imagini sau de mesaje sonore de natură să releve identitatea victimei oricăreia din infracțiunile prevăzute în prezentul capitol, cu excepția cazului în care victima și-a dat acordul în scris sau dacă procurorul Regal sau magistratul însărcinat cu cercetarea faptei și-a dat acordul din rațiuni ce țin de necesitatea transmiterii de informații sau de instrumentare a cazului.¹

(1) <Introdus prin L 2016-05-31/02, art. 5, 118; În vigoare: 18-06-2016>

CAPITOLUL VII

Ultrajul public împotriva bunelor moravuri

Art. 383. Orice persoană care expune, vinde sau distribuie cântece, pamflete sau alte înscrisuri tipărite sau nu, cu figuri sau imagini contrare bunelor moravuri, va fi condamnată la închisoare de la opt zile la șase luni și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Aceleași pedepse se aplică oricărei persoane care cântă, citește, recită, face posibilă audierea sau proferează obscenități în cadrul reuniunilor sau în locurile publice la care se face referire în § 2 al articolului 444.) <L 29-01-1905, art. 1>

(Aceleași pedepse se aplică:

Oricărei persoane care, în vederea comercializării sau distribuirii, fabrică, deține, importă sau dispune ca alții să importe, transportă sau dispune ca alții să transporte, remite unui agent de transport sau de distribuție, face cunoscute prin orice mijloc de publicitate, cântece, pamflete, înscrisuri, figuri sau imagini contrare bunelor moravuri;) <L 14-06-1926, art. 1>

Oricărei persoane care expune, vinde sau distribuie embleme sau obiecte ce contravin bunelor moravuri, care, sau care, scopul de a le comercializa sau distribui, fabrică sau deține astfel de embleme sau obiecte, le importă sau dispune să fie importate, le transportă sau dispune să fie transportate, le remite unui agent de transport sau de distribuție, făcuți cunoscuți prin orice mijloace de publicitate.) <L 14-06-1926, art. 1>

(Oricărei persoane care, fie prin expunere, vânzare sau distribuție de înscrisuri tipărite sau nu, fie prin orice alt mijloc de publicitate, preconizează utilizare oricăror mijloace menite să provoace avortul, care furnizează indicații despre modul în care astfel de mijloace pot fi obținute sau folosite, sau care face cunoscute, cu scopul de a le recomanda, persoanele care le aplică.

Oricărei persoane care expune, vinde, distribuie, fabrică sau dispune să fie fabricate, dispune să fie importate, dispune să fie transportate, remite unui

agent de transport sau de distribuție, făcut cunoscut prin indiferent ce formă de publicitate, droguri sau dispozitive a căror destinație specială este de a provoca avortul, și care sunt prezentate ca atare.) <L 20-06-1923, art. 1>

(Alineatele 8 la 10 au fost abrogate) <L 09-07-1973, articol unic>

Art. 383bis. § 1. ^[2] Fără a prejudicia aplicarea articolelor 379 și 380, orice persoană expunere, oferire, vinde, închiriază, transmite, furnizează, distribuie, difuzează, pune la dispoziție sau remite, fără drept, material pedopornografic, sau care produce sau dispune producerea, importă sau dispune importul unor astfel de materiale, va fi pedepsită cu reținuția de la cinci la zece ani și cu o amendă de la cinci sute la zece mii de euro.^[2]

§ 2. ^[2] Orice persoană care achiziționează sau posedă, cu știință și fără drept, material pedopornografic, sau accesează în cunoștință de cauză astfel de materiale prin intermediul tehnologiei informației și comunicării, va fi pedepsită cu închisoarea de la o lună la un an și cu o amendă de la o sută de euro la o mie de euro.^[2]

§ 3. Infracțiunea prevăzută la § 1 este pedepsită (cu reținuția) de la zece la cincisprezece ani și cu amendă de la cinci sute [de euro] la cincizeci de mii [de euro], dacă ea constituie un act de participare la activitatea principală sau accesorie a unei asocieri, și asta indiferent dacă vinovatul are sau nu calitatea de conducător. <L 2000-11-28/35, art. 21, 029; În vigoare: 27-03-2001> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 4. ^[2] În vederea aplicării prezentului articol, prin „material pedopornografic” se înțelege:

1° orice material care reprezintă, în manieră vizuală, indiferent prin ce mijloc, un minor care are un comportament sexual explicit, real sau simulat, sau orice material care reprezintă organele sexuale ale minorului, pentru scopuri în principal sexuale;

2° orice material care reprezintă, în manieră vizuală, indiferent prin ce mijloc, o persoană care pare să fie un minor și care are un comportament sexual explicit, real sau simulat, sau orice material care reprezintă organele sexuale ale persoanei respective, pentru scopuri în principal sexuale;

3° imagini realiste reprezentând un minor care nu există, dedându-se unui comportament sexual explicit, sau reprezentând organele sexuale ale acestui minor, pentru scopuri în principal sexuale.^[2]

§ 5. ^[2] Articolele 382, 382ter, 382quater, 382quinquies și 389 se aplică în cazul infracțiunilor prevăzute la paragrafele 1 la 3.^[2]

(1) <L 2011-11-30/28, art. 7, 083; În vigoare: 30-01-2012>

(2) <L 2016-05-31/02, art. 6, 118; În vigoare: 18-06-2016>

Art. 383bis/1. ^[1] O organizație agreată de Rege este abilitată de drept să primească semnamentele cu privire la imaginile susceptibile de a se încadra în

categoria celor prevăzute la articolul 383bis, de a analiza conținutul și originea acestora și de a le transmite serviciilor de poliție și autorităților judiciare.

În acest scop, această organizație execută misiunea care îi este încredințată, în conformitate cu modalitățile prevăzute de Rege și urmărind în mod special:

1° obligația de a fi membru al unei asociații internaționale de hotline Internet ce luptă împotriva pedopornografiei;

2° transmiterea semnalmentelor indicate anterior către serviciile de poliție și autoritățile judiciare;

3° transmiterea semnalmentelor indicate anterior care se referă la imagini găzduite în străinătate, la asociația internațională menționată anterior;

4° controlul persoanelor care răspund de recepționarea semnalmentelor, de analiza conținutului acestora și de originea și transmiterea acestora, și al persoanelor care răspund de controlul acestor sarcini în cadrul organizației, în aplicarea legii din 11 decembrie 1988 cu privire la clasificarea și la abilitările, atestările și avizele de securitate;

5° transmiterea anuală către ministrul justiției a unui raport al activităților desfășurate;

6° interzicerea constituirii unei bănci de date, plecând de la imaginile care i-au fost semnalate.

Regele stabilește procedura de acordare și de retragere a aprobării.¹

(1) <Introdus prin L 2016-05-31/02, art. 7, 118; În vigoare: 18-06-2016>

Art. 384. <L 14-06-1926, art. 2> (În cazurile prevăzute la articolul 383), autorul înscrisului, figurii, imaginii sau obiectului va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la un an și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-11-28/35, art. 22, 029; În vigoare: 27-03-2001> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 385. Orice persoană ce se face vinovată de ultraj public la bunele moravuri, prin acțiuni care aduc atingere la pudoare, va fi pedepsită cu închisoarea de la opt zile la un an și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Dacă ultrajul a fost comis în prezența unui minor ce nu a împlinit încă șaisprezece ani, pedeapsa aplicată va fi închisoarea de la o lună la trei ani și amenda de la o sută [de euro] la o mie [de euro].) <L 2000-11-28/35, art. 23, 029; În vigoare: 27-03-2001> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 386. <L 28-07-1962, art. 2> Dacă delictele prevăzute la articolul 383 au fost comise împotriva minorilor, se va aplica pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la doi ani și o amendă de la o mie [de euro] la cinci mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În același caz și fără a prejudicia aplicarea alineatului 2 al articolului 385, pedepsele prevăzute la primul alineat al acestui articol pot fi mărite până la dublul lor.

Art. 386bis. (suprimat prin modificarea numerotării) <L 2000-11-28/35, art. 24, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 386ter. (suprimat prin modificarea numerotării) L 2000-11-28/35, art. 24, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 387. <L 2000-11-28/35, art. 24, 029; În vigoare: 27-03-2001>

(Anterior art. 386bis) Va fi pedepsit cu închisoarea de șase luni la doi ani și cu amendă de la o mie [de euro] la cinci mii [de euro] orice persoană care vinde sau distribuie minorilor, sau care expune pe drumurile publice imagini, figuri sau obiecte indecente de natură a tulbura imaginația acestora. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 388. <L 2000-11-28/35, art. 25, 029; în vigoare: 27.03.2001> În cazurile prevăzute în prezentul capitol, vinovaților li se va putea aplica, în plus, interdicția drepturilor enunțate la [1] articolul 31, alineatul 1]¹.

În cazul condamnării prin aplicarea art. 386, alineatul 1, sau 387 și dacă infracțiunea a fost comisă în cadrul unei activități comerciale de tip librărie, anticariat sau de vânzare produse fotografice sau de material necesar realizării oricărui tip de suport vizual, sau în cadrul unei firme organizatoare de spectacole, poate fi dispusă închiderea activității acesteia pentru o perioadă de la o lună la trei luni.

În cazul celei de-a doua condamnări pentru săvârșirea uneia din faptele prevăzute la alineatul 2, comisă în interval de trei ani de la prima condamnare, închiderea va putea fi dispusă pentru o perioadă de la trei luni la șase luni.

În cazul celei de-a treia condamnări pentru săvârșirea aceluiași fapt, comise în interval de cinci ani de la data celor de-a doua condamnări, va putea fi dispusă închiderea definitivă. În acest din urmă caz, judecătoriile și tribunalele vor putea, în plus, să interzică condamnaților dreptul de a exploata, fie ei înșiși, fie prin persoane interpușe, un anticariat, un magazin de produse fotografice sau de materiale necesare realizării oricărui tip de suport vizual, o firmă organizatoare de spectacole sau una sau mai multe astfel de activități sau întreprinderi comerciale, sau de a fi angajați ai unor astfel de firme sau întreprinderi indiferent sub ce titlu și în indiferent pe ce funcție.

Când condamnatul nu este nici proprietar, nici cel care exploatează, nici locatar, nici administrator, închiderea activității nu poate fi ordonată decât dacă gravitatea împrejurărilor o cere. În acest caz se aplică art. 382, §3, alineatele 2 la 5.

Articolul 389 este aplicabil prezentei dispoziții.

(1) <L 2009-04-14/01, art. 18, 073; În vigoare: 15-04-2009>

Art. 389. <L 2000-11-28/35, art. 26, 029; În vigoare: 27-03-2001> § 1. Durata interdicției pronunțată în aplicarea art. 378, 382 § 1, 382 bis și 388, alineatul 1, începe să curgă din ziua condamnării cu suspendare sau din ziua în care condamnatul la pedeapsa închisorii cu executare a executat pedeapsa sau aceasta s-a prescris și, în cazul liberării condiționate, începând din ziua punerii sale în libertate, în cazul în care liberarea nu este revocată.

Totuși, interdicția pronunțată în aplicarea art. 382, §2, își va produce efectele începând din ziua în care condamnarea contradictorie sau în lipsă devine irevocabilă.

§ 2. Orice infracțiune din dispozitivul sentinței sau a hotărârii care stabilește o interdicție în aplicarea articolelor vizate la § 1 va fi pedepsită cu închisoare de la o lună la șase luni și cu o amendă de la o sută [de euro] la o mie [de euro] sau doar cu una din aceste două pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 3 Închiderea dispusă în temeiul art. 382, §3 și 388 își produce efectele începând din ziua în care condamnarea contradictorie sau în lipsă devine irevocabilă.

§ 4 Orice infracțiune din dispozitivul sentinței sau hotărârii prin care este dispusă închiderea unei instituții în aplicarea articolelor menționate la § 3 va fi pedepsită cu închisoarea de la trei luni la trei ani și cu o amendă de la o mie [de euro] la cinci mii [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

CAPITOLUL VIII

Bigamia

<L 2000-11-28/35, art. 27; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 390. (Abrogat) <L 20-05-1987, art. 1>

Art. 391. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Orice persoană care, fiind deja căsătorită, încheie o altă căsătorie înainte de desfacerea celei precedente va fi pedepsită cu (recluziunea de la cinci ani la zece ani). <L 2003-01-23/42, rt. 64, 041; În vigoare: 13.03.2003>

CAPITOLUL IX

Abandonul familiei

Art. 391bis. <L 05-07-1963, art. 1> Va fi pedepsit cu închisoare de la opt zile la șase luni și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, fără a prejudicia, dacă este cazul, aplicarea unor sancțiuni penale mai severe, orice persoană care, fiind condamnată

printr-o hotărâre judecătorească definitivă, să plătească o pensie alimentară soțului, descendenților sau ascendenților, întârzie în mod voluntar cu mai mult de două luni să își achite obligațiile stabilite de instanță. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Va fi pedepsită cu aceleași pedepse, ne-executarea în condițiile prevăzute la alineatul 1, a obligațiilor stabilite de articolele 203bis, 206, 207, 301, 303, (...) 336 și (și 353-14 din Codul civil) și de articolele 1288, 3° și 4°, (...) din Codul judiciar.) <L 31-03-1987, art. 93> <L 2003-04-24/32, art. 6; 045; În vigoare: 01-09-2005> <L 2007-04-27/00, art. 40, 1°, 065; În vigoare: 01-09-2007>

Aceleași pedepse vor fi aplicate soțului care se va sustrage voluntar, total sau în parte, de la efectele autorizației acordate de judecător pe baza (articolelor 203ter, 221 și (301, § 11) din Codul civil, și [3 1253ter/5 et 6]3, (...) din Codul judiciar), atunci când aceasta este definitivă. <L 31-03-1987, art. 93> <L 2007-04-27/00, art. 40, 2° și 3°, 065; În vigoare: 01-09-2007>

La fel se va proceda și în cazul soțului care, condamnat fie la una din obligațiile ale căror ne-executare este sancționată de primele două alineate din prezentul articol, fie în temeiul (articolelor 203ter, 221 și (301, § 11) din Codul civil, și [3 1253ter/5 et 6]3, (...) din Codul judiciar), se abține voluntar să îndeplinească formalitățile prevăzute de legislația socială și își privează astfel soțul sau copiii de avantajele pe care aceștia le-ar putea pretinde. <L 31-03-1987, art. 93> <L 2007-04-27/00, art. 40, 2° și 3°, 065; În vigoare: 01-09-2007>

[¹ Aceleași pedepse sunt aplicabile oricărui descendent în linie directă care, condamnat fiind la plata unei pensii alimentare, se abține voluntar să îndeplinească formalitățile prevăzute de legislația socială și își privează astfel un ascendent de avantajele pe care acesta le-ar putea pretinde.]¹

(Aceleași pedepse se aplică oricărei persoane care pune piedici, în mod voluntar, în stabilirea tutelei asupra prestațiilor familiale sau altor alocații sociale, neglijând să furnizeze documentele necesare organelor ce răspund de lichidarea acestor alocații, făcând declarații false sau incomplete, sau modificând rolul care le-a fost dat de către persoana sau autoritatea desemnată conform articolului 29 din legea din 8 aprilie 1965 privind protecția tinerilor (, luarea în primire a minorilor care au comis un delict calificat drept infracțiune și repararea daunelor provocate prin comiterea faptei)). <L 2005-08-10/62, art. 2, 054; În vigoare: 02-09-2005> <L 2006-05-15/35, art. 21; 056; În vigoare: 16-10-2006>

În cazul în care intervine o a doua condamnare pentru una din infracțiunile prevăzute de prezentul articol, comisă în interval de cinci ani de la data primei condamnări, pedepsele aplicate pot fi dublate.

[² În cazul condamnării pentru una din infracțiunile prevăzute în prezentul articol, judecătorul va putea dispune, totodată, și anularea dreptului de a conduce un vehicul cu motor, conform articolelor 38 la 41 din legea din 16 martie 1968 privind poliția și circulația rutieră.]²

 (1) <L 2011-11-26/19, art. 9, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2014-05-12/07, art. 12, 107; În vigoare: 01-08-2014>

(3) <L 2013-07-30/23, art. 239, 108; În vigoare: 01-09-2014>

Art. 391ter. <L 05-07-1963, art. 2> Dacă o persoană nu își îndeplinește timp de mai mult de două luni una dintre obligațiile a căror ne-executare este sancționată de art. 391 bis, ea va putea fi chemată în fața judecătorului de pace la cererea oricărei persoane interesate sau a ministerului public. Convocarea este făcută prin scrisoare recomandată, semnată și adresată de grefier, cu confirmare de primire.

Judecătorul de pace primește explicațiile părților și întocmește pe baza acestora un proces-verbal pe care îl transmite procurorului.

CAPITOLUL X

Crime și delictе în materie de adopție

<Introdus prin L 2003-04-24/32, art. 7;

În vigoare: nedeterminat>

Art. 391quater. <Introdus prin L 2003-04-24/32, art. 7; În vigoare: 01-09-2005>

Va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la un an și amendă de la douăzeci și șase de euro la cinci sute de euro sau doar cu una dintre aceste pedepse cel care, cu intenție frauduloasă, obține sau încearcă să obțină pentru el însuși o adopție care contravine dispozițiilor legii.

În caz de recidivă în interval de trei ani de la data la care hotărârea de condamnare a dobândit autoritate de lucru judecat, pronunțată pentru una din infracțiunile prevăzute la alineatul 1, aceste pedepse pot fi dublate.

Art. 391quinquies. <introdus prin L 2003-04-24/32, art. 7; În vigoare: 01-09-2005> Este pedepsită cu închisoarea de la un an la cinci ani și amendă de la cinci sute de euro la douăzeci și cinci de mii de euro, sau doar cu una din aceste pedepse, orice persoană care intervine ca intermediar și care obține sau încearcă să obțină o adopție pentru un altul, fără a fi membră a unui organism agreat în prealabil în acest scop de către comunitatea competentă sau care, fiind membră a unui organism agreat, obține sau încearcă să obțină pentru altcineva o adopție care contravine dispozițiilor legii.

CAPITOLUL XI

Căsătoria forțată [¹ și despre coabitarea legală forțată]¹

<L 2007-04-25/76, art. 2; În vigoare: 25-06-2007>

(1) <L 2013-06-02/08, art. 13, 098; În vigoare: 03-10-2013>

Art. 391sexies. <L 2007-04-25/76, art. 2, 005; În vigoare: 25-06-2007>
Orice persoană care, prin violență sau amenințări, constrânge o altă persoană să încheie o căsătorie va fi pedepsită cu închisoarea [¹ de la trei luni la cinci ani și cu o amendă de la două sute cincizeci de euro la cinci mii de euro]¹.

Tentativa este pedepsită cu închisoarea [¹ de la două luni la trei ani și cu amenda de la o sută douăzeci și cinci de euro la două mii cinci sute de euro]¹.

(1) <L 2013-06-02/08, art. 14, 098; În vigoare: 03-10-2013>

Art. 391septies. [¹ Orice persoană care, prin violențe sau amenințări, constrânge o altă persoană să contracteze o coabitare recunoscută de lege va fi pedepsită cu închisoarea de la trei luni la cinci ani și cu amenda de la două sute cincizeci de euro la cinci mii de euro.

Tentativa este pedepsită cu închisoarea de la două luni la trei ani și cu amenda de la două sute cincizeci de euro la două mii cinci sute de euro.]¹

(1) <Introdus prin L 2013-06-02/08, art. 15, 098; În vigoare: 03-10-2013>

Art. 391octies. [¹ § 1. Judecătorul care pronunță o condamnare pe baza articolelor 391sexies sau 391septies sau care constată vinovăția pentru o infracțiune la aceste dispoziții poate totodată să dispună anularea căsătoriei sau coabitării legale, la cererea procurorului Regelui sau a oricărei părți care are un interes în respectiva cauză.

§ 2. Hotărârea judecătorească nu este opozabilă soților sau coabitantilor legali decât dacă aceștia au fost părți sau persoane apelate în cauză.

Ministerul public poate apela în intervenție forțată soțul sau soția sau coabitantul legal sau coabitantii legali care nu sunt părți în cauză.

Intervenția le conferă acestora calitatea de părți în cauză. Aceste părți pot exercita căile de atac prevăzute de lege.

Intervenția este efectuată de la începutul analizării cauzei în instanță, în așa fel încât părțile să își poată valorifica drepturile privind anularea căsătoriei sau coabitării legale.

§ 3. Orice act de comunicare a unei sentințe sau hotărâri prin care este dispusă anularea unei căsătorii sau unei coabitări legale este comunicată imediat în copie de către executorul judecătoresc instrumentator către grefa instanței care a pronunțat decizia.

§ 4. Atunci când nulitatea căsătoriei a fost pronunțată printr-o sentință sau hotărâre ce a dobândit autoritate de lucru judecat, un extras ce conține dispozitivul sentinței sau hotărârii și mențiunea privitoare la ziua în care aceasta a dobândit autoritatea lucrului judecat este expediat, fără întârziere, de către grefier ofițerului de stare civilă al locului unde a fost oficiată căsătoria și Oficiului pentru străini sau, în cazul în care căsătoria nu a fost oficiată în Belgia, ofițerului de stare civilă din Bruxelles și Oficiului pentru străini.

Grefierul comunică acest lucru părților.

Ofițerul de stare civilă procedează, fără întârziere, la transcrierea dispozitivului în registrele sale de stare civilă; o mențiune va fi făcută, în acest sens, pe marginea actului de căsătorie și a actelor de stare civilă referitoare la copii, dacă acestea au fost emise sau transcrise în Belgia.

§ 5. Atunci când nulitatea coabitării legale a fost pronunțată printr-o sentință sau hotărâre care a dobândit autoritate de lucru judecat, un extras ce conține dispozitivul sentinței sau hotărârii și mențiunea privitoare la ziua în care aceasta a dobândit autoritatea lucrului judecat este expediat, fără întârziere, de către grefier ofițerului de stare civilă al locului unde a fost făcută declarația de coabitare legală și Oficiului pentru străini.

Grefierul comunică acest lucru părților.

Ofițerul de stare civilă va face imediat mențiunea privitoare la anularea coabitării legale în registrul de evidență a populației.¹

(1) <Introdus prin L 2013-06-02/08, art. 16, 098; În vigoare: 03-10-2013>

TITLUL VIII

Crime și delikte contra persoanelor

CAPITOLUL I

Omorul și leziunile corporale voluntare, tortura, tratamentul inuman și tratamentul degradant

< L 2002-06-14/42, art. 4, 036; În vigoare: 24.08.2002 >

Art. 392. Sunt calificate ca intenționate omorul comis și leziunile cauzate cu intenția de a atenta la persoana unui anumit individ, sau a celui care va fi găsit sau întâlnit întâmplător, chiar și atunci când această intenție depinde de anumite circumstanțe sau de o anumită condiție ce trebuie întrunită, și chiar și atunci când autorul se înșală în ceea ce privește persoana celui care a fost victima atentatului.

Art. 392bis. <L 31-03-1987, art. 94> Pentru aplicarea prezentului capitol, cuvintele „tata” „mama” și „ascendent” denumesc și adoptatorii și, în cazul adopției și a adopției cu efecte depline, ascendenții adoptatorilor.

SECȚIUNEA I

Omorul și diferitele sale variante

Art. 393. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Fapta comisă cu intenția de a provoca moartea este calificată drept omor. Ea este pedepsită (cu recluziunea de la douăzeci de ani la treizeci). <L 2003-01-23/42, art. 65, 041; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 394. Omorul comis cu premeditare este calificat drept asasinat. El este pedepsit (cu recluziunea pe viață). <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11.08.1996>

Art. 395. <L 31-03-1987, art. 95> Este calificată drept paricid și este pedepsită (cu recluziunea pe viață) uciderea tatălui, mamei sau a altor ascendenți. <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11.08.1996>

Art. 396. Este calificat drept pruncucidere omorul comis asupra unui copil în momentul nașterii sale sau imediat după.

Pruncuciderea va fi pedepsită ca omor sau asasinat, în funcție de circumstanțe.

(Alineatele 3 și 4 abrogate) <L 12-07-1984, articol unic >

Art. 397. Este calificat drept otrăvire omorul comis prin folosirea de substanțe care pot cauza moartea mai mult sau mai puțin rapidă, indiferent de maniera în care aceste substanțe au fost folosite sau administrate. Fapta de omor prin otrăvire este pedepsită (cu recluziunea pe viață). <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11.08.1996>

SECȚIUNEA II

Uciderea voluntară necalificată drept omor și leziunile corporale voluntare

Art. 398. Orice persoană care, acționând în mod voluntar, provoacă răni sau aplică lovituri, este pedepsită cu închisoarea de la opt zile la șase luni și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la o sută [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În caz de premeditare, vinovatul va fi condamnat la închisoare de la o lună la un an și la plata unei amenzi de la cincizeci [de euro] la două sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 399. Dacă loviturile sau rănilile au cauzat o boală sau o incapacitate personală de muncă, vinovatul va fi pedepsit cu închisoarea de la două luni la doi ani și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la două sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În cazul în care a acționat cu premeditare, vinovatul va fi pedepsit cu închisoarea de la șase luni la trei ani și cu amendă de la o sută [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 400. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Pedepsele vor fi închisoarea de la doi ani la cinci ani și o amendă de la două sute [de euro] la cinci sute [de euro] dacă au existat lovituri sau răniri, fie o boală ce pare incurabilă, fie o [1] incapacitate personală de lucru pe o perioadă mai mare de patru luni¹, fie pierderea absolută a funcționalității unui organ, fie o mutilare gravă. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În cazul în care a existat premeditare, pedeapsa aplicată va fi (recluziunea de la cinci ani la zece ani). <L 2003-01-23/42, art. 66, 041; În vigoare: 13-03-2003>

(1) <L 2016-02-05/11, art. 20, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 401. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 67, 041; În vigoare: 13.03.2003> Dacă loviturile aplicate sau rănilor provocate în mod intenționat, dar fără intenția de a cauza moartea, au cauzat-o totuși, vinovatul va fi pedepsit cu recluziunea de la cinci ani la zece ani.

În cazul în care a comis aceste acte de violență cu premeditare, vinovatul va fi pedepsit cu recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani.

Art. 401bis. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 402. Va fi pedepsită cu închisoarea de la trei luni la cinci ani și cu amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro] orice persoană care îi provoacă altuia o boală sau o incapacitate personală de muncă, administrându-i voluntar, dar fără să aibă intenția de a-l omorî, substanțe care pot cauza moartea, sau substanțe care, fără să fie de natură a cauza moartea, pot provoca totuși deteriorarea gravă a sănătății acestuia. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 403. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Pedeapsa va fi (recluziunea de la cinci la zece ani), dacă aceste substanțe au cauzat fie o boală incurabilă, fie o [1] incapacitate personală de a munci pe o perioadă mai mare de patru luni¹, fie pierderea totală a funcționării unui organ.

(1) <L 2016-02-05/11, art. 20, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 404. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Dacă substanțele administrate voluntar, dar fără intenția de a cauza moartea, au cauzat-o totuși, vinovatul va fi pedepsit (cu recluziunea) de la cincisprezece la douăzeci de ani. <L 2003-01-23/42, art. 69, 041; În vigoare: 13.03.2003>

Art. 405. Tentativa de a administra altuia, fără a avea intenția de a cauza moartea, substanțe de natura celor menționate la art. 402, va fi pedepsită cu închisoare de la o lună la trei ani și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 405bis. <Introdus prin L 2000-11-28/35, art. 28, 029; În vigoare: 27-03-2001>

În cazurile vizate mai jos, dacă crima sau delictul a fost comis(ă) împotriva unui minor sau împotriva unei persoane [1 a cărei situație de vulnerabilitate cauzată de vârstă, de graviditate, de o boală, de o infirmitate sau de o deficiență fizică sau mentală era vizibilă sau cunoscută autorului faptei]¹, pedepsele aplicate vor fi următoarele:

1° în cazurile vizate la art. 398, alineatul 1, pedepsele vor fi închisoarea de la o lună la un an și amenda de la douăzeci și șase [de euro] la o sută [de euro]; <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

2° în cazurile vizate la art. 398, alineatul 2, pedepsele vor fi închisoarea de la două luni la doi ani și amendă de la cincizeci [de euro] la două sute [de euro]; <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

3° în cazurile vizate la art. 399, alineatul 1, pedepsele vor fi închisoarea de la patru luni la patru ani și amenda de la cincizeci [de euro] la două sute [de euro]; <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

4° în cazurile vizate la art. 399, alineatul 2, pedepsele vor fi închisoarea de la un an la cinci ani și amenda de la o sută [de euro] la cinci sute [de euro]; <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

5° în cazurile vizate la art. 400, alineatul 1, pedeapsa va fi reclusiunea de la cinci ani la zece ani;

6° în cazurile vizate la art. 400, alineatul 2, pedeapsa va fi reclusiunea de la zece ani la cincisprezece ani;

7° în cazurile vizate la art. 401, alineatul 1, pedeapsa va fi reclusiunea de la zece ani la cincisprezece ani;

8° în cazurile vizate la art. 401, alineatul 2, pedeapsa va fi reclusiunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani;

9° în cazurile vizate la art. 402, pedeapsa va fi reclusiunea de la cinci ani la zece ani;

10° în cazurile vizate la art. 403, pedeapsa va fi reclusiunea de la zece ani la cincisprezece ani;

11° în cazurile vizate la art. 404, pedeapsa va fi reclusiunea de la șaptesprezece ani la douăzeci de ani;

(1) <L 2011-11-26/19, art. 10, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 405ter. <Introdus prin L 2000-11-28/35, art. 28, 029; În vigoare: 27-03-2001>

În cazurile prevăzute la art. 398 la 405 bis dacă crima sau delictul a fost comis(ă) împotriva unui minor sau a unei persoane care [1 din cauza vârstei, a gravidității, a unei boli, a unei infirmități sau unei deficiențe fizice sau mentale și care]1, nu era capabilă să se întrețină, de către tatăl, mama sau alți ascendenți [1 sau colaterali până la gradul patru]1, sau de către orice altă persoană ce are autoritate asupra minorului sau [1 a persoanei vulnerabile]1 sau care are grijă de aceasta, sau orice altă persoană care locuiește ocazional sau în mod obișnuit cu victima, minimul pedepselor prevăzute de aceste articole va fi dublat dacă este vorba de pedeapsa cu închisoarea, și mărit cu doi ani, dacă este vorba de recluziune.

(1) <L 2011-11-26/19, art. 11, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 405quater. [1 Atunci când unul din mobilurile crimei sau delictului este ura, disprețul sau ostilitatea față de o persoană din motive ce țin de rasa căreia i-ar aparține aceasta, de culoarea pielii ei, de ascendența ei, de originea sa națională sau etnică, de naționalitate, de sex, de schimbarea de sex, de orientarea ei sexuală, de starea ei civilă, de nașterea ei, de vârsta ei, de averea pe care o are, de convingerile sale religioase sau filozofice, de starea ei de sănătate actuală sau viitoare, de un handicap, de limba ei, de convingerile ei politice, de convingerile ei sindicale, de o caracteristică fizică sau genetică sau de originea ei socială, pedepsele aplicate vor fi următoarele:

1° în cazurile prevăzute de articolul 393, pedeapsa va fi recluziunea pe viață;

2° în cazurile prevăzute de articolele 398, 399, 405 și 405bis, 1° la 3°, maximul pedepsei cu închisoarea prevăzut de articolele respective va fi dublat, putând ajunge până la limita superioară de cinci ani, iar maximul pedepsei cu amendă va fi dublat, putând ajunge până la limita maximă de cinci sute de euro;

3° în cazurile prevăzute de articolele 400, alienatul 1, 402 și 405bis, 4°, pedeapsa este recluziunea de la cinci ani la zece ani;

4° în cazurile prevăzute la articolele 400, alienatul 2, 401, alineatul 1, 403, 405bis, 5° și 9°, pedeapsa este recluziunea de la zece la cincisprezece ani;

5° în cazurile prevăzute de articolele 401, alienatul 2, 405bis, 6°, 7° și 10°, pedeapsa este recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani;

6° în cazurile prevăzute de articolele 404, 405bis, 8° și 11°, pedeapsa este recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani.]1

(1) <L 2013-01-14/06, art. 2, 089; În vigoare: 10-02-2013>

Art. 406. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 07-06-1963, art. 2> Va fi pedepsit cu (recluziunea de la cinci ani la zece ani) cel care întrerupe circulația feroviară, rutieră, fluvială sau maritimă prin orice acțiune care aduce atingere căilor de comunicație, lucrărilor de artă din domeniul infrastructurii de

transport sau materialului, sau prin orice acțiune de natură să pună în pericol circulația sau folosirea mijloacelor de transport sau să provoace accidente de circulație < L 2003-01-23/42, art. 70, 041; În vigoare: 13.03.2003>

Independent de cazurile prevăzute la alineatul precedent, va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la trei luni și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la o mie [de euro] cel care îngreunează circulația feroviară, fluvială, maritimă prin orice obstacol de natură să împiedice circulația sau folosirea mijloacelor de transport. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Va fi pedepsit cu o pedeapsă de la opt zile la două luni și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro] cel care, prin orice altă acțiune, împiedică cu rea voință circulația pe calea ferată sau rutieră. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 407. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 71, 041; În vigoare: 13-03-2003> Dacă fapta a cauzat vătămări de natura celor prevăzute la art. 399, vinovatul va fi condamnat la recluziune de la zece ani la cincisprezece ani. El va fi condamnat la recluziune de la cincisprezece ani la douăzeci de ani dacă vătămrile sunt de natura celor prevăzute la art. 400.

Art. 408. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Dacă fapta a cauzat moartea unei persoane, vinovatul va fi pedepsit (cu recluziunea de la douăzeci de ani la treizeci de ani). <L 2003-01-23/42, art. 72, 041; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 409. < L 2000-11-28/35, art. 29, 029; În vigoare: 27.03.2003> § 1. Orice persoană care efectuează, facilitează sau favorizează orice formă de mutilare a organelor genitale ale unei persoane de sex feminin, cu sau fără consimțământul acesteia din urmă, va fi pedepsită cu închisoare de la trei la cinci ani.

Tentativa va fi pedepsită cu închisoare de la opt zile la un an. ^{[1} Aceeași pedeapsă va fi aplicată oricărei persoane care incită la efectuarea oricărei forme de mutilare a organelor genitale ale unei persoane de sex feminin sau care, direct sau indirect, în scris sau verbal, face sau dispune să fie făcută publicitate, publică sau distribuie materiale publicitare în favoarea unei astfel de practici.]¹

§2 Dacă mutilarea este practică asupra unei persoane minore sau cu scopul obținerii unui profit, pedeapsa va fi recluziunea de la cinci la șapte ani.

§ 3 Dacă mutilarea a cauzat o boală ce pare incurabilă sau o ^{[2} incapacitate personală de muncă pe o perioadă mai mare de patru luni]², pedeapsa va fi recluziunea de la cinci ani la zece ani.

§ 4 Dacă mutilarea făcută fără intenția de a provoca moartea a cauzat-o totuși, pedeapsa va fi recluziunea de la zece la cincisprezece ani.

§ 5 Dacă mutilarea menționată la § 1 este practică asupra unui minor sau unei persoane care, din cauza stării ei fizice sau mintale, nu este capabilă să se întrețină, de către tatăl, mama sau alți ascendenți, sau de către orice altă

persoană ce are autoritate asupra minorului sau persoanei incapabile sau care are grijă de aceasta, sau de orice altă persoană care locuiește ocazional sau în mod obișnuit cu victima, minimul pedepsei de la §§ 1 la 4 va fi dublat, dacă este vorba de pedeapsa cu închisoarea, și mărit cu doi ani, dacă este vorba de pedeapsa cu reclusiunea.

(1) <L 2014-05-05/07, art. 2, 105; În vigoare: 12-07-2014>

(2) <L 2016-02-05/11, art. 24, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 410. <L 2000-11-28/35, art. 30, 029; În vigoare: 27.03.2003> În cazurile menționate la articolele 398 la 405, dacă vinovatul a comis crima sau delictul împotriva propriului său tată sau proprii sale mame sau altor ascendenți [¹ în linie directă sau colaterală până la gradul patru]¹, minimul pedepsei prevăzut de aceste articole va fi dublat, dacă este vorba de închisoare, și mărit cu doi ani, dacă este vorba de reclusiune.

La fel se va proceda dacă vinovatul a comis crima sau delictul împotriva soției sau persoanei cu care coabitează sau a coabitat și cu care întreține sau a întreținut o relație afectivă și sexuală de durată.

(În plus, în cazul prevăzut de art. 398, alineatul 1, maximul de pedeapsă este stabilit la un an de închisoare). <L 2003-01-28/33, art. 2, 038; În vigoare: 22.02.2003>

(1) <L 2011-11-26/19, art. 12, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 410bis. <Introdus prin L 2006-12-20/41, art. 6; În vigoare: 22-02-2007> În cazurile menționate la articolele 398 la 405, dacă vinovatul a comis crima împotriva unui conducător, însoțitor, controlor sau vânzător de bilete din cadrul unei întreprinderi din cadrul rețelei de transport în comun, [¹ unui membru al personalului angajat de către SPF Justice într-o unitate penitenciară sau în cadrul corpului de securitate,]¹ unui factor poștal, unui pompier, unui membru al protecției civile, unui lucrător pe ambulanță, unui medic, unui farmacist, unui kinetoterapeut, unui infirmier, unui membru al personalului care asigură primirea în cadrul serviciilor de urgență din instituțiile de îngrijire medicală, unui asistent social, unui psiholog din cadrul unui serviciu public, aflați în exercițiul funcțiilor lor, [¹ vor fi aplicate pedepsele prevăzute la alineatul 3]¹.

[¹ Dacă]¹ vinovatul, fiind elev sau student înscris într-o instituție de învățământ sau care a fost înscris la cursuri cu șase luni înainte de comiterea faptelor, sau tatăl sau mama sau un membru al familiei acestui elev sau student, sau orice altă persoană care are autoritate asupra acestui elev sau student sau în grija căruia se află acesta, comite o crimă sau un delict împotriva unui membru al personalului sau al conducerii acestei instituții de învățământ, împotriva persoanelor responsabile de luarea în primire a elevilor într-un

institut medico-pedagogic organizat sau subvenționat de către comunitate, sau împotriva unui intervenient din exterior însărcinat de către autoritățile comunitare să prevină și să rezolve problemele de violență școlară, aflați în exercițiul funcțiilor lor [1, se vor aplica pedepsele prevăzute la alineatul 3]¹.

[1 Pedepsele sunt următoarele:

1° în cazurile prevăzute la articolele 398, 399 și 405, maximul pedepsei cu închisoarea prevăzut de aceste articole va fi dublat, putându-se astfel ajunge până la limita maximă de cinci ani;

2° în cazurile prevăzute la articolele 400, alineatul 1, și 402, se va aplica pedeapsa cu recluziunea de la cinci ani la zece ani;

3° în cazurile prevăzute la articolele 400, alienatul 2, 401, alineatul 1, și 403, se va aplica pedeapsa cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani;

4° în cazurile prevăzute la articolul 401, alineatul 2, se va aplica pedeapsa cu recluziunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani;

5° în cazurile prevăzute la articolul 404, se va aplica pedeapsa cu recluziunea de la douăzeci de ani la treizeci de ani.]¹

(1) <L 2012-12-27/29, art. 20, 090; În vigoare: 10-02-2013>

Art. 410ter. [1 În cazurile prevăzute la articolele 398 la 405, dacă vinovatul a comis o crimă sau un delict împotriva unui arbitru al unei întreceri sportive, minimul pedepsei prevăzut de aceste articole va fi mărit până la concurența unei jumătăți din pedeapsa prevăzută, dacă este vorba de închisoare, și mărit cu un an, dacă este vorba de recluziune.]¹

(1) <Introdus prin L 2012-07-05/07, art. 2, 086; În vigoare: 29-07-2012>

SECȚIUNEA III

Omuciderea, vătămările și loviturile scuzabile

Art. 411. Omuciderea, rănilile și loviturile sunt scuzabile dacă au fost provocate imediat prin violențe grave împotriva persoanelor.

Art. 412. Crimele și delictele menționate la precedentul articol sunt de asemenea scuzabile dacă sunt comise respingând, în timpul zilei, acte de escaladare și pătrundere prin efracție în incinte împrejmuite de garduri, în interiorul unor ziduri sau al unei case sau apartament locuit sau al dependențelor acestora, dacă se stabilește că agentul a avut motive să se teamă de un atentat împotriva persoanelor, fie ca scop direct al celui care încearcă să pătrundă prin escaladă sau efracție, fie ca o consecință a rezistenței pe care acesta ar fi urmat să o întâmpine în încercarea lui de a-și atinge scopurile.

Art. 413. (Abrogat) <L 1997-11-24/51, art. 3, 020; În vigoare: 16-02-1998>

Art. 414. [1 Când natura scuzabilă a faptei este dovedită, pedeapsa va fi redusă:

- la închisoare de la un an la cinci ani și la plata unei amenzi de la o sută de euro la cinci sute de euro, dacă este vorba de o crimă pentru care legea prevede o pedeapsă al cărei maxim depășește douăzeci de ani de reclusiune, indiferent dacă a fost corecționalizată sau nu;

- la închisoare de la șase luni la doi ani și la plata unei amenzi de la cincizeci de euro la două sute de euro, dacă este vorba despre orice altă crimă, corecționalizată sau nu;

- la închisoare de la opt zile la trei luni și la plata unei amenzi de douăzeci și șase de euro la o sută de euro, dacă este vorba despre orice alt delict.]¹

(1) <L 2016-02-05/11, art. 25, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 415. (Abrogat) <L 2000-11-28/35, art. 52, 029; În vigoare: 27-03-2001>-03-1987, art. 97>

SECȚIUNEA IV

Omuciderea, vătămrile și loviturile justificate

Art. 416. Nu există nici crimă, nici delict dacă omuciderea, vătămrile și loviturile sunt consecința unei nevoi actuale legitime de autoapărare sau de apărare a unei alte persoane.

Art. 417. Sunt cuprinse, în cazurile de necesitate actuală de apărare, următoarele două cauze:

Dacă omuciderea a fost comisă, dacă vătămrile au fost provocate, dacă loviturile au fost aplicate în timpul respingerii, în timpul nopții, a unei acțiuni de pătrundere prin escaladare sau efracție în interiorul unei împrejurări, unor ziduri sau al unei case sau apartament locuit sau al dependințelor acestora, dacă se stabilește că agentul a avut motive să se teamă de un atentat împotriva persoanelor, fie ca scop direct al celui care încearcă să pătrundă prin escaladă sau efracție, fie ca o consecință a rezistenței pe care acesta ar fi urmat să o întâmpine în încercarea lui de a-și atinge scopurile

Dacă fapta s-a produs în timp ce agentul se apăra împotriva autorilor unui furt sau unei tâlhării înfăptuite cu violență împotriva persoanelor.

SECȚIUNEA V

Tortura, tratamentele inumane și tratamentele degradante <Introdusă prin L 2002-06-14/42, art. 5; În vigoare 24-08-2002>

Art. 417bis. <Introdus prin L 2002-06-14/42, art. 5; În vigoare: 24-08-2002>
În scopul aplicării prezentei secțiuni, se înțelege prin:

1° tortură: orice tratament inuman deliberat care provoacă o durere acută sau suferințe foarte mari și crude, fizice și mintale,

2° tratament inuman: orice tratament prin care suferințe mintale sau fizice mari sunt aplicate intenționat unei persoane, mai ales în scopul de a obține de la ea informații, de a o pedepsi, de a face presiune asupra ei sau a intimida persoana în cauză sau terțe persoane;

3° tratament degradant: orice tratament care cauzează celui cărui i se aplică, în ochii altuia sau ai săi, o umilire sau o degradare gravă.

Art. 417ter. <Introdus prin L 2002-06-14/42, art. 5; În vigoare: 24-08-2002>

Oricine supune o persoană la tortură va fi pedepsit cu reclusiunea de la zece la cincisprezece ani.

Infrațiunea prevăzută la alineatul 1 va fi pedepsită cu închisoare de la cincisprezece ani la douăzeci de ani în cazurile următoare:

1° dacă a fost comisă:

a) fie de un ofițer sau un funcționar public, un factor deținător sau un agent al autorității publice care acționează cu ocazia exercitării funcțiilor sale;

b) fie împotriva unei persoane [¹ a cărei situație de vulnerabilitate din motive ce țin de vârstă, de graviditate, de boală, de infirmitate sau de o deficiență fizică sau mintală sau din cauza situației sale precare erau vizibile sau cunoscute autorului faptelor]¹;

c) fie împotriva unui minor;

2° sau dacă actul a cauzat o boală ce pare incurabilă, o [² incapacitate de muncă personală pe o perioadă mai mare de patru luni]², pierderea completă a unui organ sau a funcționării unui organ sau o mutilare gravă.

Infrațiunea prevăzută vizată la alineatul 1 va fi pedepsită cu reclusiune de la douăzeci la treizeci de ani:

1° dacă a fost comisă împotriva unui minor sau unei persoane care, din cauza stării ei fizice sau mintale, nu este capabilă să se întrețină, de către tatăl, mama sau alți ascendenți, sau de către orice altă persoană ce are autoritate asupra minorului sau persoanei incapabile sau care are grijă de aceasta, sau orice altă persoană care locuiește ocazional sau în mod obișnuit cu victima,

2° sau dacă a provocat moartea și a fost comisă fără intenția de a o cauza.

Ordinul unui superior sau unei autorități nu poate justifica infrațiunea prevăzută la alineatul 1.

(Starea de necesitate nu poate justifica infrațiunea prevăzută la alineatul 1.)
<L 2006-05-18/53, art. 2, 060; În vigoare: 11-12-2006>

(1) <L 2011-11-26/19, art. 13, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2016-02-05/11, art. 23, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 417quater. <Introdus prin L 2002-06-14/42, art. 5; În vigoare: 24-08-2002>

Oricine supune o persoană la un tratament inuman va fi pedepsită cu reclusiunea de la cinci ani la zece ani.

Infracțiunea vizată la alineatul 1 va fi pedepsită cu reclusiunea de la zece ani la cincisprezece ani în următoarele cazuri:

1° dacă a fost comisă:

a) fie de un ofițer sau funcționar public, de un factor deținător sau agent al autorității publice cu ocazia exercitării funcțiilor sale;

b) fie împotriva unei persoane [¹ a cărei situație de vulnerabilitate din motive ce țin de vârstă, de graviditate, de boală, de infirmitate sau de o deficiență fizică sau mintală sau din cauza situației sale precare erau vizibile sau cunoscute autorului faptelor]¹;

c) fie împotriva unui minor;

2° sau dacă actul a cauzat o boală ce pare incurabilă, o [² incapacitate de muncă personală pe o perioadă mai mare de patru luni]², pierderea completă a unui organ sau a funcționării unui organ sau o mutilare gravă.

Infracțiunea prevăzută la alineatul 1 va fi pedepsită cu reclusiune de la cincisprezece la douăzeci de ani:

1° dacă a fost îndreptată împotriva unui minor sau unei persoane care, din cauza stării sale fizice sau mintale, nu este capabil(ă) să se întrețină, fiind comisă de către tatăl, mama sau alți ascendenți, sau de către orice altă persoană ce are autoritate asupra minorului sau persoanei incapabile sau care are grijă de aceasta, sau orice altă persoană care locuiește ocazional sau în mod obișnuit cu victima,

2° sau dacă a provocat moartea și a fost comisă fără intenția de a o cauza.

Ordinul unui superior sau unei autorități nu poate justifica infracțiunea prevăzută la alineatul 1.

(1) <L 2011-11-26/19, art. 14, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2016-02-05/11, art. 23, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 417quinquies. <Introdus prin L 2002-06-14/42, art. 5; În vigoare: 24-08-2002>

Oricine supune o persoană la un tratament degradant va fi pedepsit cu închisoarea de la cincisprezece zile la doi ani și cu amendă de la cincizeci de euro la trei sute de euro, sau doar cu una din aceste două pedepse.

[¹ În cazul în care tratamentul degradant a fost comis împotriva unei persoane a cărei situație de vulnerabilitate din motive ce țin de vârstă, de graviditate, de boală, de infirmitate sau de o deficiență fizică sau mintală erau vizibilă sau cunoscută autorului faptelor, pedeapsa minimă prevăzută la alineatul 1 va fi dublată.]¹

(1) <L 2011-11-26/19, art. 15, 084; În vigoare: 02-02-2012>

CAPITOLUL II

Omuciderea și vătămările corporale involuntare

Art. 418. Este vinovat de omucidere sau vătămare involuntară cel care a cauzat acest rezultat din lipsă de prevedere sau precauție, dar fără intenția de a atenta la persoana celuiilalt.

Art. 419. Cel care cauzează involuntar moartea unei persoane va fi pedepsit cu închisoare de la trei luni la doi ani și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Dacă moartea este consecința unui accident de circulație, pedeapsa cu închisoarea este de la trei luni la cinci ani și amenda de la cincizeci de euro la două mii de euro.) <L 2005-07-20/52, art. 28, 052; În vigoare: 31-03-2006>

Art. 419bis. (Abrogat) <L 2005-07-20/52, art. 30, 052; În vigoare: 31-03-2006>

Art. 420. Dacă, din lipsă de prevedere sau precauție, nu au rezultat decât lovituri și răniri, vinovatul (va fi pedepsit cu închisoare de la opt zile la șase luni) și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la o mie [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 31-03-1936, art. 1> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Dacă loviturile sau rănila sunt consecința unui accident de circulație, pedeapsa cu închisoarea este de la opt zile la un an și amenda de la cincizeci de euro la o mie de euro.) <L 2005-07-20/52, art. 29, 052; În vigoare: 31-03-2006>

Art. 420bis. (Abrogat) <L 2005-07-20/52, art. 30, 052; În vigoare: 31-03-2006>

Art. 421. Va fi pedepsit cu închisoare de la opt zile la un an și amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel care provoacă în mod involuntar unei alte persoane o boală sau incapacitate de muncă personală, administrându-i substanțe care sunt de natură a-i provoca moartea sau a-i afecta grav sănătatea. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 422. Dacă un convoi de cale ferată suferă un accident care pune în pericol persoanele care se găsesc în vagoanele care compun trenul, cel care involuntar a cauzat accidentul va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la două luni și o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro], sau doar cu una din aceste două pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă din accident au rezultat vătămări corporale, vinovatul va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la trei ani și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă accidentul a cauzat moartea unei persoane, pedeapsa va fi închisoarea de la șase luni la cinci ani și amenda de la o sută [de euro] la șase sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

INACȚIUNI CU SEMNIFICAȚIE PENALĂ

Art. 422bis. < L 06-01-1961, art. 1> Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la (un an) și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel care se abține să vină în ajutor sau să procure ajutor unei persoane expuse unui grav pericol, fie că a constatat el însuși situația acestei persoane, fie că această situație i-a fost descrisă de cei care au solicitat intervenția. <L 1995-04-13/33, art. 4, 1°, 015; În vigoare: 05-05-1995> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Condiția pentru ca fapta să fie considerată delict este ca cel care s-a abținut să fi putut interveni fără a crea un pericol serios pentru el însuși sau pentru alții. Dacă el nu a constatat personal pericolul în care se găsea persoana, omisiunea nu va fi pedepsită atunci când împrejurările în care a fost invitat să intervină l-ar fi putut face să creadă că apelul era lipsit de seriozitate sau că nu existau riscuri.

(Pedeapsa prevăzută la alineatul 1 este mărită la doi ani dacă persoana expusă pericolului grav este minoră^[1] sau este o persoană a cărei situație de vulnerabilitate din motive ce țin de vârstă, de graviditate, de boală, de infirmitate sau de o deficiență fizică sau mintală erau vizibile sau cunoscute autorului faptelor^[1].) <L 1995-04-13/33, art. 4, 2°, 015; În vigoare: 05-05-1995>

(1) <L 2011-11-26/19, art. 16, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 422ter. < L 06-01-1961, art. 1> Va fi pedepsit prin aplicarea pedepselor prevăzute la articolul precedent cel care, fiind în măsură să intervină, fără un pericol serios pentru el sau pentru alții, refuză sau neglijează să acorde unei persoane aflate în pericol ajutorul pe care în mod legal este dator să îl acorde; cel care, fiind în măsură să o facă, refuză sau omite să facă lucrările, să presteze serviciul, sau să acorde ajutor în situații de accident, naufragiu, tulburări, inundații, incendiu sau alte calamități, precum și în caz de tâlhărie, jaf, protest public sau execuție judiciară.

Art. 422quater. <L 2007-05-10/35, art. 35, 064; În vigoare: 09-06-2007> În cazurile prevăzute de art. 422 bis și 422ter, minimul pedepselor corecționale prevăzute de aceste articole poate fi dublat, dacă unul din mobilurile crimei sau a delictului este ura, disprețul sau ostilitatea față de o persoană din motive ce țin de rasa căreia i-ar aparține aceasta, de culoarea pielii ei, de ascendența ei, de originea sa națională sau etnică, de naționalitate, de sex, de schimbarea de sex, de orientarea ei sexuală, de starea ei civilă, de nașterea ei, de vârsta ei, de averea pe care o are, de convingerile sale religioase sau filozofice, de starea ei

de sănătate actuală sau viitoare, de un handicap, de limba ei, de convingerile ei politice, [¹ de convingerile ei sindicale,¹ de o caracteristică fizică sau genetică sau de originea ei socială.

(1) <L 2009-12-30/01, art. 111, 074; În vigoare: 31-12-2009>

CAPITOLUL III

Atentate asupra minorilor, [¹ persoanelor vulnerabile]¹ și familiei

<L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001>

(1) <L 2011-11-26/19, art. 17, 084; În vigoare: 02-02-2012>

SECȚIUNEA I

Părăsirea și abandonarea copiilor sau [¹ persoanelor vulnerabile]¹ care au nevoie de ajutor

<L 2000-11-28/35, art. 31; În vigoare: 27-03-2001>

(1) <L 2011-11-26/19, art. 17, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 423. <L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001> § 1. Vor fi pedepsiți cu închisoarea de la o lună la trei ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la trei sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cei care părăsesc într-un loc oarecare un minor sau [¹ o persoană a cărei situație de vulnerabilitate din motive ce țin de vârstă, de graviditate, de boală, de infirmitate sau de o deficiență fizică sau mintală erau vizibile sau cunoscute autorului faptelor]¹. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 2 Dacă în urma părăsirii, persoana vizată la § 1 rămâne grav mutilată, contactează o boală ce pare incurabilă sau își pierde total funcționalitatea unui organ, vinovații vor fi pedepsiți cu închisoare de la șase luni la cinci ani și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la trei sute [de euro], sau doar cu una dintre aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 3 Dacă abandonul a cauzat moartea persoanei vizate la § 1, vinovații vor fi pedepsiți cu recluziunea de la cinci ani la zece ani.

(1) <L 2011-11-26/19, art. 18, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 424. Vor fi pedepsiți cu închisoare de la opt zile la șase luni și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro], sau numai cu una dintre aceste pedepse, fără a duce atingere, dacă este cazul, aplicării unor dispoziții penale mai severe: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Tatăl sau mama sau adoptatorii care își abandonează copilul aflat în situație de nevoie, chiar și atunci când nu l-au lăsat singur, care refuză să-l ia înapoi sau care refuză să plătească pentru întreținerea acestuia până când îl încredințează unui terț sau până când acesta este încredințat unui terț prin hotărâre judecătorească.

[¹ Descendenții în linie directă care își abandonează tatăl, mama, adoptatorul sau alt ascendent aflat în situație de nevoie, chiar și atunci când nu l-au lăsat singur, care refuză să-l ia înapoi sau care refuză să plătească pentru întreținerea acestuia până când îl încredințează unui terț sau până când acesta este încredințat unui terț prin hotărâre judecătorească.]¹

În cazul unei a doua condamnări pentru una din infracțiunile prevăzute la prezentul articol, comisă în interval de cinci ani de la data comiterii primei infracțiuni, pedepsele vor putea fi dublate.

(1) <L 2011-11-26/19, art. 19, 084; În vigoare: 02-02-2012>

SECȚIUNEA II

Privarea de alimente sau de îngrijire a minorilor sau [¹ a persoanelor vulnerabile]¹

<L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001>

(1) <L 2011-11-26/19, art. 20, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 425. <L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001> § 1. Va fi pedepsit cu închisoare de la o lună la trei ani și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la trei sute [de euro], sau doar cu una dintre aceste pedepse, cel care în mod voluntar privează de alimente sau de îngrijire, de natură să compromită sănătatea unui minor sau [¹ a unei persoane a cărei situație de vulnerabilitate din motive ce țin de vârstă, de graviditate, de boală, de infirmitate sau de o deficiență fizică sau mintală erau vizibile sau cunoscute autorului faptelor, și care]¹ nu este în măsură să se întrețină singur(ă). <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§2 Dacă privarea de alimente sau de îngrijire provoacă fie o boală ce pare incurabilă, fie pierderea totală a funcționării unui organ, fie o mutilare gravă, vinovatul va fi pedepsit cu reclusiunea de la cinci la zece ani.

§3 Dacă privarea de alimente sau de îngrijire acordată în mod voluntar, fără intenția de a cauza moartea, a cauzat-o totuși, vinovatul va fi pedepsit cu reclusiunea de la zece la cincisprezece ani.

(1) <L 2011-11-26/19, art. 21, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 426. <L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27.03.2001> §1. Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la două luni și cu o amendă de la cincizeci

[de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una dintre aceste pedepse, fără a duce atingere, dacă este cazul, aplicării unor dispoziții penale mai severe, orice persoană care având în îngrijire un minor sau o persoană [¹ vulnerabilă din motive ce țin de vârstă, de graviditate, de boală, de infirmitate sau de o deficiență fizică sau mintală care erau vizibile sau cunoscute autorului faptelor, și care nu este capabilă să se întrețină singur(ă)]¹, neglijează întreținerea acestui minor sau acestei persoane vulnerabile până în punctul de a compromite sănătatea acestuia/acesteia. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§2 Dacă neglijențele au cauzat moartea minorului sau [¹ a persoanei vulnerabile menționate la § 1 și care nu era capabil(ă) să se întrețină singur(ă)]¹, vinovatul va fi pedepsit cu închisoare de la trei luni la doi ani și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(1) <L 2011-11-26/19, art. 22, 084; În vigoare: 02-02-2012>

SECȚIUNEA III

Dispoziție comună secțiunilor I și II

<L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 427. <L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001> În cazurile prevăzute la articolele 423, 425 și 426 dacă vinovatul a comis faptele împotriva tatălui său sau mamei sale, adoptatorilor altor ascendenți ai săi, minimul de pedeapsă prevăzut de aceste articole va fi dublat, dacă este vorba de pedeapsa cu închisoarea, și mărit cu doi ani, dacă este vorba de pedeapsa cu reclusiunea.

La fel se va proceda dacă vinovatul este tatăl, mama sau adoptatorul victimei, sau orice altă persoană care are autoritate asupra victimei sau care o are în grijă.

[¹ În plus, va putea fi aplicată pedeapsa prevăzută la articolul 33.]¹

(1) <L 2011-11-26/19, art. 23, 084; În vigoare: 02-02-2012>

SECȚIUNEA IV

Răpirea și ascunderea minorilor [¹ și a persoanelor vulnerabile]¹

<L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001>

(1) <L 2011-11-26/19, art. 24, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 428. <L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001> § 1. Oricine răpește sau dispune răpirea unui minor în vârstă de sub doisprezece ani, va fi pedepsit cu reclusiunea de la cinci la zece ani, chiar și în cazul în care minorul l-a urmat voluntar pe răpitorul său.

§ 2 Oricine răpește sau dispune să fie răpit, prin violență, șiretenie, amenințare, un minor în vârstă de peste doisprezece ani ^[1] sau orice altă persoană a cărei situație de vulnerabilitate din motive ce țin de vârstă, de graviditate, de boală, de infirmitate sau de o deficiență fizică sau mintală erau vizibile sau cunoscute autorului faptelor,^[1] va fi pedepsit cu reclusiunea de la cinci ani la zece ani.

§ 3 (...)<L 2002-06-14/42, art. 6, 036; În vigoare: 24.08.2002>

§ 4 Pedepșa va fi reclusiunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani dacă detenția minorului răpit ^[1] sau a persoanei la care se face referire la § 2^[1], a provocat fie o boală ce pare incurabilă, fie o ^[2]incapacitate de muncă personală pe o perioadă mai mare de patru luni^[2], fie pierderea totală a funcționării unui organ, fie o mutilare gravă.

§ 5 Dacă răpirea sau detenția au cauzat moartea, pedepșa va fi reclusiunea de la douăzeci la treizeci de ani.

(1) <L 2011-11-26/19, art. 25, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2016-02-05/11, art. 23, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 429. <L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001> Va fi pedepsit cu aceleași pedepse ca și autorul răpirii cel care va păstra în grija sa un minor ^[1] sau o persoană vulnerabilă, la care se face referire în articolul 428, § 2, despre care știe că a fost răpit(ă)^[1].

(1) <L 2011-11-26/19, art. 26, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 430. <L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001> În cazurile prevăzute de articolele 428 și 429, cu excepția cazurilor prevăzute de ^[2] articolul 428, §§ 4 și 5^[2], se aplică pedepșa cu închisoarea de la doi la cinci ani și cu amendă de la două sute [de euro] la cinci sute [de euro], dacă în termen de cinci zile de la răpire, răpitorul sau persoana vizată la articolul 429 înapoiază în mod voluntar minorul răpit ^[1] sau persoana vulnerabilă răpită^[1]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(1) <L 2011-11-26/19, art. 27, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2014-05-05/09, art. 15, 106; În vigoare: 18-07-2014>

SECȚIUNEA V

Nereprezentarea copiilor

<L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001>

Art. 431. <L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001> Vor fi pedepsiți cu închisoarea de la opt zile la un an și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la o sută [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cei

care, fiind însărcinați cu îngrijirea unui minor în vârstă de sub doisprezece ani, nu îl reprezintă pe acesta în fața persoanelor care au dreptul să îl revendice. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă vinovatul ascunde acest minor timp de mai mult de cinci zile de cei care au dreptul să îl revendice sau dacă îl reține în mod necuvenit pe minor în afara teritoriului Regatului, el va fi pedepsit cu închisoarea de la un an la cinci ani și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 432. <L 2000-11-28/35, art. 31, 029; În vigoare: 27-03-2001> § 1. Vor fi pedepsiți cu închisoarea de la opt zile la un an și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la o mie [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

tatăl sau mama care își sustrage sau încearcă să își sustragă copilul minor de la procedura intentată împotriva lui pe baza legilor privitoare la protecția tinerilor sau la ajutorul acordat tinerilor, care îl sustrag sau încearcă să îl sustragă de sub îngrijirea persoanelor cărora acesta le-a fost încredințat de către autoritatea competentă, care nu-l prezintă celor care au dreptul de a-l revendica, care îl răpește sau dispune ca acesta să fie răpit, chiar și cu consimțământul acestuia.

Dacă vinovatul a fost decăzut, total sau în parte, din drepturile părintești, pedeapsa cu închisoarea va putea fi mărită până la trei ani.

§ 2 Dacă vinovatul ascunde copilul minor timp de mai mult de cinci zile de cei care au dreptul să îl revendice sau dacă reține în mod necuvenit copilul minor în afara teritoriului Regatului, el va fi pedepsit cu închisoarea de la un an la cinci ani și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă vinovatul a fost decăzut, total sau în parte, din drepturile părintești, pedeapsa cu închisoarea va fi de cel puțin trei ani.

§ 3 În cazul în care se va hotărî încredințarea minorului fie în timpul, fie în urma divorțului sau separării cuplului, sau în alte împrejurări prevăzute de lege, pedepsele prevăzute la §§ 1 și 2 vor fi aplicate tatălui și mamei care sustrag sau caută să sustragă copilul minor de la cei cărora acesta a fost încredințat pe baza deciziei, celor care nu prezintă copilul persoanelor care au dreptul să îl revendice, celor care răpesc copilul sau dispun răpirea lui, chiar și cu consimțământul acestuia.

§ 4 Dacă încredințarea copilului minor a făcut obiectul unei tranzacții prealabile unei proceduri, la care s-a ajuns prin consimțământul ambelor părți, pedepsele prevăzute la §§ 1 și 2 vor fi aplicate tatălui și mamei care, începând de la data transcrierii divorțului la care s-a ajuns prin consimțământ mutual,

vor sustrage sau vor încerca să sustragă copilul minor de la cei cărora le-a fost încredințat pe baza deciziei sau acordului convenit de părți, celor care nu prezintă copilul persoanelor care au dreptul să îl revendice, celor care răpesc copilul sau dispun răpirea lui, chiar și cu consimțământul acestuia.

SECȚIUNEA VI

Folosirea minorilor [1 și persoanelor vulnerabile]¹ în scopuri criminale sau delictuale

<Introdus prin L 2005-08-10/62, art. 3; În vigoare: 02-09-2005>

(1) <L 2011-11-26/19, art. 28, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 433. <L 2005-08-10/62, art. 4, 054; În vigoare: 02-09-2005> Sub rezerva aplicării articolului 433quinquies, orice persoană care, în mod direct sau prin intermediar, atrage sau folosește un minor [1 sau o persoană a cărei situație de vulnerabilitate din motive ce țin de vârstă, de graviditate, de boală, de infirmitate sau de o deficiență fizică sau mintală era vizibilă sau cunoscută autorului faptelor,]¹ cu scopul de a comite, într-una din manierele prevăzute de articolul 66, o crimă sau un delict, va fi pedepsită cu pedepsele prevăzute pentru crima sau delictul respectiv, pentru care minimul pedepsei privative de libertate va fi mărit cu o lună atunci când pedeapsa maximă prevăzută este închisoarea de un an, cu două luni, atunci când aceasta este de doi ani, cu trei luni, atunci când aceasta este de trei ani, cu cinci luni, atunci când aceasta este de cinci ani, și cu doi ani în caz de reclusiune cu durată determinată, iar acolo unde este aplicată și pedeapsa cu amenda, minimul acesteia va fi dublat.

Minimul pedepsei prevăzute la alineatul 1 este mărit din nou și în aceeași proporție, atunci când:

1° minorul nu a împlinit încă șaisprezece ani, sau

2° persoana vizată la alineatul 1 abuzează de poziția deosebit de vulnerabilă în care se află minorul, sau

3° persoana vizată la alineatul 1 este tatăl, mama, un alt ascendent, adoptatorul, sau orice altă persoană ce are autoritate asupra minorului sau care are minorul în îngrijire, sau

4° acțiunea de atragere de minori și folosirea a acestora în vederea comiterii unei crime sau unui delict constituie o activitate obișnuită.

(1) <L 2011-11-26/19, art. 29, 084; În vigoare: 02-02-2012>

SECȚIUNEA VII

Atingeri aduse vieții private a minorului

<Introdus prin L 2005-08-10/62, art. 5; În vigoare: 02-09-2005>

Art. 433bis. <Introdus prin L 2005-08-10/62, art. 6; În vigoare 02-09-2005>
Sunt interzise publicarea și difuzarea prin intermediul cărților, mijloacelor de presă, cinematografeii, radiofoniei, televiziunii sau prin orice altă manieră a consemnărilor efectuate cu ocazia dezbaterilor desfășurate în fața instanțelor pentru minori, în fața judecătorului de instrucție și în fața camerelor curții de apel competente să se pronunțe asupra apelului formulat împotriva hotărârilor lor.

Sunt exceptate de la această interdicție doar motivarea și dispozitivul hotărârii judecătorești pronunțate în ședință publică, sub rezerva aplicării alineatului 3.

Sunt interzise, de asemenea, și publicarea și difuzarea, prin orice procedeu, de texte, desene, fotografii sau imagini de natură să dezvăluie identitatea unei persoane urmărite sau care face obiectul unei măsuri prevăzute (la articolele 37, 39, 43, 49, 52, 52quater et 57bis) ale legii din 8 aprilie 1965 cu privire la protecția tinerilor sau în legea din 1 martie 2002 privitoare la plasamentul provizoriu al minorilor care au comis o faptă calificată drept infracțiune.

Aceeași interdicție este aplicabilă și în cazul persoanei care face obiectul unei măsuri luate în cadrul procedurii vizate la articolul 63bis al legii din 8 aprilie 1965 privitoare la protecția tinerilor (la preluarea minorilor care au comis o faptă calificată drept infracțiune și la repararea daunelor cauzate de fapta comisă). <L 2006-05-15/35, art. 22, 056; În vigoare: 01-10-2007>

Infracțiunile prevăzute de prezentul articol sunt pedepsite cu închisoare de la două luni la doi ani și cu amendă de la trei sute de euro la trei mii de euro, sau doar cu una din aceste pedepse.

SECȚIUNEA VIII

[¹Ademenirea minorilor prin intermediul tehnologiilor informației și comunicării, în scopuri criminale sau delictuale]¹

(1) <L 2016-02-05/11, art. 26, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 433bis/1. [¹ Va fi pedepsită cu închisoarea de la trei luni la cinci ani persoana majoră care comunică prin intermediul tehnologiilor informației și comunicațiilor cu un minor dovedit sau presupus, și aceasta în vederea facilitării sau consumării la adresa minorului a unei crime sau unui delict:

1° dacă aceasta a disimulat sau mințit în ceea ce privește identitatea sa, vârsta și calitatea sa;

2° dacă acesta a insistat asupra discreției ce trebuie păstrată în legătură cu schimburile dintre ei;

3° dacă acesta a oferit sau a promis oferirea unui cadou sau unui avantaj oarecare;

4° dacă acesta a utilizat orice altă manevră.¹

(1) <Introdus prin L 2014-04-10/25, art. 3, 103; În vigoare: 10-05-2014>

CAPITOLUL IIIbis

Exploatarea cerșetoriei

<Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 6;

În vigoare: 12-09-2005>

Art. 433ter. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 7; În vigoare: 12-09-2005>
Va fi pedepsit cu închisoare de la șase luni la trei ani și cu o amendă de la cinci sute de euro la douăzeci și cinci de mii de euro:

1° cel ce angajează, antrenează, deturneză sau reține o persoană cu scopul de a o pune să cerșească, o instigă să cerșească sau să continue să facă acest lucru, sau o pune la dispoziția unui cerșetor pentru ca acesta să se servească de ea pentru a stârni mila publică;

2° cel care, indiferent de maniera în care acționează, exploatează cerșetoria practică de altul.

Tentativa de a comite infracțiunile prevăzute la paragraful 1 este pedepsită cu închisoarea de la o lună la doi ani și cu o amendă de la o sută de euro la două mii de euro.

[¹ Amendă va fi aplicată de un număr de ori egal cu numărul de victime.]¹

(1) <L 2013-06-24/24, art. 3, 097; În vigoare: 02-08-2013>

Art. 433quater. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 8; În vigoare: 12-09-2005>

Infracțiunea prevăzută la articolul 433ter, alineatul 1, este pedepsită cu închisoarea de la un an la cinci ani și cu o amendă de la cinci sute de euro la cincizeci de mii de euro atunci când este comisă:

1° cu privire la un minor;

2° abuzând de [¹ situația de vulnerabilitate în care se găsește o persoană ca urmare a situației sale administrative ilegale sau precare, a situației sale sociale precare, a vârstei sale, a unei stări de graviditate, de boală, de infirmitate sau a unei deficiențe fizice sau mintale]¹, în așa fel încât persoana nu are o altă alegere veritabilă și acceptabilă decât să se supună acestui abuz;

3° făcând uz, în mod direct sau indirect, de manevre frauduloase, de violență, de amenințări sau de o formă oarecare de constrângere.

[² Amenda va fi aplicată de un număr de ori egal cu numărul de victime.]²

(1) <L 2011-11-26/19, art. 30, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2013-06-24/24, art. 4, 097; În vigoare: 02-08-2013>

CAPITOLUL IIIter

Traficul de ființe umane

<Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 9;

În vigoare: 12-09-2005>

Art. 433quinquies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 10; În vigoare: 12-09-2005> § 1.

[¹ Constituie infracțiunea de trafic de ființe umane fapta de a transporta, transfera, găzdui, primi o persoană, de a prelua sau transfera controlul asupra acesteia:

1° cu scopul de a o exploata prin practicarea prostituției sau a altor forme de exploatare sexuală;

2° cu scopul de a o exploata prin practicarea cerșetoriei;

3° cu scopul de o pune să muncească sau să presteze servicii în condiții ce încalcă demnitatea umană;

4° cu scopul prelevării de organe prin încălcarea prevederilor legii din 13 iunie 1986 cu privire la prelevarea și transplantul de organe, sau de material biologic uman, contrar prevederilor legii din 19 decembrie 2008 cu privire la obținerea și utilizarea de material biologic uman destinat aplicațiilor medicale umane sau folosit în scopul cercetărilor științifice;

5° sau cu scopul de a determina comiterea de către acea persoană a unei crime sau unui delict, împotriva voinței acesteia.]¹

Cu excepția cazului vizat la 5, este indiferent dacă persoana vizată la alineatul 1 și-a dat consimțământul pentru activitatea planificată sau derulată efectiv.

§ 2. Infracțiunea prevăzută la § 1 va fi pedepsită cu închisoarea de la un an la cinci ani și cu o amendă de la cinci sute de euro la cincizeci de mii de euro.

§ 3. Tentativa de a comite infracțiunea prevăzută la § 1 va fi pedepsită cu închisoarea de la un an la trei ani și cu o amendă de la o sută de euro la zece mii de euro.

[² § 4. Amenda va fi aplicată de un număr de ori egal cu numărul de victime.]²

(1) <L 2013-04-29/15, art. 2, 096; În vigoare: 02-08-2013>

(2) <L 2013-06-24/24, art. 5, 097; În vigoare: 02-08-2013>

Art. 433sexies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 11; În vigoare: 12-09-2005>

Infracțiunea prevăzută la articolul 433quinquies, § 1, va fi pedepsită cu recluziunea de la cinci ani la zece ani și cu o amendă de la șapte sute cincizeci de euro la șaptezeci și cinci de mii de euro atunci când este comisă o infracțiune:

1° de către o persoană care are autoritate asupra victimei sau de către o persoană care a abuzat de autoritatea sau de facilitățile pe care i le conferă funcția pe care o deține;

2° de către un ofițer sau funcționar public, un deținător sau agent al forței publice aflat în exercițiul funcțiilor sale.

[¹ Amendă va fi aplicată de un număr de ori egal cu numărul de victime.]¹

(1) <L 2013-06-24/24, art. 6, 097; În vigoare: 02-08-2013>

Art. 433septies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 12; În vigoare: 12-09-2005>

Infracțiunea prevăzută la articolul 433quinquies, § 1, va fi pedepsită cu recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani și cu o amendă de la o mie de euro la o sută de mii de euro în următoarele cazuri:

1° atunci când infracțiunea a fost comisă asupra unui minor;

2° atunci când infracțiunea a fost comisă abuzând de [¹ situația de vulnerabilitate în care se află o persoană ca urmare a situației sale administrative ilegale sau precare, a situației sale sociale precare, a vârstei, stării de sarcină, a unei boli, a unei infirmități sau unei deficiențe fizice sau mintale]¹, în așa fel încât persoana nu a avut altă o altă alegere veritabilă și acceptabilă decât să se supună acestui abuz;

3° atunci când infracțiunea a fost comisă făcând uz, în mod direct sau indirect, de manevre frauduloase, de violență, de amenințări sau de orice formă de constrângere [⁴, sau recurgând la răpire, la abuzul de autoritate sau la inducerea în eroare]⁴;

[⁴ 3bis° atunci când infracțiunea a fost comisă prin oferirea sau acceptarea de sume de bani sau avantaje sub orice formă, pentru a obține consimțământul unei persoane care are autoritate asupra victimei;]⁴

4° atunci când viața victimei este pusă în pericol, în mod deliberat sau prin neglijență gravă;

5° atunci când infracțiunea a cauzat o boală ce pare incurabilă, o [³ incapacitate de muncă personală pe o perioadă mai mare de patru luni]³, pierderea completă a unui organ sau a funcționalității unui organ, sau o mutilare gravă;

6° atunci când activitatea în cauză constituie o activitate obișnuită;

7° atunci când aceasta constituie un act de participare la activitatea principală sau accesorie a unei asocieri, și indiferent dacă vinovatul are sau nu calitatea de conducător în cadrul asocierii respective.

[² Amendă va fi aplicată de un număr de ori egal cu numărul de victime.]²

(1) <L 2011-11-26/19, art. 31, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2013-06-24/24, art. 7, 097; În vigoare: 02-08-2013>

(3) <L 2016-02-05/11, art. 23, 114; În vigoare: 29-02-2016>

(4) <L 2016-05-31/02, art. 8, 118; În vigoare: 18-06-2016>

Art. 433octies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 13; În vigoare: 12-09-2005>

Infrațiunea prevăzută la articolul 433quinquies, § 1, este pedepsită cu reclusiunea de la cincisprezece la douăzeci de ani și cu o amendă de la o mie de euro la o sută cincizeci de mii de euro în următoarele cazuri:

1° atunci când infrațiunea a cauzat moartea victimei, intenția nefiind aceea de a ucide;

2° atunci când infrațiunea constituie un act de participare la activitatea principală sau accesorie a unei asociații, și indiferent dacă vinovatul are sau nu calitatea de conducător în cadrul asociației respective.

[¹ Amendă va fi aplicată de un număr de ori egal cu numărul de victime.]¹

(1) <L 2013-06-24/24, art. 8, 097; În vigoare: 02-08-2013>

Art. 433novies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 14; În vigoare: 12-09-2005>

[³ § 1.]³ În cazurile vizate la articolele [³ 433quinquies la 433octies]³, vinovaților le va fi aplicată și pedeapsa interzicerii exercitării drepturilor enunțate la [¹ articolul 31, alineatul 1]¹.

[³ § 2. Instanțele vor putea pronunța interdicțiile vizate la articolele 382, § 2, și 382bis împotriva persoanelor condamnate pentru faptele vizate la articolele 433quinquies la 433octies, pentru o durată de la un an la douăzeci de ani.]³

[³ § 3. Articolul 382quater se aplică persoanelor condamnate pentru faptele vizate la articolele 433quinquies la 433octies.

§ 4. Fără a ține cont de calitatea de persoană fizică sau morală, de agent economic, proprietar, chiriaș sau gerant, instanța poate dispune închiderea temporară sau definitivă, parțială sau totală a întreprinderii în care au fost comise infrațiunile vizate la articolele 433quinquies la 433octies, conform modalităților prevăzute la articolul 382, § 3, alineatele 2 la 5.

§ 5. Articolul 389 se aplică paragrafelor 1, 2 și 4.]³

[³ § 6.]³ Confiscarea specială prevăzută la articolul 42, punctul 1°, este aplicată celor vinovați de comiterea infrațiunii vizate la articolul 433quinquies, chiar și atunci când proprietatea asupra lucrurilor ce fac obiectul faptei nu aparține condamnatului, fără ca această confiscare să poată totuși aduce atingere drepturilor terților asupra bunurilor susceptibile de a face obiectul confiscării. [² Totodată, măsura trebuie aplicată, în aceleași circumstanțe, bunului mobil,

unei părți din acesta, bunului imobil, camerei sau oricărui alt spațiu. Măsura poate fi totodată aplicată și contravalorii acestor bunuri mobile sau imobile înstrăinate între momentul comiterii infracțiunii și hotărârea judecătorească definitivă.]²

[³ § 7.]³ [² În cazul sechestrului asupra unui bun imobil, se procedează conform formalităților prevăzute de articolul 35bis din Codul de instrucție criminală.]²

(1) <L 2009-04-14/01, art. 19, 073; În vigoare: 15-04-2009>

(2) <L 2013-11-27/05, art. 4, 099; În vigoare: 01-03-2014>

(3) <L 2016-05-31/02, art. 9, 118; În vigoare: 18-06-2016>

Art. 433novies/1. [¹ Publicarea și difuzarea oricăror texte, desene, fotografii, imagini sau mesaje sonore de natură să dezvăluie identitatea victimei infracțiunii vizate la articolul 433quinquies, §1, alineatul 1, punctul 1°, sau tentativa de comitere a acestei infracțiuni, sunt interzise și pedepsite conform articolului 378bis, cu excepția cazului în care victima și-a dat acordul scris sau dacă procurorul Regelui sau magistratul însărcinat cu instrucția cazului și-a dat acordul din rațiuni ce țin de necesitatea obținerii de informații sau de derularea instrucției.]¹

(1) <Introdus prin L 2016-05-31/02, art. 10, 118; În vigoare: 18-06-2016>

CAPITOLUL III^{quater}

Abuzul de vulnerabilitatea unei alte persoane prin vânzarea, închirierea sau punerea la dispoziție a bunurilor în vederea realizării unui profit anormal

<Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 15;

În vigoare: 12-09-2005>

(1) <L 2011-11-26/19, art. 32, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 433decies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 15; În vigoare: 12-09-2005>

Va fi pedepsit cu închisoare de la șase luni la trei ani și cu o amendă de la cinci sute de euro la douăzeci și cinci de mii de euro, cel care abuzează, fie direct, fie prin intermediar, de [¹ situația de vulnerabilitate în care se află o persoană ca urmare a situației sale administrative ilegale sau precare, a situației sale sociale precare, a vârstei, stării de sarcină, a unei boli, a unei infirmități sau unei deficiențe fizice sau mentale]¹, prin vânzarea, darea în chirie sau punerea la dispoziție, cu intenția de a realiza un profit anormal, a unui bun mobil, a

unei părți din acesta, a unui bun imobil, a unei camere sau a unui alt spațiu din cele vizate la articolul 479 din Codul penal, în condiții incompatibile cu demnitatea umană [² ...]². Amenda va fi aplicată de un număr de ori egal cu numărul de victime.

(1) <L 2011-11-26/19, art. 33, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2013-04-29/14, art. 2, 095; În vigoare: 02-08-2013>

Art. 433undecies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 17; În vigoare: 12-09-2005> Infrațiunea vizată la articolul 433decies va fi pedepsită cu închisoare de la unu la cinci ani și cu o amendă de la o mie de euro la cinci mii de euro în următoarele cazuri:

1° atunci când activitatea în cauză constituie o activitate obișnuită;

2° atunci când infrațiunea constituie un act de participare la activitatea principală sau accesorie a unei asociații, și indiferent dacă vinovatul are sau nu calitatea de conducător în cadrul asociației respective.

Amenda va fi aplicată de un număr de ori egal cu numărul de victime.

Art. 433duodecies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 18; În vigoare: 12-09-2005> Infrațiunea vizată la articolul 433decies va fi pedepsită cu reclusiunea de la cinci ani la zece ani și cu o amendă de la o mie de euro la cincizeci de mii de euro în cazul în care ea constituie un act de participație la activitatea principală sau accesorie a unei asocieri infracționale, și indiferent dacă vinovatul are sau nu calitatea de conducător în cadrul asociației respective.

Amenda va fi aplicată de un număr de ori egal cu numărul de victime.

Art. 433terdecies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 19; În vigoare: 12-09-2005> În cazurile vizate la articolele 433undecies și 433duodecies, vinovaților li se va aplica, în plus, interdicția drepturilor specificate la [¹ articolul 31, alineatul 1]¹.

Confiscarea specială prevăzută la articolul 42, punctul 1°, se aplică vinovaților de comiterea infracțiunii vizate la articolul 433decies, chiar și atunci când proprietatea asupra lucrurilor ce fac obiectul faptei nu aparține condamnatului, fără ca această confiscare să poată totuși aduce atingere drepturilor terților asupra bunurilor susceptibile de a face obiectul confiscării. Totodată, măsura trebuie aplicată, în aceleași circumstanțe, bunului mobil, unei părți din acesta, bunului imobil, camerei sau oricărui alt spațiu vizat de acest articol.

(Măsura poate fi totodată aplicată și contravalorii acestor bunuri mobile sau imobile înstrăinate între momentul comiterii infracțiunii și hotărârea judecătorească definitivă.) <L 2006-02-09/33, art. 2, 055; În vigoare: 10-03-2006>

(1) <L 2009-04-14/01, art. 20, 073; În vigoare: 15-04-2009>

Art. 433quaterdecies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 20; În vigoare: 12-09-2005> După caz, procurorul Regelui sau judecătorul de instrucție poate dispune sechestrul pe un bun mobil, pe o parte din acesta, pe un bun imobil, pe cameră sau pe orice alt spațiu din cele vizate la articolul 433decies. Dacă acesta dispune sechestrul, bunul mobil, partea acestuia, bunul imobil, camera sau orice alt spațiu vizat la articolul 433decies trebuie sigilat sau, cu acordul scris al proprietarului sau celui care îl închiriază, pus la dispoziția C.P.A.S. pentru a fi renovat și închiriat temporar. Decizia procurorului Regelui sau judecătorului de instrucție, după caz, de a proceda la punerea sechestrului, este comunicată proprietarului sau celui care închiriază bunul respectiv. În plus, în cazul sechestrării unui bun imobil, decizia trebuie comunicată în termen de douăzeci și patru de ore și prezentată pentru transcriere la biroul de ipotecă al locului în care se află bunul respectiv. Este considerată data transcrierii data la care este comunicată decizia de sechestrare. Sechestrul rămâne valabil până în momentul pronunțării hotărârii judecătorești definitive prin care este pronunțată fie confiscarea, fie ridicarea sechestrului. Ridicarea sechestrului poate fi dispusă în orice moment și anterior acestei date, după caz, de către procurorul Regelui sau de către judecătorul de instrucție, după ce acesta din urmă a comunicat decizia sa procurorului Regelui. O persoană împotriva căreia a fost dispus sechestrul nu poate intenta recursul prevăzut la articolele 28sexies și 61quater din Codul de instrucție criminală decât după trecerea unui an de la data instituirii măsurii sechestrului..

Art. 433quinesdecies. <Introdus prin L 2005-08-10/61, art. 21; În vigoare: 12-09-2005> În cazurile vizate la articolele 433decies, victimele pot fi, dacă este nevoie, primite sau recazate, în baza deciziei luate, după caz, de ministrul competent, de autoritatea competentă sau de funcționarii desemnați de către aceștia, toate acestea urmând a fi efectuate în colaborare cu serviciile competente în materie. Cheltuielile de cazare sunt suportate de către inculpat. În cazul în care inculpatul este achitat, cheltuielile vor fi suportate, după caz, de către Stat sau de către C.P.A.S. competent.

CAPITOLUL IV

Atentate la libertatea individuală și la inviolabilitatea domiciliului, comise de particulari

Art. 434. Vor fi pedepsiți cu închisoarea de la trei luni la doi ani și amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro], cei care, fără ordin din partea autorităților constituite și în afara cazurilor în care legea permite sau ordonă arestarea sau detenția particularilor, arestează orice persoană sau dispun arestarea acesteia, respectiv dețin orice persoană sau dispun ca aceasta să fie plasată în detenție. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 435. Pedepsa va fi închisoarea de la șase luni la trei ani și amendă de la cincizeci [de euro] la trei sute [de euro], dacă detenția ilegală și arbitrară a durat mai mult de zece zile. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 436. Dacă detenția ilegală și arbitrară a durat mai mult de o lună, vinovatul va fi condamnat la închisoare de la un an la cinci ani și la o amendă de la 100 [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 437. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Pedepsa aplicată va fi (recluziunea de la cinci la zece ani) dacă arestarea a fost executată fie sub un ordin fals al autorității publice, fie purtând costumația sau sub numele unuia dintre agenții autorității publice, sau dacă persoana arestată sau deținută a fost amenințată cu moartea. <L 2003-01-23/42, art. 74, 041; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 438. (Abrogat) <L 2002-06-14/42, art. 7, 036; În vigoare: 24-08-2002>

Art. 438bis. <L 2007-05-10/35, art. 36, 064; În vigoare: 09-06-2007> În cazurile prevăzute de prezentul capitol, minimul pedepselor prevăzute de aceste articole poate fi dublat dacă este vorba de pedepse corecționale și mărit cu doi ani dacă este vorba de recluziune, dacă unul din mobilurile crimei sau delictului este ura, disprețul sau ostilitatea față de o persoană din motive ce țin de rasa căreia i-ar aparține aceasta, de culoarea pielii ei, de ascendența ei, de originea sa națională sau etnică, de naționalitate, de sex, de schimbarea de sex, de orientarea ei sexuală, de starea ei civilă, de nașterea ei, de vârsta ei, de averea pe care o are, de convingerile sale religioase sau filozofice, de starea ei de sănătate actuală sau viitoare, de un handicap, de limba ei, de convingerile ei politice, [¹ de convingerile ei sindicale,¹] de o caracteristică fizică sau genetică sau de originea ei socială.

(1) <L 2009-12-30/01, art. 112, 074; În vigoare: 31-12-2009>

Art. 439. Va fi pedepsit cu închisoarea de la cincisprezece zile la doi ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la trei sute [de euro], cel care, fără ordin al autorității și în afara cazurilor în care legea permite intrarea în domiciliul particularilor împotriva voinței lor, intră într-o casă, un apartament, o cameră sau un spațiu în care locuiește altcineva, fie prin amenințări sau violente împotriva persoanelor, fie prin efracție, escaladare sau utilizare de chei false. L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 440. Pedepsa aplicată va fi închisoarea de la șase luni la cinci ani și o amendă de la o sută [de euro] la cinci sute [de euro] dacă fapta a fost comisă, fie sub un ordin fals al autorității publice, fie purtând costumația sau sub numele unuia dintre agenții autorității publice, fie în următoarele trei împrejurări: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă fapta a fost comisă noaptea;

Dacă ea a fost executată de două sau mai multe persoane;

Dacă vinovații sau unul dintre ei era(u) purtător(i) de arme.

În plus, vinovaților li se va putea aplica și interdicția prevăzută de articolul 33 (...)
< L 09-04-1930, art. 32 >

Art. 441. Tentativa de delict prevăzută de art. precedent va fi pedepsită cu închisoare de la o lună la un an și amendă de la cincizeci [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 442. Va fi pedepsită cu închisoare de la cincisprezece zile la doi ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la trei sute [de euro] cel care intră, fără acordul proprietarului sau al chiriașului, în locurile desemnate de art. 439 și este găsit acolo noaptea. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

CAPITOLUL IVbis

Hărțuirea

(Introdus prin <L 1998-10-30/34, art. 2,

În vigoare: 27.12.1998 >

Art. 442bis. (introdus de <L 1998-10-30/34, art. 2, în vigoare: 27.12.1998>
Oricine hărțuiește o persoană, deși știe sau ar trebui să știe că prin acest comportament poate afecta liniștea persoanei vizate, va fi pedepsit cu închisoare de la cincisprezece zile la doi ani și cu o amendă de la amendă de la cincizeci [de euro] la trei sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

[¹ În cazul în care faptele vizate la alienatul 1 sunt comise în detrimentul unei persoane a cărei situație de vulnerabilitate din motive ce țin de vârstă, de graviditate, de boală, de infirmitate sau de o deficiență fizică sau mintală, pedeapsa minimă prevăzută la alineatul 1 va fi dublată.]¹

[² ...]²

(1) <L 2011-11-26/19, art. 34, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2016-03-25/07, art. 2, 116; În vigoare: 15-04-2016>

Art. 442ter. <L 2007-05-10/35, art. 37, 064; În vigoare: 09-06-2007> În cazurile prevăzute de art. 442bis, minimul pedepsei corecționale prevăzut de aceste articole poate fi dublat dacă unul din mobilurile crimei sau delictului este ura, disprețul sau ostilitatea față de o persoană din motive ce țin de rasa căreia i-ar aparține aceasta, de culoarea pielii ei, de ascendența ei, de originea sa națională sau etnică, de naționalitate, de sex, de orientarea ei sexuală, de starea ei civilă, de nașterea ei, de vârsta ei, de averea pe care o are, de convingerile

ei religioase sau filozofice, de starea ei de sănătate actuală sau viitoare, de un handicap, de limba ei, de convingerile ei politice, [¹ de convingerile ei sindicale,¹ de o caracteristică fizică sau genetică sau de originea ei socială.

(1) <L 2009-12-30/01, art. 113, 074; În vigoare: 31-12-2009>

CAPITOLUL IV^{ter}

[¹ Abuzul față de situația de slăbiciune a persoanelor]¹

(1) <Introdus prin L 2011-11-26/19, art. 35, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 442^{quater}. [¹ § 1. Cel care, cunoscând situația de slăbiciune fizică sau psihică a unei persoane, influențând în mod grav capacitatea de discernământ a acelei persoane, abuzează în mod fraudulos de această slăbiciune pentru a conduce persoana în cauză la o acțiune sau la o inacțiune ce aduce o atingere gravă integrității ei fizice și psihice sau patrimoniului acesteia, va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la doi ani și cu o amendă de la o sută de euro la o mie de euro, sau doar cu una din aceste pedepse.

§ 2. Se va aplica pedeapsa cu închisoarea de la o lună la patru ani și o amendă de la două sute de euro la două mii de euro, sau doar una din aceste pedepse, în următoarele cazuri:

1° dacă acțiunea sau inacțiunea vizată la § 1 este rezultatul aducerii într-o stare de supunere fizică sau psihică prin exercitarea de presiuni grave sau repetate sau de tehnici menite să altereze capacitatea de discernământ;

2° dacă abuzul vizat la § 1 a fost comis asupra unui minor;

3° dacă din acțiunea sau inacțiunea vizată la § 1 rezultă fie o boală ce pare incurabilă, fie [² o incapacitate de muncă personală pe o perioadă de peste patru luni]², fie pierderea completă a funcționalității unui organ, fie o mutilare gravă;

4° dacă abuzul vizat la § 1 constituie o faptă de participație la activitatea principală sau secundară a unei asocieri infracționale.

§ 3. Dacă acțiunea sau inacțiunea persoanei a cauzat moartea acesteia, pedeapsa aplicată va fi reclusiunea de la zece la cincisprezece ani.

§ 4. Instanța poate, în aplicarea §§ 1 și 2, să interzică persoanei condamnate, în totalitate sau în parte, drepturile enumerate la articolul 31, alineatul 1, pentru o perioadă de la cinci ani la zece ani.

§ 5. Instanța poate dispune ca hotărârea sau un rezumat al acesteia să fie publicat(ă), pe cheltuiala condamnatului, într-unul sau mai multe jurnale cotidiene, sau sub orice altă formă.¹

(1) <Introdus prin L 2011-11-26/19, art. 36, 084; În vigoare: 02-02-2012>

(2) <L 2016-02-05/11, art. 20, 114; În vigoare: 29-02-2016>

CAPITOLUL V

Atingeri aduse onoarei sau stimei de care se bucură persoanele

Art. 443. Cel care, în cazurile indicate în cale ce urmează, a imputat cu răutate unei persoane un fapt precis de natură să aducă atingere onoarei acesteia sau să o expună disprețului public, fapt a cărui dovadă legală nu este raportată, este vinovat de calomnie, dacă legea admite proba faptului imputat, și de defăimare, dacă legea nu admite această probă.

(Dacă faptul imputat este acela de a fi pactizat, în cursul ostilităților, cu dușmanul, fie furnizându-i ajutoare cu soldați, oameni, bani, alimente, arme, muniții sau materiale oarecare, fie procurându-i sau facilitându-i, printr-un mijloc oarecare intrarea, menținerea sau șederea pe teritoriu, fără să fi fost constrâns sau fără să i se fi cerut aceasta, dovada va fi întotdeauna acceptată și ea va putea fi făcută prin toate mijloacele de drept. Dacă această dovadă este suficientă, imputarea nu va avea nicio urmare represivă). (L 11-10-1919, art. unic>

Art. 444. Vinovatul va fi pedepsit cu închisoare de la opt zile la un an și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro], dacă imputațiile au fost făcute: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Fie în cadrul unor reuniuni sau în locuri publice;

Fie în prezența mai multor indivizi, într-un loc public, dar deschis unui număr de persoane care au dreptul să se adune acolo sau să îl frecventeze;

Fie într-un loc oarecare, în prezența persoanei ofensate și în fața martorilor;

Fie prin acte tipărite sau nu, imagini sau embleme, afișe, distribuite sau vândute, puse în vânzare sau expuse privirilor publice;

Fie prin scrieri care nu sunt date publicității, însă sunt trimise sau comunicate mai multor persoane.

Art. 445. Va fi pedepsit cu închisoarea de la cincisprezece zile la șase luni și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la o mie [de euro]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Cel care adresează în scris autorităților un denunț calomnios;

Cel care adresează în scris unei persoane imputații calomnioase împotriva subordonatului acesteia.

Art. 446. Calomnia și defăimarea la adresa oricărei organizații sau instituții vor fi pedepsite în același fel ca și calomnia și defăimarea îndreptată împotriva indivizilor.

Art. 447. Cel învinuit de comiterea unui delict de calomnie pentru imputații îndreptate, din motive ce țin de funcțiile lor, fie împotriva funcționarilor

publici sau a agențiilor ce exercită autoritatea sau împotriva oricărei persoane cu caracter public, fie împotriva oricărui corp constituit, va putea face, pe toate căile ordinare, dovada faptelor imputate, cu excepția dovezii contrare realizate pe aceleași căi.

Dacă este vorba de un fapt care ține de domeniul vieții private, autorul imputării nu va putea prezenta, în apărarea sa, nicio dovadă decât aceea care rezultă dintr-o sentință sau din orice alt act autentic.

Dacă faptul imputat este obiectul unei urmăriri represive sau al unui denunț asupra căruia nu s-a luat nicio hotărâre, acțiunea în calomnie va fi suspendată până la pronunțarea unei sentințe definitive, sau până la decizia definitivă a autorității competente.

(În cazul în care în care acțiunea publică sau acțiunea disciplinară referitoare la faptul imputat este stinsă, dosarul cu această acțiune este anexat dosarului acțiunii în calomnie și acțiunea în calomnie este reluată.

În cazul unei decizii de clasare fără urmare sau de neurmărire referitor la faptul imputat, acțiunea referitoare la calomnie este reluată, fără vreun prejudiciu adus de această suspendare, dacă ancheta referitoare la faptul imputat cunoaște noi dezvoltări judiciare). < L 2001-07-04-/55 art. 2, 032, în vigoare: 20.08.2001 >

Art. 448. Oricine insultă o persoană fie prin fapte, fie prin înscrisuri, imagini sau embleme, într-una din împrejurările indicate în articolul 344, va fi pedepsită cu închisoare de la opt zile la două luni și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Va fi pedepsit cu aceleași pedepse cel care, într-una din împrejurările indicate la articolul 444, adresează cuvinte injurioase, unui reprezentant al autorității sau forței publice, sau unui funcționar public, în calitatea deținută de acesta sau din cauza funcțiilor sale.) <L 27-07-1934, art. 3>

Art. 449. Dacă există, în momentul delictului, o dovadă legală a faptelor imputate, dacă s-a stabilit că învinuitul a făcut imputația fără niciun motiv de interes public sau privat și numai cu scopul de al face rău, el va fi pedepsit pentru divulgare răutăcioasă, cu închisoare de la opt zile la două luni și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la patru sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 450. Delictele prevăzute în prezentul capitol, comise împotriva particularilor, cu excepția denunțurilor calomnioase, nu vor putea fi urmărite decât dacă persoana care pretinde că a fost ofensată face plângere în acest sens.

În cazul în care persoana a decedat fără să depună plângere sau fără să renunțe la ea sau în cazul în care calomnia sau defăimarea a fost îndreptată împotriva unei persoane după ce aceasta a decedat, urmărirea nu va putea

avea loc decât la plângerea soțului ori a descendenților sau moștenitorilor (legali) până la gradul trei inclusiv <L 31-03-1987, art. 98>

Art. 451. Nimeni nu va putea pretinde drept cauză de justificare sau de scuză, că înscrisurile, materialele tipărite, imaginile sau emblemele ce fac obiectul urmăririi, nu sunt decât reproduceri ale publicațiilor făcute în Belgia sau în alte țări.

Art. 452. <L 10.10.1967, art. 141> Nu vor duce la acte de urmărire represivă discursurile pronunțate sau actele prezentate produse în fața instanțelor de judecată, când aceste discursuri sau aceste acte privesc cauza aflată pe rol sau părțile.

Imputațiile calomnioase, injurioase sau defăimătoare străine cauzei sau părților vor putea da naștere fie unei acțiuni publice, fie unei acțiuni civile a părților sau a terților.

DISPOZIȚIE SPECIALĂ

Art. 453. Va fi pedepsit cu închisoare de la o lună la un an și amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro] cel care se face vinovat de profanarea de morminte au cavouri. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 453bis. <L 2007-05-10/35, art. 38, 064; În vigoare: 09-06-2007> În cazurile prevăzute în prezentul capitol, minimul pedepselor corecționale prevăzute de aceste articole poate fi dublat dacă unul din mobilurile crimei sau delictului este ura, disprețul sau ostilitatea față de o persoană din motive ce țin de rasa căreia i-ar aparține aceasta, de culoarea pielii ei, de ascendența ei, de originea sa națională sau etnică, de naționalitate, de sex, de orientarea ei sexuală, de starea ei civilă, de nașterea ei, de vârsta ei, de averea pe care o are, de convingerile sale religioase sau filozofice, de starea ei de sănătate actuală sau viitoare, de un handicap, de limba ei, de convingerile ei politice, [¹ de convingerile ei sindicale,]¹ de o caracteristică fizică sau genetică sau de originea ei socială.

(1) <L 2009-12-30/01, art. 114, 074; În vigoare: 31-12-2009>

CAPITOLUL VI

Alte delictive împotriva persoanelor

Art. 454. Cel care a amestecă sau dispune să fie amestecate, fie alimente sau băuturi, fie substanțe sau produse alimentare de orice tip, destinate comercializării prin vânzare cu ridicata sau cu amănuntul, cu materii care pot provoca moartea sau altera grav sănătatea, va fi pedepsit cu închisoarea de la

șase luni la cinci ani și cu o amendă de la două sute [de euro] la două mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 455. Va fi pedepsit cu pedepsele de la articolul precedent:

Cel care vinde cu ridicata sau cu amănuntul, sau expune spre vânzare alimente, băuturi, substanțe sau produse alimentare de indiferent ce tip, știind că acestea conțin materii de natură a cauza moartea sau a altera grav sănătatea;

Cel care vinde sau procură aceste materii, știind că va acestea urmează să servească la falsificarea substanțelor și produselor alimentare.

Art. 456. Va fi pedepsit cu închisoarea de la trei luni la trei ani și amendă de la o sută [de euro] la o mie [de euro] cel care are în magazinul său, în prăvălia sa sau în orice alt loc, alimente, băuturi, produse și substanțe alimentare destinate vânzării cu ridicata sau cu amănuntul, știind că acestea conțin materii de natură a cauza moartea sau a afecta grav sănătatea. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 457. Alimentele, băuturile, produsele sau substanțele alimentare vor fi confiscate și scoase din uz.

(Alineatul 2 abrogat) < L 29-10-1919, art. 90>

În plus, vinovatul poate fi condamnat la interdicție, conform articolului 33.

Instanța va dispune ca sentința să fie afișată în locurile pe care le va desemna în acest sens, și să fie publicată, în întregime sau în extras, în ziarele pe care le va indica; toate aceste operații vor fi efectuate pe cheltuiala condamnatului.

Art. 458. Medicii, chirurgii, ofițerii de sănătate, farmaciștii, moașele și orice alte persoane care dețin, prin statut și prin profesie, secrete încredințate, care, în afara cazului în care sunt chemați să depună mărturie în fața justiției (sau în fața unei comisii de anchetă parlamentară) și a cazului în care legea îi obligă să facă cunoscute aceste secrete, dezvăluie totuși aceste secrete, sunt pedepsiți cu închisoare de la opt zile la șase luni și cu amendă de la o sută [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 1996-06-30/34, art. 10, 017; În vigoare: 26-07-1996> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 458bis. ^[1] Orice persoană care, prin statut sau prin profesie, deține secrete și ca urmare a acestui fapt are cunoștința de o infracțiune prevăzută ^[4] la articolele 371/1) ^[4] ^[5] la 377, 377quater, 379, 380, 383bis, §§ 1 și 2, 392 la 394, 396 la 405ter, 409, 423, 425, 426 și 433quinqüies) ^[5], care a fost comisă asupra unui minor sau unei persoane vulnerabile din motive ce țin de vârstă, de graviditate, ^[2] de violență între parteneri, ^[2] de boală, de infirmitate sau de o deficiență fizică sau mintală poate, fără ca obligațiile pe care i le impune art. 422bis să fie prejudiciate, să informeze procurorul Regelui, fie atunci când există un pericol grav și iminent pentru integritatea fizică sau mintală a minorului sau a persoanei vulnerabile vizate, iar ea nu este în măsură, singură

sau cu ajutorul unor terțe persoane, să își protejeze integritatea, fie atunci când există indicii de pericol grav și real că alți minori sau alte persoane vulnerabile vizate sunt victime ale infracțiunilor prevăzute la articolele antemenționate și ea nu este în măsură singură sau cu ajutorul unor terți, să protejeze această integritate.¹

(NOTĂ: prin hotărârea nr. 127/2013 du 26-09-2013, Curtea Constituțională a anulat articolul 6 din legea din 30 noiembrie 2011, în ceea ce privește aplicarea acestuia în cazul avocatului care deține informații ca urmare a mărturisirilor făcute de clientul lui, autor al infracțiunii care a fost comisă, atunci când aceste informații pot duce la încredințarea clientului respectiv.)

-
- (1) <L 2011-11-30/28, art. 6, 083; În vigoare: 30-01-2012>
 (2) <L 2012-02-23/08, art. 2, 085; În vigoare: 01-03-2013>
 (3) <L 2014-04-10/24, art. 6, 102; În vigoare: 10-05-2014>
 (4) <L 2016-02-01/09, art. 14, 115; În vigoare: 29-02-2016>
 (5) <L 2016-05-31/02, art. 11, 118; În vigoare: 18-06-2016>

Art. 459. Vor fi pedepsiți cu aceleași pedepse funcționarii sau agenții caselor de amanet care au dezvăluit altor persoane decât ofițerilor de poliție sau autorităților judiciare numele persoanelor care au depus, personal sau prin intermediul altor persoane, obiecte la instituția lor.

Art. 460. Cel care va fi dovedit vinovat de distrugerea unei scrisori încredințate (unui operator poștal) sau de deschiderea acesteia pentru a-i viola secretul, va fi pedepsit cu închisoare de la opt zile la o lună și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, dacă vinovatul este un funcționar sau un agent al guvernului (un membru al personalului unui operator poștal sau orice persoană care acționează seama ei). <AR 1999-06-09/57, art. 27, 026; În vigoare: 18-08-1999> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 460bis. < L 14-01-1928, art. 4> (Va fi pedepsit cu aceleași pedepse cel care distruge o copie a unui act de notificare pe care îl deține în baza articolului 68 bis din Codul de procedură civilă, sau care, pentru a viola secretul, deschide plicul ce conține această copie, exceptând situația în care, în acest din urmă caz, este vorba de tatăl, de mama unui copil minor sau de soțul, tutorele, administratorul, [1 sau curatorul]¹ persoanei interesate.)

-
- (1) <L 2013-03-17/14, art. 151, 101; În vigoare: 01-09-2014 (L 2014-05-12/02, art. 22)>

Art. 460trei. < Introdus prin L 1998-03-12/39, art. 44; în vigoare: 1998-10602> Orice faptă de utilizare [1 ...]¹ de informații obținute prin [1 consultarea sau obținerea unei copii]¹ a dosarului, care are ca scop și efect împiedicarea derulării

instrumentării, atingeri aduse vieții private, integrității fizice sau morale sau bunurilor unei persoane citate în dosar, este pedepsită cu închisoare de la opt zile la un an și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euros]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

(1) <L 2012-12-27/29, art. 27, 090; În vigoare: 10-02-2013>

TITLUL IX

Crime și delikte împotriva proprietăților

CAPITOLUL I

Furturi și extorcări

Art. 461. Cel care sustrage în mod fraudulos un lucru care nu îi aparține este vinovat de furt.

(Este asimilat furtului faptul de a sustrage în mod fraudulos un lucru care aparține altuia, în vederea folosirii temporare) < L 25-06-1964, art. 1>

Art. 462. Nu vor putea fi pretinse decât reparații civile în cazul furturilor comise de soți prin prejudicierea soților lor; de un văduv sau de o văduvă, asupra lucrurilor care au aparținut soțului decedat; de descendenți în dauna ascendenților lor, de ascendenți în dauna descendenților lor, sau de aliații de același grad.

[¹ Alineatul 1 nu se aplică în cazul în care aceste furturi au fost comise în dauna unei persoane vulnerabile din motive ce țin de vârstă, de starea de graviditate, de o boală, de o infirmitate sau de o deficiență fizică sau mintală.]¹

Orice altă persoană care a participat la aceste furturi sau a ascuns toate sau o parte din obiectele furate va fi pedepsită ca și cum [¹ alineatul 1]¹ nu ar exista.

(1) <L 2011-11-26/19, art. 37, 084; În vigoare: 02-02-2012>

SECȚIUNEA I

Furturi comise fără violențe și fără amenințări

Art. 463. Furturile nespicate în prezentul capitol vor fi pedepsite cu închisoarea de la o lună la cinci ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro] <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

(Cu toate acestea, în cazul prevăzut de art. 461, alineatul 2, pedeapsa cu închisoarea nu va fi mai mare de trei ani) < L 25- 06-1964, art. 2>

[¹ Minimul pedepsei va fi de trei luni închisoare sau de cinci sute de euro amendă, dacă furtul a fost comis în dauna unei persoane a cărei situații

deosebit de vulnerabile din cauza vârstei, a stării de graviditate, a unei boli sau a unei deficiențe sau infirmități fizice sau mintale era vizibilă sau cunoscută de autorul faptelor.]¹

(1) <L 2011-11-26/19, art. 38, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 464. Pedepsa cu închisoarea va fi de cel puțin trei luni dacă hoțul este servitor sau om de serviciu angajat cu plată, chiar dacă a comis furtul împotriva unor persoane pe care acesta nu le servea, dar care se găseau fie în casa stăpânului, fie în casa celui pe care îi însoțea sau, dacă este vorba de un muncitor, însoțitor sau ucenic, în casa, atelierul sau magazinul stăpânului său, sau de un individ care lucrează în mod obișnuit în locuința în care a comis furtul.

Art. 465. În cazurile prevăzute de articolele precedente, vinovații vor putea, în plus, să fie condamnați la interdicție, conform articolului 33 (...) <L 09 04 1930, art. 32>

Art. 466. Tentativele de furt menționate la articolele precedente sunt pedepsite cu închisoare de la opt zile la trei ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>.

Art. 467. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Furtul va fi pedepsit cu (recluziune de la cinci ani la zece ani): <L 2003-01-23/42, art. 72, 041; În vigoare 13.03.2003>

Dacă a fost comis prin pătrundere prin efracție, escaladare sau folosire de chei false;

Dacă a fost comis de un funcționar public care s-a folosit de funcțiile sale;

Dacă vinovații sau unul dintre ei a(u) luat titlul sau insignele unui funcționar public, sau au pretins existența unui ordin al autorității publice, ordin care de fapt nu exista;

SECȚIUNEA II

Furturi comise cu violență, amenințări și extorsiuni

Art. 468. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Oricine comite un furt prin violență sau amenințări va fi pedepsit cu (recluziune de la cinci ani la zece ani). <L 2003-01-23/42, art. 75, 041; În vigoare: 13.03.2003>

Art. 469. Este asimilat furtului comis prin violență sau amenințări cazul în care hoțul surprins în flagrant delict a exercitat violențe sau amenințări, fie pentru a păstra în posesie obiecte sustrase, fie pentru a-și asigura fuga.

Art. 470. Va fi pedepsit prin aplicarea pedepselor prevăzute la articolul 468, ca și cum ar fi comis un furt cu violență sau amenințări, cel care și-a însușit, cu

violență sau amenințări, fonduri, valori, bunuri mobiliare, obligațiuni, bilete, promisiuni, chitanțe, semnături sau a predat un document care conținea o obligație, o dispoziție sau o descărcare de obligații.

Art. 471. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2001-12-11/50, art. 3, 033; În vigoare 17.02.2002> În cazurile prevăzute la art. 468, 469, 470 va fi aplicată pedeapsa cu reclusiunea de la zece la cincisprezece:

dacă infracțiunea a fost comisă prin efracție, escaladare sau folosire de chei false;

dacă infracțiunea a fost comisă de un funcționar public care s-a folosit de poziția sa;

dacă vinovații, sau unul dintre ei, și-a(u) însușit titlul sau insignele unui funcționar public sau au invocat un ordin al autorității publice, care de fapt era inexistent;

dacă infracțiunea a fost comisă în timpul nopții;

dacă infracțiunea a fost comisă de două sau mai multe persoane;

dacă vinovatul a folosit un vehicul sau orice alt tip de motor sau nu pentru a facilita infracțiunea sau pentru a-și asigura fuga.

[¹ dacă infracțiunea a fost comisă în dauna unei persoane a cărei situație deosebit de vulnerabilă din cauza vârstei, a unei stări de sarcină, a unei boli sau a unei deficiențe sau infirmități fizice sau mintale era vizibilă sau cunoscută de autorul faptelor.]¹

(1) <L 2011-11-26/19, art. 39, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 472. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2001-12-11/50, art. 4, 033; În vigoare: 17-02-2002> În cazurile prevăzute la articolele 468, 469 și 470, se va aplica pedeapsa cu reclusiunea de la cincisprezece la douăzeci de ani:

dacă infracțiunea a fost comisă cu două din circumstanțele menționate la articolele la articolul 471;

dacă au fost folosite sau arătate arme sau obiecte care seamănă cu acestea, sau dacă vinovatul a făcut să se creadă că era înarmat;

dacă vinovatul a folosit substanțe inhibitive sau toxice pentru a comite infracțiunea sau a-și asigura fuga;

dacă, pentru a facilita infracțiunea sau pentru a-și asigura fuga, vinovatul a folosit un vehicul sau orice alt mijloc motorizat sau nu, obținut prin comiterea unei crime sau unui delict;

dacă, pentru a facilita infracțiunea sau pentru a-și asigura fuga vinovatul a folosit ca vehicul un automobil sau alt mijloc motorizat dotat cu însemne sau aparate susceptibile să creeze confuzie cu un automobil sau orice alt mijloc motorizat ce aparține forțelor de ordine.

Art. 473. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 02-07-1975, art. 4> În cazurile prevăzute la articolele 468, 469, 470 și 471, se aplică pedeapsa

(cu recluziunea) de la cincisprezece la douăzeci de ani, dacă violențele sau amenințările au cauzat fie o boală ce pare incurabilă, fie o [1 incapacitate de muncă personală pe o perioadă mai mare de patru luni]¹, fie pierderea completă a funcționalității unui organ, fie o mutilare gravă. <L 2002-06-14/42, art. 8, 036; În vigoare: 24-08-2002>

Aceeași pedeapsă va fi aplicată dacă făptuitorii au supus persoanele la (actele vizate la articolul 417ter, alineatul 1); <L 2002-06-14/42, art. 8, 036; În vigoare: 24-08-2002>

În cazurile prevăzute la articolul 472, pedeapsa aplicată va fi (recluziunea de la douăzeci de ani la treizeci de ani). <L 2002-06-14/42, art. 8, 036; În vigoare: 24-08-2002>

(1) <L 2016-02-05/11, art. 23, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 474. (A se vedea NOTA de sub TITLU) Dacă violențele sau amenințările exercitate fără intenția de a cauza moartea au cauzat-o totuși, vinovații vor fi condamnați (la muncă silnică pe viață). <L 2003-01-23/42, art. 76, 041; În vigoare: 13-03-2003>

(Alineatul 2 abrogat) <L 02-07-1975, art. 6>

Art. 475. Omorul comis pentru a facilita furtul sau tâlhăria, fie pentru a asigura impunitatea unor astfel de fapte, va fi pedepsit (cu recluziunea pe viață). <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 476. Pedepsele prevăzute de [1 articolele 473 la 475]¹ vor fi aplicate chiar și atunci când furtul sau tâlhăria au fost împiedicate de împrejurări independente de voința vinovaților.

(1) <L 2016-02-05/11, art. 28, 114; În vigoare: 29-02-2016>

SECȚIUNEA IIbis

Furtul și tâlhăria de materiale nucleare

<L 17-04-1986, art. 2>

Art. 477. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 17-04-1986, art. 2> Furtul de materiale nucleare se pedepsește cu (recluziunea de la cinci la zece ani). <L 2003-01-23/42, art. 77, 041; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 477bis. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 17-04-1986, art. 2> Furtul de materiale nucleare se pedepsește (cu recluziunea) de la zece ani la cincisprezece ani: <L 2003-01-23/42, art. 78, 041; În vigoare: 13-03-2003>

1° dacă a fost comis prin recurgerea la violență sau amenințări;

2° dacă a fost comis prin efracție, escaladare sau folosirea de chei false;

3° dacă a fost comis de către un funcționar public care s-a folosit de poziția sa;

4° dacă vinovații, sau unul dintre ei, și-a(u) însușit titlul sau insignele unui funcționar public sau au invocat un ordin al autorității publice, care de fapt era inexistent;

Art. 477ter. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 17-04-1986, art. 2> Însușirea de materiale nucleare comisă prin recurgerea la violență sau la amenințări se pedepsește (cu recluziunea) de la zece ani la cincisprezece ani. <L 2003-01-23/42, art. 78, 041; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 477quater. <L 17-04-1986, art. 2> Este asimilat furtului sau însușirii având ca obiect materiale nucleare comise prin recurgerea la violență sau amenințări, cazul în care hoțul sau cel care comite actul de însușire, surprins în flagrant delict, este violent sau comite fapte de amenințare, fie pentru a păstra materiile nucleare sustrase, fie pentru a-și asigura fuga.

Art. 477quinquies. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 17-04-1986, art. 2> Furtul sau însușirea de materiale nucleare comise prin recurgerea la violență sau la amenințări, precum și fapta prevăzută la articolul 477quater, sunt pedepsite (cu recluziunea) de la cincisprezece la douăzeci de ani: <L 2003-01-23/42, art. 78, 041; În vigoare: 13-03-2003>

1° dacă fapta a fost comisă prin efracție, escaladare sau folosirea de chei false;

2° dacă fapta a fost comisă de un funcționar public care s-a folosit de poziția sa;

3° dacă vinovații, sau unul dintre ei, și-a(u) însușit titlul sau insignele unui funcționar public sau au invocat un ordin al autorității publice, care de fapt era inexistent;

4° dacă fapta a fost comisă noaptea;

5° dacă fapta a fost comisă de două sau mai multe persoane;

6° dacă vinovatul a folosit un vehicul sau orice alt mijloc motorizat sau nu pentru a facilita extorsiunea sau pentru a-și asigura fuga.

Art. 477sexies. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 17-04-1986, art. 2> § 1. Furtul sau extorsiunea de materiale nucleare comise prin recurgerea la violență sau amenințări, precum și fapta prevăzută la articolul 477quater, sunt pedepsite (cu recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani): <L 2003-01-23/42, art. 79, 041; În vigoare: 13-03-2003>

1° dacă au fost comise în una din împrejurările menționate la articolul 477quinquies;

2° dacă au fost folosite sau arătate arme sau obiecte care seamănă cu acestea, sau

dacă vinovatul a făcut să se creadă că era înarmat;

3° dacă vinovatul a folosit substanțe inhibitive sau toxice pentru a comite infracțiunea sau a-și asigura fuga;

4° dacă, vinovatul a folosit un vehicul sau orice alt mijloc motorizat sau nu, care a fost furat pentru a facilita comiterea faptei sau pentru a-i asigura fuga;

5° dacă, pentru a facilita comiterea infracțiunii sau pentru a-și asigura fuga, vinovatul a folosit ca vehicul un automobil sau alt mijloc motorizat dotat cu însemne sau aparate susceptibile să creeze confuzie cu un automobil sau orice alt mijloc motorizat ce aparține forțelor de ordine.

§ 2. Aceleași fapte sunt pedepsite prin aplicarea aceleiași pedepse:

1° dacă violențele sau amenințările au provocat fie o boală ce pare incurabilă, fie o [1 incapacitate de muncă personală pe o perioadă mai mare de patru luni]¹, fie pierderea completă a funcționalității unui organ, fie o mutilare gravă;

2° dacă autorul (a exercitat asupra persoanelor faptele vizate la articolul 417ter, alineatul unu;) <L 2002-06-14/42, art. 9, 036; În vigoare: 24-08-2002>

3° dacă violențele sau amenințările exercitate fără intenția de a provoca moartea, au cauzat-o totuși.

§ 3. Pedepsa prevăzută la § 2 se aplică și în cazul în care consumarea faptei de furt sau însușire a fost împiedicată de împrejurări independente de voința vinovaților.

(1) <L 2016-02-05/11, art. 23, 114; În vigoare: 29-02-2016>

SECȚIUNEA III

Semnificația anumitor termeni folosiți în prezentul cod

<L 02-07-1975, art. 5>

Art. 478. Furtul comis noaptea este furtul comis cu o mai mult de o oră înainte de răsărit și mai mult de o oră după apusul soarelui.

Art. 479. Este considerată casă locuită orice clădire, apartament, locuință, orice gheretă, cabană, chiar și mobilă, sau alt loc care servește drept locuință.

Art. 480. Sunt considerate dependențele unei case locuite, curțile, curțile de păsări, grădinile și orice teren împrejmuit, ca și garajele, grajdurile și orice construcție închisă, oricare ar fi utilizarea ei, chiar și atunci când acestea formează un loc închis particular în acel loc închis general.

Art. 481. Țarcurile mobile destinate adăpostirii de animalele domestice la țară, indiferent de modul în care sunt făcute, sunt considerate dependențele casei locuite dacă sunt plasate pe aceeași porțiune de teren, împreună cu cabanele mobile sau alte adăposturi destinate paznicilor.

Art. 482. Sunt incluse în termenul arme, obiectele desemnate la art. 135 din prezentul cod.

Art. 483. Prin violențe, legea înțelege actele de constrângere fizică exercitate asupra persoanelor.

Prin amenințări, legea înțelege orice mijloace de constrângere morală prin amenințarea cu un rău iminent.

Art. 484. Efracția constă în forțarea, ruperea, degradarea, demolarea, sau înlăturarea oricărei împrejurimi exterioare sau interioare ale unei case, a unui edificiu, a unei construcții de indiferent ce natură și a dependențelor acestora, a unui vapor, vagon sau automobil; forțarea unor dulapuri sau mobile închise, destinate să rămână pe poziție și să protejeze lucrurile închise în ele.

Art. 485. Sunt asimilate furtului cu efracție:

Înlăturarea mobilei menționate la articolul precedent;

Furtul comis prin ruperea unui sigiliu;

Art. 486. Este considerată escaladă:

Orice intrare în case, clădiri, curți, curți joase, edificii oarecare; grădini, țarcuri, parcuri, locuri închise, executată peste ziduri, porți, acoperișuri sau orice spațiu închis;

Intrarea prin deschidere subterană în afara celei care a fost stabilită pentru a servi ca intrare;

Art. 487. Sunt considerate chei false:

Orice croșetă, șperaclu, paspartu, chei falsificate, contrafăcute sau modificate;

Orice chei care nu au fost destinate de proprietar, locatar, pentru broaște sau încuietori și pe care vinovatul le-a folosit;

Cheile pierdute, rătăcite sau sustrase care au servit la comiterea furtului.

Totuși folosirea cheilor false nu va constitui o circumstanță agravantă decât dacă s-au folosit pentru a deschide obiecte a căror efracție ar fi determinat o agravare a pedepsei.

Art. 487bis. [1 § 1. Prin materiale nucleare se înțelege materialele nucleare vizate la art. 1, 8e tîret, din legea din 15 aprilie 1994 referitoare la protecția populației și mediului împotriva pericolelor rezultate din radiațiile ionizante și relative la Agenția Federală pentru Control Nuclear.

§ 2. Prin material radioactiv se înțelege orice material nuclear sau altă substanță radioactivă ce conține nuclide care se dezintegrează în mod spontan, proces însoțit de emisia uneia sau mai multor tipuri de radiații ionizante alfa, beta, gama și neutroni și care ar putea, din cauza proprietăților lor radiologice și fisibile, să cauzeze moartea, vătămări corporale grave sau daune substanțiale bunurilor sau mediului.

§ 3. Prin instalație nucleară se înțelege:

a) orice reactor nuclear, inclusiv un reactor care se află la bordul unei nave, unui vehicul, unei aeronave sau unei nave spațiale, sau unui orice alt mijloc de transport;

b) orice dispozitiv sau orice instalație de transport cu scopul de a produce, stoca, retrata sau transporta materiale radioactive.

§ 4. Prin mașină se înțelege:

a) orice dispozitiv exploziv nuclear; sau

b) orice instalație de dispersie de materiale radioactive sau orice instalație care emite radiații care, datorită proprietăților sale radioactive, cauzează moartea, vătămări corporale grave sau daune substanțiale bunurilor sau mediului.

§ 5. Prin persoană care exploatează o instalație în care sunt produse, tratate, utilizate, manipulate, depozitate provizoriu sau stocate definitiv materiale nucleare se înțelege orice persoană fizică sau juridică ce își asumă responsabilitatea unei astfel de instalații.

§ 6. Prin persoană externă unei instalații în care sunt produse, tratate, utilizate, manipulate, depozitate provizoriu sau stocate definitiv materiale nucleare se înțelege orice persoană fizică ce nu este legată, direct sau indirect, printr-un contract de muncă, o convenție de efectuare a unui stagiu sau de formare profesională sau printr-un contract de prestare de lucrări sau de servicii, de o instalație în care sunt produse, tratate, utilizate, manipulate, depozitate provizoriu sau stocate definitiv materiale nucleare.]¹

(1) <L 2013-05-23/09, art. 3, 093; În vigoare: 16-06-2013>

DISPOZIȚIE SPECIALĂ.

Art. 488. Oricine contraface sau modifică în mod fraudulos chei va fi condamnat la închisoare de la trei luni la doi ani și la plata unei amenzi de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă vinovatul este lăcătuș de profesie, el va fi pedepsit cu închisoare de la doi ani la cinci ani și cu o amendă de la două sute [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

CAPITOLUL Ibis

[¹ Protecția fizică a materialelor nucleare și a materialelor radioactive]¹

(1) <L 2013-05-23/09, art. 4, 093; În vigoare: 16-06-2013>

Art. 488bis. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 17-04-1986, art. 4>
§ 1. Oricine, intenționat și fără a fi abilitat de autoritatea competentă sau

acționând în afara condițiilor prevăzute în conținutul abilitării, obține la cererea sa, cumpără, deține, utilizează, alterează, cedează, abandonează, transportă sau dispersează materiale nucleare este pedepsit cu (recluziunea de la cinci ani la zece ani). <L 2003-01-23/42, art. 80, 041; În vigoare: 13-03-2003>

§ 2. Pedepsa aplicată este (recluziunea) de zece ani la cincisprezece ani dacă fapta a provocat unei alte persoane: <L 2003-01-23/42, art. 80, 041; În vigoare: 13-03-2003>

1° fie o boală ce pare incurabilă, [2 o incapacitate permanentă de muncă personală pe o perioadă mai mare de patru luni]², pierderea totală a funcționalității unui organ sau o mutilare gravă;

2° distrugerea în totalitate sau în parte a edificiilor, podurilor, digurilor, șoselelor, căilor ferate, ecluzelor, magazinelor, șantierelor, hangarelor, navelor, vapoarelor, aeronavelor sau lucrărilor de artă din domeniul rutier, sau a construcțiilor care aparțin altuia.

3° dacă fapta comisă fără intenția de a cauza moartea a cauzat-o totuși, vinovatul este pedepsit (cu recluziunea) de la cincisprezece la douăzeci de ani. <L 2003-01-23/42, art. 80, 041; În vigoare: 13.03.2003>

[1 § 4. Este pedepsit cu recluziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani cel care, în mod intenționat și fără a fi abilitat de către autoritatea competentă sau acționând în afara condițiilor prevăzute prin abilitare, comite un act îndreptat împotriva unor materiale nucleare sau împotriva unei instalații în care sunt produse, tratate, utilizate, manipulate, depozitate provizoriu sau stocate definitiv materiale nucleare, sau un act care perturbă funcționarea unei astfel de instalații, dacă, prin aceste acte sau în urma exploziei sau radiațiilor sau scurgerilor de substanțe radioactive:

1° provoacă în mod intenționat sau știe că poate provoca moartea sau rănirea gravă a altor persoane sau daune substanțiale bunurilor și mediului înconjurător; sau

2° constrânge în mod intenționat o persoană fizică sau juridică, o organizație sau un guvern să îndeplinească un act sau să se abțină de la îndeplinirea unui act.]¹

(1) <L 2013-05-23/09, art. 5, 093; În vigoare: 16-06-2013>

(2) <L 2016-02-05/11, art. 20, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 488ter. [1 Este pedepsit cu recluziunea de la zece la cincisprezece ani cel care, în mod intenționat și fără a fi abilitat de către autoritatea competentă sau acționând în afara condițiilor prevăzute de abilitare, deține, fabrică, utilizează în indiferent ce mod materiale radioactive altele decât cele nucleare sau instalații radioactive sau comite un act îndreptat împotriva materialelor radioactive altele decât cele nucleare sau împotriva instalațiilor radioactive, dacă, prin aceste acte:

1° provoacă în mod intenționat sau știe că poate provoca moartea sau rănirea gravă a altor persoane sau daune substanțiale bunurilor și mediului înconjurător; sau

2° constrânge în mod intenționat o persoană fizică sau juridică, o organizație sau un guvern să îndeplinească un act sau să se abțină de la îndeplinirea unui act.]¹

(1) <Introdus prin L 2013-05-23/09, art. 6, 093; În vigoare: 16-06-2013>

Art. 488quater. [Este pedepsit cu reclusiunea de la cinci ani la zece ani, cel care solicită, fără a fi abilitat de către autoritatea competentă sau acționând în afara condițiilor prevăzute de abilitare, să îi fie remise materiale sau instalații radioactive sau instalații nucleare recurgând în acest sens la amenințări, în circumstanțe în care aceste amenințări sunt credibile, sau la folosirea forței.]¹

(1) <Introdus prin L 2013-05-23/09, art. 7, 093; În vigoare: 16-06-2013>

Art. 488quinquies. [Este pedepsită cu închisoarea de la o lună la doi ani și cu o amendă de la o sută de euro la cincizeci de mii de euro, sau doar cu una din aceste pedepse, orice persoană străină de instalații în care sunt produse, tratate, utilizate, manipulate, depozitate provizoriu sau stocate definitiv materiale nucleare, fără a avea ordin din partea autorității și în afara cazurilor în care legea permite, pătrunde sau încearcă să pătrundă în părți ale unei astfel de instalații în care accesul le este permis doar persoanelor vizate la articolul 8bis, §§ 1 la 4 din legea din 11 decembrie 1998 privitoare la clasificarea și abilitarea, atestarea și avizul de securitate, fie fără să fi fost autorizat de către cel care exploatează instalația sau de către reprezentatul acestuia, fie recurgând la manevre frauduloase de natură să îl inducă în eroare pe cel care exploatează instalația sau pe reprezentantul acestuia cu privire la legitimitatea intrării în aceste părți ale instalației.]¹

(1) <Introdus prin L 2013-05-23/09, art. 8, 093; În vigoare: 16-06-2013>

CAPITOLUL II

Fraudele

SECȚIUNEA I

Infrațiuni legate de starea de faliment

<L 1997-08-08/80, art. 117, În vigoare: 01-01-1998>

Art. 489. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 1997-08-08/80, art. 118, 019; În vigoare: 01-01-1998> Sunt pedepsiți cu închisoarea de la o lună la un

an și amendă de la o sută [de euro] la o sută de mii [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, comercianții în stare de faliment în sensul articolului 2 din legea privind falimentul și conducătorii, de drept sau de fapt, ai societăților comerciale în stare de faliment, care: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° contractează, în interesul terților, fără o contrapondere suficientă, angajamente considerabile față de situația financiară a întreprinderii;

2° în lipsa unor impedimente legitime, omit să ducă la îndeplinire obligațiile prevăzute la articolul 53 din legea asupra falimentului.

Art. 489bis. <Introdus prin L 1997-08-08/80, art. 119, 019; În vigoare: 01-01-1998> Sunt pedepsite cu închisoarea de la o lună la doi ani și cu o amendă de o sută [de euro] la cinci sute de mii [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, persoanele vizate la articolul 489, care: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° cu intenția de a întârzia declarația de faliment, fac cumpărături pentru a vinde deasupra cursului sau care fac împrumuturi, acte de circulație a bunurilor sau utilizează alte mijloace ruinătoare pentru a-și procura fonduri;

2° estimează cheltuieli sau pierderi sau nu pot justifica existența sau folosirea în totalitate sau în parte a activelor, așa cum apar acestea în documentele și registrele contabile la data încetării plății și a tuturor bunurilor de orice natură obținute ulterior;

3° cu intenția de a întârzia declarația de faliment, plătesc sau favorizează un creditor în prejudiciul masei credale;

4° cu aceeași intenție, omit să anunțe falimentul în termenul prescris de articolul 9 din legea falimentului; omit, cu știință, să furnizeze, cu ocazia anunțării falimentului, informațiile solicitate de articolul 10 din aceeași lege; furnizează, cu știință, informații inexacte cu ocazia anunțării falimentului sau ulterior la cererile adresate de judecătorul-comisar sau de curatorii.

Art. 489ter. <Introdus prin L 1997-08-08/80, art. 120, 019; În vigoare: 01-01-1998> Sunt pedepsite cu închisoarea de la o lună la cinci ani și cu o amendă de la o sută [de euro] la cinci sute de mii [de euro], persoanele vizate la articolul 489 care, având o intenție frauduloasă sau scopul de a face rău:

1° deturneză sau disimulează o parte din active; <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

2° sustrag, în totalitate sau în parte, registrele sau documente contabile vizate la Capitolul I al legii din 17 iulie 1975 privitoare la contabilitatea și la conturile anuale ale întreprinderilor; tentativa de comitere a acestor delictse se pedepsește cu închisoarea de la o lună la trei ani și cu o amendă de la o sută [de euro] la cinci sute de mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Cei vinovați de comiterea acestor delictse sau de tentativa de comitere a acestor delictse pot fi pedepsiți, în plus, cu interdicția, conform articolului 33.

Art. 489quater. <Introdus prin L 1997-08-08/80, art. 121, 019; În vigoare: 01-01-1998> Acțiunea publică privitoare la infracțiunile prevăzute de articolele 489, 489bis și 489ter este întreprinsă independent de orice acțiune care ar putea fi derulată în fața tribunalului de comerț. Starea de faliment nu va putea însă contestată de judecătorul penal, dacă această stare a făcut obiectul unei decizii a tribunalului de comerț sau curții de apel, decizie ce a dobândit autoritate de lucru judecat, în cadrul unei proceduri la care inculpatul a participat, fie cu titlu personal, fie în calitate de reprezentant al societății intrate în faliment.

Art. 489quinquies. <Introdus prin L 1997-08-08/80, art. 122, 019; În vigoare: 01-01-1998> Sunt pedepsiți cu închisoarea de la o lună la doi ani și cu o amendă de la o sută [de euro] la cinci sute de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse, cei care, procedând în mod fraudulos: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° în interesul comerciantului sau al unei societăți comerciale declarați falimentari chiar în absența intervenției acestui comerciant sau a conducerii, de drept sau de fapt, acestei societăți, sustrage, disimulează sau ascunde în totalitate sau în parte activul comerciantului sau societății;

2° se prezintă în cadrul procedurii de faliment și declară, fie în nume propriu, fie prin interpunerea altor persoane, existența unor creanțe nereale sau exagerate.

Art. 489sexies. <Introdus prin L 1997-08-08/80, art. 123, 019; În vigoare: 01-01-1998> Este pedepsit cu închisoare de la o lună la cinci ani și cu o amendă de la o sută [de euro] la cinci sute de mii [de euro], curatorul care s-a făcut vinovat de fraudă în gestiune. În plus, acesta este condamnat la restituirea valorilor însușite și la plata de daune interese datorate masei credale. În plus față de aceste pedepse, vinovatul poate fi condamnat la interdicție, conform articolului. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 490. <L 1997-08-08/80, art. 124, 019; În vigoare: 01-01-1998> Instanțele care pronunță o condamnare la pedeapsa cu închisoarea în baza articolelor 489, 489bis și 489ter, vor dispune ca hotărârile lor să fie publicate în extras, pe cheltuiuala condamnatului, în Monitorul belgian.

Acest extras va conține:

1° numele, prenumele, data și locul nașterii precum și adresa și numărul [1] întreprinderii¹ condamnaților și în cele din urmă forma juridică de organizare sau denumirea și sediul social al societăților comerciale declarate falimentare ale căror conducători de drept sau de fapt sunt aceștia;

2° data sentinței sau hotărârii de condamnare și instanța care a pronunțat-o;

3° infracțiunile care au condus la condamnările și la pedepsele pronunțate; atunci când, ca urmare a unității de rezoluție infracțională, a fost pronunțată

o pedeapsă unică pentru comiterea uneia din infracțiunile susmenționate și a altor infracțiuni, vor fi menționate toate infracțiunile sancționate prin această sentință unică.

(1) <L 2009-12-30/14, art. 2, 077; În vigoare: 25-01-2010>

Art. 490bis. <L 1997-08-08/50, art. 141, 019; În vigoare: 01-01-1998> Este pedepsit cu închisoarea de la o lună la doi ani și amendă de la o sută [de euro] la cinci sute de mii [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel care în mod fraudulos și-a organizat intrarea în insolvență și nu și-a executat obligațiile care îi revin în această situație. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Organizarea propriei insolvențe de către debitor poate fi dedusă din orice împrejurare de natură să releve voința acestuia de a intra în insolvență.

Față de terțul coautor sau complice la comiterea delictului, acțiunea publică este stinsă dacă el restituie bunurile care i-au fost remise.

SECȚIUNEA II

Abuzul de încredere

Art. 491. Cel care, procedând în mod fraudulos, fie deturneză, fie risipește în detrimentul altuia, bani, marfă, bilete, chitanțe, înscrisuri de orice natură care conțin sau operează obligația de descărcare și care i-au fost remise cu condiția de a le preda sau folosi în scop determinat, va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la cinci ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În plus, vinovatul va putea fi condamnat la interdicție, conform articolului 33.

Art. 492. Dispoziția de la articolul 462 este aplicabilă delictului prevăzut la articolul precedent.

Art. 492bis. <insertat L 1997-08-08/80, art. 142, în vigoare: 01.01.1998> Sunt pedepsiți cu închisoarea de la o lună la cinci ani și amendă de la o sută [de euro] (la cinci sute de mii [de euro]), conducătorii de drept sau de fapt ai societăților comerciale și civile ca și ai asociațiilor fără scop lucrativ care, acționând cu intenție frauduloasă și în scopuri personale, direct sau indirect, au folosit bunurile sau creditul persoanei juridice într-un mod despre care cunoșteau că poate prejudicia semnificativ interesele patrimoniale ale acesteia și ale creditorilor sau asociațiilor săi. <Erratum, a se vedea M.B. 07.02.2001, p. 3294> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În plus, vinovații pot fi condamnați la interdicție, conform articolului 33.

Art. 493. (Va fi pedepsit cu închisoarea de la trei luni la cinci ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro] ce care abuzează

de nevoile, slăbiciunile (de pasiunile sau de ignoranța) unui minor [¹ sau ale unei persoane a cărei situație vulnerabilă din cauza vârstei, a unei stări de sarcină, a unei boli sau a unei deficiențe sau infirmități fizice sau mintale era vizibilă sau cunoscută de autorul faptelor.]¹ pentru a-l determina, respective a o determina să semneze, în detrimentul său, obligațiuni, chitanțe, descărcări, efecte de comerț sau orice ale efecte obligatorii, sub orice formă ar fi făcută sau deghizată această negociere). <AR 148 18-03-1935, art. 1> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În plus, vinovatul va putea fi condamnat la interdicție, conform articolului 33.

(1) <L 2011-11-26/19, art. 40, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 494. <AR 148 18-03-1935, art. 2> Este pedepsit cu închisoare de la o lună la un an și cu o amendă de la o mie [de euro] la zece mii [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel care, abuzând de slăbiciunile sau de pasiunile celui care acordă împrumutul, în scopul acordării unui împrumut în sume de bani, contractat sub orice formă ar fi, obține pentru sine sau pentru altul, promisiunea unei dobânzi sau a altor avantaje ce depășesc nivelul dobânzii legale. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Este pedepsit cu aceleași pedepse cel care, abuzând în mod obișnuit de nevoile sau de ignoranța celui care îi acordă un împrumut, în scopul acordării unui împrumut în sume de bani, contractat sub orice formă, obține pentru sine sau pentru altul, promisiunea unei dobânzi sau a altor avantaje ce depășesc în mod evident dobânda normală și acoperirea riscurilor acestui împrumut.

În cazurile prevăzute la prezentul articol, judecătorul, la cererea oricărei părți vătămate, reduce aceste obligații conform prevederilor articolului 1907ter din Codul civil.

Art. 495. Cel care, după ce a prezentat, într-o contestație judiciară, un titlu, act sau memoriu, îl deturneză în mod răuvoitor sau fraudulos, va fi pedepsit cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Această pedeapsă va fi pronunțată de instanța sesizată cu contestația respectivă.

Art. 495 bis. <L 10-10-1967, art. 144> Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la doi ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la o mie [de euro], sau doar cu una dintre aceste pedepse cel care, fiind deținătorul unui document a cărui prezentare în justiție a fost ordonată de un judecător, în mod fraudulos distruge, alterează sau disimulează documentul respectiv. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

SECȚIUNEA III Frauda și înșelăciunea

Art. 496. Cel care, în scopul de a-și însuși un lucru care aparține altuia, determină pe alții să îi remită sau livreze fonduri, bunuri mobile, obligațiuni, chitanțe, acte de descărcare, fie folosind nume false sau calități false, fie folosind manevre frauduloase pentru a convinge pe alții de existența unor întreprinderi false, de o împuternicire sau de un credit imaginar, pentru a crea speranța sau teama de obținerea unei reușite, de producere a unui accident sau a oricărui eveniment imaginar pentru a abuza de încredere sau de naivitate, va fi pedepsit cu închisoare de la o lună la cinci ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la trei mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

[¹ Dacă faptele menționate la alineatul precedent sunt comise în detrimentul unei persoane a cărei situație de vulnerabilitate din cauza vârstei, a unei stări de graviditate, a unei boli sau a unei deficiențe sau infirmități fizice sau mintale era vizibilă sau cunoscută de autorul lor, acesta va fi pedepsit cu închisoare de la șase luni la cinci ani și cu o amendă de la douăzeci și șase de euro la trei mii de euro.]¹

(Tentativa de comitere a delictului prevăzut la alineatul 1 va fi pedepsită cu închisoarea de la opt zile la trei ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două mii [de euro].)

<L 1993-06-16/35, art. 1, 1°, 009; În vigoare: 03-08-1993> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(În cazurile prevăzute de alineatele precedente, vinovatul va putea, în plus, să fie condamnat la interdicție, conform articolului 33.) <L 1993-06-16/35, art. 1, 2°, 009; În vigoare: 03-08-1993>

(1) <L 2011-11-26/19, art. 41, 084; În vigoare: 02-02-2012>

Art. 497. Vor fi pedepsiți cu închisoare de la opt zile la trei ani și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(Cei care, acționând cu intenție frauduloasă, dau sau încearcă să dea unei monede care circulă legal în Belgia sau în străinătate, aparența unei monede de valoare superioară;

Cei care emit sau încearcă să emită monezi cărora li s-a dat aparența de monezi cu o valoare superioară sau care, în scopul de a le pune în circulație, le introduce în țară sau încearcă să le introducă în țară.) <L 12-07-1932, art. 1, 12°>

Cei care emit sau încearcă să emită, sub formă de monezi din metal, bucăți de metal care nu au imprimată nicio amprentă monetară.

Art. 497bis. <L 12-07-1932, art. 1, 13°> Vor fi pedepsiți cu închisoarea de la opt zile la șase luni și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cincisute [de euro] cei care, cu scopul de a le pune în circulație, primesc sau își procură monezi cărora li s-a dat aparența unor monezi de valoare superioară. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Tentativa va fi pedepsită cu închisoare de la opt zile la trei luni și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 498. Va fi pedepsit cu închisoare de la o lună la un an și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la o mie [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel care înșeală cumpărătorul:

Cu privire la identitatea produsului vândut, livrând în mod fraudulos un alt produs decât cel stabilit, care a făcut obiectul tranzacției; <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Cu privire la natura sau originea produsului vândut, vânzând sau livrând un produs asemănător în aparență cu cel pe care el l-a cumpărat sau pe care a crezut că l-a cumpărat.

Art. 499. <L 17-06-1896, articol unic> Vor fi pedepsiți cu închisoarea de la opt zile la un an și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la o mie [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cei care, prin manevre frauduloase, înșeală: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° Cumpărătorul sau vânzătorul cu privire la cantitatea produselor vândute;

2° Părțile angajate într-un contract de antrepriză de lucrări sau una dintre ele, fie cu privire la cantitatea, fie la calitatea lucrărilor furnizate, în acest al doilea caz, determinarea calității lucrării trebuind să servească la stabilirea cuantumului salariului.

Art. 500. Vor fi pedepsiți cu închisoarea de la opt zile la un an și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la o mie [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Cei care falsifică sau determină pe alții să falsifice (mărfuri alimentare) destinate vânzării cu amănuntul sau cu ridicata;

Cei care vând cu amănuntul sau cu ridicata sau expun spre vânzare astfel de produse, știind că acestea sunt falsificate; <L 24-01-1977, art. 24, 1°>

Cei care, prin afișe sau avize, tipărite sau nu, acționând în mod răuvoitor sau fraudulos, propagă sau dezvăluie procedee de falsificare a acestor produse.

Art. 501. Este pedepsit cu închisoarea de la opt zile la șase luni și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cincisute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel asupra căruia sunt găsite (mărfuri alimentare) destinate vânzării cu amănuntul sau cu ridicata și care știe că acestea sunt falsificate. <L 24-01-1977, art. 24, 2°> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 501bis. <L 20-06-1964, art. 15> Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la trei luni și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la trei sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel care, fără intenția frauduloasă prevăzută la articolul 500, vinde cu amănuntul sau cu ridicata, ori expune spre vânzare (mărfuri alimentare) falsificate. <L 24-01-1977, art. 24, 3°> <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 502. În cazurile prevăzute (de articolele 500 și 501), instanța poate dispune ca hotărârea să fie afișată în locuri stabilite de ea și publicată, în integralitate sau parțial, în publicațiile indicate de instanță; cheltuielile aferente aplicării acestor măsuri intră în sarcina condamnatului. <L 24-01-1977, art. 24, 4°> (Alineatul 2 abrogat) <L 29-10-1919, art. 90>

Art. 503. <L 24-01-1977, art. 25> Mărfurile alimentare falsificate găsite în posesia vinovatului vor fi reținute și confiscate.

Totuși, dacă falsificarea are ca efect introducerea acestor mărfuri improprii în alimentație și din cauza naturii lor sau a stării lor, acestea nu pot fi conservate, ele vor fi distruse sau denaturate după luarea de eșantioane de către agentul care întocmește procesul-verbal, asistat de un funcționar, conform prevederilor articolului 11 din legea referitoare la protecția sănătății consumatorilor în ceea ce privește mărfurile alimentare și alte produse, și ei vor semna împreună procesele-verbale de distrugere sau de deformare a mărfurilor alimentare. Confiscarea se va pronunța în orice situație.

Alimentele care, în pofida faptului că sunt falsificate, rămân adecvate pentru alimentație, vor putea fi date unei instituții de ajutor social care depinde de o administrație subordonată, fie imediat după prelevarea de eșantioane, dacă este vorba de mărfuri care nu pot fi supuse conservării, fie după decizia judiciară care a dispus confiscarea, dacă este vorba de produse care pot fi conservate.

Art. 504. Dispoziția de la articolul 462 este aplicabilă în cazul delictelor prevăzute de articolele 496, 498 și 499.

SECȚIUNEA IIIbis Corupția privată

<Introdusă prin L 1999-02-10/39, art. 5; În vigoare: 02-04-1999>

Art. 504bis. <Introdus prin L 1999-02-10/39, art. 5; În vigoare: 02-04-1999>
§ 1. Constituie un act de corupție privată pasivă fapta persoanei care are calitatea de administrator sau de director al unei persoane juridice, de mandatar sau de reprezentant al unei persoane juridice sau fizice, [1 de a solicita, de a accepta sau de a primi]¹, direct sau prin intermediul unei alte persoane, o ofertă, o promisiune sau un avantaj de orice natură, pentru sine sau pentru

un terț, de a face sau a nu face un act ce ține de funcția sa ori de a facilita prin funcția sa, fără știrea sau autorizația, după caz, a Consiliului de administrație sau a Adunării generale, a mandantului sau a patronului.

§ 2. Constituie un act de corupție privată activă fapta de a propune, direct sau prin intermediul altei persoane, unei persoane care are calitatea de administrator sau de director al unei persoane juridice, de mandatar sau de reprezentant al unei persoane juridice sau fizice, o ofertă, o promisiune, un avantaj de orice natură, pentru ea însăși sau pentru un terț, de a face sau a nu face un act ce ține de funcția sa ori de a facilita prin funcția sa, fără știrea sau fără autorizația, după caz, a Consiliului de administrație sau a Adunării generale a mandantului sau a patronului.

(1) <L 2016-02-05/11, art. 29, 114; În vigoare: 29-02-2016>

Art. 504ter. <Introdus prin L 1999-02-10/39, art. 5; În vigoare: 02-04-1999>
§ 1.

În caz de corupție privată, pedeapsa aplicată este închisoarea de la șase luni la doi ani și o amendă de la o sută [de euro] la zece mii [de euro], sau una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 2. În cazul în care solicitarea menționată la articolul 504bis, § 1 este urmată de o propunere menționată la articolul 504bis, §, precum și în cazul în care propunerea menționată la articolul 504bis, § 2 este acceptată, pedeapsa aplicată este închisoarea de la șase luni la trei ani și o amendă de la o sută [de euro] la cincizeci de mii [de euro], sau una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

SECȚIUNEA IIIbis Frauda informatică

<Introdus prin L 2000-11-28/34, art. 5; În vigoare: 13-02-2001>

Art. 504quater. <Introdus prin L 2000-11-28/34, art. 5; În vigoare: 13-02-2001> § 1. (Cel care caută să obțină, pentru sine sau pentru un altul, un avantaj economic fraudulos, introducând într-un sistem informatic, modificând sau ștergând date care sunt stocate, procesate sau transmise printr-un sistem informatic, sau modificând prin orice mijloc tehnologic (utilizarea normală) a datelor într-un sistem informatic, este pedepsit cu închisoarea de la șase luni la cinci ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la o sută de mii [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2006-05-15/46, art. 4, 059; În vigoare: 22-09-2006>

§ 2. Tentativa de a comite infracțiunea menționată la § 1 este pedepsită cu închisoarea de la șase luni la trei ani și cu o amendă de la douăzeci și șase

[de euro] la cincizeci de mii [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 3. Pedepsele prevăzute la §§ 1 și 2 sunt dublate dacă o infracțiune constând în încălcarea uneia din aceste dispoziții este comisă în termen de cinci ani de la data pronunțării unei condamnări pentru una din aceste infracțiuni sau pentru una din infracțiunile menționate la articolele 210bis, 259bis, 314bis sau la titlul IXbis.

SECȚIUNEA IV

Tănuirea și alte operațiuni legate de bunurile obținute prin comiterea unei infracțiuni

<L 1990-07-17/30, art. 4, 004; În vigoare: 25-08-1990>

Art. 505. <L 1995-04-07/57, art. 7, 004; În vigoare: 20-05-1995> Vor fi pedepsiți cu închisoare de la cincisprezece zile la cinci ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° cei care tănuiesc, în totalitate sau în parte, bunurile furate, deturnate sau obținute prin comiterea unei crime sau unui delict;

2° (cei care cumpără, primesc în schimb sau cu titlu gratuit, posedă, păstrează sau administrează bunurile vizate la articolul 42, 3°, în condițiile în care cunosc sau ar trebui să cunoască originea acestor bunuri la începutul acestor operațiuni); <L 2007-05-10/63, art. 2, 071; În vigoare: 01-09-2007>

3° cei care convertesc sau transferă bunurile menționate la articolul 42, 3°, cu scopul de a disimula sau de a masca originea lor ilicită sau de a ajuta orice persoană care este implicată în comiterea infracțiunii din care provin aceste bunuri să scape de consecințele juridice ale faptelor sale;

4° (cei care disimulează sau maschează natura, originea, amplasamentul, dispunerea, mișcarea sau proprietatea bunurilor menționate la articolul 42, 3°, atunci când cunosc sau ar trebui să cunoască originea acestor bunuri la începutul acestor operațiuni.) <L 2007-05-10/63, art. 2, 071; În vigoare: 01-09-2007>

(Infracțiunile menționate la alineatul 1, 3° și 4° din prezentul articol există chiar dacă autorul acestora este totodată și autor, co-autor sau complice la infracțiunea din care provin bunurile menționate la articolul 42, 3°. Infracțiunile menționate la alineatul 1, 1° și 2° există chiar dacă autorul acestora este autor, co-autor sau complice la infracțiunea din care provin bunurile menționate la articolul 42, 3°, atunci când această infracțiune a fost comisă în străinătate și nu poate fi urmărită în Belgia.) <L 2007-05-10/63, art. 2, 071; În vigoare: 01-09-2007>

(Cu excepția aspectelor care îi privesc pe autorul, pe co-autorul sau complicele la infracțiunea din care provin bunurile vizate la articolul 42, 3°,

infracțiunile vizate la alineatul 1, punctele 2° și 4°, se referă în mod exclusiv, în materie fiscală, la fapte comise în cadrul [1 fraudei fiscale grave, organizate sau nu]¹.

Organismele și persoanele vizate la articolele 2, 2bis și 2ter din legea din 11 ianuarie 1993 privind prevenția și utilizarea sistemului financiar în scopul spălării de bani și finanțării terorismului se pot prevala de prevederile de la alineatul precedent în măsura în care, în ceea ce privește faptele vizate de acesta, au respectat obligația prevăzută la [1 articolul 28]¹ din legea din 11 ianuarie 1993 ce reglementează modalitățile de comunicare a informațiilor către Celula de procesare a informațiilor financiare.) <L 2007-05-10/63, art. 2, 071; În vigoare: 01-09-2007>

Bunurile menționate (la alineatul 1, punctul 1°) din prezentul articol constituie obiectul (infracțiunii prevăzute de această dispoziție) în sensul articolului 42, punctul 1°, și vor fi confiscate, chiar dacă proprietatea asupra acestora nu aparține condamnatului, fără ca (această pedeapsă) să poată aduce atingere drepturilor terților asupra bunurilor susceptibile să facă obiectul confiscării. <L 2007-05-10/63, art. 2, 071; În vigoare: 01-09-2007>

(Lucrurile vizate la alineatul 1, punctele 3° și 4°, constituie obiectul infracțiunilor ce intră sub incidența acestor dispoziții, în sensul articolului 42, punctul 1°, și vor fi confiscate, în cazul în care oricare din autorii, co-autorii sau complicii la aceste infracțiuni este găsit vinovat, chiar dacă proprietatea nu aparține condamnatului, fără ca această pedeapsă să poată aduce atingere drepturilor terților asupra bunurilor susceptibile de a face obiectul confiscării. În cazul în care aceste bunuri nu pot fi găsite în patrimoniul condamnatului, judecătorul va proceda la evaluarea lor bănească, iar confiscarea va fi aplicată asupra unei sume de bani echivalente acestora. În acest caz, judecătorul va putea totuși să reducă această sumă pentru a nu supune condamnatul unei pedepse de o severitate nerezonabilă.

Lucrurile vizate la alineatul 1, punctul 2° din prezentul articol constituie obiectul infracțiunilor ce intră sub incidența acestor dispoziții, în sensul articolului 42, punctul 1°, și vor fi confiscate, în cazul în care oricare din autorii, co-autorii sau complicii la aceste infracțiuni este găsit vinovat, chiar dacă proprietatea nu aparține condamnatului, fără ca această pedeapsă să poată aduce atingere drepturilor terților asupra bunurilor susceptibile de a face obiectul confiscării. În cazul în care aceste bunuri nu pot fi găsite în patrimoniul condamnatului, judecătorul va proceda la evaluarea lor bănească, iar confiscarea va fi aplicată asupra unei sume de bani care va fi echivalentă cu gradul de participare a condamnatului la infracțiune.) <L 2007-05-10/63, art. 2, 071; În vigoare: 01-09-2007>

Tentativa de comitere a delictelor menționate la punctele 2°, 3° și 4° din prezentul articol va fi pedepsită cu închisoarea de la opt zile la trei ani și cu amendă de douăzeci și șase [de euro] la cincizeci de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Persoanele pedepsite în virtutea prezentelor dispoziții vor putea fi condamnate și la interdicție, conform articolului 33.

(1) <L 2013-07-15/02, art. 15, 094; În vigoare: 29-07-2013>

Art. 505bis. <Introdus prin L 2005-08-10/62, art. 7; În vigoare: 02-09-2005>
Cei care tănuiesc, în totalitate sau în parte, bunuri furate, deturnate sau obținute prin comiterea unui delict sau unei crime vizate la articolul 433 vor fi pedepsiți cu pedepsele prevăzute la articolul 505, alineatul 1, al căror quantum minim va fi trei luni, în cazul pedepsei cu închisoarea, și de o mie de euro, în cazul pedepsei cu amenda. <L 2003-01-23/42, art. 81, 041; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 506. <L 2003-01-23/42, art. 81, 041; În vigoare: 13-03-2003> În cazul în care pedeapsa aplicabilă autorilor crimei este recluziunea pe viață sau recluziunea de la douăzeci la treizeci de ani, (tănuitorii menționați la articolele 505 și 505bis) vor fi condamnați la recluziune de la cinci ani la zece ani, dacă se dovedește că aveau cunoștință, la data tănuirii, de circumstanțele în care legea prevede lor fie recluziunea pe viață, fie recluziunea de la douăzeci de ani la treizeci de ani. <LW 2005-08-10/62, art. 8, 054; În vigoare: 02-09-2005>

SECȚIUNEA V

Alte fraude

Art. 507. Vor fi pedepsiți cu închisoarea de la opt zile la doi ani și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro], debitorul căruia i s-a pus sechestru și toți cei care distrug sau deturnează în mod fraudulos, în interesul său, bunurile care i-au fost sechestrate. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

[Aceași dispoziție este aplicabilă soțului sau celor care în interesul său distrug, deteriorează sau deturnează bunurile mobile care au făcut obiectul unei măsuri prevăzute (la articolul 223 din Codul Civil) (și articolelor 1253septies, alineatul doi, și 1280 din Codul Judiciar.)] <L 1990-04-09/35, art. 1, 003; În vigoare: 19-06-1990>

Art. 507bis. <Introdus prin L 1998-03-12/39, art. 45; În vigoare: 1998-10-02>
Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la doi ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro] cel care nu respectă condițiile stabilite pentru obținerea unui act de informare sau de instrucție, conform prevederilor articolelor 28sexies și 61quater din Codul de instrucție penală. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 508. Vor fi pedepsiți cu închisoare de la opt zile la doi ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Cei care, gășind un bun mobil care aparține altuia sau intrând întâmplător în posesia unui astfel de bun, îl cedeză sau livrează în mod fraudulos unor terți;

Cei care, descoperind o comoară, și-o însușesc în detrimentul persoanelor cărora legea le atribuie o parte.

Art. 508bis. <L 23-03-1936, articol unic> Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la trei luni și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel care, știind că este în imposibilitatea absolută de a plăti, solicită să fie servit, într-o unitate destinată acestui scop, cu băuturi sau cu alimente pe care le consumă în totalitate sau parțial, solicită și beneficiază de cazare într-un hotel sau într-un han, sau închiriaza un automobil. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În caz de recidivă, pedepsele pot fi dublate.

(Alineatul 3 abrogat) <L 17-12-1963, art. 2>

Art. 508ter. <L 17-12-1963, art. 1> Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la trei luni și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel care, după ce a procedat la alimentarea unui vehicul cu carburant sau cu lubrifiant, se sustrage în mod fraudulos de la plata imediată a acestora. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În caz de recidivă, pedepsele pot fi dublate.

Art. 509. Va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la doi ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la trei mii [de euro], cel care își procură în mod fraudulos fonduri, valori sau chitanțe de descărcare de obligații cu ajutorul unui titlu tras asupra unei persoane care nu există sau despre care știa că nu este debitoarea sa sau că nu va trebui să fie debitoarea lui la scadență, și care nu l-a autorizat să tragă din contul său. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Totuși, nu va avea loc o urmărire penală, sau aceasta va înceta, dacă efectul a fost plătit sau dacă fondurile au fost efectuate în momentul în care fraudă a fost descoperită, cu condiția ca trasul să nu fi făcut plângere.

În acest caz, vinovatul va fi condamnat la închisoare de la cincisprezece zile la trei luni și la plata unei amenzi de la douăzeci și șase [de euro] la trei sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 509bis. <L 02-05-1956, art. 28> Este pedepsit cu închisoarea de la o lună la doi ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la trei mii [de euro]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° Cel care, procedând cu bună știință, fără a avea fonduri suficiente și disponibile, emite un cec poștal sau efectuează un virament poștal;

2° Cel care cedează unul din aceste titluri, știind că acoperirea acestora nu este suficientă și disponibilă;

3° Cel care, după ce a emis unul din aceste titluri, își retrage cu bună știință, în termen de șase luni de la emiterea acestora, toate fondurile sau parte din fondurile ce acoperă titlurile respective;

4° Cel care, după ce a emis un astfel de titlu, procedând cu intenție frauduloasă sau cu scopul de a produce pagube, cedează altcuiva, în totalitate sau în parte, provizionul indisponibil.

Art. 509ter. <L 31-03-1958, art. 3> Este pedepsit cu închisoarea de la o lună la doi ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la trei mii [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° Cel care, după ce a andosat o factură, operează cu bună știință încasarea acesteia în profitul său;

2° Cel care, după ce a andosat originalul sau un duplicat al facturii, determină cu bună știință pe alții să îi remită fonduri sau să îi ofere orice fel de avantaj prin andosarea unui alt exemplar original sau al unui alt duplicat al aceleiași facturi;

3° Cel care acționează pentru a îi fi remise fonduri sau pentru a îi fi atribuit orice avantaj, andosând cu bună știință o factură referitoare la o obligație care din punct de vedere legal este stinsă.

Art. 509quater. <L 2007-05-15/62, art. 33, 072; În vigoare: 01-09-2007> Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la trei luni și cu o amendă de la două sute [de euro] la o mie cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, expertul care, știind că o plată directă nu a fost autorizată, acceptă totuși ca aceasta să-i fie efectuată de către una din părțile în cauză.

CAPITOLUL III

Distrugeri, deteriorări, daune

SECȚIUNEA I

Incendierea

Art. 510. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 07-06-1963, art. 3> Sunt pedepsiți (cu reclusiunea) de la cincisprezece ani la douăzeci de ani cei care incendiază edificii, poduri, diguri, străzi, căi ferate, ecluze, magazine, șantiere, hangare, nave, bărci, mașini, vagoane, aeronave sau alte lucrări de construcții, construcții sau vehicule cu motor, dacă autorul trebuia să presupună că acolo se aflau una sau mai multe persoane în momentul incendiului. <L 2003-01-23/42, art. 82, 041; În vigoare: 13-03-2003>

Art. 511. <L 07-06-1963, art. 4> Sunt pedepsiți (cu recluziunea) de la zece ani la cincisprezece ani, cei care dau foc proprietăților imobiliare desemnate la articolul 510, precum și navelor, vapoarelor și aeronavelor, însă cu excepția cazurilor prevăzute la acest articol, sau pădurilor, crângurilor, recoltelor culesse sau neculesse. L 2003-01-23/42, art. 82, 041; În vigoare: 13-03-2003>

Cu toate acestea, dacă aceste proprietăți aparțin exclusiv celor care le-au incendiat, și dacă focul a fost pus cu rea intenție sau cu intenție frauduloasă, vinovații vor fi pedepsiți cu închisoarea de la un an la cinci ani și cu o amendă de la două sute [de euro] la o mie [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 512. <L 07-06-1963, art. 5> Sunt pedepsiți cu închisoarea de la un an la cinci ani și cu o amendă de la o sută [de euro] la o mie [de euro] cei care dau foc în mod intenționat bunurilor mobile ale altuia, cu excepția navelor, vapoarelor și aeronavelor, și cu condiția ca actul să fi fost de natură a-i cauza altuia un prejudiciu serios. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă bunurile mobile aparțin exclusiv celor care le-au incendiat și dacă focul a fost pus cu rea credință sau cu intenție frauduloasă, pedepsele aplicate vor fi închisoarea de la șase luni la trei ani și o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 513. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 83, 041; În vigoare: 13-03-2003> Atunci când focul este pus în timpul nopții, pedepsele prevăzute la articolele 510 la 512 sunt înlocuite astfel:

recluziunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani, cu recluziunea de la douăzeci de ani la treizeci de ani;

recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani, cu recluziunea de la cincisprezece ani la douăzeci de ani;

închisoarea și amenda prevăzute la articolul 511, alineatul 2, și la articolul 512, alineatul 1, cu recluziunea de la cinci ani la zece ani;

închisoarea și amenda prevăzute la articolul 512, alineatul 2, cu închisoarea de la un an la patru ani și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 514. Atunci când incendiul atrage pedeapsa cu închisoarea, tentativa de comitere a unui incendiu se pedepsește cu închisoarea de la două luni la doi ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 514bis. <L 2007-05-10/35, art. 39, 064; În vigoare: 09-06-2007> În cazurile prevăzute la articolele 510 la 514, minimul pedepselor prevăzute de aceste articole poate fi dublat dacă este vorba despre pedepse corecționale și majorat cu doi ani dacă este vorba despre recluziune, atunci când unul din

mobilitatea crimei sau delictului este ura, disprețul sau ostilitatea din motive ce țin de rasa căreia i-ar aparține aceasta, de culoarea pielii ei, de ascendența ei, de originea sa națională sau etnică, de naționalitatea ei, de sexul ei, de orientarea ei sexuală, de starea ei civilă, de nașterea ei, de vârsta ei, de averea pe care o are, de convingerile sale religioase sau filozofice, de starea ei de sănătate actuală sau viitoare, de un handicap, de limba ei, de convingerile ei politice, [¹ de convingerile ei sindicale,]¹ de o caracteristică fizică sau genetică sau de originea ei socială.

(1) <L 2009-12-30/01, art. 115, 074; În vigoare: 31-12-2009>

Art. 515. În cazurile prevăzute la articolele precedente, vinovatul condamnat la pedeapsa cu închisoarea va putea fi condamnat, în plus, la pedeapsa cu interdicția prevăzută de articolul 33 (...). <L 09-04-1930, art. 32>

Art. 516. Cel care, cu intenția de a comite una din faptele prevăzute la articolele 510, 511 și 512, dă foc oricăror obiecte, plasate în așa fel încât să conducă focul la obiectul pe care vrea să-l distrugă, va fi pedepsit ca și cum ar fi dat foc în mod direct sau ar fi încercat să dea foc în mod direct acestui din urmă obiect.

Art. 517. Atunci când focul este transmis de la obiectul pe care vinovatul dorea să-l ardă la un alt obiect a cărui distrugere implică o pedeapsă mai grea, această ultimă pedeapsă va fi pronunțată, dacă aceste două obiecte erau plasate în așa fel încât incendiul s-a transmis în mod necesar de la unul la celălalt.

Art. 518. <L 07-06-1963, art. 7> Atunci când incendiul a provocat rănirea uneia sau mai multor persoane, și când autorul faptei trebuia să presupună că acestea se găseau în locurile incendiate în momentul crimei sau a delictului, vinovatul va fi condamnat ca și cum aceste răni ar fi fost făcute cu premeditare, iar vinovatului îi va fi aplicată pedeapsa pe care legea o prevede pentru această a doua situație, dacă aceasta este mai grea decât cea aplicată pentru provocarea incendiului.

În caz contrar, această din urmă pedeapsă va fi majorată cu doi ani față de maximum prevăzut de lege, dacă aceasta constă în reclusiunea (de la cincisprezece ani la douăzeci de ani sau pentru termen mai mic). <L 2003-01-23/42, art. 84, 041; În vigoare: 13-03-2003>

Dacă fapta a cauzat moartea, pedeapsa va fi (reclusiunea pe viață). <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 519. Se pedepsește cu închisoarea de la opt zile la trei luni și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro, sau doar cu una din aceste pedepse, incendierea proprietăților mobiliare sau imobiliare ale altuia care este cauzată fie de vechimea sau de ne-efectuarea reparațiilor sau a curățării

coșurilor, căminelor, forgeriilor, caselor sau uzinelor din vecinătate, fie prin focuri aprinse pe câmp, la mai puțin de o sută de metri de case, edificii, păduri, tufșuri, crânguri, livezi, plantații, garduri vii, căpițe, căpițe de grâne, de paie, de fân, furaje sau de orice alt depozit de materii combustibile, fie prin focuri sau lumini aprinse sau lăsate, sau prin artificii aprinse sau trase fără suficientă precauție. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 520. <L 07-06-1963, art. 8> Vor fi pedepsiți cu pedepsele prevăzute la articolele precedente și conform distincțiilor care sunt stabilite în acestea, cei care distrug sau încearcă să distrugă, prin declanșarea unei explozii, edificii, poduri, diguri, șosele, căi ferate, ecluze, magazine, șantiere, hangare, nave, vapoare, automobile, vagoane de călători, vagoane de marfă, aeronave sau alte lucrări de artă din domeniul infrastructurii de transporturi, construcții sau vehicule cu motor.

SECȚIUNEA II

Distrugerea de construcții, mașini cu abur și aparate telegrafice

Art. 521. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 07-06-1963, art. 9> Cel care, în afară de cazurile menționate la articolele 510 la 520, distruge indiferent prin ce modalitate, integral sau parțial, edificii, poduri, diguri, șosele, căi ferate, ecluze, magazine, șantiere, hangare, nave, vapoare, aeronave sau alte lucrări de artă din domeniul infrastructurii de transport sau construcții care aparțin altuia, va fi pedepsit (cu reclusiunea de la cinci ani la zece ani). <L 2003-01-23/42, art. 85, 041; În vigoare: 13-03-2003>

În cazul scoaterii acestora din uz cu scopul de a produce o pagubă, pedeapsa va fi închisoarea de la cincisprezece zile la trei ani și o amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Pedeapsa prevăzută la alineatul 2 este aplicabilă în caz de distrugere, integrală sau parțială, sau de scoatere din uz cu scopul de a produce o pagubă, de vagoane de călători, vagoane de marfă și vehicule cu motor.

Art. 522. Prevederile articolului 518 sunt aplicabile în cazul prevăzut la articolul precedent.

Art. 523. <L 07-06-1963, art. 10> Cel care distruge o mașină care aparține altuia și care este destinată să producă, să transforme sau să distribuie energie motrică sau să o consume în alte scopuri decât cele pur casnice, va fi condamnat la închisoare de la cincisprezece zile la trei ani și la plata unei amenzi de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Există distrugere imediat ce efectele mașinii sunt împiedicate în totalitate sau în parte, fie că fapta se referă la aparate motoare, fie că se referă la aparate puse în mișcare.

Art. 524. (Abrogat) <L 13-10-1930, art. 31>

Art. 525. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 86, 041; În vigoare: 13-03-2003> Atunci când faptele prevăzute la cele două articole precedente sunt comise în grup sau în bandă și prin recurgerea la violență, acte agresive sau amenințări, cei vinovați vor fi pedepsiți cu reclusiunea de la cinci ani la zece ani.

Liderii și provocatorii vor fi condamnați cu reclusiunea de la zece ani la cincisprezece ani și cu o amendă de la cinci sute [de euro] la cinci mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 525bis. <Introdus prin L 2007-05-10/35, art. 40; În vigoare: 09-06-2007> În cazurile prevăzute de articolele 521 la 525, minimul pedepselor prevăzute de aceste articole poate fi dublat dacă este vorba despre pedepse corecționale și majorat cu doi ani dacă este vorba despre reclusiune, atunci când unul din mobilurile crimei sau delictului este ura, disprețul sau ostilitatea din motive ce țin de rasa căreia i-ar aparține aceasta, de culoarea pielii ei, de ascendența ei, de originea sa națională sau etnică, de naționalitatea ei, de sexul ei, de orientarea ei sexuală, de starea ei civilă, de nașterea ei, de vârsta ei, de averea pe care o are, de convingerile sale religioase sau filozofice, de starea ei de sănătate actuală sau viitoare, de un handicap, de limba ei, de convingerile ei politice, [¹ de convingerile ei sindicale,]¹ de o caracteristică fizică sau genetică sau de originea ei socială.

(1) <L 2009-12-30/01, art. 116, 074; În vigoare: 31-12-2009>

SECȚIUNEA III

Distrugerea sau deteriorarea de morminte, monumente, obiecte de artă, titluri, documente sau alte înscrisuri

Art. 526. Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la un an și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro] cel care distruge, dă rămă, mutilează sau deteriorează: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Morminte, însemne comemorative sau pietre funerare;

Monumente, statui sau alte obiecte de utilitate publică sau destinate decorării spațiilor publice, care au fost ridicate de autoritatea competentă sau cu autorizația sa;

Monumente, statui, tablouri sau obiecte de artă de orice fel, amplasate în biserici, temple sau alte edificii publice.

Art. 527. Cel care distruge în orice manieră, acționând cu rea credință sau în mod fraudulos, registre, procese-verbale sau acte originale ale autorității publice, titluri, bilete, cambii, instrumente comerciale sau bancare care conțin sau care operează obligația, dispoziția sau descărcarea, va fi pedepsit ca și cum ar fi sustras aceste obiecte și conform distincțiilor stabilite la primul capitol al prezentului titlu.

SECȚIUNEA IV Distrușgerea sau deteriorarea de mărfuri sau alte bunuri mobile

Art. 528. Orice distrușgere, orice daună adusă bunurilor mobile ce aparțin altuia, efectuată prin recurgerea la acte de violență sau amenințări, va fi pedepsită cu închisoarea de la opt zile la trei ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 529. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 87, 041; În vigoare: 13-03-2003> Dacă fapta a fost comisă în grup sau în bandă, pedeapsa va fi recludziunea de la cinci ani la zece ani.

Liderii și provocatorii vor fi pedepsiți cu recludziunea de la zece ani la cincisprezece ani.

Art. 530. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 88, 041; În vigoare: 13-03-2003> Distrușgerea sau deteriorarea bunurilor mobile ce aparțin altuia, efectuată prin recurgerea la acte de violență sau de amenințări, într-o casă locuită sau în dependințele acesteia, și cu una din circumstanțele prevăzute la articolul 471, va fi pedepsită cu recludziunea de la zece la cincisprezece ani.

Pedeapsa nu va fi mai mică de doisprezece ani dacă delictul a fost comis în grup sau în bandă.

Liderii și provocatorii vor fi pedepsiți cu recludziunea de la cincisprezece la douăzeci de ani.

Art. 531. Dacă violențele sau amenințările cu ajutorul cărora distrușgerea sau deteriorarea a fost comisă au provocat o boală sau o vătămare corporală de natura celor prevăzute la articolul 400, vinovații vor fi pedepsiți cu pedeapsa imediat superioară celei pe care ar fi primit-o conform celor două articole precedente.

Art. 532. Omorul comis, fie pentru a facilita distrușgerea sau deteriorarea, fie pentru a asigura impunitatea în cazul comiterii acestora, va fi pedepsit (cu recludziunea pe viață). <L 1996-07-10/42, art. 15, 018; În vigoare: 11-08-1996>

Art. 532bis. <L 2007-05-10/35, art. 41, 064; În vigoare: 09-06-2007> În cazurile prevăzute de articolele 528 la 532, minimul pedepselor prevăzute de aceste articole poate fi dublat dacă este vorba despre pedepse corecționale și majorat cu doi ani dacă este vorba despre reclusiune, atunci când unul din mobilurile crimei sau delictului este ura, disprețul sau ostilitatea din motive ce țin de rasa căreia i-ar aparține aceasta, de culoarea pielii ei, de ascendența ei, de originea sa națională sau etnică, de naționalitatea ei, de sexul ei, de orientarea ei sexuală, de starea ei civilă, de nașterea ei, de vârsta ei, de averea pe care o are, de convingerile sale religioase sau filozofice, de starea ei de sănătate actuală sau viitoare, de un handicap, de limba ei, de convingerile ei politice, [¹ de convingerile ei sindicale,]¹ de o caracteristică fizică sau genetică sau de originea ei socială.

(1) <L 2009-12-30/01, art. 117, 074; În vigoare: 31-12-2009>

Art. 533. Cel care, acționând cu rea credință sau în mod fraudulos, deteriorează mărfuri sau materii care servesc la fabricarea acestora, va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la un an și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Pedeapsa aplicată va fi închisoarea de la șase luni la trei ani și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro] dacă delictul a fost comis de o persoană angajată a fabricii, atelierului sau casei de comerț. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 534. Cel care, acționând cu rea credință, sustrage, taie sau distruge legăturile sau obstacolele care rețin o navă, un vagon de marfă sau vagon de călători, va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la doi ani.

SECȚIUNEA IVbis

Graffiti și deteriorarea proprietăților imobiliare

<Introdus prin L 2007-01-25/39, art. 3, În vigoare: 02-03-2007>

Art. 534bis. <Introdus prin L 2007-01-25/39, art. 3, În vigoare: 02-03-2007>
§ 1.

Va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la șase luni și cu o amendă de la douăzeci și șase de euro la două sute de euro, sau doar cu una din aceste pedepse, cel care realizează fără autorizație imagini tip graffiti pe bunuri mobile sau imobile.

§ 2. Maximul pedepsei cu închisoarea este majorat la un an de închisoare în caz de recidivă de comitere a uneia din infracțiunile vizate în primul paragraf, dacă recidiva survine în interval de cinci ani de la data hotărârii de condamnare anterioare care a dobândit forța de lucru judecat.

Art. 534ter. <Introdus prin L 2007-01-25/39, art. 3, În vigoare: 02-03-2007>
Va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la șase luni și cu o amendă de la douăzeci și șase de euro la două sute de euro, sau doar cu una din aceste pedepse, cel care deteriorează în mod voluntar bunurile imobile care aparțin altuia.

Art. 534quater. <Introdus prin L 2007-05-10/35, art. 42, În vigoare: 09-06-2007>

În cazurile prevăzute de articolele 534bis și 534ter, minimul pedepselor prevăzute de aceste articole poate fi dublat dacă este vorba despre pedepse corecționale și majorat cu doi ani dacă este vorba despre reclusiune, atunci când unul din mobilurile crimei sau delictului este ura, disprețul sau ostilitatea din motive ce țin de rasa căreia i-ar aparține aceasta, de culoarea pielii ei, de ascendența ei, de originea sa națională sau etnică, de naționalitatea ei, de sexul ei, de orientarea ei sexuală, de starea ei civilă, de nașterea ei, de vârsta ei, de averea pe care o are, de convingerile sale religioase sau filozofice, de starea ei de sănătate actuală sau viitoare, de un handicap, de limba ei, de convingerile ei politice, [de convingerile ei sindicale,]¹ de o caracteristică fizică sau genetică sau de originea ei socială.

(1) <L 2009-12-30/01, art. 118, 074; În vigoare: 31-12-2009>

SECȚIUNEA V

Distrugerea și devastarea recoltelor, plantelor, arborilor, altoiurilor, semințelor și furajelor, distrugerea instrumentelor agricole

Art. 535. Va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la trei ani și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro] cel care, acționând cu rea credință, taie sau devastează recolte neculese sau plante crescute natural sau plantate de mâna omului. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 536. Va fi pedepsit cu închisoarea de la o lună la doi ani și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro] cel care, acționând cu rea credință, devastează un câmp semănat, răspândește pe un câmp cultivat cu grâne neghină sau orice alte ierburi sau plante dăunătoare, deteriorează sau scoate din funcțiune instrumente agricole, țarcuri pentru animale sau gherete pentru paznici. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 537. Cel care, acționând cu rea credință, doboară unul sau mai mulți arbori, taie, mutilează sau decojește acești arbori în așa fel încât aceștia să dispară, sau distruge unul sau mai multe altoiuri, va fi pedepsit:

Pentru fiecare arbore, cu închisoarea de la opt zile la trei luni și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la o sută [de euro]; <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Pentru fiecare altoi, cu închisoarea de la opt zile la cincisprezece zile și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cincizeci [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

În niciun caz, totalul pedepsei aplicate nu va depăși trei ani în cazul pedepsei cu închisoarea, nici suma de cinci sute [de euro], în cazul pedepsei cu amenda. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

SECȚIUNEA VI Distrușgerea animalelor

Art. 538. Cel care otrăvește cai sau alte animale de tracțiune sau de povară, cornute, ovine, caprine sau porcine va fi pedepsit cu închisoarea de la trei luni la doi ani și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 539. Cel care aruncă într-un râu, canal, pârâu, lac, heleșteu sau rezervor, substanțe de natură să distrugă peștele și cu scopul atingerii acestui rezultat, va fi pedepsit cu închisoare de la opt zile la trei luni și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 540. Cei care, fără a fi nevoie,ucid unul din animalele menționate la articolul 538, sau îi provoacă o vătămare, vor fi pedepsiți după cum urmează:

Dacă delictul a fost comis în clădiri, într-un spațiu închis și în dependențe, sau pe terenul pe care stăpânul animalului ucis sau rănit era proprietar, locatar, cultivator sau fermier, pedeapsa aplicată va fi închisoarea de la o lună la șase luni și o amendă de la cincizeci [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă delictul a fost comis în locuri în care vinovatul era proprietar, locatar, cultivator sau fermier, pedeapsa aplicată va fi închisoarea de la opt zile la două luni și o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la o sută [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă delictul a fost comis în orice alt loc, se va aplica pedeapsa cu închisoarea de la cincisprezece zile la trei luni și cu o amendă de la cincizeci [de euro] la două sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 541. Cel care, fără a fi nevoie,ucide un animal domestic în afara celor menționate la articolul 538, sau îi provoacă o vătămare gravă, în locul în care cel căruia acest animal îi aparține este proprietar, uzufructuar, utilizator, locatar, cultivator sau fermier, va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la

trei luni și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Aceleași pedepse sunt aplicate dacă aceste fapte au fost comise cu rea credință asupra unui animal dresat sau asupra unui animal care trăiește în captivitate, în locurile în care astfel de animale sunt păstrate, sau asupra unui animal domestic atunci când era folosit în serviciul pentru care era destinat și într-un loc în care stăpânul său avea dreptul de a se găsi.

Art. 542. În cazurile prevăzute la articolele precedente, dacă a avut loc o violare a unui spațiu împrejmuit, minimum pedepsei va fi majorat conform articolului 266.

SECȚIUNEA VII

Dispoziții comune secțiunilor precedente

Art. 543. Dacă faptele prevăzute în secțiunile V și VI ale prezentului CAPITOL au fost comise fie din ură față de un funcționar public și având în vedere funcțiile sale, fie pe timpul nopții, minimum pedepsei va fi majorat conform articolului 266.

Art. 544. (Abrogat) <L 09-04-1930, art. 32>

SECȚIUNEA VIII

Distrugerea de spații împrejmuite, deplasarea sau desființarea de borne kilometrice și arbori cu rol de reper

Art. 545. Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la șase luni și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la două sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel care, în totalitate sau parțial, acoperă șanțuri, taie garduri vii sau uscate, distruge împrejmuiți din zona rurală sau urbană, indiferent din ce materiale sunt făcute acestea; cel care deplasează sau desființează borne kilometrice, arbori cu rol de reper și alți arbori plantați sau recunoscuți pentru a stabili limitele dintre diferite proprietăți moștenite. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 546. Atunci când faptele prevăzute la articolul precedent au fost executate în scopul de a comite o uzurpare de teren, pedeapsa va fi închisoarea de la o lună la un an și o amendă de la cincizeci [de euro] la două mii [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

SECȚIUNEA VIIIbis

[¹ Pătrunderea în zonele portuare]¹

(1) <Introdus prin L 2016-05-20/04, art. 2, 117; În vigoare: 12-06-2016>

Art. 546/1. [¹ Va fi pedepsit cu închisoarea de la opt zile la șase luni și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cinci sute [de euro], sau doar cu una din aceste pedepse, cel care intră sau pătrunde, fără a fi abilitat sau autorizat în acest sens, într-o instalație portuară din cele menționate la articolul 5, punctele 6° și 7° din legea din 5 februarie 2007 referitoare la siguranța maritimă, sau într-un bun imobil sau mobil situat în interiorul perimetrului unui port, în sensul aceleiași legi.]¹

(1) <Introdus prin L 2016-05-20/04, art. 3, 117; În vigoare: 12-06-2016>

Art. 546/2. [¹ § 1. Infracțiunea prevăzută de articolul 546/1 este pedepsită cu închisoarea de la opt zile la un an și cu o amendă de la douăzeci și șase de euro la o mie de euro, sau doar cu una din aceste pedepse:

- 1° atunci când activitatea vizată constituie o activitate obișnuită;
- 2° dacă a fost comisă în timpul nopții;
- 3° dacă a fost comisă de două sau mai multe persoane;
- 4° dacă a fost comisă cu intenție frauduloasă sau cu scopul de a produce o pagubă;
- 5° dacă a fost comisă prin recurgere la violențe sau amenințări;
- 6° dacă persoana a intrat sau a pătruns în mod abuziv într-o infrastructură critică în sensul legii din 1 iulie 2011 referitoare la siguranța și protecția infrastructurilor critice.

§ 2. Tentativa de comitere a infracțiunii vizate la paragraful 1 al prezentului articol este pedepsită cu închisoarea de la opt zile la șase luni și cu o amendă de la douăzeci și șase de euro la cinci sute de euro, sau doar cu una din aceste pedepse.]¹

(1) <Introdus prin L 2016-05-20/04, art. 4, 117; În vigoare: 12-06-2016>

Art. 546/3. [¹ Pedepsele prevăzute la articolele 546/1 și 546/2 sunt dublate dacă o infracțiune ce constă în încălcarea uneia din aceste dispoziții este comisă în interval de cinci ani de la data pronunțării unei condamnări pentru una din aceste infracțiuni.]¹

(1) <Introdus prin L 2016-05-20/04, art. 5, 117; În vigoare: 12-06-2016>

SECȚIUNEA IX

Distrugerii și daune provocate de inundații

Art. 547. (A se vedea NOTA de sub TITLU) <L 2003-01-23/42, art. 89, 041; În vigoare: 13-03-2003> Vor fi pedepsiți cu recluziunea de la zece ani la cincisprezece ani cei care, acționând cu rea credință sau în mod fraudulos, inundă în totalitate sau parțial lucrările efectuate într-o mină.

Dacă, în funcție de circumstanțe, vinovatul trebuia să presupună că în mină erau una sau mai multe persoane în momentul inundației, acesta va fi condamnat la recluziune de la cincisprezece ani la douăzeci de ani.

Art. 548. Dispoziția articolului 518 este aplicabilă faptei prevăzute la articolul precedent.

Art. 549. Orice persoană care, acționând cu rea credință sau în mod fraudulos, inundă proprietatea altuia sau trimite înspre aceasta ape cu scopul de a provoca pagube, va fi condamnată la plata unei amenzi de la douăzeci și șase [de euro] la trei sute [de euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Art. 550. Vor fi pedepsiți cu o amendă de la cincizeci [de euro] la cinci sute [de euro] proprietarii, fermierii sau orice alte persoane care utilizează morile, uzine sau iazuri, care, prin înălțimea la care se află sistemul de deversare a apelor lor, ce depășește înălțimea stabilită de autoritatea competentă, inundă drumurile sau proprietățile altuia. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă din aceste fapte rezultă degradări de orice natură, pe lângă pedeapsa cu amenda se va aplica și pedeapsa cu închisoarea de la opt zile la o lună.

TITLUL IXbis

Infracțiunile contra confidențialității și disponibilității sistemelor informatice și a datelor care sunt stocate, prelucrate sau transmise prin aceste sisteme

<Introdus prin L 2000-11-28/34, art. 6;
În vigoare: 13-02-2001>

Art. 550bis. <Introdus prin L 2000-11-28/34, art. 6; În vigoare: 13-02-2001>
§ 1. Cel care, știind că nu este autorizat, accesează un sistem informatic sau se menține în acesta, este pedepsit cu închisoarea de la trei luni la un an și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la douăzeci și cinci de mii [de euro] sau doar la una din aceste pedepse.

<L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

Dacă infracțiunea menționată la alineatul 1 este comisă cu intenție frauduloasă, pedeapsa cu închisoarea este de la șase luni la doi ani.

§ 2. Cel care, acționând cu intenție frauduloasă sau cu scopul de a face rău, își depășește nivelul de autorizare a accesului la un sistem informatic, este pedepsit cu închisoarea de la șase luni la doi ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la douăzeci și cinci de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 3. Cel care se găsește într-una din situațiile menționate la §§ 1 și 2 și care: 1° fie reia indiferent prin ce mijloc, datele stocate, prelucrate sau transmise prin sisteme informatice;

2° fie folosește în orice mod un sistem informatic care aparține unui terț sau se folosește de un sistem informatic pentru a accesa sistemul informatic al unui terț;

3° fie cauzează orice daună, chiar și fără intenție, unui sistem informatic sau datelor care sunt stocate, prelucrate sau transmise prin acest sistem ori sistemului informatic al unui terț sau datelor care sunt stocate, prelucrate sau transmise de acest sistem;

este pedepsit cu închisoarea de la un an la trei ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la cincizeci de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 4. Tentativa de comitere a oricăreia din infracțiunile prevăzute la §§ 1 și 2 este pedepsită cu aceleași pedepse.

§ 5. (Cel care, fără a avea dreptul, posedă, produce vinde, obține în vederea utilizării, importă, difuzează sau pune la dispoziție sub orice altă formă, orice dispozitiv, inclusiv date informatice, conceput în principal sau adaptat în principal pentru a permite comiterea infracțiunilor prevăzute la §§ 1 la 4, este pedepsit cu închisoarea de la șase luni la trei ani și cu o amendă de la douăzeci și șase de euro la o sută de mii de euro sau doar cu una din aceste pedepse.) <L 2006-05-15/46, art. 5, 059; În vigoare: 22-09-2006>

§ 6. Cel care ordonă comiterea uneia din infracțiunile prevăzute la §§ 1 la 5 sau care incită la comiterea acestora, este pedepsit cu închisoarea de la șase luni la cinci ani și cu o amendă de la o sută [de euro] la două sute de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 7. Cel care, știind că datele au fost obținute prin comiterea uneia din infracțiunile menționate la §§ 1 la 3, le deține, le dezvăluie unei alte persoane sau le divulgă, sau folosește în orice mod datele astfel obținute, este pedepsit cu închisoarea de la șase luni la trei ani și cu amendă de la douăzeci și șase [de euro] la o sută de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 8. Pedepsele prevăzute la §§ 1 la 7 sunt dublate dacă una din infracțiunile descrise în aceste dispoziții este comisă într-un interval de cinci ani de la data

pronunțării unei condamnări pentru una din aceste infracțiuni sau pentru una din infracțiunile prevăzute de articolele 210bis, 259bis, 314bis, 504quater sau 550ter.

Art. 550ter. <Introdus prin L 2000-11-28/34, art. 6; În vigoare: 13-02-2001>

§ 1. (Cel care, știind că nu este autorizat să facă asta, procedând în mod direct sau indirect, introduce într-un sistem informatic, modifică sau șterge date, sau care modifică prin orice mijloc tehnologic utilizarea normală a datelor dintr-un sistem informatic, este pedepsit cu închisoarea de la șase luni la trei ani și cu o amendă de la douăzeci și șase de euro la douăzeci și cinci de mii de euro, sau doar cu una din aceste pedepse.

Dacă infracțiunea vizată la alineatul 1 este comisă cu intenție frauduloasă sau cu scopul de a face rău, se va aplica pedeapsa cu închisoarea de la șase luni la cinci ani.) <L 2006-05-15/46, art. 6, 1°, 059; În vigoare: 22-09-2006>

§ 2. Cel care, ca urmare a comiterii uneia din infracțiunile menționate la § 1, provoacă o daună la nivelul datelor din sistemul informatic în cauză sau în orice alt sistem informatic, este pedepsit cu închisoarea de la șase luni la cinci ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la șaptezeci și cinci de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 3. Cel care, ca urmare a comiterii uneia din infracțiunile prevăzute la § 1, împiedică, integral sau parțial, funcționarea corectă a sistemului informatic în cauză sau a oricărui alt sistem informatic, este pedepsit cu închisoarea de la un an la cinci ani și cu o amendă de la douăzeci și șase [de euro] la o sută de mii [de euro] sau doar cu una din aceste pedepse. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

§ 4. (Cel care, fără a avea dreptul, posedă, produce vinde, obține în vederea utilizării, importă, difuzează sau pune la dispoziție sub orice altă formă, un dispozitiv oarecare, inclusiv date informatice, conceput în principal sau adaptat în principal pentru a permite comiterea infracțiunilor prevăzute la §§ 1 la 3, știind că aceste date pot fi folosite pentru a cauza o daună la nivelul datelor sau pentru a împiedica, integral sau parțial, funcționarea corectă a unui sistem informatic, este pedepsit cu închisoarea de la șase luni la trei ani și cu o amendă de la douăzeci și șase de euro la o sută de mii de euro sau doar cu una din aceste pedepse.) <L 2006-05-15/46, art. 6, 2°, 059; În vigoare: 22-09-2006>

§ 5. Pedepsele prevăzute la §§ 1 la 4 sunt dublate dacă una din infracțiunile la una din aceste dispoziții este comisă în interval de cinci ani de la data pronunțării unei condamnări pentru comiterea uneia din infracțiunile prevăzute de articolele 210bis, 259bis, 314bis, 504quater sau 550bis.

(§ 6. Tentativa de comitere a infracțiunii vizate la § 1 este pedepsită cu aceleași pedepse.) <L 2006-05-15/46, art. 6, 3°, 059; În vigoare: 22-09-2006>

TITLUL X

Despre contravenții (Abrogat)

<L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

CAPITOLUL I

Contravenții de clasa întâi (Abrogat)

<L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 551. (Abrogat) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 552. (Abrogat) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 553. (Abrogat) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 554. (Abrogat) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

CAPITOLUL II

Contravenții de clasa a doua (Abrogat)

<L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 555. (Abrogat) <AL 31-01-1946, art. 4>

Art. 556. (Abrogat) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 557. (Abrogat) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 558. (Abrogat) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

CAPITOLUL III

Contravenții de clasa a treia (Abrogat)

<L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 559. (Vor fi pedepsiți cu o amendă de la zece [euro] la douăzeci [de euro]: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° Ce care, în afara cazurilor prevăzute de capitolul III, titlul IX, volumul II din prezentul cod, procedează în mod voluntar la deteriorarea sau distrugerea bunurilor mobile care aparțin unei alte persoane;) <L 2005-07-20/41, art. 22, 051; În vigoare: 08-08-2005 (readus în forma în care era redactat înainte de abrogare)>

2° (...) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

3° (...) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

4° (...) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 560. (Abrogat) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 561. (Vor fi pedepsiți cu o amendă de la zece [euro] la douăzeci [de euro] și cu închisoare de la o zi la cinci zile, sau doar cu una din aceste pedepse: <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

1° Cei care se fac vinovați de producerea de zgomote sau lovituri nocturne de natură să tulbure liniștea locuitorilor;) <L 2005-07-20/41, art. 22, 051; În vigoare: 08-08-2005 (readus în forma în care era redactat înainte de abrogare)>

2° (...). <L 20-06-1964, art. 17>

3° (...). <L 20-06-1964, art. 17>

4° (...). <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

5° (...). <L 22-03-1929, art. 9>

6° (...). <L 22-03-1929, art. 9>

7° (...). <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 562. <L 2005-07-20/41, art. 22, 051; În vigoare: 08-08-2005 (readus în forma în care era redactat înainte de abrogare)> În caz de recidivă, pentru contravențiile prevăzute de [1 articolul 559]¹, va putea fi aplicată pedeapsa de până la cinci zile de închisoare, independent de amendă.

În ceea ce privește contravențiile prevăzute de articolul precedent, judecătorul poate, în caz de recidivă, să dispună, pe lângă amendă, pedeapsa de până la nouă zile de închisoare.

(1) <L 2014-05-05/09, art. 16, 106; În vigoare: 18-07-2014>

CAPITOLUL IV

Contravenții de clasa a patra (Abrogat)

<L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 563. (Vor fi pedepsiți cu o amendă de la cincisprezece [euro] la douăzeci și cinci [de euro] și cu închisoare de la o zi la șapte zile, sau doar cu una din aceste pedepse:) <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002> <L 2005-07-20/41, art. 22,

051; În vigoare: 08-08-2005 (readus în forma în care era redactat înainte de abrogare)>

1° (...). <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

(2° Cei care deteriorează în mod voluntar garduri/împrejmuiri din mediul urban sau rural, indiferent din ce materiale sunt făcute acestea;

3° Autorii unor agresiuni sau violențe ușoare, cu condiția să nu fi rănit sau lovit pe cineva, și ca agresiunile comise să nu intre în clasa injuriilor; îndeosebi cei care în mod voluntar, dar fără intenția de o injuria, aruncă asupra unei

persoane un obiect oarecare de natură să îl incomodeze sau să îl murdărească;) <L 2005-07-20/41, art. 22, 051; În vigoare: 08-08-2005 (readus în forma în care era redactat înainte de abrogare)>

4° (...) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

5° (...) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 563bis. ^[1] Vor fi pedepsiți cu o amendă de la cincisprezece la douăzeci și cinci de euro și cu închisoare de la o zi la șapte zile, sau doar cu una din aceste pedepse, cei care, în lipsa unor dispoziții legale contrare, apar în locuri accesibile publicului cu fața mascată sau acoperită integral sau parțial în așa fel încât să nu poată fi identificați.

Cu toate acestea, nu sunt vizati de articolul 1 cei care circulă în locuri accesibile publicului purtând mască sau cu fața sau acoperită integral sau parțial pentru a nu putea fi identificați, dacă fac acest lucru în baza regulamentelor de muncă sau a unei ordonanțe de poliție cu ocazia manifestărilor festive.^[1]

(1) <Introdus prin L 2011-06-01/08, art. 2, 082; În vigoare: 23-07-2011>

Art. 564. <L 2005-07-20/41, art. 22, 051; În vigoare: 08-08-2005 (readus în forma în care era redactat înainte de abrogare)> În caz de recidivă, instanța este autorizată să dispună, pe lângă amendă, și pedeapsa cu închisoarea de cel mult douăsprezece zile.

DISPOZIȚII COMUNE ULTIMELOR PATRU CAPITOLE PRECEDENTE

(Abrogat) <L 2004-06-17/37, art. 4, 048; În vigoare: 01-04-2005>

Art. 565. <L 2005-07-20/41, art. 22, 051; În vigoare: 08-08-2005 (readus în forma în care era redactat înainte de abrogare)> Există recidivă în cazurile prevăzute de ^[1] prezentul titlu^[1], atunci când contravenientul a fost deja condamnat în intervalul de douăsprezece luni precedent, pentru aceeași contravenție (...). <AR 59 10-01-1935, art. 3>

(1) <L 2014-05-05/09, art. 17, 106; În vigoare: 18-07-2014>

Art. 566. <L 2005-07-20/41, art. 22, 051; În vigoare: 08-08-2005 (readus în forma în care era redactat înainte de abrogare)> Atunci când, în cazurile prevăzute de ^[1] prezentul titlu^[1], există circumstanțe atenuante, amenda va putea fi redusă sub cinci [euro], aceasta neputând să fie însă, în niciun caz, mai mică de un [euro]. <L 2000-06-26/42, art. 2, În vigoare: 01-01-2002>

(1) <L 2014-05-05/09, art. 18, 106; În vigoare: 18-07-2014>